



This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>



5-577

11. 759

87

四

~~81-6~~

Ans 4 a

~~71-6m 240/18~~ -9

12 -

DE
ROMANORVM
GENTIBVS ET

FAMILIIS, SCRIPTO-

RES DVO PRÆSTAN-

TISSIMI

ANTONIVS AVGVSTINVS,

ET

FVLVIVS VRSINVS. C.R.

*Cum utili & necessaria Nobilissimi cuiusdam viri
Præfatione.*



LVGDVNI,
Apud Franciscum Fabrum.,



ROMAN
CANTON
FAMILIAR

Handwritten signature

ADRIANUS
FAMILIAR



ADRIANUS
FAMILIAR

ADRIANUS



NOBILISSIMI CVIVSDAM
VIRI IN LIBRVM DE GENTI-
bus & familiis Romanorum
Præfatio.



ETVS est eaque multorum animis penitus insita opinio, principium atque originem Romanæ reipublicæ, colluuiem fuisse & concursum barbararum quarundam gentium. Itaque apud Trogum Mitbridates, seruos vernasque Tuscorum Romanos, eorumque reges, pastores Aboriginum, auruspices Sabinorum, & exules Corinthiorum appellare non dubitat. Veteres tamen rerum Romanarum scriptores, Catones, Pisones, Gellij, & qui eorum maximè insistit vestigijs, Dionysius Halicarnassens, auctor in primis bonus & locuples, Romanos à Græcis originem ducere multis rationibus probare conantur. Quorum sententiam, antequam familias nostras aggredere, breuiter hic exponendam duximus. Adiciemus etiam gentium & familiarum Romanarum perbreuem quandam explicationem: tum quæ Patriciæ, quæ Plebeiæ gentes sint, quæue maiorum, quæ minorum gentium Patriciæ familiæ dicantur, ostendemus. Principio igitur Aborigines (vt ab vltimis auctoritatem repetam) duce OEnotro Lycaonis Arcadiæ regis filio, relicta Peleponneso, Latium occuparunt, regionem quæ cùm calî temperatione, tum vbertate agrorum ac varietate fructuum ceteris omnibus antecellere videbatur. Ea nanque fuit antiquissimorum temporum ratio, gentiumque omnium consensu recepta consuetudo, si vel multitudine vulgi premere-tur ciuitas, vel agri propter sterilitatem inculti, propter pestilentiâ vasti & deserti essent, vt quicquid Vere proximo ex hominibus, ex suillo, ouillo, capri-no nasceretur grege, dijs immortalibus sacrum vouerent: id quod Ver sacrum ap-pellauit antiquitas. Fuit hæc tum quasi deducendæ coloniæ ratio quadam. E-mittebant è suis finibus fausta ominatione armis instructam iuuentutem, quæ regionem & sedes sibi quæreret, quas patriæ loco haberet, & in quibus for-tunarum domicilium constitueret: quæ res, & multarum gentium migratio-nes, & crebram locorum commutationem antiquis temporibus peperit. Eadem enim ratione & Arcades, qui Aborigines deinde dicti sunt, sedem omnium re-rum & fortunarum suarum in Latio collocarunt, sedecim atatibus quàm ad Troiam bellatum est. Sic Pelagi ex Thessalia, Euander ex Arcadia, Hercules ex Peleponneso in Latium migrarunt: cuius rei testis est, libro antiquitatum Romanarum primo, Dionysius Halicarnassens. Excisa deinde & funditus à Græcis eversa Troia, quum Aeneas profugus, magna clientum manu, in Li-byam primo, mox in Italiam traicisset, Latinoque rege mortuo regnum occu-

P R Æ F A T I O.

passet, translatum ad Phryges imperium est, exclusa Aboriginum gente, idque posteris proditum, ad Romulum usque (quem auctor nominis, & urbis conditor Romani nuncupant) peruenit: qui cum Similium auum, & Remum fratrem per summam fraudem nefarie occidisset, & urbem in Palatio cōdidit, & Senatu, legibus, iudiciisque; rempublicā deuinxit. Hæc prima, ut opinor, & antiquissima Romanarum gentium origo est. Nam & Arcades (ut inter omnes cōstat) antiquissimi Italiæ populi, & Phryges Troiani belli reliquiae, cum Romulo in urbem migrarunt. Hinc factum est, ut Romanarum gentium, Aboriginum aliæ sint; aliæ Troianæ. Aboriginum gentes, quæ à primis Italiæ populis, quos Arcades fuisse Dionysius testatur, originem ducunt: quarum præ cæteris clara & illustres fuere, Fabia, Antonia, Potitia, Mamilia. Troianæ verò, quæ originem suam ad Phryges & Aeneæ comites referunt, ut Iunia, Nautia, Aemilia, Sergia, Cæcilia. Ascitis deinde à Romulo ad regni societatem unā cum Tatio rege Sabinis, cum deuictis quoque populis victor Romulus ciuitatem largiretur, ciuitas tum multis, tum variis est aucta ciuibus. Accessit Tullus Hostilius, tertius Romanorum rex, qui euersa & diruta Alba, multas familias Romam traduxit: quarum illustriores Dionysius nominat Iuliam, Seruiliam, Geganiam, Metiliam, Curiatiam, Quinctiliam. Multis exactis regibus Italiæ, municipiis, quæ in fide populi Romani mansissent, ciuitas est data, Fundanis, Formianis, Acerranis, Tusculanis, Arpinatibus: idque usque; ad bellum sociale durasse, auctor est Velleius Paterculus: quum vniuersa ferè Italia ciuitatem cum suffragio accepit. Hinc Coruncanios, hinc Curius, Fabricius, Porcius, Pompeius, Marios, Tullius, summos magistratus, amplissimosque; honores consecutos, veterum monumenta testantur. Postremò ad exterarum quoque gentium ciuitatis beneficium translatum est. Nam & Cornelium Balbum Hispanum, ciuitate à Pompeio donatum, Consulem factum constat: & P. Ventidium bello à Pompeio captum, & in triumpho ductum, virum prætorium & consularem, de Parthis primum omnium triumphasse accepimus. Qua de re in undecimo apud Tacitum Claudius Cæsar, ubi de Eduis in ciuitatem recipiendis agit, sic loquitur: Maiores mei, inquit, quorum antiquissimus Clausus origine Sabina, simul in ciuitatem Romanam, & in familias Patriciorum ascitus est, hortantur uti paribus consiliis rempublicam capeßam, transferendo huc quod usquam egregium fuerit. Neque enim ignoro Iulios Alba, Coruncanios Camerio, Porcius, Tusculo, & ne vetera scrutemur, Etruria, Lucanisque; & omni Italia in Senatum accitos: postremò ipsam ad Alpes permotam, ut non modò singuli viritum, sed terræ gentisque in nomen nostrum coalescerent. Tum solida domi quies, & aduersus externa florimus, quum Transpadani in ciuitatem recepti, quum specie deuictarum per orbem terræ legionum, additis provincialium validissimis, fesso imperio subuentum est: Num pænitet Balbos ex Hispania, nec minus insignes viros ex Gallia Narbonensi transfuisse? Hæc ille. Quare ut rem totam in pauca conferamus, Gentium Romanarum, Aboriginum alias, alias Troianas esse dicimus. quarum illæ Arcadum, qui primi sedes suas in Latio collocarunt: hæ Phrygum, qui Aeneæ duce in Italiam migrarunt, progenies sunt. Atque his quidem originem fuisse Græcam omnes veteres auctores tradunt. Huc pertinent, quarum una eademque origo perhibetur ab antiquis, Albana & Latina, quæ cum à regibus in ciuitatem traductæ, tum exactis regibus vel Senatus auctoritate, vel populi lege ciuitatem sunt adeptæ. Accedant licet peregrinae familiae (ne quid quod ad hanc rem pertinere videatur prætermittamus) quæ

armis

P R Æ F A T I O.

armis & tyrannide Caesarum oppressa repub. in civitatem & censum civium Romanorum irrepserunt, quæ quidem certè res non tam splendorem Romanarum gentium, quàm nomen & dignitatem Romani imperij afflixit. Circumspice, & quàm longissimè potes, maximorum regnorum auspicia, progressus, finè, ex veterum monumentis memoria repete, quocunque te animo atque cogitatione conuerteris, nullum reperiēs regnum, nullam rempub. quæ non simili prope fato extincta sit & oppressa. Gracia enim, quæ fama, quæ gloria & bellica laude floruit, non prius hæc amisit, quàm Persa in Graciam venerit: aut Persa, (quorum post Gracos clarissimum nomē fuit) quàm Macedones in Persiam penetrarint. Sic Macedonum gloria facilè Romana virtuti cessit. At verò Romani an non simili quoq; fato, quum iam in summo gradu collocati essent, præcipitati sunt? Ecce enim qui opibus, qui gloria, qui imperio omnium gentium florerent, qui non bella externa, non reges, non gentem, non nationem ullā pertimescerent, ij intestino primum & domestico bello proprijs insidijs debilitati, mox armis barbararum gentium oppressi, & imperio privati sunt. Ea nimirum humanarum rerum conditio est & natura, ut nihil æternum, nihil firmum, omnia mortalia sint & caduca. Eodem ergo quo respublica fato, gentes quoque & familia Romana conciderunt. Nam Imperatores, qui nihil ad arbitrium Senatus, omnia pro libidine in republica gererent, optimum quēque, ut nullus virtuti relinqueretur locus, sustulerunt. Ita quum indignissimis maximisque cadibus exhausta respublica & suis orbata esset ciuibus, peregrinas & barbaras gentes non in civitatem modò, sed etiam in amplissimum senatorium ordinem legerunt, ad quos mox imperio translato, splendor Romanarum gentiū tum quidem deletus est: imperio verò in Thraciam translato, planè sublatus est & extinctus. quæ, mea quidem opinione, causa est cur iam pridem gentium Romanarum vestigium extet nullum. Sed hæc hætenus. Nunc quid gens sit, quid familia, & quæ in re differant, breuiter exponemus. Gentem Romani, cōmutatione verbi magis quàm vera significatione, similitudinis causa (quum natura & ratio vocabuli diuersa sit) pro eo quod familiam significat, usurparunt. Ut enim multitudinem populi gentem appellamus, sic familias complures, quæ eiusdem generis, nominis, originis essent, gentem nominarunt. Hinc est quod ait Festus, Gens Ælia appellatur, quæ ex multis familijs conficitur. Alij enim sunt Patij, alij Ligures, alij Cati, Lamie item alij. Et gentiles inde dicti, qui (ut Cicero in Topicis ex sententia Scauulæ iurisconsulti scribit) inter se eodem nomine sunt, qui ab ingenuis oriundi sunt, quorum maiorum nemo seruitutem seruauit, qui capite non sunt diminuti. Gens ergo Cornelia est, Fabia, Claudia, Iunia. Gentiles verò qui simili nomine appellantur, Cornelij, Fabij, Claudij, Iunij; non autem Scipiones & Bruti, ut Boëtius, acerrimo vir ingenio, in Topica Ciceronis scribit: Familiares enim potius ex familia, ut ex Festo apparet, appellandi sunt, quàm gentiles. Atque haud scio an rectius etiam Festus, qui gentiles & ex eodē genere ortos, & qui simili nomine appellantur, definit. ita certè quod latè & variè diffusum erat, suis quasi cancellis circūscripsit. Nam & Valerij, & Fabij, Claudij, Papirij, Tullij, eiusdem quidē nominis, diuersarum tamen gentiū sunt, quā patricij ex his alij, alij plebeij reperiantur. Neque enim Claudij Pulchri aut Nerones, Marcellorum gentiles sunt: nec Fabij Vibulani eorum qui Dorsi, aut Papirij eorum qui Carbones appellantur, gentiles haberi debent: diuersa enim genera sunt, diuersæ familiæ, aliæ deniq; stirpes. Rectè ergo, mea quidem sententia, Festus, ex eodem genere ortos gentiles

P R Æ F A T I O.

esse dixit. Atque hæc quidem ad iura gentilitia maximè pertinent. qua in re illud statuimus, communia esse quædam omnium gentium, quædam propria & peculiaria cuiusque gentis iura. Communia sunt hæreditates & tutelæ, quæ ex lege XII. tabularum ad agnatos & gentiles pertinent. Leges enim hæc de re à XVII. latas, præter iurisperitos, auctor ad Herennium li. i. & Cicero Rhetoricæ secundo testantur. Ac de hæreditate quidem: SI PATER FAMILIÆ INTESTATO MORITUR, FAMILIA PECUNIAQUE EIVS AGNATORUM GENTILIUMQUE ESTO. De tutela verò: SI FURIOSUS EST, AGNATUM GENTILIUMQUE IN EO PECUNIAQUE EIVS POTESTAS ESTO. Hæc autem iura quæ communia esse diximus, & si qua sunt alia in Iurisperitorum libris, Scauola capitis diminutione amitti scribit. Ergo neque adolescens ille, quem M. Curius C. O. s. quum ad delectum non respondisset, una cum bonis hæc subiecit: aut si quem pater filium populisve incensum vendidit, gentiles sunt. Neque etiam Q. Fabius & P. Cornelius Amiliani, quorum alter in Fabiam, alter in Corneliam gentem adoptione transiit, Amiliorum sunt gentiles: illi enim maxima, hi media capitis diminutione, & gentilitatem, & iura gentilitia amiserunt. Illi, quia serui facti, ciuitatem amiserunt & libertatem: hi, quoniam adoptione, sicut alias res innumerabiles (vt pro domo Cicero scribit) sic hæreditates, nominis, pecuniæ, sacrorum, in ea, in quam adoptati sunt, familia adipiscuntur. Eadem emancipatorum causa est. Gentiles enim emancipatos liberos non esse, vel hinc apparet, quod quum gentiles intestato patris succedant, emancipati L. XII. Tab. neque tutelam legitimam, neque intestatorum patrum hæreditates acquirunt. Quæ verò propria esse diximus iura, ea sacra sunt gentilitia, quæ anniuersaria à gente certo in loco fierent. Sic sacra Herculis, Potitiae & Pinaria gentis sunt propria, Veneris Iulia, Palladis Nautia, Solis Aurelia, Ditis patris Valeria. Sic Liuii libro quinto, Fabiam gentem in colle Quirinali Gabino cinctu sacra fecisse statuta scribit. Hinc hæreditates cum sacris & sine sacris apud Plautum & Ciceronem: quæ, vt sacra conseruarentur atque posteris proderentur, inuenta sunt & constituta: quæ quidem omnia amittunt qui capite sunt diminuti. Familiarum etiam propria quædam sunt iura: vt illud quod de Poplicolis & Tubertis Cicero de Legibus secundo, & in Poplicola Plutarchus tradunt: quibus virtutis causa tributum est, vt in vrbe sepelirentur: quod eorum posteri iure tenuerunt. Quamobrem, qui gentiles sunt, primum iura ea quæ gentium omnium communia, deinde quæ propria cuiusque gentis sunt, participant, & inter se communicant. Familia autem pars gentis est & vt ex gente Gentiles, sic Familiares, auctore Festo, ex familia primum dicti sunt. Differt igitur à gente familia, quod gentis vt generis vniuersi pars est familia. Gens enim multas familias in se continet: familiæ verò, cognomine distinguuntur: vnde diuersa cognomina, diuersas familias constituunt. Nam in Iulia gente, alij Iulij sunt, alij Cæsares. Duæ ergo Iuliæ gentis familiæ sunt: vna Iuliorum, altera Cæsarium. Sic in Fabia, Vibulani, Ambusti, Maximi, Pictores: in Furia, Fufij, Medullini, Camilli: in Quinctia, Capitolini, Barbatii, Cincinnati, Flaminij: eademque ratio est in reliquis. Confirmat hæc nostram opinionem, cum multorum, tum illa Liuii auctoritas, quæ est libro XXXIX. vbi ait, P. Scipio Nasica orationem habuit plenam veris decoribus, non communiter Cornelia gentis, sed propriae familiae suæ: vnde etiam constat nomen ad gentem, cognomen ad familiam referri. Atque hæc quidem ad Iurisperitos

P R Æ F A T I O.

Iurisconsultos, Romanos, inquam, Iurisconsultos disputatio pertinet, qui discernere familiam à gente, quum de hereditatibus & tutelis agitur, debent. Præclare enim apud Ciceronem Crassus, quum Iuris civilis scientiam oratori necessariam probare vult, Quid, inquit, qua de re inter Marcellos & Claudios centumviri iudicarunt? quum Marcelli ab liberti filio stirpe Claudij patricij eiusdē nominis hereditatem gente ad se redisse dicerent, nonne in ea causa fuit oratoribus, de toto stirpis & gentilitatis iure dicendum? Satis nunc, opinor, constat gentium Romanarum origo, & progressio, & quid gens sit, quidve familia: superest ut de patricijs & plebeijs familijs agamus. Romulus (ut Dionysius & Plutarchus scribunt) in duas partes populum univrsum distribuit. Nam qui genere, opibus, potestate, auctoritate plurimum possent, verumque gestarum gloria excellerent, eos Senatores constituit, & Patres, honoris atque virtutis causa, appellavit: reliquos vero qui rebus omnibus inferiores essent, egentes, & inopes, Plebeios. illos rempublicam administrare, magistratus gerere, auspicia, sacra obire: hos, agros colere, & quæstuosis artibus operam dare: illos patronos, hos clientes esse voluit. Variæ sunt veterum opiniones, quare Patres primò Romulus appellavit. Nam alij (ut Linius & Plutarchus) quòd patrem ciere possent, patres dictos existimant: alij vero (quorum sententia accedit Dionysius) quòd ætate & generis splendore ceteris antecellerent. Et hi quidem, mea sententia, firmiorem partem sequi videntur: quæ tamen res, quum parum momenti habeat, facit ne nimis diligenter inquirenda esse videatur. Perspicuum enim est, etiamsi causa ignoretur, constatque inter omnes, centum Senatores, quos Romulus primum publici consilij causa constituit, patres, eorumque progeniem patricios esse dictos. Qua in re, si ea quæ in veterum monumentis verissimis certissimisque testimoniis ad posteritatis memoriam consignata sunt, explicare atque excutere velimus, deprehendemus origine primum, deinde cooptatione patricios fieri solitos. Origine, qui à centum Romuli Senatoribus originem ducunt, ut Iunij, Valerij, Fabij, de quibus iam diximus. Cooptatione autem, qui vel à ceteris regibus, vel Senatusconsulto, vel lege ad populum lata, in ordinem patriciorum cooptati sunt. Etenim à Pompilio rege Numa Marcius ascitus in patriciorum numerum est: & Iulij, Quinctilij, Servilij, Geganiij, Curiatij,, à Tullo Hostilio: à Ser. Tullo, Octavij. Senatusconsulto etiam patriciorum cooptationem fieri solitam, testis est gens Claudia, quam à Senatu quum ex Sabinis in urbem migrasset, inter patricios allectam, Linius, Dionysius, & Tacitus testantur. Lege vero, ut qui lege Iunia à L. Bruto, lege Cassia à Casare & lege Sentia ab Augusto, in patriciorum ordinem lecti sunt: cuius rei Suetonius auctor est, & libro undecimo Tacitus. Iisdem diebus, inquit, in numerum patriciorum ascivit Caesar vetustissimum quenque è Senatu, aut quibus clari parentes fuerant, paucis iam reliquis familiarum, quas Romulus maiorum, & L. Brutus minorum gentium appellarunt, exhaustis etiam quas Dictator lege Cassia, & princeps Augustus lege Brutia sublegere. atque hi Patricij sunt, unde patriciæ familiæ, & maiorum & minorum gentium patricij nominati sunt. Quos enim Romulus & ceteri reges patricios legerunt usque ad Tarquinium Priscum (siquidem Lini sententiam sequamur) ij maiorum gentium: quos vero Brutus exactis regibus, ij minorum gentium patricij appellantur. Linius hos Patres conscriptos libro secundo nominat. Deinde, inquit, quo plus virium in Senatu frequentia ordinis faceret, cadibus regum diminutum patrū numerum, primoribus equestribus gradus lectis, ad trecentorum summam ex-

P R A E F A T I O.

pleuit: traditumque inde fertur, ut in Senatū vocarentur, qui Patres, quique conscripti essent: conscriptos videlicet, in nouum Senatum appellabant lectos. Sic Festus libro tertio, Conscripti dicebantur, qui ex equestri ordine patribus adscribebantur, ut numerus Senatorum expleretur. Minorum igitur gentium patricij sunt Octauij, Claudij, Papirij: de quibus sic Cicero lib. Epistolarum I X, Sed tamen, mi Pate, qui tibi in mentem venit negare Papirium quenuquam vnquam nisi plebeium fuisse? Fuerunt enim patricij minorū gentium. Reliquae familiae plebeiae sunt, abiecta illa quidem primis temporibus, & contemptae: mox ubi connubia, sacra, auspicia, cum plebeis, sacris legibus, communicata sunt: ubi secures, sellam curulem, triumphos adepti, non iam de honore cum Patribus, sed rerum praeclare gestarum, deuictarum gentium, expugnatarum urbium, bene felicitēque administratae reipublicae gloria & laude certarunt, summam amplitudinem, summam dignitatem, memoriam nominis immortalem consecutae sunt. Praclaras res, egregium virtutis certamen, quod in imperio atque publica dignitate & debet & solet valere plurimum. Vna enim eademque ad virtutem via patet omnibus: trahimur omnes laudis studio, & natura ad gloriam impellimur, neque inuidere debemus iis, à quibus gloria aliqua iusta & merita prouocamur. Tales fuerunt Licinij, Marcelli, Decij,

Metelli, & complures alij, quorum opera, industria, virtute,
populus Romanus in otio, in bello vsus est cum
maxima laude, tum maiori
emolumento.

* *

A N T O.





ANTONII AVGVSTINI

DE FAMILIIS ROMANORVM

LIBER SINGVLARIS.

ACILIA.



ACILIA familia plebea, sed nobilis consulatibus quinque, & triumpho vno ante Imperatores fuit, neque postea minus floruit. Vigente republica eius stirpes duæ Glabriorum, & Balborum: consulares ambæ fuerunt. Primus Glabriorum M'. Acilius C.F. L.N. Consul fuit an. DLXII. & Proconsule triumphauit de Ætolis, & rege Syriæ Antiocho anno proximo. Eius filius Manius Consul successus L. Postumio Albino anno fere DC. Hic auus, vel proauus M'. Glabrioris fuit, apud quem Prætorum de repetundis cognoscentem Cicerō C. Verrem accusauit, eique in memoriam redigit legis paternæ Aciliæ, auique materni P. Scæuolæ, ac Socris M. Scauri. Asconius in Verr. II. & pro Scauro. Hic M'. Acilius M'. F. M'. N. consul fuit an. DCLXXXVI cū C. Pisone Frugi. Ex Æmilia vxore liberos procreauit. Balborū primus M'. Acilius L.F. K.N. consul fuit anno DCIII cū T. Quinctio. T.F. Flaminio. Eius filius Manius post sex & triginta annos cum C. Catone. Sub Imperatoribus patricij Glabriorum sex consules fuerunt, Aniolæ tres, Rufus, Faustinus, Seuerus singulares. Glabriorum primus sub Domitiano consulatum cum M. Vlpio Traiano, qui postea Imperator fuit, cepit, in eo occisus est an. DCCCLIII. Alter illius, vt creditur filius, cum paterno Manij prænomine cos. fuit cum C. Bellicio Torquato an. XXXIII. post patrem sub Hadriano Imp. Tertius sub Pio Antonino Sex. Acilius Glabrio cū C. Valerio Omollo Veriano Cos. an. DCCCCIV. Quartus Manius hīs consul fuit, sed alterius anni tempus ignotum; atque ideo successum fuisse credendum est, iterum consul fuit collega Commodi Imp. in quinto consulatu an. CCIOXXXIX. Hic ille est, quem Pertinax dignum imperio orbis terrarum iudicabat, quem omnium patriciorum nobilissimum esse dicebat: originemque generis ab Ænea Veneris filio duxisse. Hunc quidem Manij filium, Manij nepotem esse credendum est; patrem vero fuisse Acilij Faustini consularis duo tituli duarum clarissimarum feminarum significant. Quintus M'. Glabrio consul cum M. Valerio Maximo, iterū sub Valeriano, & Galieno Imp. anno CIOVIII. illius, vt arbitror nepos fuit. Vltimus Anicius Acilius Glabrio Faustus collega Theodosij Imp. in XVI. consulatu ann. CIOXXXIX. Christi

A

CCCCXXXVII. Hic etiam sub Honorio, & Theodosio praefectus vrbis fuit. Hic videtur in Aniciorum nobilem quoque familiam insertus vtriusque nomina vsurpasse. Auiolarum primus collega in consulatu Q. Asinij Marcelli, sub quib. Ti. Claudius Imp. mortuus est. an. DCCCVI. Hunc memoriae proditum est in rogo positum se viuum comburi ostendisse, sed subueniri non potuisse, vt Plin. lib. VI. Val. Max. lib. I. referunt. Alter eius, vt credibile est, nepos sub Hadriano Imp. consul fuit cum C. Corellio Pansa an. DCCCLXXXIII. Tertius huius fortasse filius cum M. Antonio Gordiano Imp. cos. an. DCCCC. Quartus Rufus Acilius ante hos duos non ordinarius, sed suspectus eos. fuit ex Kal. Iul. sub Traiano Imp. cum C. Cecilio Classico, vt Plinius minor in epistula quadam refert, an. DCCCLIV. Fortasse is est, cuius titulus extat Panhormi L. ACILIO. L. F. Q. N. RVFO Faustinus Glabronis bis consulis filius, atq; Glabronis senioris nepos, vt diximus, consul fuit sub Seuero cum C. Caesenio Macro Rufiniano an. DCCCLXII. Huius filius C. Acilius, filia Acilia Maniliola, neptis ex filio Acilia Gaunia Præstana Severus Acilius cps. sub Constantino Imp. fuit cum FL. Iunio Rufino anno CIO LXXIV. & post alterum annum Praef. vrbis. De Fausto diximus, cum de Glabrione ultimo dictum est.

Æ L I A.

Æ L I A familia, siue Ailia plebeia, sed non ignobilis multis ex consularibus viris, & duobus censoriis, ac duobus, qui Magistri Equitum fuerunt. Antiquiores cognomento Paiti, siue Paeti dicti, deinde Cati, Tuberones, Ligures, Lamiae vigente libertate. Postea ex eadem Imperatores fuerunt P. Aelius Hadrianus, T. Aelius Antoninus Pius, L. Aelius Aurelius Commodus, Caesar vero tantum L. Aelius Hadriani filius L. Aurelij Veri Imp. pater. Patres consules quinque, censores duos, Magistros Equitum item duos ante C. Caesaris Dictaturam fuisse video. Nam primus P. Ailius Paitus cos. fuit cum C. Sulpicio Longo anno CDXVI. eius filius P. Paitus Magister Equitum fuit Q. Fabio Ambusto Dictatori comitiorum causa, sed vitio facti abdicarunt, & in eorum locum facti sunt M. Aemilius Barbula Dict. L. Valerius Potitus Flaccus II. Mag. Eq. quo anno Caudina nota iniusta est Ti. Veturio Caluino II. Sp. Postumio Regillensi Albino II. cos. an. CDXXXI. Post annos XXXV. C. Paitus cos. fuit cum M. Valerio Maximo Potito, quo anno plebs in Ianiculum secessit: quam Q. Hortensius Dictator placauit. Postea P. Ailius Q. F. Q. N. Paitus Magister Equitum fuit C. Seruilio Dictatore an. DLI. Comitiorum habendorum causa, quibus comitiis consules creati sunt C. N. Cornelius Lentulus, & P. Ailius, Q. F. P. N. Paitus. Fuit hic iurisperitus, & frater eius Sextus, quam scientiam Tuberones quoque illustrarunt. Nec Mucia familia plures iurisconsultos habuit, quam Aelia. Censores quoque ambo fratres fuerunt, Publius collega P. Scipionis Africani post biennium, quam consul ipse fuerat, Sextus sequenti lustro cum C. Cornelio Cethego; iustriumque fecere XLVI. & XLVII. Sextus consul fuerat cum T. Quinctio Flaminio an. DLV. Hic ille est, qui primus Catus appellatus est, de quo Ennius,

Egregie cordatus homo Catus Aelius Sextus.

Catura

Catum Varro interpretatur acutum potius, quam sapientem. Ab hoc actiones compositz sunt, quodius Ælium dicebatur, & liber Triperita inscriptus, vt Pomponius refert. Publij filius Q. Paitus consul fuit cum M. Iunio Penno an. dxxcvi. Hunc sunt, qui existiment primum Tuberone appellatum L. Æmilij Paulli, qui hoc anno triumphauit Proconsule ex Macedonia, & rege Persa, generum. Memorizque proditum est, sexdecim Ælios in vna domuncula habitasse, vbi postea Mariana monumenta fuerunt, vnum eos in agro Viciente fundum aluisse, vnum eis in circo spectaculi locum fuisse. nullum apud eos argenti scrupulum ante, quam Paullus genero ex præda quinque pondo donasset. Natus ex his est Publius Tubero, & Q. Tubero ille Stoicus, qui in Triumuiratu iudicauit contra auunculi sui minoris Africani testimonium: quique rogatus à Q. Fabio Maximo consobrino suo, cum epulum Africani mortui nomine populo daret, vt triclinium sterneret, pelliculis hædinis lectulos punicanos strauit, & exposuit vasa Samia, vt Cicero auctor est. Quibus rebus vir integerrimus, atque eruditissimus, & L. Paulli nepos in Præturæ petitione repulsam tulit. Hic iuris quoque ciuilis peritissimus fuit, & alius Q. Tubero, qui Ligarium accusauit, nec obtinuit apud C. Cæsarem. Nam cum pater eius L. Tubero Africam ex Senatus decreto obtinere deberet, à P. Attio Varo. & Q. Ligario prohibitus est, qui nec aquam haurire, nec filium affectum valetudine in terram exponere passi sunt. Extat ea de re Ciceronis Ligariana oratio, qui initio orationis propinquum Q. Tuberone appellat. Hic doctissimus fuit non solum iuris publici, & priuati, sed totius antiquitatis, librosque plurimos reliquit, sed propter antiquorum verborum vsurpationem parum gratos. Fuit autem patricius, vt Pomponius asserit, & ex Sulpitia Seruij filia, qui princeps iuris consultorum eo tempore fuit, matrem Caij Cassij Longini iuris etiam consulti doctissimi suscepit. Sed hæc posteriora sunt. Redeo ad superiora tempora libertatis reip. Romanæ.

Ligurem Consularem vnum reperio P. Ælium P. F. P. N. qui cum C. Popillio P. F. P. N. Læmate consul fuit an. dxxci. notatumque est tum primum ambos cos. plebeios fuisse. Hæc de cōsularibus Æliis. Apud Liuium autem legi quemdam P. Ælium Quæstorem an. cccxlii. necnon apud Plinium Thurinos C. Ælium TR. PL. statua & corona aurea donasse, quod legem pertulisset in Stenniam Statilium Lucanum, qui Thurinos bis infestauerat. Sub Imperatoribus quattuor ante Hadrianum Augustum consules video cognominibus inter se distinctos. Q. Tuberone, L. Lamia, Sex. Catum, & L. Seianum: tres primos sub Augusto, vltimum sub Ti. Cæsare. Tubero. cum à Dionè Q. F. dicatur. non is est, de quo antea diximus, Q. Tubero L. F. sed eius filius, quamuis Pomponius eundem esse videatur affirmare. Fuit quidem certe cos. cum Paulo Fabio. Q. F. Maximo an. dcccxlii. At L. Lamia L. F. cos. fuit cum M. Seruilio M. F. Gemino post xlii. annos, quam superiores. Lamias à Lamo dictos, qui Formias condidit, Horatius auctor est, eosque & vetustos, & nobiles appellat. Cicero L. Lamiam equitem Ro. prodidit in exilium missum à Gabinio cos. quod Ciceroni faueret. eundem Ciceronis cadauer, vel cineres sepulcro condidisse traditum est carminibus non ineruditis. Val. Max. libro i. cap. viii. & Plin. lib. vii. cap. lxi. memoriæ prodiderunt L. Lamiam

virum Prætorium vocem in rogo edidisse, & C. Ælium Taberōnem Præ-
tura functum à rogo relatum. Sex. Ælius q. f. Catus, ab illq cordato viro
Cato Ælio, vt Ennius scripsit, ducens originem successor L. Annæ fuit, cum
C. Sentio c. f. Saturnino. Ab his lex Ælia Sentia perlata est auctore Au-
gusto. Vitimus L. Ælius Seianus L. Seij Strabonis equitis Ro. filius tem-
poribus Ti. Cæsaris plurimum potuit. natus Volſinij, Præfectus prætorio
fuit, & consulatum adeptus est, quo anno Tiberius quintum consulatum
solus cepit; sed post mensem Seianum collegam afciuit. an. D c c l x x i i i.
ex vxore Apicata tres liberos habuit; sed is cum liberis oppressus est, cō-
iurasse aduersum Imp. conuictus. Auunculum habuit Iuniū Blæum Pro-
cos. Africæ. P. Ælius t. f. t. n. Hadrianus Italicensibus parentibus natus,
qui ex Hadria Scipionum tempore in Hispaniam migrarunt. Eius pater
Hadrianus Afer confobrinus Traiani Imp. auus Marillinus primus in e-
ius familia senator, vt Ælius Spartianus refert. Ante imperium cos. suffe-
ctus ex Kal. Iul. cum L. Publilio Celso an. D c c d l x i. Iterum, ac tertio
cōsul initio principatus, quem adoptione vera, vel ficta moriēte Traiano
suscepit, Vlpiz familiæ nomen recusasse videtur: Traiani cognomen v-
furpasse: filios, atque liberos Ælios appellauisse. Extant plerique tituli li-
bertorum Hadriani; qui P. ÆLII, AVG. LIB. notantur: vt Antonini Pij li-
berti, T. ÆLII. AVG. L. Colonias quoque Ælias dictas constat, aliasque
vrbes restauratas; in quibus Hierosolymorum vrbs Ælia Capitolina dic-
ta deinceps est. Tribuniciam potestatem semel, ac vices suscepit, Imper-
ator bis appellatus est; ceterosque titulos viuis obtinuit, & post mortem
Diuis Hadrianus dictus. Filios adoptauit L. Ceionium L. F. L. N. Com-
modum Verum, qui postea L. Ælius Cæsar appellatus fuit, & T. Aureliū
Fuluium Boionium Antoninum, qui postea Imp. Cæsar. T. Ælius Anto-
ninus Pius dictus est. L. Ælius ante adoptionem consul fuit cum Sex. Ve-
tuleno Ciuica Pompeiano an. D c c c x x c i i x. eodemque anno adoptatus
nomen mutauit, & Tribuniciam potestatem accepit, & cōsul iterum de-
signatus in proximum annum est. Iphis vero Kal. Ian. mortuus est eos. i i i.
TR. POT. i i. Filium reliquit L. Ceionium Commodum, qui à T. Anto-
nino adoptatus L. Aurelius Verus appellatus est, & cum fratre adoptiuo
M. Aurelio Antonino, eodemque socero suo imperium obtinuit. Hi vero
secuti sunt Aurelij nomen: propterea quod Pius ex ea familia fuerit: quā-
uis adoptione Hadriani in Æliam translatus sit. Summo quidem certe
iure omnes hi in Cocceiam familiā erant inferendi. Nam Cocceius Ner-
ua Vlpium Traianum, Vlpium Ælium Hadrianum, Ælius Ceionium Cō-
modum, & Aurelium Antoninum, Aurelius Annium Verum, & Ceio-
nium Commodum adoptauit. T. Antoninus Pius consul quater fuit, Tri-
buniciam potestatem quater & vices accepit, Imperator bis appellatus
est. Faustina filiam Marco filio adoptiuo coniunxit. ex his L. Commo-
dus natus est, qui patre viuo Augustus appellatus, & post eius mortem
paternas, & auitas virtutes non est imitatus. Hunc video, & L. Ælium, &
M. Aurelium, & L. Ælium Aurelium dictum esse. Cōsul septies fuit, Trib.
POT. xviii. Imp. viii. Post hos Imperatores tres tantum Ælios consules
inuenio: C. Ælium, siue Allium c. f. Fuscianum, qui sub eodem Commo-
do consul fuit cum Dullio Silano an. D c c c x l. & Q. Ælium vel Allium
Maximum, collegam M. Flauij m. f. Apri post annos x i x. sub Seuero, &
Antonino

Antonino, nec non Ælium Scorpionum consulem susceptum ex Kal. Iul.
an. cto xxix. sub Floriano Imp.

E M I L I A.

ÆMILIA siue Aimilia familia patricia clarissima fuit, ab ipsis initiis libertatis reip. Rom. ad Augusti tempora multis illustribus viris domi, militiæque decorata. Pontificatu maximo, Dictaturis, Triumphis, Principibus Senatus, Censuris, Consulatibus, Magisteriis Equitum, & Tribunatib. Militum consulari potestate, & Triumviratu reipublicæ constituendæ, ita sæpe, ut paucæ eam numero vincant, exornata est. Diuiditur in has quinque præcipuas stirpes, quæ cognominibus distinguuntur, Mamercinorum, Barbularum, Paullorum, Paporum, Lepidorum. Sunt etiam aliæ singulares, aut raræ, ex quibus vnus aut alter consul fuit, ut Regillorum, Scaurorum, de quibus posterius dicemus. Mamercini nouem obtinuerunt consulatus xii. Dictaturas v. Tribunatus Militares cum consulari potestate ix. Magisteria Equitum iii. Triumphos iii. Nam primus i. L. Aimilius Mamerci filius ter consul fuit primo cum Kæsone Fabio k. f. Vibulano anno cclxviii. deinde sexto anno cum C. Seruilio Structo Ahala, tertio post annos quinque cum Vopisco Iulio Iulo. Huius Lucij ii. filius Tiberius Mamercinus bis consul fuit, prius anno tertio post vltimum patris consulatum cum L. Valerio Voluso Potito ii. posterus cum iii. Q. Fabio Vibulano anno ccxxcvi. Tertius Mamercus fuit m. f. Lucij ter consulis, ut suspicor, nepos. Hic ter Dictator fuit, ac bis triumphauit. Tribunus antea Militum fuerat an. ccxv. cum L. Quinctio Cincinnato, & L. Iulio Iulo. Anno proximo Dictator de Fidenatibus Idib. Sept. triumphauit. Actertio postea anno iterum Dictator rei gerundæ causa fuit. Post vndecim verò annos iterum triumphauit Dictator tertium de Veientib. & Fidenatibus. Quæsitior biennio antea fuerat, hoc est anno ccxxv. Mamerci filius Manius ter Tribunus Militum fuit post consulatum, quem gessit anno ccxlii. cum C. Valerio Potito Voluso. Namque quinquennio post cum aliis quinque patriciis, & anno cccli. iterum cum totidem, ac biennio proximo, cum totidem collegis patriciis tertio Tribunatum gessit. Hunc apertè Verrius Flaccus M. Aimilium, Mam. f. m. n. Mamercinum in fastis notat. At C. Mamercinus, qui bis v. vi. Tribunus Militum, & M. Mamercinus, qui semel creati sunt, ille annis ccclix. & ccclxii. hic hoc eodem postremo relato anno: quibus parentibus orti fuerint, nullum habemus auctorem. Mihi probabile videtur, Manij fratres fuisse. Septimus Mamercinus quinquies Tribunus Militum, bis consul, semel Magister Equitum creatus est. Hunc L. Aimilium l. f. appellatum video, adderem libens Mam. N. Primus Tribunatus actus est anno sequenti post captam urbem à Gallis, hoc est anno ccclxiv. Secundus biennio post primum, tertius quadriennio post alterum, quartus continuatus est post tertium, inter quartum, & quintum anni quattuor medij interfuerunt. Post hos magistratus ob maximas contentiones plebis cum patribus de plebeio consule M. Furius Camillus iv. Dictator dictus L. Aimilium Magistrum Equitum fuit, sed ambo re infecta abdicauit, fuit is annus ccclxxxv. Tandem biennio post

- pacata seditione primus L. Sextius plebeius, qui diu Tribunus Plebis fuerat, consul collegam habuit ex patribus eundem L. Mamercinum: Iterum
- 11 X. consul fuit post annos tres cum C. N. Genucio Auentinensi. Huius filius L. Aimilius aperte à Verrio L. F. L. N. Mamercinus Priuernas appellatur. Bis Dictator, bis Magister Equitum, & bis Consul fuit, & in secundo consulatu triumphauit de Priuernatibus, vnde cognomen accepit Kal. Mart. an. CDXXIV. cum collega C. Plautio P. F. Deciano Hypsato. Magister Equitum fuit C. Iulio Iulo Dictatore in castris nouo more dicto an. CDI. Iterum decennio post M. Valerio Coruo Dictatori. & anno sequenti consulatum gessit cum C. Plautio C. F. Vennone II. Dictator comitiorum habendorum causa an. CDXXIX. Magistrum Equitum dixit Q. Publilius Philonem plebeium. Iterum Dictator rei gerundæ causa Magistrum Equit. habuit L. Fuluium Curuum item plebeium anno CDXXXVII. Postremus Mamercinus Tiberij prænomine, quo nemo alius vsus est, quod meminerim, ex hac familia: Consul fuit cum Q. Publilio Philone an. CDXIV. eius parentes ignorantur. Possumus hunc suspicari esse Priuernatis fratrem.
- II. Barbulæ quattuor, totidem Consulatus, Dictaturam vnam, triumphos
- I. duos consecuti sunt. Primus M. Aimilius Q. F. L. N. Dictator fuit comitiorum habendorum causa an. CDXXII. quo anno turpis Caudina pax inita fuit. Magistrum Equitum dixit L. Valerium Potitum Flaccum II. Hunc quidam M. F. appellant, sed ego titulum sequor, & denarium, in quo
- II. M. Aimilius Q. F. Barbula Consul fuisse dicitur. annum tamen consulatus nondum reperi. Huius frater Q. Aimilius à Verrio Q. F. L. N. appellatur. Consul fuit quadriennio post cum C. Iunio Bubulco Bruto. eundem collegam habuit tertium consulem in secundo cōsulatu anno CDXLII. Amboque eodem mense triumpharunt, Brutus Nonis Sextil. de Samnitibus, Barbula Idibus de Etrusceis. Secutus est L. Barbula Q. F. Q. N. COS. anno primo belli Tarentini, cuius collega fuit Q. Marcus Philippus. Amboque triumpharunt: Philippus eodem anno de Etrusceis, Barbula proximo anno.
- IV. no Proconsule de Tarentineis, Samnitibus, & Sallentineis VI. Idus Quintil. an. CDLXXIII. Quartus fuit M. Aimilius, quem Verrius L. F. Q. N. notat consulem cum M. Iunio Pera an. DX XIII. Hic fortasse est in denario Q. F. dictus, conuenit enim prænomen. Nec displiceret, vt hunc Q. F. L. N. appellaremus: vt tempora consulatum quadrarent aptius. Hæc de Barbulis.
- III. Paullorum gens quattuor habuit veteres insignes viros, qui consulatum sexies, Magisterium Equitum semel, Censorium honorem item semel, & triumphos quinque sunt consecuti. Post annum septingentesimum quattuor reperi Paullos Consulares, ex quibus vnus censorius fuit. Sed hi inter Lepidos erunt referendi, nam vtrumque nomē vsurparunt,
1. vno excepto L. Emilio M. F. qui Consul fuit cum C. Claudio C. F. Marcello anno DCCIII. Primus igitur M. Aimilius L. F. L. N. Paulus Consul fuit cum M. Liuiio Dentre an. CDLI. & sequenti anno Magister Equitum Q.
- II. Fabio Maximo Rulliano Dictatore iterum rei gerundæ causa. Huius filius Marcus Consulatum gessit cum Ser. Fulvio Pætino Nobiliore. amboque anno proximo Proconsulibus de Cossurensib. & Pœneis nauales triumphos egerunt: Nobilior XIII. Kal. Febr. Paulus XL. Kal. an. CDXCIX. decimo

decimo anno belli Punici primi. Tertius fuit L. Paullus superioris filius. III.
 Hic Consul fuit cum M. Liuiio Salinatore an. DXXXIV. vterque in consu-
 latu de Illuriis triumphauit. Sed ambo postea accusati, Salinatorque so-
 lus damnatus est. Iterum consul triennio post, qui tertius annus fuit belli
 Punici secundi propter collegæ C. Terentij Varronis temeritatem in
 Cannensi pugna occisus est. Filium reliquit L. Æmilius clarissimum vi- IV.
 rum, qui ter triumphauit, bis Consul & Cenfor, & Augur fuit. Namque
 ante Consulatum Proprætore triumphauit ex Hispania an. DLXIV. post
 septem annos consul fuit cum Cn. Bæbio Tamphilo, & anno proximo i-
 terum triumphauit de Liguribus Ingauneis. Iterum consul an. DXXCV.
 cum C. Licinio Crasso fuit. Persen vltimum Macedonum Regem prælio
 vicit, atque captiuum cum liberis in triumpho duxit, quem triduo egit
 quarto, tertio, & pridie Kal. Decemb. Proconsule anno proximo. Eodem
 tempore duos filios amisit, quos sui nominis, & familiæ heredes relin-
 quere cogitabat. Nam duos maiores alterum P. Cornelio Scipioni Afri-
 cani maioris, & Æmilie sororis filio in adoptionem dedit, qui postea A-
 fricanus minor, Carthagine diruta, appellatus est; alterum Q. Fabio Ma-
 ximo quinquies consuli. Itaque alter dictus est P. Cornelius P. F. Scipio
 Æmilianus, cuius liberos nullos extitisse meminimus, alter Q. Fabius Q.
 F. Maximus Æmilianus, à quo plures Fabij extiterunt. Filias reliquit tres,
 ex quibus vna Q. Ælio Tuberoni, altera M. Catoni L. Æniano M. Catonis
 Cenforij filio nupsit, ex quibus liberi nati sunt. Mater horum omnium
 Papiria fuit C. Papirij Mafonis consularis, & triumphalis viri filia. Censu-
 ram denique Paullus obtinuit anno tertio post triumphum cum Q. Marcio
 Philippo, lustrumque fecerunt LIII.

Paporum gens duos habuit clarissimos viros, quorum alter consul bis, IV.
 & cenfor, alter etiam cenforius, & triumphalis, ac consularis fuit. Ante hos
 à Liuijo M. Æmilij Papus Dictator refertur, quem nos Barbulam appel-
 lauimus, alios annales secuti. Sed sine controuersia Q. Aimilius Papus
 consul fuit cum C. Fabricio Luscino anno proximo ante bellum Taren-
 tinum, quod L. Aimilio Barbula, & Q. Marcio Philippo eos. inchoatum
 est anno CDLXXII. Secundum consulatum, & censuram cum eodem col-
 lega egit an. CDLXXV. & CDLXXXIX. lustrum fecerunt XXXIII. Post
 hunc L. Aimilius Q. F. L. N. post illius censuræ annum 1. consul fuit cum
 C. Atilio Regulo anno primo belli Gallici Cisalpini, & de Galleis trium-
 phum egit III. Nonas Mart. in consulatu. Cenfor fuit cum C. Flaminio
 anno DXXXIII. qui circo Flaminio, & viæ Flaminie nomen reliquit. Pa-
 porum cognomen videtur ex eo sumptum, quod papi carduorum flores
 sint, vt ait Festus, de quibus Lucretius.

Vestem nec plumas auium, papesque volantes.

Ad Lepidorū stirpem ventum est, ex qua decem ad M. Lepidū Trium-
 uirum, post eum ad obitum Augusti septem insignes magistratus, hono- V.
 res, ac sacerdotia obtinuerunt. Duo Pontifices Maximi fuerunt, vnus se-
 mel, alter sex lustris Princeps Senatus vnus Triumuir bis reip. cōstituen-
 dæ, vnus Magister Equitum bis, Censores tres, duo triumphales, ex qui-
 bus alter bis, vnus triumphalia ornamenta accepit. Consules xv. consula-

1. tus obtinere xviii. ex quibus iiii. tantum suffectorum fuerunt. Primus
- i. M. Lepidus cos. fuit cū C. Claudio Canina anno. CDLXVIII. Alter Marcus Marci filius Marci nepos, quem Livius ait bis consulem, atque Augurem fuisse, ac patrem Marci, Lucij, & Quinti Lepidorum, consul fuit cum M. Publicio Malleolo anno DXXI. Iterum consul cum M. Valerio Leuino post duodecim annos, quo anno L. Veturius Philo, & C. Lutatius Catulus vitio facti abdicarunt, ut quidam scripserunt. Tertius Marcus superioris filius indolis suæ specimen prætextatus dedit, qui annos natus xv. hostem occidit, ciuem seruauit, quamobrem statua ei statuta est in Capitolio, quod Valerius Maximus refert, & de ea re denarius extat cum his literis M. LEPIDVS. AN. XV. PR. H. O. C. S. Alter quoque denarius insignem honorem habitum eidem M. Lepido significat cuius multi meminerunt, ut cum Ptolemæus Rex tutorem filio suo populum Rom. reliquisset; Lepidus hic, qui Pontifex Maximus, ac bis consul fuit, ad Regis pueri tutelam gerendam Alexandream missus sit. Primum consulatum gessit cum C. Flaminiō C. F. AN. DLXVI. Pontifex Max. octauo postea anno in locum C. Seruiliij. Gemini factus est, item censor eodem anno cum M. Fulvio Nobiliore, cum quo inimicitias gesserat, quas reip. causa censor designatus deposuit, lustrum fecerunt L. & ipse Lepidus princeps senatus dictus est. Iterum consul cum P. Mucio Sceuula, de Liguribus triumphauit an. DLXXVII. Hic sex lustris princeps senatus lectus est. Sexti censes fuere M. Valerius Messalla, C. Cassius Longinus, qui lustrum LV. fecerunt an. DXCIX. M. Lepidus mortuus est anno postea tertio, aut quarto.
- iv. Quartus M. Lepidus M. F. M. N. ac consul anno DXCv. cum C. Popillio
- v. Lænate ii. Quintus M. Lepidus, Porcina dictus est principis Lepidi filius.
- vi. Consul autem fuit anno DCCVI. cum C. Hostilio Mancino. Sextus Mamerci prænomine superioris, ut creditur, frater vndecimo postea anno consul fuit cum L. Aurelio Oreste, quo tempore quarti ludi sæculares facti sunt, ut plures scripserunt. Septimus M. Atilius Q. F. M. N. Lepidus à Verrio appellatur, consul autem fuit cum Q. Lutatio Catulo. Sullæque & Catuli aduersarius extitit in consulatu an. DCLXXV. Hunc esse arbitror Triumuii patrem, quem pronepotem principis senatus fuisse Cicero auctor est. Erit igitur hic Porcinæ nepos. Octauus Mamercus Atilius Mam. F. M. N. Lepidus Liuianus. qui D. Liuij Drusij filius fuisse dicitur, adoptatus à Mamercō principis Lepidi filio. Consul autem fuit anno post superiorē CN. Octauio. Censor post consulatum an. xvi. cum P. Seruilio Isaurico fuit, lustrum fecerunt LXX. & proximo lustro princeps senatus lectus est an. DCCXIX. Ad hunc, eiusque liberos pertinet denarius ita inscriptus M. MAMERC. LEPIDVS. LIVIANVS. Nomen M. Lepidus, qui cum L. Volcatio Lullo consul. fuit an. DCCXCVI. Huius parentes ignorantur. Verisimile est ab eo, quem quarto loco retulimus, originem traxisse Peruenimus ad M. Lepidum Triumuium, qui à M. Verrio M. F. Q. N. dicitur hoc est septimo loco constituti filius. Hic prætor Cæsare Dict. dixit nouo more, ceteros enim consules dixerunt. Proprætore ex Hispania triumphum egit. an. DCCVI. Sequenti anno consul fuit cum C. Cæsare i. i. consule, & in tertia, & quarta dictatura magister equitum, eas gessit Cæsar duobus proximis annis. Occiso Cæsare Eidib. Martiis Pontifex Maximus factus est an. DCCIX. Sequenti anno triumuir reip. constituendæ

tuendæ cum M. Antonio, cuius filiam filio suo collocavit. & C. Cæsare Octauiano, qui postea Augustus appellatus est. Susceperunt autem hoc genus imperij ex ante diem quintum Kal. Decemb. ad Pridie. Kal. Ianuar. sextas, hoc est in quinquennium. Eodem anno Pridie Kal. Ianuar. procos. ex Hispania iterum triumphauit. Kalendis ipsis consul iterum fuit cū C. Munatio Planco, qui i v. Kal. Ian. de Galleis triūphum egerat. Iactatus est in triumpho ex licentia militari versus:

De Germaneis, non de Galleis duo triumphant consules,

Propterea quod nomina duorum fratrum eorundem in proscriptorum tabulis legerentur. Fratrem Lepidi arbitror fuisse Paullum Lepidum, qui seruatus est. Planci frater L. Plotius dicebatur. Iterum triumphum in alterum quinquennium cum eisdem collegis creatus anno secundo à C. Cæsare collega abdicare coactus est. erat is annus DCCXVII. vixit autē vsque ad DCCXL. annū Pontifex maximus. Vxor eius Iunia M. Bruti soror, ex qua liberos suscepit. Post hunc primus Paullus Aemilius M. F. L. N. I. consul suffectus ex Kal. Jul. cum C. Memmio an. DCCXI. Hic etiam censor fuit cum L. Munatio Planco post annos XII. lustrum tamen non fecerunt. Hunc quidam P. Aemilium Paullum, alij M. F. Q. N. appellant nos verisimiliora secuti sumus. Huius censoris filius L. Paulus Iuliam Iuliz, & M. Agrippæ filiam Augusti neptem duxit, Æmiliamq. Lepidam ex I. ea suscepit, quæ fuit Ti. c. l. Imp. sponsa. Alter Paullus Triumviri frater consul etiam suffectus fuit ex Kal. Jul. cum L. Cornelio an. DCCXI. Hic porticum Pauli ædificauit, & dedicauit. Tertius Q. Lepidus est Manij filius, qui consul cum M. Lollio M. F. fuit an. DCCXI. vt ex titulo pontis Fabricij constat. Quem enim L. Fabricius curator viarum faciendum curauerat, hi consules ex s. c. probauerūt. Quartus L. Aemilius L. F. Paullus. Hunc putant filium fuisse L. Paulli M. F. qui cos. fuit anno DCCII. esseq. inter Paullorum gentem constituendum. Mihi magis placet, vt hoc loco relinquatur. Consul fuit an. DCCIII. cum C. Cæsare Augusti filio post Christum natum anno secundo. Quintus erit M. Lepidus L. F. qui cum V. L. Arruntio consul fuit, quinto post superiorē anno. Sextus Manius Aemilius Q. F. M. N. Lepidus qui consul cum T. Statilio Tauro fuit an. DCCXIII. Præter hos inuenio M. Aemilium Q. F. M. N. Lepidum obtinuisse VII. triūphalia ornāmēta legatum Augusti an. DCCXI. ex Delmatia. Ad extremum de Lepidi cognomine non reticebō, videri eo voluisse exprimere, quid Aemilij nomine significaretur. vt cum Vergilius armifonam Palladem, Plemmyrion vndosum, clarum Olympū dixit. Sic felix Sylla Faustum filium appellauit, & filiam Faustam; quod vsurpari soleret: [Quod felix, faustumq. sit] ac non multum significatione differrent. Nunc de reliquis Aemiliis videamus. Regilli cognomine vnum triumphalem L. Aemilium M. F. reperio proprætore naualem egisse de rege Antiocho Kal. Febr. an. DLXIV. Scaurū item vnum insignem virum M. Aemilium M. F. L. N. qui consul cum M. Cæcilio Q. F. Metello anno DCCXXI. De Galleis karneis triumphauit. Censor post sex annos fuit cum M. Liuiō. C. F. M. Aemiliani Nepote Druso, qui in eo honore mortuus est, & Scaurus abdicauit more maiorum, ante tamen viam Æmiliam strauit, pontem-

- que refecit Æmiliū. Proximo anno cenſores creati Q. Fabius Max. Allobrogicus. & C. Licinius Geta, hunc principem ſenatus legerunt, & tribus aliis luſtris alij cenſores, quoad mortuus eſt. Augurem quoque fuiſſe proditum eſt. Huius vxor fuit Cæcilia L. Metelli Delmatici filia, quæ poſtea L. Sullæ Felici Dictatori nupſit, neque ſatis pudica credita eſt. Filios ex ea reliquit M. Scaurum, qui inſignem Ædilitatem curulem obiit, ac prætor Sardiniam obtinuit, quem Cicero reum repetundarum defendit, & filiam Æmiliam, quæ prius ex M. Acilio Glabrone viro conſulari eiufdem nominis filium procreauit: & poſtea Cn. Pompeio Magno nupſit. Tertiam vero Muciam eiufdem Pompeij vxorem, quæ ſoror Q. Metelli Nepotis dicta eſt, duxit M. Scaurus filius, & ex ea filium procreauit, qui frater filiorum Pompeij fuit: vt ipſe frater filiorum L. Sullæ Fauſti & Fauſtæ, de quibus paullo ante dictum eſt, fuit. Præter hos omnes, in ſaſtis Verrij Flacci tertiis ludis ſæcularib. qui an. DXXVII. facti ſunt, M. Æmilius M. F. Magiſter X. vir cum M. Liuiο Salinatore fuit. Hæc de his Æmiliis,
- VII.** qui ante Ti. Cæſarem claruerunt. Poſt quæ tempora vix. quinq. aut ſex huius tam illuſtris familiæ nomen retinere, qui conſulatus adepti ſint.
- I.** Primus M. Lepidus conſul cum L. Nonio fuit. hos exiſtimo fuiſſe an.
- II.** DCCCXLVI. quo anno alij L. Noniūm Aſprenatem Torquatū, & Clementem, vel Lateranum ſub Domitiano Imp. prodūt. Alter eſt Æmilius Ælianus qui cum L. Antiſtio vetere coſ. fuit an. DCCCLXIX. ſub Neruā
- III.** Imp. Terrius Æmilius Iuncus, qui cum Iulio, vel Atilo Seuerο conſul ſuffectus fuit ex Kal. Iul. ſub. Commodο Imp. an. DCCCXXXIV. Quartus Æmilius Lætus, qui bis conſul fuit, prioris conſulatus tempus ignoratur, credendum eſt ſuffectum fuiſſe. Iterum conſul cum Anicio Cereali fuit an. XXXII. poſt ſuperioris cōſulatum ſub M. Antonino Seueri Imp. filio.
- V.** Quintus Æmilius Papus conſul fuit cum C. Iulio Arriano ſub Gordiano Imp. an. DCCCXCV. Sextus Fl. Æmilius coſ. fuit cum Fl. Viatore an. CIOCCXLVI. ſub Anaſtaſio Imp. His Æmilius Papinianus præfectus prætorio iuriſcōſultorum princeps, qui à M. Antonino Seueri filio occiſus eſt, addatur. Is ſolus Æmiliæ familiæ gloriā ſenefcentem retinuit, & decorauit.

ANTONIA.

ANTONIA familia in duas gentes diuiſa patriciorum, & plebeiorum paucos habuit, qui magiſtratus maiores, & honores fuerint adepti. Patricij duo Metendę cognomento dicti, quorum alter T. Antonius Decemuir legibus ſcribendis fuit anno vrbiſ CCCIII. Iterum anno proximo factus, propter ſcelus Appij Claudij collegæ abdicauit. Leges tamen XII. tabularum ab his, & aliis Decemuiris conſcriptæ ſunt. Alter Q. Antonius huius, vt creditur, filius tribunus militum fuit conſulari potēſtate anno CCCXXXI. collegæ eius fuerunt L. Manlius Vulſo Capitolinus, L. Papirius Mugillanus, L. Seruilius Struſtus. Sequutus eſt magiſter equitum M. Antonius, P. Cornelio Ruſino Dictatore an. CCCXIX. quæ ſuperioribus patriciis connumerāſſem, niſi me cognominis defectus, & prænomen Marci retardaret. & quod iam tum plebei magiſtri equitum fierent poſt C. Licinium Caluū, qui primus ē plebe magiſter equitum fuit anno

an. ccc lxxv. Hic quoque Antonius, & Rufinus Dictator vitio creati abdicarunt. Plebeij post hunc sex, consulatus obtinuerunt septem, censuras duas, triumphos duos, ouationem vnam, magisterium equitum vnum, triumuiratus reip. constituendæ duos. Hæc ante obitum Augusti. Postea tres Imperatores Antonij Gordiani fuerunt, vna Antonia Augusta Ti. Claudij Imperatoris mater. Antonini Imperatores plures, sed hi Eliam, & Aureliam familias exornarunt. Princeps huius familiæ florente rep. M. Antonius fuit vir disertissimus, quem Cicero multis laudibus exornat. hic prætor de piratis triumphauit an. dcl. consul triennio post cum A. Postumio Albino, censor biennio sequenti cum L. Valerio Flacco. occisus est à L. Cinna consule an. dclxvi. duos filios reliquit Marcum Triguiri patrem, & C. Antonium M. Tulij Ciceronis in consulatu collegam an. dcxc. qui quamuis Catilinam detecta coniuratione armis est persecutus; tamen, vt coniurationis conscius, & particeps damnatus est. Hic duas filias reliquit, quarum alteram duxit M. Antonius frater patruelis, alteram Caninius Gallus eius accusator. M. Antonius Quæstor C. Cæsaris in Gallia, postea Augur creatus est, ac paullo post Tribunus plebis C. Claudio Marcello L. Lentulo cos. an. dcciv. partes Cæsaris acriter defendens confugit ad eius exercitum, quod initium fuit belli civilis. biennio post eidem Cæsari Dictatori magister equitum fuit. & in quinto consulatu, tertio deinde anno collega diadema regum Lupercalibus eidem obtulit, Luperus ipse, & consul, Cæsar recusauit. Occiso Cæsare Idibus Martiis P. Cornelio Dolabella suffecto præclara decreta de abolenda dictatura, de obliuione rerum præteritarum, de actis Cæsaris confirmandis per senatum obtinuit. Sed postea potentia C. Cæsaris, & tyrannidis successor esse concupiuit, ac prouincias Gallias cum exercitu obtinere. Tandem triumuir reip. constituendæ in quinquennium cum M. Æmilio Lepido, & C. Iulio Cæsare hærede Dictatoris factus est. Brutum, & Cassium interfectores Cæsaris persecutus. Ouans urbem ingressus est, hoc titulo, quod pacem cum C. Cæsare fecisset ann. dccxv. Iterum in quinquennium renouatus est ei triumuiratus, mox consul iterum factus cum L. Scribonio Libone an. dccxi. ipsis Kal. Ian. abdicauit, & in eius locum factus est L. Sæpronius Atratin. Designatus tertio cōsul in an. dccxii. hostis à Cæsare iudicatus non iniit. tandemq; cū Cleopatra Ægypti regina, ex qua liberos susceperat, eodē anno apud Actium victus se ipsum interemit. Fratres habuit Caium, & Lucium, Lucio soli Pietatis cognomen inditum. Consul fuit cum P. Seruilio Vatia Isaurico l. ann. dccxi. Kal. Ian. triumphum egit ex Alpibus. Censor fuerat anno proximo cum P. Sulpicio Quirino, lustrum tamen non fecerunt. Fuit etiam Publius Antonius consul suffectus C. Cæsari Octauiano in secundo consulatu, cum Kal. Ian. abdicasset, post consulatum Lucij anno viii. Eius collega fuit L. Volcatius Tullus. Hunc suspicor Marci filium, vt etiam Iulius Antonius fuit, qui consulatum adeptus est cum Q. Fabio Max. ann. dccxiii. & propter adulteriū cum Iulia Augusti filia occisus est. Vxores Marci fuerunt tres Antonia C. Antonij consularis patruī sui filia, quæ parum pudica fuit: Fulvia, ex qua liberos procreauit, P. Clodij Pulchri prius inimici Ciceronis vxor, deinde C. Curionis filij. Tertia vxor Octauia maior soror Augusti, quæ prius C. Marcello nupsit, & liberis susceptis ex ea, nupsit

Antonio. Dux natæ filia Antonia maior, quæ L. Domitio Ahenobarbo quo Neronis Imp. nupsit: & Antonia minor, vxor Neronis Claudij Drusi Augusti priuigni, ex quibus Ti. Claudius Imperator natus, qui matrem, vt diximus Antoniam Augustam appellauit, & eius nomine plerosque nummos signari iussit. Filiam quoque suam is eodem nomine appellauit vxorem Cn. Pompeij Magni, ac postea Fausti Syllæ nobilissimorum adolescentium. Mater Marci, & fratrum Iulia soror L. Cæsaris viri consularis post mortem viri P. Cornelio Lentulo Suræ nupsit, quem prætorem Cicero consul propter coniurationem Catilinæ ex s.c. occidi iussit. Hac de causa Cicero eum malle dicit vitrici sui, quam auunculi similem esse. Iulius Antonius, de quo paullo ante diximus, is est, ad quem Horatius carmen illud misit, cuius initium est,

*Pindarum quisquis studet æmulari
Iule ceratis &c.*

Is vero, aut alius Marci filius, & Fuluiæ, vxorem duxit Marcellam C. Marcelli & Octauie maioris sororis Augusti filiam, quam M. Agrippa, vt Iuliam duceret Augusti filiam, post obitum Marcelli prioris viri repudiavit. Erat autem Marcellus eiusdem Marcellæ frater germanus. Cleopatra quoque M. Antonij & Cleopatræ reginæ filia nupsit Iubæ regi Mauritanie, ex qua Ptolemæus natus est. Alia filia Marci occiso Cæsare filio M. Lepidi nupsit. Mortuus est Marcus annos natus LVI. Siue LIII. vt Plutarchus asserit. Iulus filium reliquit L. Antonium. Post Augusti mortem ante Gordianos Imperatores duos tantum consules Antonios inuenio Rufinos cognomento. Alter M. Antonius, qui consul fuit cum Ser. Octauio Lænatæ Pontiano sub Hadriano Imp. an. DCCCLXXXIII. Alter collega fuit Bruttij Præsentis II. cōs. an. DCCCXV. Sub Pio Aug. quem Antonium dictum fuisse non possumus certos testes asserre. Gordiani Imperatores tres fuere Maximini Imp. successores, vel potius eius tyrannidis vindices. Ex his duos Africanos cognominatos scimus, patrem, & filium, pecuniæque eorum nominib. signatam, in qua M. ANT. GORDIANVS. AFR. conscriptum esse videmus. Seni pater fuit Mettius Marullus, mater Vlpia Gordiana, ex Gracchorum genere patrem, ex Traiani cognatione matrem esse dicebat. Vxor Fabia Orestilla Antoni proneptis esse dicebatur. Ipse multis voluminibus Antoninorum Augustorum res gestas versibus, atque soluta oratione conscripsit, seque & liberos suos modo Antoninos, modo Antonios appellabat. Consulatus duos pater gessit, filius vnum, omnes fuffectorum fuisse credimus. Neque enim aliud expressum est, quam patrem priore consulatu collegam Antonini Caracallæ, posteriore Alexandri Imp. fuisse. Imperium paucis dieb. in Africa tenuerunt, filiusque in prælio occisus, pater octogenarius se ipsum laqueo suffocauit. Tertius Gordianus senioris Africani ex filia nepos cum D. Cælio Balbino, & M. Clodio Pupieno Max. Augustis Cæsar dictus, illis occisus, & Maximino Aug. ac Iulio Maximo Cæsare M. Antonius Gordianus Augustus appellatus est. Tribuniciam potestatem sexies, consulatum bis obtinuit. Post Gordianos duos solum consulares inuenimus FL. Antonium Marcellinum, qui cum Cælio Probino cōs. fuit an. cccxcii. sub tribus filiis Constantini Imp. & FL. Antonium, qui cum Postumo Syagriō II. cōs. fuit an. cccxxxiii. Sub Gratiano, Valentiniano, & Theodosio.

anno

DE FAMILIIS ROMANORVM. 13

anno autem Christi ccc lxxxi. Addam ad extremum, Antonios ab Anteone, quem Vergilius Antorem, Antonem videtur appellasse, Her- culis filio, aut socio originem duxisse, iactatum illis temporibus esse. Ise- rat illorum temporum error: vt suæ nobilitatis principes aut in deos, aut in heroes decorum nothos filios referrent.

AQUILLIA.

AQUILLIA duplex familia patriciorum, & plebeiorum paucos habuit consulares, & triūphales, aut aliis maximis honoribus vfos. Patri- ciorum vetustissima memoria est, M. Aquillium Quartumvirum, vel po- tius Duumvirum sacris faciendis à Tarquinio Superbo insui culleo ius- sum ob libros Sybillinos euulgatos, vt Dionysius scribit. Post hanc A- quilliorum, & filiorum L. Iunij Bruti primi consulis coniuratio, vt reges restituerentur. Primus consul C. Aquillius Tuscus, cuius collega fuit T. Sicinius Sabinus, anno cclxvi. Ouās de Herniceis in urbem rediit. Post centum vno minus annos L. Aquillius Coruus tribunus militum fuit cō- sulari potestate cum aliis quinque patriciis. Plebei tres consulares, & triumphales fuerunt. Primus C. Florus M. F. C. N. c o s. fuit cum L. Cor-
nelio Scipione. ambóque consules de Pœroeis triumpharūt Scipio c o s.
Florus procos. iiii. Non. Octob. an. c d x c v. Post hunc M'. Aquillius M'.
F. M'. N. cum C. Sempronio Tuditano an. d c x i v. consul fuit. Ambo e-
tiam triumpharunt, Sempronius in consulatu de Iapudibus, Aquillius ex
Asia iiii. Nonas Nouemb. an. d c x x vii. proconsule. Huius filius M'. A-
quillius consul fuit cum C. Mario quinto c o s. an. d c l i. Ouans rediit
procos. de serueis fugitiueis ex Sicilia post biennium M. Antonio c o s.
qui eius patrociniū postea suscepit, atque cum defensione accurata à
magnis criminibus liberauit. Pater hic fuit, vt Asconius ait P. Cornelij
Lentuli Suræ, qui consul fuit cum Cn. Aufidio Oreste an. d c x x c i i. Sed
postea senatu à censoribus motus iterum prætor fuit Cicerone consule, &
à senatu abdicare coactus ob coniurationem Catilinæ occisus est. Vxorē
habuit Iuliam L. Cæsaris sororem M. Antonij Triumviri matrem. Sed de
hoc in Cornelia dicemus. insertus enim est adoptione in eam familiam.
Addendus est his C. Aquillius Gallus iuris consultus clarissimus, qui præ-
torius fuit, apud quem Cicero causas egit. Tempore Augustorum duos,
trésve consulares inuenio M. Aquillium c. f. Iulianum, qui c o s. fuit cū P.
Nonio Asprenate Torquato sub Caligula an. d g c x c i. & Q. Aquillium
Sabinum, qui bis consul fuit sub Caracalla, prioris consulatus collega fuit
Silius Messalla anno d c c c l x v i. posterioris Sex. Aurelius Anullinus
post biennium. Tertius est Aquillius Orfitus, qui cum Sex. Laterano c o s.
fuit anno Fuit etiam vnica Augusta Iulia Aquillia Seuera Elagabali
Antonini vxor, quam virginem Vestalem fuisse Dion testatur.

ATILIA.

ATILIA duplex familia patriciorum, qui Longi dicti sunt; & plebeio- rum, qui Reguli & Serrani, & Calatini, & Bulbi sunt appellati. Longi duo, tantum ambo eodem prænomine, tribuni militum consulari potestate

- quorum alter primus creatus est in eo magistratu cum collegis A. Sempronio Atratio, T. Clælio Siculo, sed ut vitio facti abdicarunt, & pro eis consules facti L. Papirius Mugilanus, L. Sempronius Atratinus an. cccix. Alter L. Atilius k. f. x. n. bis tribunus mil. fuit, an. cccliv. & ccclvi. Reguli sex, consulatus obtinuerunt nouem, censuram vnam, triumphos tres. Primus M. Atilius m. f. consul fuit cum M. Valerio Coruo i v. anno cdxviii. Huius filius esse creditur M. Atilius m. f. m. n. qui consul fuit an. cdlix. cum L. Postumio Megello i i. amboque consules triumpharunt, Postumius de Samnitibus, & Etruscis v i. Kal. April. Regulus de Volsonibus, & Samnitibus v. Kal. Tertius fuit princeps ille familie M. Atilius m. f. Lucij, vel Aulinepos; Verrius enim inconstans in hoc est. huc bis consulem, & triumphalem Cicero appellat, qui captus à Carthaginensibus, & missus ab eis, ut captiui redimerentur, aut permutarentur, suavit senatus, ut neutrum facerent, & ad certam mortem, atque cruciatum in Africam reuersus est. Primum consulatum gesserat cum L. Iulio Libone, & ambo cos. de Sallentineis triumpharunt v i i. Kal. Feb. an. cdxxvi.
- iii In secundo consulatu suffectus est. Q. Cædicio in eo magistratu mortuo, cuius collega fuit L. Manlius Vulso Longus, vndecimo anno post priorem consulatum: in quo insignem victoriam sæpius in Sicilia, & Africa de Pœneis reportauerat. Huius vxor Marcia, filius Serranus à Silio Italico appellantur: quos ait dure, atque aspere ab eo fuisse reiectos. veritus enim est, ne eorum caritate fidem, ac iusiurandum violaret. Quartus est C. Atilius m. f. m. n. illius, ut creditur filius, quem etiam Serranum appellat, qui cos. fuit anno proximo ante superioris secundum consulatum, cum Cn. Cornelio Blasionem naualemque egit de Pœneis triumphum in cōsulatu. Iterum consul fuit an. d i i i. cum L. Manlio Vulsone Longo. i i. Quintus M. Atilius m. f. m. n. superioris fortasse frater consul fuit cum P. Valerio Flacco an. d x x v i. iterum consul suffectus C. Flaminio ab Hānibale occiso anno secundo belli Punici secundi, post alterum cōsulatum anno x. eorum collega fuit Cn. Seruilius Geminus. Censor triennio post cum P. Furio Philo, qui in hoc honore mortuus est, Regulus abdicauit. M. Metellum Quæst. aliosque equites Romanos, qui deserere Italiam iurauerant post Cannensem pugnam ærarios retulerunt. Sextus est C. Atilius m. f. m. n. quem superioris filium fuisse arbitror. Hic consul fuit an. d x x v i i. qui primus fuit belli Gallici Cisalpini, cum L. Aemilio Papo. Serranorum gens tres habuit cōsulares, quos etiam inuenio Sarranos, & Saranos appellatos, quasi Tyrios, vel Punicos dixeris. Pœnos Sarra oriundos Ennius dixit, hoc est Tyro. Inde Sarranz tibiz, Sarranum ostrū. Sic ortos à Regulo captiuo, qui apud Pœnos occidi maluit, quam apud suos viuere, Sarranos fortasse dixerunt. De Caio filio in Regulis dictū est. Eius, ut arbitror, nepos A. Atilius c. f. c. n. consul fuit cum A. Hostilio Mancino an. d x x c i i. belli Perfici anno secundo. Post hunc Sex. Atilius, qui cos. fuit an. d c x v i i. Cum P. Furio Philo. Sunt, qui putent hunc m. f. quod titulus inueniatur cuiusdā Sex. Serrani m. f. procos. sed quia incertum est eundem esse, pro certo non accipio. Sequitur C. Serranus, qui consul fuit cum Q. Seruilio Cæpione an. d c x l v i i. quibus consulibus M. Cicero natus est i i. Non. Ian. ut Gellius scribit. Calatinū vnum insignē virum consularem bis inuenio, & triumphalem. idem dictator, & censor fuit

fuit tempore belli Punici primus **A. Atilius A.F.C.N.** à Verrio appellatur. Priorem consulatum egit cum **Q. Sulpitio Paterculo** an. **c c c x c v.** ambo triumpharunt Sulpitius in consulatu de **Pœneis**, & **Sardeis**, **Atilius P. R.** vel **procos.** ex **Sicilia** de **Pœneis** **x i v.** Kal. Febr. post consulatum. Iterum **c o s.** fuit cū **Cn. Cornelio Scipione Asina** iterū **c o s.** an. **c d x c i x.** & post quinquennium dictator rei gerundæ causā Magistrum equitum dixit **L. Cæciliū Metellum.** Censor biennio post factus est cum **A. Manlio Torquato** lustrum fecerunt **xxx i x.** Vxor huius existimatur **Fabia Q. Fabij Max. Rulliani** filia. Paupertas eius maxima; ex aratro ad honores vocatus est; vnde fortasse cognomen inditum, Calare enim vocare est, vt ex kalendis, & calatis comitiis cognoscimus. Huic positum fuisse elogium ad portam Capenam Cicero refert. Vno ore cui plurimæ consentiunt gētes populi primarium fuisse virum. Bulbus vnus **C. Atilius A.F.A.N. c o s.** fuit an. **d v i i i.** cum **M. Fabio Buteone.** Iterum **c o s.** decennio post cum **T. Mālio Torquato.** Quibus consulibus pace populo Ro. vbique parta Ianus iterum clusus est. Primum vero **Numa** rege claudi cœpit. Tercio **Augusto** Imperatore **v. c o s.** quarto **Aug. i x. c o s.** quinto **Nerone Imp. i i i. c o s.** sexto **Vespasiano Aug. i i i. c o s.** Sed nos ad Atilios reuertamur. Imperatorum temporibus quattuor tantum reperio consulares Atilios. Primus est **M. Regulus c o s.** suffectus ex Kal. Iul. cum **C. Fonteio Capitone** an. **d c c x x.** Secundo **Augusti cōsulatu.** Alter est **M. Atilius Metilius Bradua**, qui **c o s.** fuit cum **Appio Annio Trebonio Gallo** an. **d c c c l x.** sub **Traiano Imp.** Eiusdem nominis alter **Bradua** cum **Triario Materno c o s.** fuit an. **d c c c c x x v i i.** sub **Commodo Imp.** Iterumque post sex annos cum **Cassio Aproniano.** Quartus **Atilius** est, quem alij **Iulium** appellant **Seueri** cognomento **c o s.** suffectus fuit cum **Æmilio Iunco** an. **d c c c c x x i v.** Sub eodem Imp.

A V R E L I A.

A V R E L I A familia prius **Aufelia** dicta à **Sole**, **Sabina** origine, & plebeia tribus cognominibus distincta est: **Cottarum**, **Orestarum**, & **Scauro-rum.** Cottæ ab anno **D.** vr̄bis ad **d c c.** septem habuit consulares, quorum vnus bis cōsul fuit, duo censores, vnus magister equitum, vnus triumphalis. **Orestæ** eisdem temporibus tres consulares; vnus etiam triumphalis. **Scaurus** vnus consularis. Hæc florente republica. Postea multis imperatoribus illustribus reddita est. Nam propter adoptionem **Hadriani T. Aurelij Antoninus**, qui postea **Pius** appellatus est, **T. Ælius Antoninus** dictus, & quos ipse adoptauit, **M. Annius**, & **L. Ceionius Aurelij Antonini** appellati sunt, & post eos **Commodus M. F.** item **Caracalla Septimij Seueri** filius, & **Elagabalus M. Aurelij Antonini** dicti sunt. **Seuerus** quoque **Alexander**, **Valerianus**, **Claudius**, **Quintillus**, **Aurelianus**, **Probus**, **Carus**, **Carinus**, **Numerianus**, **Diocletianus**, **Maximianus**, **Constantius**, **Seuerus**, **Maxentius**, **Constantinus Max.** & **Licinius Aurelij** fuerunt appellati. Primus **C. Cotta L.F.C.N. c o s.** fuit cum **P. Seruilio Gemino**, & solus triūphauit Idib. April. an. **D i.** de **Pœneis**, & **Siculeis.** Iterum cum eodem collega post quadriennium **c o s.** fuit. Censor cum **N. Fabio Buteone** septimo deinde anno, lustrum fecerunt **xxx i x.** Magister equitum fuit **C. Diu-**

- 11 lio dictatore comitiorum habendorum causa an. D xxii. Alter C.
 111 Cotta c.f.c.n. superioris, vt creditur, filius c o s; fuit cū P. Sulpicio Gal-
 ba Max. ii. anno primo belli Philippii hoc est an. D Liii. Post hunc L.
 Cotta fuit, cuius parentes ignoramus, c o s. cum Ser. Sulpicio Galba an.
 114 D c ix. Quartus L. Cotta superioris, vt creditur, filius c o s. fuit cum L.
 115 Cæcilio Metello Caluo an. D c x x i v. Quintus C. Aurelius M. F. c o s.
 cum L. Octauio an. D c l x x i x. Huic triumphus decretus erat, sed ob
 rescissam cicatricem prius mortuus est. Laudatur, vt disertus à Cicerone,
 eiusque leges aliquot fuerunt. Huius mater Rutilia P. Rutilij consularis
 116 viri soror etiam laudatur. Sextus Marcus superioris frater c o s. fuit anno
 117 sequenti cum L. Licinio Lucullo. Septimus L. Cotta superiorum duorum
 frater c o s. an. D c x x c i x. cum L. Manlio Torquato, damnatis competi-
 toribus iam designatis P. Cornelio Sulla, & P. Autronio Pato. Censor idē
 anno proximo cum Q. Cæcilio Metello Pio, quo mortuo, Cotta abdicauit.
 Orestæ omnes eodem prænominē vsi sunt. ex quibus primus L. O-
 restes L. F. L. N. c o s. fuit an. D x c v i. cum Sex. Iulio Cæsare. Alter c o s.
 an. D c x x v i i. cum Mam. Aemilio Lepido. quibus c o s. ludi sæculares
 quarti facti sunt. Hic superioris filius fuit, triumphauit Procos. ex Sardi-
 nia v i. Id. Decemb. post triennium. Tertius superioris filius in consula-
 tu collega fuit C. Marij i i i. c o s. & in eo magistratu mortuus est an. D c l.
 Scæurus vnicus M. Aurelius c o s. susceptus fuit an. D c x l v. collegæ Ser.
 Sulpicij Galbæ, quem quidam arbitrantur fuisse L. Hortensium patrem
 Q. Hortensij oratoris, eundemque antequam iniret consulum, damna-
 tum esse. Hactenus Aurelios consulares retulimus, qui ante Cæsarem im-
 perium vixerunt. Nunc de iis, qui sub eis, aut de ipsis Aureliis Augustis
 paucis perstringam. Ante T. Antonini Pij tempora vnum tantum c o s.
 is, qui non fuerit ex eius parentibus M. Aurelij M. F. M. N. Cottam c o s.
 is consul fuit cum M. Valerio Messalla anno D c l x x i i. sub Ti. Cæ-
 sare. Hunc Messallam matre Aurelia fuisse ex Cottarum stirpe Ouidius
 auctor est. Aurelia quoque matre natus est C. Iulius Cæsar Dictator C.
 Cottæ filia M. Cottæ auus M. Cotta consul, de quo supra diximus. Ceteri
 consulares ex Fulviorum familia, quæ in Gallia Transalpina in Colonia
 Nemausense fuerat ex ea ortus T. Aurelius Fulvus auus Pij Antonini Im-
 peratoris bis consul, & Præfectus Vrbi fuit. Priore consulum collega Do-
 mitiani Imp. in vndecimo eius cōsulatu an. D c c c x x v i. posteriore A.
 Sempronij Atratin post quadriennium sub eodem Imp. Huius filius eo-
 dem nomine consul etiam fuit, sed quo tempore incertū est, susceptus for-
 tasse, aut honoris titulo contentus homo, vt ait Capitolinus, tristis, & æ-
 ger. Hic Arriam Fadillam duxit Arrij Antonini bis consulis, & Bouinæ,
 vel Bioionæ Procillæ filiam. Ex hac natus est T. Aurelius Pålus Boio-
 nius Antoninus, qui antequam adoptaretur ab Hadriano Imp. c o s. fuit
 cum L. Catilio Seuerō an. D c c c l x x i i. adoptatus est post obitum L. A-
 lij Cæsaris ea condicione, vt filium Lucij, & M. Annium Verū sibi filios
 adoptaret. is fuit an. D c c c x. vltimus Imp. Mater post patris obitū Iu-
 lio Lupo consulari viro nupsit, ex ea Iulia Fadilla nata est soror vterina
 Pij. Vxorem habuit Anniam Faustina, quæ postea Augusta, & post obitū
 Diua Faustina dicta est, filiam Annij Veri aui Marci Imperatoris, qui e-
 tiā gener, & filius Pij fuit. Nam Faustina minor, quæ etiā Augusta, & Diua
 Faustina

Faustina Pia appellata est, Pij filia fuit, Marci vxor. maior Pij filia Lamia Sflano nupsit. De Tito, quod in Æliam familiam insertus sit, in Ælia diximus. Marcus ex Annia familia in Aureliam translatus, sub Pio Cæsar dictus tres consulatus obtinuit, ac Tribuniciam potestatem. xv. Pontificatum, & Proconsulatum. Post obitum Pij cum L. Aurelio Vero fratre adoptiuo, eodémque genero suo Lucilla filia, quæ postea Augusta dicta est, ei collocata annos v i i i. & amplius imperauit. postea Commodum filiū Cæsarem Augustum appellauit, & cum filio, aut Cæsare, aut Augusto ultra annos decē imperauit. Imper. decies dictus est Trib. potest. xxx i i i. accepit. L. Verus viuo Pio Aug. patre adoptiuo bis consul fuit, & Cæsar dictus est. Post obitum Pij, cum Marco Augustus dictus, Pontifex fuit, Imperator quinquies, Tribuniciam potest. nouies accepit, consulatūque tertium obtinuit. Ambo fratres post obitum Diui appellati sunt. M. Aurelius Commodus Marci filius Cæsar viuo L. Vero appellatus est. Post obitum Veri annis aliquot exactis Tribuniciam potestate, ac deinde Augusti nomen accepit, consul bis fuit viuo patre, Pontifex, Imperator quater, Trib. potest. sexies accepit, Post mortem patris Pont. Max. cōsul. v i i i. Trib. potest. x v i i i. Imp. v i i i. dictus occisus est. Indignus tanto patre filius. His temporib. duos consulares Aurelios inuenio, quor. alter M. Aurelius Seuerus Cethegus cos. fuit cum L. Iunio Claro an. d c c c x x i i. post obitum L. Veri sub Marco solo. Imp. alter M. Aurelius Claudius Pōpeianus post annos tres cos. fuit cum Cn. Claudio Seuero i i. Hic gener Marci fuit. Non longè ab interitu Commodi L. Septimius Seuerus imperium obtinuit, hic se Marci filium mentitus est, & filium suum M. Aurelium Antoninum appellari voluit, ac Cæsarem, Pontificem, & mox Augustum fecit, cos. i i i. Imp. i l. t r. p o t. x i i i i. viuo patre. eō defuncto cum fratre P. Septimio Geta menses fere tredecim, & postea solus annis v. & amplius imperauit. Hoc tempore Pont. Max. cos. i i i i. t r. Potest. x i x. Imp. i i i. appellatus est. Hic à multis scriptoribus Caracalla dicitur, ab aliquib. Magnus Antoninus. Hoc tempore duos consulares fuisse Aurelios reperi, M. Aurelium Claudium m. f. Pōpeianum, qui cos. fuit cum Lollialo Auitō an. d c c c l x i. sub Seuero, & Antonino Imp. Hic nepos M. Aurelij philosophi fuit ex Lucilla filia maiore. De patris consulatu supradictum est. Iterum consul fuit, sed tempus incertum est. Alterum Aurelium inuenio Sex. Anullinū cos. cum Q. Aquillio Sabino i i. an. d c c c l x i x. sub eodem Antonino Imperat. Occiso Antonino, & paullo post Macrino Sacerdos dei Elagabali Imperator M. Aurelius Antoninus appellatus est. is se Antonini filium finxit. Pōt. Max. t r. Pot. i i i i. cos. i i i i. occisus est. Successor eius fuit M. Aurelius Seuerus Alexander frater cōsobrinius superioris, quamuis hic etiam se Antonini Magni filium diceret. mater huic Iulia Mama Augusta, vel Christiana, vel Christianorum patrona. matertera Iulia Scemias Augusta mater Elagabali, auia Iulia Mæsa Augusta viuo fratre Cæsar appellatus est, & consul fuit, postea Pōt. Max. t r. P o t. x i v. cos. i i i. occisus est, optimusque Imp. fuit: vt frater omniū turpissimus. His temporibus, & sequentibus vsque ad Valerianum Imp. cos. consulares inuenio. Primus est M. Aurelius Augustus Lib. Eurychianus Comazoa, qui ter consul fuit. primo consulatu suffectus cum Elagabalo Imp. an. d c c c l x x. Iterum cos. cum eodem i i i. cos.

post biennium. Tertij consulatus tempus incertum est. Alter M. Aurelius Claudius Pompeianus, eius, ut creditur, de quo antea locuti sumus, filius eos. fuit an. D C C C C X X C I I I. sub Alex. Imp. Iterum eos. decennio post collega Gordiani Tertij Imp. in secundo consulatu. Valerianus Imp. multis nominibus appellatus est. P. Aurelius Licinius Valerius Valerianus, Cenfor fuit sub Decio Imp. sine collega, lustrum non fecit. cum Gallieno filio anno VII. imperavit. Pont. Max. Trib. pot. VII. eos. I I I I. captus à Persis est. Filios sunt, qui etiam Aurelios appellant; sed eos in Licinia, ut Licinios referemus. Eodem tempore M. Aurelius Memmius Fuscus eos. fuit cum Pomponio Basso an. C I D X. Marcus Aurelius Victorinus pater, & Victorinus fil. Imperatores dicti tyrannis recensentur. M. Aurelius Flavius Claudius Imperator in Claudia referendus. M. Aurelius Quintillus Imp. Claudij frater dies XVII. imperavit. L. Domitius Aurelius Valerius Aurelianus Imp. in Domitia collocandus. M. Aurelius Gordianus eos. suf. sine collega ex Kal. Febr. in interregno occiso Aureliano Imp. ann. C I D X X VII. M. Aurelius Valerius Probus, hic se Aurelium in ære signato asserit. Pont. Max. Trib. pot. VI. eos. V. occisus est. M. Aurelius Carus Imp. à quibusdam etiam Manlius Aurelianus dicitur Carinum, & Numerianum filios Cæsares fecit eos. II. Trib. pot. II. Pont. Max. mortuus est. Filij Imp. an. I. eodem, quo pater prænominè Aurelij eos. II. Carinus Pont. Max. fuit, Numerianus Pontif. ambo Trib. pot. semel obtinuerunt. C. Aurelius Valerius Diocletianus imperavit solus annos duos, & cum M. Aurelio Valerio Maximiano an. X VII I. & Diocletianus Pót. Max. Trib. pot. XX. eos. I X. ac Maximianus Pontif. Trib. pot. XXI X. eos. V I I I. abdicarunt relicto imperio M. Aurelio Flavio Valerio Constantio, & C. Galerio Valerio Maximiano, quos antea Cæsares creauerant. Constantius Pont. Max. Trib. pot. XVI I. eos. V I. mortuus est. His temporibus duo consulares fuerunt M. Aurelius Maximus, qui consul fuit cum Pomponio Ianuario an. C I D X X X I X. sub Diocletiano, & Maximiano Imp. & M. Aurelius Asclepiodotus, qui cum Afranio Hannibaliano eos. fuit ann. C I D X L I I I. eisdem Augustis. Hic præfectus Prætorio Britannias recuperavit. Constantij, & Maximiani Iun. tempore C. Galerius Maximinus & M. Aurelius Seuerus Cæsares appellati sunt. Mortuo Constantio Constantinus filius cum Maximiano, & M. Aurelio Maxentio Maximiani Sen. filio imperium tenuerunt. Constantinum sunt, qui C. Aurelium Valerium Flaviu[m] Constantinum appellant, ac Licinium eius collegam C. Aurelium Valerium Licinianum Licinium. Hoc tempore L. Aurelius Symmachus eos. fuit cum Ouinio Gallicano an. C I D X X C I. sub Constantino Imp. & M. Aurelius Xenophilus eos. cum Fl. Valerio Delmatio, qui postea Cæsar appellatus est triennio post superiorem. Post quem Sex. Aurel. Victor, cuius extat epitome historica Cæsarum eos. fuit cum Iulio Felice Valentiniano an. C I D C X X. sub Valente Valentiniano & Gratiano Imperato. Secutus est L. Aurelius L. F. Avianus Symmachus insignis orator, cuius extant epistolæ, & orationes aliquod illis temporibus disertissimæ, hoc tempore parum gratæ. Cos. fuit cum Ti. Fabio Titiano. an. C I D C X L I I I. sub Theodosio, & Arcadio Imp. Hic Præf. Vrbi. & an. nonæ, & Propræf. Præf. Pontifex Maior, & XV. Vir sacris faciundis etiam fuit. Huius filius Quintus Aurelius Symmachus. eos. fuit.

fuit in Occidente cum F. L. Ætio magistro vtriusque militiæ III. an. CIO-
 CX CII. sub Placidio Valentiniano tempore Theodosij Iun. Imp. Superioris
 deinde filius Q. Symmachus cos. fuit in occidēte an. CIO CCXXXVI. VII
 Sub Odouacre tempore Zenonis Imp. Secutus est M. Aurel. Cassiodorus
 Senator, cuius extant præclara monumenta cos. fuit in occidente sub rege
 Theoderico an. CIO CCLXVI. hoc est Christi DXIV. tempore Anastasij
 Imp. Postremus Q. Aurelius Anicius Symmachus an. CIO CCLXXIV. cos. VIII
 fuit in genere Anicio Manlio Seuerino Boëtio, viri ambo doctissimi ha-
 biti sunt tempore Iustini Imp. in occidente sub dicto Rege.

CÆCILIA

CÆCILIA gens plebeia, sed nobilis, ex qua Metellorū familia non
 ante CDLXX. fere annum cōsulatum adepta, intra annos CCXC. Pontifi-
 catus Maximos quattuor, Dictaturas duas, Principatus senatus tres, Cen-
 suras septem, Triumphos nouem, Consulatus XX. Magisteria equitum
 duo, viri XIX. adepti sunt. Ante hæc tēpora Caia Cæcilia Tanaquil Tar-
 quiniis cum Prisco Damarati Corinthij filio Romam migravit, Etruscæ
 disciplinæ perita viro regnū augurata est. Ab ea boni omnis causa mu-
 lieres omnes Caiæ dictæ sunt. Qua de causa omnes liberti mulierum, se
 Caiæ libertos in titulis monumentorū his notis asserunt. C. CÆCILIVS.
 Q. L. EROS. Post Reges exactos Q. Cæcilius anno CCCXIV. tribunus ple-
 bis fuit. Primus consul L. Metellus. C. F. cum C. Serulio Gemino Tuecæ
 ante bellum Tarentinum anno tertio. in magistratu à Senonibus Gallis
 occisus est, & in eius locum M. Curius Dentatus II. cos. factus. Hunc
 Dentonem, vel Dentricem quidam appellant, quod cognomen ab alijs
 Cæciliis aliquando usurpatum est. Alter princeps familiæ sine nulla du-
 bitatione L. Metellus L. F. G. N. bis consul, dictator, Pont. Max. magister
 equitum, decemuir agris dandis, vir triumphalis clarissimū Metellorum
 nomen reddidit. Priori cōsulatu, quē cum C. Furio Pacilo egit, anno DII.
 insignem victoriam in Sicilia de Poeneis adeptus est, ac de eis trumpha-
 uit procos. VII. Idus Septemb. anno proximo. Primus elephantos duxit
 in triumpho, neq. quisquam plures. erant autem CXL. Biennio post ma-
 gister equitum fuit A. Atilio Calatino Dictatore. Tum primum dictator
 extra Italiam profectus est. Iterum cos. fuit cum N. Fabio Buteone anno
 DVI. post quadriennium Pontifex Maximus factus est, eique sacerdotio
 duos, & viginti annos præfuit. Dictator comitiorum causa an. DXXIX.
 Numerium Fabium collegam magistrum equitū dixit. Palladium ex in-
 cendio in templo Vestæ exorto eduxit, cæcusq. factus est. Curru in senatū
 veniens utebatur. Centesimum annum agens moritur. Huius filius Q. III
 Cæcilius, qui patrem in funere laudauit, & orator aliquo in numero fuit,
 sed & L. Metellus, qui Quæstor fuit an. DXXXIX. & anno proximo tribunus
 plebis, quiq. post Cannensem cladem auctor deferendæ Italiæ fuerat, nisi
 à Scipione Africano interpellatus fuisset: nec non M. Metellus, qui præ-
 tor fuit an. DXLVII. eiusdem filij esse creduntur. Quintus eodem anno
 cos. fuit cum L. Verrio Philone, magister equitum fuerat M. Liuius Sa-
 linator, corundem comitiorum habendorum causa. Proximo anno post
 consulatum dictator comitiorum causa dictus Philonem collegam ma-

1. ✦ gistrum equitum fecit. Huius filij duo maior paterno prænominē po-
 2. ✦ stea Macedonicus dictus est, minor L. Metellus Caluus. Fuit etiam eisdem
 temporibus L. Cæcilius Metellus Dētrix, qui prætor fuit an. D L x x. cuius
 parentes ignoramus, sed potuit illius L. Metelli filius esse, qui T R. P L. fuit
 ante annos xxx. Macedonici felicitatem multi laudarunt. Nam cōsul cen-
 sor, augur, ac triūphalis, & duobus lustris princeps senatus, filius, & nepos
 consularium, atq. illustrium virorum filios, & nepotes habuit consulares,
 & triumphales multos. Ante consulatum propretore triumphauit ex Ma-
 cedonia de Andrisco Pseudophilippo an. D c vii. quo anno Africanus
 Æmilianus ex Africa procos. consulatum triennio post adeptus est cum
 A P. Claudio Pulchro. anno proximo Caluus frater cum Q. Fabio Maxi-
 mo Seruiliano. Censuram ambo fratres obtinuerunt, Macedonicus cum
 Q. Pompeio Rufo, plebeiusq. tum primū vterque censor fuit an. D c x xii.
 Caluus post quinquenniū cū L. Calpurnio Pisone Frugi, qui lustrum nō
 fecerunt. illi fecerūt L i x. vnum in vita periculum censor subiit Macedo-
 nicus, quod C. Atinium Macerionem T R. P L. senatu mouerit; ab eodem
 enim comprehensus est, & obtorto collo in capitolium ducebatur vt ē
 saxo præcipitaretur, nisi collegæ auxilium tulissent. vxores ducendas esse
 diserte in censura populum admonuit. Cum Africano minore inimici-
 tias gessit. Princeps senatus duob. lustris lectus est an. D c x x x i i i. Balea-
 rico filio Censore, & quinquēnio proximo L. Metello Calui F. Censore.
 3. ✦ Huius filij quatuor Quinctus, Lucius, Marcus, Caius. filiar tres, quarum
 vna P. Cornelio Scipioni Nasica nupsit, qui cos. bello Ingurthino in ma-
 gistratu mortuus est. Horum nepos fuit Q. Metellus Scipio, de quo paul-
 lo post dicemus. Alteram duxit C. Seruilius, ex qua P. Seruilius Isauricus
 princeps senatus, & bis triumphalis natus est. Q. Metellus Q. Macedonici
 filius ex triumpho, vt pater, cognomen Baliarici cōsecutus est, quem egit
 post consulatum, in quo habuit collegam T. Quinctium Flaminium an.
 D c x x x. Censor triennio post fuit cum Q. Seruilio Cæpione, & lustrum
 fecerunt L x i. Huius filij Q. Mesellus Nepos, de quo postea, & Cæcilia
 Appij Claudij viri consularis vxor, ex quibus orti sunt A P. Claudius vir
 4. ✦ consularis & censorius, & P. Claudius Trib. Plebis. Alter Macedonici fi-
 lius Lucius cognomen ex triumpho Delmatici affecutus est patrē, & fra-
 trem imitatus antea Diadematus dictus, vt quidam asserunt, ob frontem
 diu vitta vel diademate obligatum. Consul fuit Q. Mucio Scauula, &
 procos. triumphum egit de Delmateis anno D c x x x v i i. Pontifex Ma-
 ximus fuit anno D c l x i i i. post C N. Domitium Ahenobarbum. Huius
 filij fuerunt Q. Metellus Creticus, & Cæcilia M. Æmilij Scauri. qui prin-
 ceps senatus quater lectus est, vxor quæ mortuo viro, filio, & filia prius
 ex eo susceptis nupsit L. Cornelio Sullæ Felici Dictatori. & ex eo etiam
 5. ✦ filios peperit. Tertius Marcus Macedonici filius cos. fuit cum M. Aimi-
 lio M. F. Scauro, quem generum fuisse diximus L. Delmatici an. D c x x x i i x.
 Ambo consulares triumpharūt, Scaurus in consulatu de Galleis Kar-
 6. ✦ neis, M. Metellus post biennium ex Sardinia. Quartus frater horum fuit
 C. Metellus Caprarius cognomento, quem non consulem, sed designa-
 tum vidit moriens pater cum C N. Papirio Carbone. Hic etiam trium-
 phauit in consulatu eodem die, quo Marcus frater ex Træcia. Quod
 tum primum accidit, idque solum defuit paternæ felicitati, vt id videre
 posset.

posset. Hic etiam Cenfor fuit, ut quibusdam placet an. DCL. cum Q. Metello Numidico fratre patruale, lustrum fecerunt LXXIV. Nunc Calui eius fratris liberos persequamur. L. Metellus Caluus L. Calui filius Pontifex Max. cenfor, & consul fuit. collegam in consulatu habuit L. Aurelium Cottam an. DCXXXV. in Censura, quam quadriennio post gessit, Cn. Domitium Ahenobarbum lustrum fecerunt LXXI. in quo princeps senatus lectus est Macedonicus, ut antea retulimus. Pontificatum obtinuit mortuo P. Mucio Scauula anno DCXXXIX. Huius frater fuit Q. Metellus Numidicus post victoriam, & triumphum dictus bello Iugurthino. Consul hic fuit, quinquennio post eum annum, quem proximè retulimus Pontificatus fratris, cum M. Iunio Silano: de Iugurtha, & Numideis Procos. biennio post triumphauit. Clarissimus vir domi, militiq. Cenfor quinquennio post triumphum cum C. Caprario fratre patruale, ut antea diximus. Iurare in Appulei Saturnini TR. PL. leges noluit, ob quod exilium fortiter tulit. Saturnino occiso lacrymis filij, qui Pius hac de causa dictus est, reuocatus est. Sororem habuit Cæciliam parum pudicam matrem L. Licinij Luculli, qui de Mithridate triumphauit. Q. Metellus Pius clarissimus etiam vir consul, cenfor, Pontifex, Max. & princeps senatus, ac triumphalis fuit L. Sullæ Felicis in secundo consulatu collega an. DCLXXIII. propter affinitatem eius partes secutus, nam Sulla Delmatici, aut L. Calui filiam, & ex ea liberos suscepit. Q. Sertorium in Hispania persecutus est adiutore Cn. Pompeio Magno, mortuo Sertorio à suis, Romam reuersi ambo ex Hispania triumpharunt an. DCXXCII. Pontificatum ante undecim annos asscetus fuerat mortuo Q. Mucio Scauula. Princeps senatus lectus est LXXVII. lustrum. Septimo post triumphum anno sine liberis mortuus est. Adoptiuum filium heredè nominis, & familiæ reliquit nobilissimum virum P. Cornelium Nasicam P. Scipionis Nasicæ viri consularis, & Cæciliæ Q. Macedonici filij nepotem, cuius mater Licinia L. Crassi oratoris consularis, & cenforij filia fuit. Hic post adoptionem Q. Cæcilius Q. F. Metellus Pius Scipio appellatus est. Vxor huic Lepida, de qua cum M. Catone contendit. Filia Cornelia ante adoptionem nata clarissimis nuptiis bis celebratis infelici exitu virorū superstes. Nam P. Crasso prius, qui cum patre M. Licinio Crasso Diuite à Parthis occisus est, postea Cn. Pompeio Magno, qui patris in consulatu tertio collega fuit nupsit. Hunc consulatum Magnus sine collega iniit dilatis comitiis contentionebus candidatorum T. Milonis, & Metelli Scipionis, & P. Plautij Hypsæi, quique eorum partes non sine ferro agebant. Tunc P. Clodius Seditio princeps à Milone occisus est. Ab Interrege Ser. Sulpicio Pompeius primus creatus consul sine collega v. Kal. Mart. iniit. collegam focerum Scipionem habuit Kal. Sextil. Milo damnatus est. Bellum paullo post inter Cæsarem, & Pompeium exarsit. Metellus generum secutus, eique superstes in Africa, ne in manus inimici veniret, se ipsum interfecit. Moriens cum à militibus Imperator quæreretur, dixit, Imperator bene se habet. Redeo nunc ad Macedonici nepotes. Q. Metellus Nepos Baliarici filius cognomen id retinuit, quod nepos esset Macedonici. Consul is fuit cum T. Didio T. F. an. DCLV. ab his lex Cæcilia, & Didia appellata est. Huius filius Q. Metellus Nepos, qui Tribunus Pl. Ciceronem consulatu abeuntem concionem habere prohibuit, iurare tantum veteri more

- permisit prid. Kal. Ian. an. D C X C. consul postea fuit cum P. Cornelio Lentulo Spinthero quinquennio post atque æquiores se M. Ciceroni ab exilio redeunti præbuit. Huius vterina soror Mucia Tertia dicta est Cn. Pompei, & postea M. Scauri vxor. L. Delmatici Q. Metellus filius Creticus postea dictus consul fuit an. D C X C I V. cū Q. Hortensio oratore, triūphum
- XVI egit post septē annos Procos. ex Creta. Huius, vt creditur frater, & in consulatu successor L. Metellus cōsul designatus mortuus est, Q. Marcius Rex solus consulatum gessit. In Prætura successor C. Verris in Sicilia fuit. Horum etiam frater M. Metellus de repetundis Prætor cognouit Cretico fratre consule. His etiam temporibus Q. Metellus Celer frater posterioris Nepotis fuit, sed germanus, an vterinus, an patruelis incertum est. Mihi vterinus fuisse videtur, quod eo tempore duo germani non eisdem prænominibus utebantur. tum etiam, quod cognomen ob celeritatem ludorum post mortem patris accepit. id magis Q. Nepoti debebatur, qui paternū cognomen retinebat, vt pote heredi, aut vnico, aut maximo. Patruelles non fuisse indicat, quod ambo Q. F. dicuntur. Prætor hic fuit Cicerone consule, & coniurationis vindex. Consul triennio post cum L. Afranio. ann. D C X C I I I. Sunt, qui putēt hunc Q. Metelli Celeris filium fuisse, qui Tribunus P. L. fuit cum Q. Vario, vt Cicero in Bruto significat. idem, & Pontifex, & Augur fuit. Huius vxor Clodia, siue Claudia Appij, & Publij soror, de cuius impudicitia multa Cicero in oratione pro M. Cælio Rufo. Eam Appuleius à Catulo Lesbiam appellari ait, Plutarchus Quadrantariam vulgo cognominatam. Fuit eisdem temporibus L. Metellus, qui C. Cæsari pecuniam ex ærario publico efferenti Tribunicia potestate impedire conatus est. Cuius parentes ignoramus. Postremus Metellus sub Augusto fuit Q. Creticus Silanus Q. F. Q. N. Cos. cum A. Licinio Nerua Siliano an. D C C L I X. Hæc de Metellis, quorum cognomen militaris ministerij esse docet Festus Attij carmine,

Calones, famuliq. metelliq. caculeq.

Alij Cæcilij non consulares fuerunt, vt Q. Cæcilius Niger siccus Quæstor C. Verris, de quo multa Cicero in Diuinatione in Verrem. & Q. Cæcilius T. Pomponij Attici auunculus, eiūque ex testamento pater. vir avarus, & populo odiosus, ob cuius hereditatem Atticus Q. Cæcilius Pomponianus Atticus dictus est, & filia Attici postea nata Cæcilia Attica, vxor M. Agrippæ ter cos. ex qua Agrippina nata est vxor Ti. Claudij Neronis, qui Ti. Cæsar paullo post dictus est, & postea C. Asinij Galli. De Q. Cæcilio Basso in Philippica XI. Ciceronis fit mentio. fortis is vir fuit aduersus barbaros. His omnibus antiquior fuit Q. Cæcilius Statius poeta comicus, cui primas præsertim in argumentis veteres detulerunt. Seruus is fuit Ennij, & Plauti tempore. Post Augusti obitum consulares Cæcilios tres reperio omnes suffectos. Nam Cn. Cæcilius simplex cum G. Quinctio Attico ex Kal. Nouēb. cos. an. D C C X I. sub Vitellio Imp. C. Cæcilius Plinius c. F. c. N. Secundus cos. suf. cum Cornuto Tertullo ex Kal. Sept. sub Traiano Imp. an. D C C L I I. Hic est, cuius epistulæ, & Panegyricus ad eundem Imp. extant. patria Nouocomensis fuit. eius auunculus C. Plinius secundus, qui naturalem historiam conscripsit. Tertius est C. Cæcilius Classicus, qui biennio post cum Acilio Rufo ex Kal. Iulij cos. suffectus fuit sub eodem Imp.

C A L

CALPURNIA.

CALPURNIA familia origine Sabina, plebeia fuit, multosque habuit consulares viros, censorios tres, triumphalem vnum. Tribus cognominibus distinguitur, Pisonum, Bestiarum, & Bibulorum. Pisonum alij Frugi, alij Cæsonini, alij Pisones tantum, sine alio cognomine dicuntur. Ante obitum Augusti vndecim consulares Pisones inuenio. Antiquissimus C. 1. Piso c. f. c. n. Hic Prætor de Lusitanis, & Celtiberis ex Hispania triumphauit anno DLXIX. Consul fuit quadriennio post cum A. Postumio Albino. & in magistratu mortuus est, in eius locum Q. Fuluius c. n. f. m. n. Flaccus Pisonis priuignus suffectus est. Ea de causa suspicio orta est Quartam Hostiliam uxorem matrem Fuluij, Pisonem occidisse, & ob id damnatam fuisse fuerunt. Post hunc L. Piso Cæsoninus c. f. c. n. c. o s. fuit 11. an. d. cy. cum sp. Postumio Albino Magno. Hic superioris filius, aut nepos, & vt ex Ciceronis, & Asconij verbis elicitur, adoptiuus potius, quam naturalis. Nam Cæsonium quendam Gallum Placentiam venisse, eiusque filium Caluentij Mediolanensis filiam duxisse, ex quibus L. Piso nepos, aut pronepos huius natus sit, in quem tota illa oratione, quæ in Pisonem inscribitur, inuehitur. Tertius Cn. Piso cos. cum M. Popillio Lænatæ an. 111. DCXIV. Quartus Q. Piso cos. quadriennio post superiorem cum Ser. 14. Fulvio Flacco. Quintus L. Piso frugi, hic primus cognomen id ob frugalitatem accepit. Tribunus Pl. fuit an. DCXV. cos. post XVI. annos cum P. Mucio Scæuula. Censor cum L. Metello Caluo an. DCXXV. lustrum non fecerunt. Legem Calpurniam de repetundis primam in tribunatu hic tulit. Sextus L. Piso Cæsoninus superioris Cæsonini filius cos. fuit cum 16. M. Liuius Druso an. DCXLI. Hic legatus occisus est à Galleis cum L. Cassio Longino cos. post annos quinque. Septimus C. Piso Frugi, qui filius, 17. vel nepos fuit L. Pisonis Frugi, de quo antea diximus. C. o s. fuit ann. DCXXCV. cum M. Acilio Glabione. His temporibus L. Piso Frugi filius primi L. Pisonis Frugi Prætor in Hispania obiit, & Cn. Piso c. n. f. qui coniurare cum Catilina, & P. Autronio an. DCXXCVIII. ausus est, Quæstor Pro PR. in Hispania occisus est. Fuit alius L. Piso Frugi l. f. l. illius. 18. primi N. Prætor ante an. DCLXXXV. Octauus Consularis fuit L. Piso Cæsoninus, qui nepos fuit eius, qui à Gallis occisus est, vt C. Cæsar gener testatur, vltum se priuatas inimicitias familiæ, quod auum soceri occiderint. Cos. fuit cum A. Gabinio an. DCXC. quibus cos. M. Cicero in exilium missus est, quamobrem cum eo inimicitias exercuit. quamvis gener Ciceronis C. Piso l. f. Frugi propinquus esset L. Pisonis. Post consulatum in Macedoniam profectus est. Inde reuocatus post biennium ex sententia Ciceronis, quæ extat in oratione de prouinciis consularibus inscripta. Censor fuit an. DCCII. cum AP. Claudio Pulchro lustrum fecerunt LXXI. Calpurnia filia C. Cæsari nupsit, quo anno in Gallias profectus est, eaque Cæsari superstes fuit. Laudatur à Cicerone hic Piso in Philippicis, quod primus in M. Antoniæ c. o s. inuectus sit. Hoc tempore M. Pupius Pisonem quendam adoptauit, qui M. Pupius m. f. Piso Calpurnianus dictus c. o s. & triumphalis fuit, in cuius domo Cicero discere solebat. biennium post Ciceronem c. o s. fuit cum M. Valerio Messalla Nigro. Nonus 19. Cn. Piso c. n. f. c. n. n. collega Augusti in XI. consula tu in locum A. Te-

- rentij Varronis Murenæ, qui antequam iniret, mortuus est. an. DCCXXX.
 x. iterum cos. fuit cum Ti. Claudio Nerone 11. post XVI. annos. Decimus
 L. Piso Cæsonius L. F. L. N. filius, vt creditur, Censorij cos. fuit cum M.
 x1. Liviø Druso Libone post annos octo; quam superior. Hic triumphalia
 ornamenta accepit legatus Augusti an. DCCXLI. de Bessæis, & Scordi-
 sceis ex Thræcia. Postremus L. Piso Augur CN. F. CN. N. cos. fuit cum
 Cossio Cornelio Lætulo Isaurico postea dicto an. DCCCLI. qui annus pri-
 mus post Virginis partû fuit. Hic CN. Pisonis bis cos. filius fuisse credi-
 tur. Bestiam Calpurnium consularem vnum reperio, cuius collega fuit in
 consulatu P. Scipio Nasica belli Iugurthiniani anno 1. qui fuit vrbis DCXLII.
 is L. Calpurnius Bestia dictus, eodem nomine alter inter sodales L. Catili-
 næ à Sallustio nominatur: & postea Tribunus plebis fuisse dicitur eo-
 dem anno. Hunc crediderim à Cicerone defensum fuisse in ea oratione,
 quæ inscribebatur pro Bestia, quæ non extat. Laudatur à Paterculo Cal-
 purnia Bestiæ filia, quæ P. Antistio Ædilicio viro suo à Damasippo Pro-
 occiso se ipsam gladio traiecit an. DC LXXI. Horum filia Antistia à CN.
 Pompeio repudiata, ex abortu mortua est. Bibulum quoque vnum con-
 sularem video, qui cum C. Cæsare cos. fuit, M. Calpurnium an. DCXCIV.
 quem Cæsar domo sua exire non sinebat, sed edictis fortitudinem animi
 contra insolentiam armatorum ostendebat. Censor post quadriennium
 fuit cum M. Valerio Messalla Nigro lustrum fecerunt LXX. vt quibusdam
 placet. Bello ciuili mortuus est. Huius filios in Ægypto occisos fuisse vi-
 deo, eumque M. Catonis generum fuisse. Porcia vxor M. Bruto Cæpioni
 nupsit. Post mortem Augusti quinque Pisones consules inuenio, Cæsarem
 vnum paucis diebus, adoptatum à Galba Imperatore; Augustum vnum
 appellatum à paucis in Thessalia tempore Gallieni Imp. cui à senatu sta-
 tua post mortem inter triumphales, & quadriga decreta est. His duobus
 Lucij prænomen fuit, Cæsar M. Licinij Crassi filius à L. Pisone Frugi ado-
 ptatus est, postea in Sulpiciam familiam à Galba translatus, occisus est
 cum patre adoptiuo eodem mense. Primus Piso L. Calpurnius L. F. L. N.
 11. cos. fuit cum M. Licinio Crasso an. DCCLXXIX. sub Ti. Cæsare Imp. Se-
 cundus C. Piso Magnus cos. suffectus ex Kal. Iulis cum L. Vitellio Paullo
 111. an. DCCC. sub Ti. Claudio Imp. Tertius L. Piso L. F. primi illius, vt credi-
 tur, filius collega fuit Neronis Imp. in secundo consulatu nono anno post
 117. superioris consulatum. Quartus L. Piso cos. fuit cum Vettio Rustico Bo-
 119. lano an. DCCCXLIII. sub Traiano Imp. Quintus Calpurnius Piso cos.
 fuit cum M. Saluio Iuliano an. DCCCXVII. sub M. Philosopho Augu-
 sto. Præter hos Pisones vnum consularem reperi Calpurnium Agri-
 colam, qui sub Alexandro Imper. cos. fuit cum Clementino an.
 DCCCCXCII.

CASSIA.

CASSIA familia duplex patriciorum, & plebeiorû. Patricius vnus con-
 sularis, cuius cognomen variè scribunt alij Vitellinû, alij Viscellinum, alij
 Bicellinum. Hic ter consul fuit, bis triumphauit, primus Magister Equitû
 fuit. Plebei septem, consulatus totidem, censuras duas ante Cæs. Dict. obti-
 nerunt. cognomen omnibus Longinus, vno Varo excepto, & altero
 Longino

Longino Rauilla dicto. Patricius SP. Cassius clarissimus vir, primis illis libertatis temporibus post reges exactos, consul fuit cum Opitre Verginio Tricosto anno CCLII. Ambo consules triumpharunt Cassius de Sabineis, Opiter de Camerineis, & Aurunceis. Quadriennio post Magister equitum primus factus est, Dictatore, quē tunc Magistrū populi dicebant, primo seditionis sedandæ, & rei gerundæ causā dicto T. Lartio Flauo. Iterum COS. fuit cū Postumo Cominio Aurūco II. anno nono post alterū consulatum, lustrū fecerunt VII. nondū enim Censores instituti fuerāt, & censendi officium consulū erat. Tertio consul cū Proculo Verginio Tricosto Rutilo septēnio post factus agrariā legem primus tulit. ac de Volscis, & Herniceis iterum triumphauit. Ex lege Agraria tyrannidis affectatæ crimine offensi senatores post consulatum damnarunt, ei interempto domus diruta est, in solo ædes Telluris facta. à patre de consilio propinquorum damnatum, & interemptum fuisse aliqui historici prodiderunt, peculiumque Cereri consecratum. Primus ex plebeis C. Cassius Longinus C. F. C. N. anno DXXCII. belli Persici anno primo cōsulatum adeptus est cum P. Licinio Crasso. Cenfor post XVII. annos cū M. Valerio Messalla. lustrum fecerunt LV. Post hunc Q. Longinus Q. F. L. N. cum A. Manlio Torquato COS. fuit an. DXXCII. & in magistratu mortuus est. Huius filius fuisse creditur L. Longinus Rauilla, qui an. DCXXVI. COS. fuit cum L. Cornelio Cinna, & biennio post censor cum CN. Seruilio Cæpione, qui lustrum fecerunt LX. Post hunc C. Longinus C. Longini, de quo primo loco dictum est, ut creditur filius. COS. fuit cum C. Sextio Caluino post Rauillæ consulatum anno tertio. Ambo cōsules plebei triumphasse dicuntur, sed de Sextio certius est. Procos. de Liguribus Voconticis, Salluueisq; triumphasse. Sequitur L. Cassius L. F. Q. N. Rauillæ, ut creditur, filius in consulatu à Gallis occisus est, cum L. Pisone Cælonino legato an. DCLVI. cui CN. Cornelius Dolabella suffectus est. Eius collega fuit C. Marius in primo consulatu. Huius frater esse potuit C. Cassius Longinus, qui cum CN. Domitio Ahenobarbo COS. fuit post vndecim annos. Præter hos Crispus Sallustius L. Cassium Longinum Senatorij ordinis enumerat in coniuratis cum L. Catilina, & ab Asconio competitor Ciceronis, & coniurationis particeps. Postremo anno DCXXC. C. Cassius Varus COS. fuit cum M. Terentio Varrone Lucullo. Ab his lex Terentia, & Cassia, de qua Cicero in Verrinis, nomen accepit. Aliæ leges Cassiæ dictæ sunt, quod à L. Cassio L. F. Longino Tribuno PL. latæ fuerunt, quas Asconius enumerat in Corneliāna C. Mario VI. L. Valerio Flacco COS. ait latas fuisse, hoc est an. DCLIII. Potuit hic Tribunus eius consulis fuisse filius, qui à Gallis occisus est. Ab eodem mentio fit P. Cassij Prætoris, qui de Maiestate cognoscebat M. Lepido L. Volcatio COS. hoc est an. DCXXCVII. Sæpius quoque à Cicerone & aliis refertur illud Cassianum, cui bono fuerit, dictum optimi iudicis L. Cassij, qui ab eo crimen ortum fuisse dicebat, cui bono erat id fieri.

Addendus est C. Cassius vnus ex interfectoibus Cæsaris, qui cum D. Bruto COS. designatus fuerat in annum DCXXI. Hic puer Fausto puero Sullæ filio colaphum impexit, quod laudaret patris dominationem. Vxor Iunia M. Bruti foror. Filio togam virilem Idib. Martiis, quibus Cæsarem occidit, dedit. Victus à M. Antonio seipsum interemit, aut à seruo occisus

est. Sub Augusto vnicum consularem L. Cassium L. F. L. N. Longinum inuenio. C. o. s. suffectus fuit ex Kal. Iulis an. DCC LXIII. Sub Tiberio vltimus Longinus C. Cassius L. F. L. N. superioris, vt creditur filius. hic c. o. s. fuit cum M. Vinucio Quartino an. DCCXXCIII. Optimus Iurisconsultus, natusq; ex filia Q. Ælij Tiberonis iuriscon. quæ neptis erat clarissimi iurisconsulti Ser. Sulpitij Rufi. Hic familiam discipulorum duxit, quæ Cassiana dicebatur: vt à Proculianis distingueretur. Post hæc sub M. Aurelio Antonino Imp. Auidius Cassius Cyprius genere, cuius auus maternus Auidius Seuerus, in oriente ementita morte Marci se Imperatorem appellauit. Occisus tamen est, & Mæcianus filius, cui Alexandria erat commissæ. Alter filius Heliodorus deportatus est. Aliis filiis liberum exilium permissum, & Drunciano genero, cui Alexandria filia nupta erat. Alios Cassios reperio sub Gallieno Imp. sese Augustos in Gallia appellasse, quorum extant signati nummi. M. Cassius Postumius, & M. Cassius Hostilius, sunt qui etiam Labienos appellant. Cassios consulares sub aliis Imperatoribus eos solum reperio, qui Dionis, aut Aproniani cognomine significantur. Fuit autem Dion Cassius historicus, cuius pars historiarum Romanarum extat, & epitome Cæsarum à Xiphilino conscripta: Aproniani filius, qui consul sub Commodio Imperatore fuit cum M. Atilio Metilio Bradua II. an. DCCCXLI. Ipse Dion bis consul fuit: scèdum consulatum cum Alexandro Imp. III. egit an. DCCCXXCI. Prioris consularis tempus ignoratur. Hic ex Nicæa Bithyniæ originem duxit, Præfectus Ægypti fuit, & postea Delmatiae, ac Pannoniarum. Alter Dion c. o. s. fuit cum C. Iunio Tiberiano an. CIXXLI. sub Diocletiano, & Maximiano Imperatoribus, quem putant Dionis historici filium, vel nepotem fuisse.

CLAVDIA.

CLAVDIA gens origine Sabina duplex fuit Patriciorum, & Plebeiorum. Patricij, minorum gentium fuerunt, vtpote post exactos Reges adscriptis in quattuor stirpes præcipuas cognominibus distinctas diuiduntur. Regillensium, quorum aliqui Crassini etiam dicuntur, Pulchrorum, Centhonum, & Neronum. Plebeij clariores Marcelli cognominati sunt. Vnaquæque familia plurimos habuit ornatissimos viros, qui remp. Romanam illustrarunt, & auxerunt vsque ad Neronem Imp. Regillenses & Crassinos nouem inuenio obtinuisse Dictaturas tres, Decemuiratus legibus scribendis tres, Triumphos duos, Consulatus sex, Tribunatus militares consulari potestate duos. Inter omnes constat venisse Clausum quendam Sabinum ex Regillis Romam cum ita magna multitudine propinquorum, & clientium, vt ex eis Claudia tribus aucta fuerit, & nomen acceperit, vel, vt quidam arbitratur, ceteris addita fuerit. Clausum appellatum fuisse asserunt, cum inter patricos adscriptus fuit, Appium Claudiu Regillensem, anno vrbis CCXLIX. Hunc videtur Verrius Flaccus Marcum Claudium appellare, cum cum auum esse asserat Appij Decemuiri. Hic

17 consul fuit post annos nouem cum P. Seruilio Prisco. Huius filius consul

111 fuit cum T. Quinctio Capitolino Barbato an. CCXXCI. eiusdem cum patre nominis. Alter filius C. Regillensis c. o. s. etiam fuit post XL annos cū

P. Va-

P. Valeſio P. F. Poplicola 11. qui in eo magiſtratu occiſus eſt. Hoſ tres e-
 tiam Sabinos cognominatos ab ſcriptoribus animaduertimus. Poſt hoſ
 tertius Appius Claudius Craſſinus A. P. F. M. N. à Verrio appellatur, quem
 alij, vt diximus, Appij nepotem, de quo initio locuti ſumus, tradiderunt.
 Hic conſul fuit cum T. Genucio Augurino an. c c c i i. ſed abdicarunt, vt
 iidem cum alijs Decemuiri legum ſcribendarum cauſſa crearentur. Hi pri-
 mum decem tabulas conſcripſerunt, poſtea duab. alijs ſcribendis iterum,
 ac tertio idem Appius cum alijs, quos ipſe voluit, eundem magiſtratum
 ſine prouocatione retinuerunt. Hoc initium legis duodecim tabularum.
 Sed cū poteſtate in libidinē, & malos mores abuterētur: ſeditione in eos
 mota cum Verginia à patre fuiſſet occiſa, quam M. Claudius cliens Appij
 in ſeruitutem vindicabat, coacti ſunt Decemuiri abdicare, multiq; ex eis
 damnati, alij in carcere, aut in exilio perierunt. Sequitur alius A. P. Craſſi-
 nus Regillenſis A. P. F. A. P. N. Superioris, vt creditur filius, qui Tribunus
 militum conſulari poteſtate fuit cum L. Sergio Fidenate 11. Sp. Nautio
 Rutilo, & Sex. Iulio Iulo anno c c c x x i x. Huius filius P. Craſſinus Regil-
 lenſis Trib. Mil. cum alijs quinque patricijs an. c c c l. fuit. Huius deinde
 filius A. P. Claudius eiſdē cognominibus uſus Dictator fuit primus ex hac
 familia rei gerundæ cauſſa an. c c c x c i. Magiſtrum equitum dixit L. Cor-
 nelium Scipionem. primus ex eadem triumphauit de Herniceis. Coſ. fuit
 poſt x i v. annos cum L. Furio Camillo, & in magiſtratu mortuus eſt. Se-
 cutus eſt C. Craſſinus Regillenſis, quem quidam bis Dictatorem aſſue-
 rant, & A. P. F. P. N. Cæciq; patrem. prior dictatura anno c d v. comitio-
 rum habendorum cauſſa, poſterior rei gerundæ cauſſa an. c d x v i. in qua
 Magiſter equitum fuit G. Claudius Hortator, quem patricium, aut ple-
 beium fuiſſe affirmare non poſſumus. Poſtremus Appius C. L. Craſſinus
 Rufus A. P. F. C. N. a quibuſdam appellatur Appij Cæci filius, is qui conſul
 fuit cum P. Sempronio Sopho an. c d x x c v. Cum apud Suetonium inue-
 niam Appium Cæcum duos filios habuiſſe P. Pulchrum, & Ti. Neronem,
 ex quibus duæ familiæ Pulchorum, & Neronum ortæ ſint: cumque alijs
 placeat, Cæcum ipſum ex Regillenſibus ortum fuiſſe: de Appio Cæco tā-
 quam communi pariete; in quem tres hæc familiæ tigna ſua immiſerint,
 ſeparatim agendum videtur.

Verrius Flaccus in cenſura, & conſulatu aperte A. P. Claudium C. F. A. P.
 N. Cæcum appellat. Cenſuram conſtituit an. c d x l i. collegam in ea ad-
 ſcribit, C. Plautium, qui in eo honore Venox appellatus eſt. Iuſtrum ſeciſ-
 ſe ait x x v i. Ab hoc cenſore Appia via ſtrata eſt, aqua Claudia in urbem
 ducta, vt multi prodiderunt. Conſulatus collega L. Volumnius Flamma
 Violens an. c d x l v i. cum quo iterum poſt x i. annos conſulatum geſſit.
 Dictator fuit, ſed quo anno incertum eſt. quidam diuinando in anno
 c d l x v i. retulerunt in veteri titulo hi magiſtratus enumerantur. Appius
 Claudius C. F. Cæcus Cēſor. Cōſul bis. Dictator. Interrex ter. Prætor bis. »
 Edilis Curulis bis. Quæſtor. Tribunus Militum ter. Quid vero egerit, ita »
 recenſetur. Complura oppida de Samnitibus cepit Sabinorum, & Tuſco-
 rum exercitum fudit. Pacem fieri cum Pyrrho Rege prohibuit. In cenſura »
 viam Appiam ſtrauit. & aquam in urbem adduxit. Edem Bellonē fecit. A
 Cicerone eius quattuor filij, filiz vero quinque enumerantur. Filios fuiſſe
 credimus A. P. Craſſinum, de quo antea diximus, P. Pulchrum, C. Centho-

nem, & Tī. Neronem. Nunc igitur primum de Pulchrorum stirpe, postea de reliquis dicemus.

- Pulchros decem inuenio, totidem consulatus habuisse, censuras tres, triumphos duos assecutos, Principem senatus vnum lectum fuisse. Primus is, de quo diximus P. Pulcher. cos. fuit an. D IV. cum L. Iunio Pullo. Hic temere cum Carthaginienensibus congressus bello Punico primo magnam cladem accepit, iussus Dictatorem dicere M. Claudium C. f. Gliciam dixit viatorem suum, qui scriba fuerat, sine Magistro equitū, nam antequam cum diceret, coactus est abdicare. tum A. Atilius Calatinus Dictator factus est, & L. Metellus Magister equitū. Soror Publij Claudia cum à populo in turba premeretur, optauit, vt frater sapius consul fieret, vt minor esset populi multitudo. Ea de causa damnata est, alterius criminis rea innocens. Hic auspicia ita contempsit, vt pullos in mare proiecerit, vt biberent, quādo esse pultem nollent. Huius filius A. P. C. L. Pulcher cos. fuit. an. D XL I. cum Q. Fuluiο Flacco I I I. Huius tres filij fuisse videtur Appius, Publius, & Caius. Appius cos. fuit xxv I I. anno post patrem cum M. Sēpronio Tuditano, Publius anno proximo cum L. Porcio Licino, Caius cum Tī. Sempronio Graccho an. D Lxxv I. Ambo consules triumpharunt, Pulcher in consulatu de Istreis, & Liguribus, Gracchus biennio post de Sardeis. Ambo censores fuerunt octauo anno post consulatum, lustrumque L I I. fecerunt. Appij filius Appius, vt creditur cos. fuit cum Q. Metello Macedonico an. D Ix. suis sumptibus triūphauit de Sallais ex Alpibus. Censor quinquennio post cum P. Cornelio Lentulo. lustrū non fecerunt. Biennio post Princeps senatus lectus est lustro LVIII. Hic ex Antistia vxore Claudiam procreauit, quam duxit Tī. Sempronius Gracchus, qui in Tribunatu plebis à P. Scipione Nasica occisus est; & ex ea liberos reliquit. Caij filius, quem consularem, censorium, & triumphalem diximus, C. Pulcher fuit. consulq; an. D Cxx I I I. cum M. Perperna. quamuis Pulcher hic, an Lētulus Appius, an Caius fuerit incertum sit. Alter C. Pulcher huius filius fuisse creditur, collega alterius M. Perpernae consul fuit ann. D C L x I. Hunc Verrius C. N. appellat. Secutus est A. P. Pulcher superioris, vt creditur filius, aut frater, qui cum P. Seruilio Vatia, qui postea Isauricus dictus est, consul fuit ann. D C L x I v. quo anno L. Sulla Dictatura se abdicauit. Cinnæ tempore exul fuit, & ei magistratus abrogatus. Huius soror Clodia mater fuit, L. Marcij Philippi consularis & censorij. vxor Cæcilia Q. Metelli Balarici filia ex qua filij tres Appius, Publius, & Caius, filia totidem natæ sunt: ex quibus duas L. Licinius Lucullus, qui de Mithradate triumphauit, & Q. Metellus Celer duxerunt: quas parum pudicas fuisse constitit. Tertiam Q. Marcij Rex, vir consularis. Appius consul, & censor fuit, duas filias procreauit, quas filio Pompei Magni C. N. vt suspicor, & M. Bruto collocauit. Publius Clodius cum adolefcens in domo C. Cæsaris Pont. Max. in sacris Bonæ deæ deprehensus esset. eiūque criminis reus corrupto iudicio absolutus, vt noceret Ciceroni testi Tribunatum plebis obtinuit, cum se prius P. Fonteio Plebeio minori natu in adoptionem dedisset. Ciceronem exulare coegit. sed restituto Cicerone cum Præturam peteret, à T. Annio Milone occisus est. Huius vxores Pinaria, & Fulvia hæc postea C. Curioni, atque eo interfecto M. Antonio nupsit. Socrus Sempronia Tuditani filia fuit. Filium Sex. Clodium

Clodium, & filiam Clodiam Augusti sponfam reliquit. Caius filios duos reliquit eisdem cognominib. Appium maiorem, & Appium minorem, quorum Asconius, in Miloniana meminit. Appius Pulcher, de quo dicebamus, consul fuit an. DCXCIX. cum L. Domitio Ahenobarbo, censor quadriennio post cum L. Calpurnio Pisone Cæsonio. Post consulatum procos. in Cilicia fuit, cuius M. Cicerō successor fuit. Admonet eū Cicerō, ut de proauo suo in censura cogitet. ex quibus verbis apparet eius proauum fuisse Censorium, vel Appium, vel C. Pulchrum Censorium de quibus antea diximus. Hic Augur fuit, & libros de augurali disciplina edidit. Hæc de Pulchris.

Cenithonum cognomine duos solos reperio C. Cenithonem Cæci filium, qui consul, censor, & dictator fuit, atque Appium qui Proprætore ouationem obtinuit, eius filium, Cai consulatus fuit an. DXIII. cum P. Sæpronio Tuditano, quibus consulib. Liuius Andronicus primus poëta Latinus fabulam dedit. Censuram post xv. annos gessit cum M. Iunio Pera, lustrum fecerunt XLII. Dictator fuit comitiorum causa an. DXL. Magistrum equitum dixit Q. Fuluium Flaccum. Appius Proprætore ouas ex Celtiberia reuersus est an. DLXXIX. Neronēs duos consulares video, quorum alter censuram, & ouationem obtinuit. Nam C. Claudius T. F. T. N. Nero cos. fuit cum M. Liuiο Salinatōre II. an. DXLVI. insignem victoriam ambo consules Asdrubale occiso de Pœneis obtinuerūt. de quibus Salinator, in cuius prouincia res gesta est triumphum egit, Nero maiorem laudis partem ouans tantum obtinuit. Censor cum eodem Salinatōre triennio post: lustrum fecerunt XLV. inimicitias se non deposuisse ostēderunt, notis collegæ vnusquisque eorum notatus. Alter Nero fuit Ti. Clodius P. F. T. N. consul cum M. Seruilio Pulice Gemino an. DLI. His cos. Scipio Africanus Hannibalem vicit, & finis bello punico secundo impositus. Cum hi duo Neronēs Tiberij nepotes à Verrio dicantur, & Ti. Nero Cæci filius fuerit, verisimile est, hos pronepotes Appij Cæci fuisse. Neronem lingua Sabina fortem significari veteres testantur. ex hac stirpe pater Tiberij Cæsaris Augusti, & pater Ti. Claudij Augusti, qui Neronem adoptauit, fuit. Præter iam dicta cognomina vnū relictum est patriciorum cognomen Caudex, quod consularis vir, & ut quidā afferunt, triumphalis Ap. Claudius C. F. AP. N. obtinuit initio primi belli Punici. Eius collega fuit M. Fuluius Flaccus an. CDXXCI. insignem victoriam in Sicilia cōsecutus est. Sed de triumpho relato varietas est inter scriptores, & Verrius Flaccus in fastis omisit. Hunc fratrem fuisse A. P. Cæci sunt qui affirmant, ego vel vterinum, vel consobrinum esse crediderim potius, quam germanum. Plebeios Marcellos fuisse diximus, sed clarissimos, & ornatissimos viros fuisse constat. Nouem enim viri obtinuerunt. Dictaturam vnam consulatus xv. Censuram vnam, triumphos publicos rv. opima spolia semel. ouationem vnam. in monte Albano semel. septem primi M. Marcelli dicti sunt. Primus consul fuit cum C. Valerio Potito Flacco an. CDXXII. Dictator quadriennio post comitiorū causa Magistrum equitum dixit S. P. Postumum Regillensem Albinum vitio facti abdicauerunt. Alter Marcellus cos. an. CCCCXLV. cum C. Nautio Rutilo. Tertius insignis vir, qui primus post Cannensem pugnam Hannibalē vicit, & quinquies consul fuit. Ante secundū bellum Punicum cos. fuit cum C.

II

III

I

II

III

- Scipione Caluo ann. **pxxxi**. Kal. Mart. triumphum egit de Galleis Infubribus, & Germaneis, atq; spolia optima rettulit duce hostium Viridumaro ad Clastidium interfecto. **ii**. consul suffectus fuit L. Postumio Albino **iii**. qui ante quam iniret, occisus est, sed vitio factus abdicavit, & in eius locum Q. Fabius Maximus Verrucosus **iii**. c. o. s. fuit cum Ti. Sempronio Graccho. post pugna Cannensem anno primo, hoc est an. **vrb. dxxxix**. Sed anno proximo cum eodem Q. Fabio **iv**. ipse **iii**. creatur. Triennio post captis Syracusis in monte Albano **ii**. triumphum egit, atq; ovationem **iii**. Procos. Quartum c. o. s. fuit an. **dxliiii**. cum M. Valerio Læuino **ii**. in quinto consulatu, quem cum T. Quinctio Crispino gessit bien-
- iv** nio post ab Hannibale occisus est. Quartus Marcellus c. o. s. fuit an. **dlvii**. cum L. Furio Purpureone. triumphum egit de Comensibus, & Infubribus **iiii**. Non. Mart. Censor cum T. Quinctio Flaminino post septem
- v** annos lustrum fecit **xlvi**. Quinctus c. o. s. cum Q. Fabio Labeone an. **dlxx**. Sextus vir insignis, qui ter consul fuit, & ter triumphalis. Hic nepos Marcelli quinquies consulis fuit, de quo Asconius ait, cum ad ædem Honoris, & Virtutis suam, & patris, & aui statuas posuisset subscripsisse
- vi** **TRES. MARCELLI. NOVIES. COS.** In mari periisse Cicero auctor est. In primo consulatu, quem gessit cum C. Sulpitio Gallo triumphavit de Galleis Contrubeis, & Liguribus, Veletibusque Idibus intercalaribus ann. **dxxcvii**. Iterum c. o. s. fuit cū P. Scipione Nasica **ii**. & de Liguribus, & Veletibus iterum post annos **xi**. triumphavit. Tertium c. o. s. fuit triennio post cum L. Valerio Flacco, & procos. tertio triumphavit de Celtibereis an. **dclii**. Septimus M. Marcellus **M. F. M. N. COS.** fuit cum Ser. Sulpicio Rufo iurisconsulto an. **dccii**. Hic ille est, quem magnis laudibus exornat Cicero, tum in Bruto, tum in oratione pro M. Marcello inscripta, qua gratias agit in Senatu Casari, quod se facilem in restituendo eo præbuerit. Sed à P. Magio Chilone in portu Attico interfectus est, ut ex
- viii** Ser. Sulpitij litteris ad Ciceronem missis constat. Anno proximo C. Marcellus **C. F. M. N.** frater patruelis superioris c. o. s. fuit cū L. Aimilio Paulo.
- ix** Huius mater Iunia dicebatur. Postremus c. o. s. fuit anno sequenti, quo bellum civile inter Cæsarem, & Pompeium exarsit C. Marcellus **M. F. M. N.** Hic ultimi Marci frater germanus, eius collega fuit L. Cornelius Lentulus Crus Flamen Martialis. Ferunt Octaviam maiorem sororem Augusti C. Marcelli uxorem fuisse, ex qua natus est ille Marcellus primus gener Augusti, quem deflet Vergilius pulcherrimis versibus & Marcellæ duæ, quarum alteram duxit M. Agrippa, & postea Antonius M. Antonij triumviri filius. Octavia mortuo C. Marcello nupsit M. Antonio Triumviro. Hunc C. Marcellum eundem esse arbitrantur, quem **c. r. COS.** fuisse diximus. A Marcellis Cornelij Lentuli Marcellini originem ducunt translato aliquo Marcello in Corneliorum familiam adoptione Plebeium fuisse C. Claudium Caninam, qui bis consul, Censorius, & triumphalis fuit, collegæ patricij incidunt. eius parentes ignoti, vno tantum avo C. prænomine excepto. Prior consulatus cum M. Aimilio Lepido gestus est anno **cdlxi**. Posterior cum C. Fabio Dorone post **xii**. annos. in eo triumphum egit de Lucaneis, Samnitibus, Bruttisque Quirinalibus. Censor triennio post fuit cum Ti. Coruncanio, lustrum fecerunt **xxxiv**. Antiquissimus C. Claudius Cicero Trib. plebis anno **ccxcix**. apud Lipium lib.

lib. iij. Ventum est ad Cæsaris, & Augusti tempora, quibus gens vtraque Claudia patriciorum, & plebeiorum Augusti affinitate locum suum tenuit. De plebeis Marcellis dictum est, de patriciis videamus. Etenim Liua Augusta, quæ etiam Drusilla dicta est Liuij Drusi Claudiani filia origine gentis à Pulchris Claudiis genus duxit. virum habuit Ti. Claudium Neronem, virum Prætorium, qui partes Antonij aduersus Augustum defendit. ex eo Ti. Neronem peperit, cumque prægnans esset, Augusto nupsit viro priori consentiente, tertioq; post nuptias mense Neronē Claudium Drusum edidit. Tiberius in Iulia familiam adoptatus ab Augusto, translatus est, eiusq; liberos in Iulia referemus. Nero Drusus, qui etiam Germanicus dictus est, ex Antonia minore Germanicum & Ti. Cl. Drusum, qui postea Ti. Cl. Augustus Germanicus appellatus est, procreauit, & Liuiam, quam duxit Drusus Cæsar Ti. Cæsaris filius. Germanicus à Tiberio patruo adoptatus in Iuliam familiam trāsferitur. De Tiberio Claudio postea dicemus. Consulares Claudij hoc tempore fuerunt AP. Claudius C. F. Pulcher, qui an. DCCXV. COS. fuit cum C. Norbano Flacco. M. Claudius M. F. M. N. Marcellus Æterninus, qui COS. fuit cum L. Arruncio an. DCCXXI. Idem, vt arbitror, est Magister xv. vir sacris faciundis ludis sæcularibus quintis post annos quinq; quamuis cognomen Æterninitaceatur. Ti. Claudius Ti. F. Nero priuignus Augusti ante adoptionem COS. fuit an. DCCXL. cum P. Quinctilio Varo. post quinquennium adiecto Germanici cognomine procos. ouans de Delmateis, Pannonieis, & Daceis. ex Illyrico. Iterum COS. fit proximo anno cum CN. Pisone. & in consularu Kal. Ian. de Germaneis iterum triumphat. Proximo anno Tribuni-
ciam potestatem in quinquennium accepit. triumphalia ornamenta bis
assecutus est an. DCCXLII. & proximo anno. Anno deinde DCCXLVI. Kal.
Iul. adoptatus est ab Aug. Cæs. Quartus consularis fuit Nero Cl. Drusus
Germanicus frater superioris priuignus Augusti. Consul fuit ann. DCCXLIV. cum T. Quinctio Crispino, & in magistratu mortuus est. Trium-
phalia ornamenta assecutus est Prætor legatus Aug. an. DCCXLI. Post
obitum Augusti ante Ti. Claudij Aug. initium neminem Claudium con-
sulem video, excepto ipso Ti. Claudio Drusi F. Ti. N. Germanico, qui COS.
fuit cum C. Iulio Cæsare Aug. Germanico ex Kal. Iulis anno DCCXCIX.
Ipse Tiberius Pont. Max. Trib. Potest xvi. COS. V. Imp. xxvi. mortuus
est. Triumphalia ornamenta acceperat anno DCCXCV. de Mauritanis ex
Africa. Huic sponsæ duæ, vxores quattuor collocatæ sigillatim sunt. Æ-
milia Lepida L. Paulli, & Iulia filia, & Liua Medullina Camilla sponsæ,
prima vxor Plautia Herculaniilla triumphali patre nata, ex hac suscepit
Drusum, & Claudiam. Secunda Ælia Patia consularis filia, quæ ei An-
toniam peperit, CN. Pompeij Magni, & postea Fausti Sullæ vxorem. ter-
tia Valeria Messallina Messallæ Barbati, qui consobrinus Ti. Cl. Imp.
fuit filia. ex hac Octauia nata est, postea Augusta dicta vxor Neronis Imp.
& Germanicus prius, postea Britannicus dictus. quarta Agrippina Au-
gusta Germanici fratris, & Agrippinæ filia, quæ duobus antea viris nu-
pserat Crispo Passieno, & CN. Domitio Ahenobarbo, ex hoc Neronem
susceperat. Hunc Neronem Tiberius ex Domitia familia in Claudiam a-
doptione transtulit, cum filium Britannicum haberet, & affirmaret nemi-
nem in Claudiam adoptatum. veneno ab vxore, eademque filia fratris di-

uus factus est. veneno etiam Nero Britannicum sustulit. Drusus puer puerili ioco se ipsum interemit, dum pirum in altum iactatum hianti ore excipit. Nero Claudius Cæsar Aug. Germanicus P. M. TR. POT. XIV. COS. V. Imp. III. occisus est. Inter Neronem, & D. Clodium Albinum, siue Seuerum Imp. hos consulares inuenio. Sub Traiano Imp. tres consulatus Clodij Crispini, vel potius trium Crispinorum inuenio. primo consulatu ex Kal. Iul. cum C. Iulio Africano ann. DCCCIX. Secundo post biennium cum Soleno Orfito. Tertio C. Clodius Crispinus post quadriennium à superiore cum L. Publilio Celso II. Post hos Ti. Claudius Ti. F. Fuscus Salinator collega fuit Hadriani Imp. in secundo consulatu an. DCCCCLXX. Hic patricius fuit, & Seruiani ter consulis filiam vxorem duxit, ex qua Fuscus natus est, quem cū auo suo Seruiano Hadrianus interfecit. Ti. Claudius Atticus Herodes vir doctus Marci Imperatoris præceptor cos. fuit an. DCCCXCV. cum C. Bellicio Torquato sub Pio Antonino Imp. Post triennium Cn. Claudius Seuerus cos. fuit cum Sex Erucio Claro II. Hic philosophus peripateticus Marci Imp. præceptor fuit. iterum cos. sub eodem Imp. an. DCCCXVI. cum M. Aurelio Claudio Pompeiano Antiocheno, cui nupta erat maior Lucilla filia Marci Imp. Ante hūc annum Claudius Maximus vir doctus eiusdem Imp. præceptor cos. fuit cū Cornelio Scipione Orfito. D. Clodius Albinus occisus Commodō, Pertinace, & Iuliano Imperator in Gallia appellatus est. Britannias tenuit, nam Septimius Seuerus ei Cæsaris nomen concessit. pecuniamque ea appellatōne signari permisit. Sed occiso Pescennio Nigro in eum inuectus est: & occidi curauit. Consul iterum fuit, & patricius ab Herodiano appellatur. Septimij nomen accepit, cum Cæsar appellatus est, quasi filius Seueri esset. Ex hoc tempore vsque ad Marcum Clodium Pupienum, qui cum D. Balbino Imperator factus est, hi consules fuerunt Claudij, vel Clodij. Primus FL. Claudius Sulpitianus Pertinacis Imp. socer Præf. vrbi, & cos. fus. ex kal. Mart. cum L. Fabio Cilone Septimino anno DCCCCLV. sub eodem Pertinace. Secundus AP. Claudius Lateranus, qui cum M. Mario Titio Rufino post IV. annos à superiore cos. fuit sub Seuerō Imp. Tertius Ti. Claudius Seuerus, qui cum C. Aufidio Victorino triennio post superiorem cos. fuit sub eodem Seuerō, & Antonino Augg. Quartus, & quintus Claudius Iulianus, & Clodius Crispinus, qui eodem anno sub Alex. Imp. cos. fuerāt an. DCCCXVI. Sequitur M. Clodius Pupienus Maximus, qui cum D. Cælio Balbino II. post triennium cos. fuit sub eodem Alex. & postea ambo collegæ Augusti appellati sunt, occisus duob. Gordianis Africanis, contra Maximinum Imp. Gordianusque nepos Cæsar appellatus est. Hic vir fortis fuit obscuro genere natus, patruus Pinarius Valens, pater Maximus faber ferrarius, aut rhedarius. Hi occiso à militib. Maximino, & filio, à Prætorianis occisi sunt. Eodem tempore cos. suffectus ex Kal. Septemb. fuit Ti. Claudius Iulianus cum Celso Aliano ann. DCCCXVII. Sub Gallieno Imp. Claudius Censorinus Augustus appellatus in Italia est. Hic scurrarum adulatione Claudius appellatus est. bis consul, bis præfectus prætorio, ter præfectus vrbi, quater proconsul, ter consularis fuit. Senex, & aliud agens in agro suo à militibus Imp. salutatus, ab eisdem ob seueritatem disciplinæ occisus est. M. Aurelius Claudius Imp. quem etiam Flauium Trebellius Pollio

lio appellat, fratres habuit Quinctillum, & Crispum. Crispi filia Claudia vxor Eutropij nobilissimi Dardanor. ex quibus Constantius maior natus est. Ipse Claudius post Gallienum Pont. Max. Trib. Pot. II. COS. II. mortuus est. frater Aurel. CL. Quinctillus Imp. dies x vii. superstes occisus est. Claudius in Diuos relatus auctor generis Constantini, ob quem Flauij multi ex eis dicuntur, ac posteriores omnes Imperatores. Ante hunc Imp. Gallieni fratrem Claudium Valerianum Cæsarem appellatum fuisse animaduerti. M. Claudius Tacitus sub Imp. Aureliano COS. fuit cum M. Mæcio Memmio Furio Placido an. cix xv. sed biennio post occiso Aureliano successor fuit, & COS. II. Augustus menses sex dies xx. Post quem frater Florianus menses duos dies xx. Hunc M. Annium Florianum in assibus video signatum. quidam M. Annium CL. appellauerunt. Ab his ad FL. CL. Iulianum neminem, aut Imp. aut COS. inuenio. Hic sub Imp. FL. Iul. Constantio ter consul fuit eius collega in viii. ix. & x. consulatu, & ab eodem Cæsar appellatus occiso Constantio Gallo Cæsare Iuliani fratre. qui ambo fratres patruelus Constantij Imp. fuerunt, nati Constantio patre, qui frater germanus fuit Constantini Maximi Imp. Mortuo Constantio Iulianus imperauit annos duos, consulque quater factus est. Post hunc Imp. consulares tres video Clodios, vel Claudios. Primus fuit Q. Clodius Hermogenianus Olybrius, qui cum D. Ausonio Magno Pæonio Gallo poëta COS. fuit an. ci cxxx. sub Valente, Gratiano, & Valentiniano Imp. in occidente. Alter Clodius Adelphius, qui cum Imp. FL. Marciano COS. fuit an. vrbis ci cccii. Christi ccccl. Tertius CL. Iulius Aedius Dynamius, qui cum FL. Sifidio COS. fuit an. Christi ccccxci. sub Zenone Imp.

CORNELIA.

CORNELIA gens patricia in alias, atque alias stirpes deriuata multos insignes viros, & omni honorum genere ornatos habuit. Plebeij vix aliquo numero fuerunt. Quod in multis familiis aliter euenit. Præcipui patricij in tres quatuorue stirpes dirimi possunt: Cossorum, qui etiam Maluginenses, & aliqui Rutili, aut Aruinæ appellantur; & Scipionum, qui alia etiam cognomina acceperunt, vt Alinæ, Calui, Nasicæ, Africani: necnon Lentulorum, qui plura aliis cognomina sumpserunt. Addentur his, qui propter paucos consulares viros non ita nobiles sunt: vt Rufini, Sullæ, Dolabellæ, Merulæ, Cethegi. Cossi viginti consecuti sunt Pōtificatum Maximum semel, opima spolia semel, dictaturas tres, censuras duas, triūphos tres, decemuiratum legibus scribendis bis, consulatus decem, tribunatus militares consulari potestate duos, & viginti, magisteria equitum quattuor. Primus Ser. Cornelius L. F. Maluginensis Cossus COS. fuit cum Q. Fabio Vibulano an. cclxviii. Huius filius esse creditur L. Maluginensis Cossus SER. F. L. N. qui COS. fuit cum alio Q. Fabio Vibulano iii. an. cxciv. Lustrum fecerunt x nōdum enim Censores creati erant. Hoc verò fuit postremum consulum lustrum. In hoc consulatu ambo consules triumpharunt Fabius de Æqueis Non. Mai, Cossus de Volscis Antiatib. v. Id. Mai. Huius frater M. Cornelius Decēuir legib. scribendis an. ccc. iii. & ccciv. Hic cum ceteris duodecim tabularum leges conscripsit, & coactus est abdicare, quod imperio abuterentur. Secutus est iv

- alter M. Cornelius, quem quidam superioris filium existimant. Co s. fuit
 V cum L. Papirio Crasso an. cccxxvi. Post hunc A. Cossus superioris, vt
 creditur frater, insignis vir Pontifex Max. an. cccxxvii. Co s. cū T. Quin-
 etio Cincinnato ii. triennio post triumphum egit de Veientibus, & spo-
 lia opima tulit post Romulum primus hostium duce Larte Tolumnio
 rege interfecto. Incertū tamen est an. co s. vel Dict. vel Mag. eq. ea tulerit.
 Tribunus militum fuit post biennium, & eodem anno Mag. equitū Ma-
 mmerco Aimilio Mamercino iii. Dictatore rei gerundæ causa. Paulo post
 A. Cossus Dictator seditionis sedandæ, & rei gerundæ causa reperitur an.
 cccclxix. cum de M. Manlij Capitolini seditione ageretur, quem eun-
 VI dem esse cum superiore non videtur verisimile. Sextus P. Cossus Tribu-
 VII nus mil. fuit an. cccxxxi. Hunc Verrius P. N. appellat. Proximo anno
 Trib. mil. Cn. Cossus, cuius parentes ignorantur. Iterum post decennium
 VIII creatus est cum P. Maluginense. Octavius M. Cornelius Cossus co s. fuit
 IX cum L. Furio Medullino an. cccxl. Nonus Cn. Cossus, quem quidam A.
 F. M. N. vocant. co s. fuit cum eodem L. Furio Medullino ii. Trib. mil. fuit
 triennio post consulatum cum P. Rutilo Cossio. Iterum deinde Tribunus
 X an. ccclii. Decimus P. Cossus A. F. M. N. superioris fortasse frater Trib.
 XI mil. fuit an. cccxlv. Alter P. Cornelius M. F. L. N. Rutilus Cossus appel-
 latur à Vetrico Flacco, qui eodem anno Dictator fuit rei gerundæ causa.
 Mag. equit. dixit C. Seruilius Ahalam. Tribunus militum fuit biennio
 XII post cum Cn. Cossio, vt antea diximus. Duodecimus est P. Cornelius Ma-
 luginensis, qui Trib. mil. fuit cum Cn. Cossio ii. an. cccxli. Iterum ve-
 ro post septem annos, sed vitio factus cum aliis quinque abdicauit. Ter-
 tiusdecimus P. Cossus, qui cum P. Cornelio Scipione, & aliis quattuor
 XIII Trib. milit. fuit an. ccclii. Quartusdecimus M. Cornelius Maluginen-
 sis triennio post censor suffectus C. Iulio Iulo mortuo, collega eorum fuit
 L. Papirius Cursor. Iustrum fecerunt xvi. Sub eo Iustro vrbs capta est à
 XV Gallis, Quamobrem, ne quis Censori mortuo sufficeretur, decretum est.
 Sequitur Ser. Maluginensis, qui septies Trib. mil. fuit, quod paucis acci-
 dit. Hic M. F. à quibusdam appellatur parum certis coniecturis. Anno vr-
 bis capte, hoc est cccxlii. Trib. militum fuit, iterum quadriennio
 post, iii. an. cccxlix. quarto post biennium, v. item post biennium,
 hoc est vno solo interiecto, in quo priuatus fuit Sextum Tribunus
 fuit an. cccxxii. biennio post vii. His temporibus victis Gallis
 magnæ seditiones ortæ sunt de consule altero plebeio creando, ob quas
 Tribuni plebis sine curuli magistratu popularem statum quinquennio
 XVI rexerunt. Sextusdecimus M. Maluginensis superioris, vt putant, frater
 XVII bis Tribunus Militum fuit cum A. Cornelio Cossio an. cccxxciii. &
 XIX triennio post. Post hos duos, inuenio Ser. Cornelium Maluginen-
 sem, quem M. N. appellat Verrius Magistrum equitum fuisse T. Quin-
 etio Capitolino Crispino Dictatore rei gerundæ causa ann. cccxciv.
 XIX Hunc suspicantur Seruii septies Tribuni filium. Sequuntur Aruina duo,
 XX quorum alter Magister eq. bis, consul bis, dictator, & triumphalis, alter
 consul bis, & censor fuerunt. Prior A. Cornelius P. F. A. N. Cossus Aruina
 Magister equitū fuit T. Manlio Imperioffo Torquato an. c. d. Dictatore
 rei gerundæ causa. Iterum eodem Dictatore post quadriennium comi-
 VI tiorum causa. Consul fuit an. c. d. x. cum M. Valerio Coruo i. i. Ambo
 de

de Samnitibus triumpharunt, Coruus x. Kal. Octob. Aruina vii. kal. Iterum consul fuit cum Cn. Domitio Caluino an. cdxxi. Dictator decennio post ludorum Romanorū, & rei gerundæ causa. Non desunt scriptores, qui Dictatorem triumphasse affirmant, sed Verrius in his non est, quem sequimur. Huius filius P. Aruina A.F.P.N. cos. fuit cum Q. Marcio Tremulo an. cdxlvii. Censor post xii. annos cum C. Marcio Rutilo Censorino. Iustum fecerunt xx. Iterum cos. cum Q. Marcio collega an. cdlxv. Cossos rugosos dictos Festus ait à vermibus eiusdem nominis, qui ligni materiam edunt, ab hoc cognomine credo Cornelios dici, non à cornu, vel corno: ut à Clauso Claudij, à Voleso Valerij, à Fuso Furij, qui antea Fusij dicti sunt.

Scipionum gentem Africani duo nobilem alioqui, multo ceteris illustriore reddiderunt. De his ita agendum videtur ut prius eos, qui ante Africanum maiorem Scipiones magistratus maiores, aut honores consecuti sunt, enumeremus, postea de Africano, & aliis tractemus. Undecim inuenio ante Africanum consecutos fuisse Pontificatū Max. duos Dictaturam vnam, Triumphos tres, Censuram vnam, Consulatus nouem, Tribunatus consulari potestate duos, Magisteria equitum tria. Primus P. Cornelius an. ccclvii. Magister equitum fuit M. Furio Camillo Dictatori rei gerundæ causa, à quo Veij capti sunt, & de Ieis triumphauit. Anno proximo Trib. Militum factus est, & iterum continuato in alterum annum magistratu. Interrex biennio post fuit. Huius filius Publicus Scipio primus Aedilis curulis fuit an. ccxxxvii. & Magister equitū L. Furio M.F. Camillo Dictatori comitiorū causa an. cdiii. Eius fortasse frater L. Scipio eodē an. cos. fuit cum M. Popillio Lænate. Magister etiā equitum fuerat Ap. Claudio Crassino Regillensi Dictatore rei gerundæ causa an. ccxcxi. Quartus est P. Scipio Scapula Pontif. Max. an. cdxxi. quadriennio post cos. cum C. Plautio Procuro. Hunc sequitur P. Scipio Barbatus, qui Dictator fuit comitiorum causa Mag. equit. dixit P. Decium Murem an. cdlxvii. biennio post Pont. Max. fuit Post hos L. Scipio cos. fuit an. cdlv. cum Cn. Fulvio Max. Centumalo. Hunc Cn. F. quidam fuisse suspicantur. Septimus. Cn. Cornelius L.F. Cn. N. Scipio Asina cos. fuit cum C. Duilio anno quinto primi belli Punici, hoc est anno urbis cdxci. Iterum cos. post sex annos cum A. Atilio Calatino. an. proximo triumphum egit Procos. de Pœnis x. kal. April. quorum omnium Verrius in fastis testis est. Censor fuit cum eodem C. Duilio an. cdxcv. Iustum xxxvi. fecerunt. Huius filius P. Scipio Asina cos. fuit cum M. Minucio Rufo an. dxxxi. & triumphum egit de Istreis. Asinæ cognomen cur primo ex hac familia hæserit, docet Macrobius in Saturnalibus. Patrus superioris esse potest L. Scipio L. F. Cn. N. qui cos. fuit anno proximo post Asinæ, & Duilij consulatum, teste Verrio. Cuius collega fuit C. Aquilius Florus triumphum egit de Pœnis, Sardinia, & Corsica v. Id. Mart. Hic Africani auus fuit, cuius filij duo fuerunt Cn. Scipio Caluus pater Nasicæ, & P. Scipio pater Africani, & Asiatici. Cn. Caluus cos. fuit cum M. Marcello, qui optima tulit an. dxxxi. P. Scipio cos. fuit quadriennio post Ti. Sempronio Longo anno primo belli Punici secundi. Ambo fratres in Hispania occisi sunt Proconsules. Ventum est ad P. Cornelium Scipionem Africanum, qui bis consularis.

& censorius, ac triumphalis ter princeps senatus, fratrem habuit consulari-
 rem & triumphalem, nepotem vero filij adoptione bis consulari, bis
 triumphalem, & censorium & Augurem, ex fratris liberis vnus cōsularis
 fuit. Scipiones Nasice patrui Africani orti obtinuerunt Pontificatus Ma-
 ximos duos, triumphos duos, principes senatus lecti sunt bis, censor vnus,
 consules quinque fuerunt, vnus vir optimus, quod ceteris honoribus ma-
 ius est, omnium consensu iudicatus. Africanus matre natus est Pomponia,
 quam ferunt pariendo, aut paullo post mortuā. quamvis Polybio adscri-
 buntur fragmēta historiarum, in quibus Lucius, qui postea Asiaticus ap-
 pellatus est, frater maior Africano dicitur, cum peteret Ædilitatem, Afri-
 canum habuisse competitorem matre consentiente, & ambos designatos
 Ædiles curules. Patrem cōsulem seruasse dicitur in prælio saucium annos
 natus xvii. In Hispaniam profectus est an. xxiv. consulatum priorem
 gessit cum P. Licinio Crasso Diuite Pont. Max. an. dclxxx. Post quadri-
 ennium de Hannibale, & Syphace Numidarū rege ex Africa Procos. trium-
 phauit. Iterū cos. cum Ti. Sempronio Longo an. dlxx. Quadriennio post
 L. Scipio Africani frater cos. cum C. Lælio fuit, legatus fratris Africanus
 in Asiam profectus est, ex ea de Rege Antiocho Syriæ Procos. L. Asiaticus
 anno proximo triumphauit. pro Asiatico Asiagetem existimo initio in
 Græcia dictum. cuius nominis extant vestigia in nūmis, & in veterib. li-
 bris Liuianis, & in carmine Sidonij Apollinaris. Censor Africanus fuit
 cum P. Ailio Paito an. dliv. lustrū fecerunt xlv. Ter Princeps senatus
 lectus est lustro xlvii. xlviii. & xlix. noua ratione electus, nō quia an-
 tiquior cēforius esset, sed quia dignior. Vxorē habuit Tertiam Æmiliam
 L. Aemilij Paulli bis consulis, & triūphalis, qui in Cannensi prælio obiit,
 filiā ex qua filios duos, filias totidē procreauit. Maior Cornelia P. Nasice
 viro optimo, aut viri optimi filio nupsit: Minor Ti. Sempronio Graccho
 bis cōsuli, & Cēforio. ex his nati sunt Ti. Gracch. & C. Gracc. ambo Tri-
 buni plebis, ac disertissimi, sed ab optimatibus occisi. Horū soror Sem-
 pronia Africani minoris vxor fuit. Cn. & Publius. Africani filij sine libe-
 ris decesserunt. Publius tamen Prætorius fuit & L. Paulli, qui ter trium-
 phauit, & bis cos. fuit & censor, filium in adoptionem accepit. Erat au-
 tē Paullus frater Æmilix vxoris Africani. Cuius vxor Papiria C. Mafonis
 Consularis, & triumphalis viri filia fuit. Ex adoptione P. Cornelius P. F.
 Scipio Æmilianus appellatus est, qui postea minor Africanus dictus. Hic
 cos. fuit an. dclvi. cum C. Liuiio Druso. Procos. anno proximo de Pœnis,
 & Asdrubale ex Africa triumphum egit, euerfa Carthagine. Censor fuit
 cum L. Mummiō Achaico post quadriennium. Lustrum fecerunt lvii.
 Iterū cos. fuit an. dclxxx. cum C. Fuluiō Flacco. Procos. iterum trium-
 phauit biennio post de Numantineis ex Hispania Citeriore. Obscurum
 exitum vitæ vterq. Africanus habuit, maior exul voluntarius Literni, mi-
 nor Romæ, vt creditum est, a C. Carbone suffocatus. Ex liberis fratris A-
 fricani maioris vnicum nomen in fastis reperitur. L. Agatici, qui cos. fuit
 an. dclxxx. cum C. Norbano Flacco. Is L. F. L. N. appellant a Verrio. Ca-
 pitolium eo anno conflagrauit. Huius filiam duxit P. Sextius P. F. qui T. R.
 P. L. Ciceronis partes defendit, & ab eodem iudicio de vi defensus est. ex-
 tatq. oratio, quæ inscribitur pro P. Sextio, in qua ad exulem L. Scipionem
 fecerum Maffiliam vxorem deduxisse refert. Sextij mater Postumia C.
 Albini.

Albini filia fuit. Nunc Scipiones Naficas persequamur; omnes eisdem prænominibus vsos videmus. Primus P. Cornelius Cn. Calui filius vir optimus appellatus est admodum adolescens nondum Quæstor, vt Pessinantiz deæ hospes esset. cos. fuit anno primo belli Antiochini, hoc est an. DLXII. cum M. Acilio Glabrione. De Boieis Galleis triumphauit in cōsulatu. Sunt qui hunc Pontificem Max. fuisse dicant an. DCIII. sed id de filio Nafica dictum ratio temporum exposcit, vt probabilius iudicemus. Alter Nafica, qui à quibusdam Corculum appellatur, fratrem habuisse dicitur Marcum. Cos. designatus est cum C. Marcio Figulo an. DCXI. sed vitio facti abdicarūt, in eorum locum facti sunt P. Cornelius Lentulus, & Cn. Domitius Ahenobarbus. Post septem annos IICOS. cum M. Claudio Marcello IIC. de Delmateis triumphum egit. Censor fuit an. DCXIV. cum M. Popillio Læate. Lustrum fecerunt LIV. Princeps senatus duobus lustris lectus est lustrum LVI. & LVII. Tertius Serapion ob similitudinem formæ cuiusdam victimarij appellatus est. consul fuit an. DCXV. cum D. Iunio Bruto Callaico. Pōtifex Max. quinquennio post. Ti. Gracum propinquum suum, & Tribunum plebis, vt seditiosum priuato consilio interfecit. Quartus Nafica cos. fuit anno primo belli Iugurthini cū. L. Calpurnio Bestia; hoc est an. DCXLI. In cōsulatu mortuus est. Hic Serapionis filius Corculi nepos, viri optimi pronepos fuit. Filium consularem nō habuit. Vxor eius Cæcilia Q. Metelli Macedonici filia. Filius Liciniam duxit L. Crassi oratoris consularis, & Censorij filiam, & Muciz Q. Scæuulæ Auguris, & Læliæ filia. His parentibus ortus est P. Cornelius Nafica postea dictus Q. Metellus Pius Scipio, à Q. Cæcilio Metello Pio adoptatus. cuius frater à L. Crasso auo adoptatus est. Vxor Scipionis Metelli fuit Lepida, quam sponfam dimisit, sed cum ea M. Catoni promissa fuisset, recuperauit. Quod iniquo animo tulit Cato, & Iambicis versibus in eū inuectus est. Filia Cornelia P. Crassi M.F. à Parthis cum patre interempti, & postea Cn. Pompeij Magni vxor. Addatur superioribus Cn. Scipio Hipallus L.F. L. N. qui cos. fuit an. DLXXVII. cū Q. Petillio Spurino. Ambo cōsules in magistratu mortui sunt. Scipionis nomine baculum significari Plautus docet. in hanc familiam id cognomen venisse ferunt, quod senex excutens, aut infirmus pro baculo vteretur filio.

Vidimus Cossorum, & Scipionum stirpes: nunc Lentulorū persequamur. His varia cognomina adduntur Caudinus, Lupus, Sura, Spinther, Marcellinus, & si qua alia sunt. Sexdecim Lentulos inuenio consecutos fuisse Pontificatum Maximum, & Dictaturam semel, censuras quattuor, triumphos duos, ouationes duas, principatum senatus bis, consulatus sexdecim. Primus L. Lētulus cos. fuit cū Q. Publilio Philone IIC. an. CDXXVI. Dictator fuit post annos septem rei gerundæ causā. Alter est Ser. Lentulus Cn.F. Cn.N. vt Verrius placet. cos. fuit an. CDL. cū L. Genucio Auētinensi. Tertius L. Lentulus Ti.F. Ser. N. cos. an. CCCCLXXII. cum Manio Curio Dentato IIC. triumphū egit de Samnitibus, & Lucaneis Kal. Mart. Quartus L. Lentulus Caudinus superioris filius cos. cum Q. Fulvio Flacco an. DCXVI. Censor anno proximo cum Q. Lutatio Cercōne, qui in magistratu mortuus est, & Lentulus abdicauit. Pontifex Max. fuit ann. DCXXXII. post L. Metellum. Huius frater P. Lentulus Caudinus L.F. Ti.N. cos. fuit cum C. Licinio Nare. Successor fratris fuit in cōsulatu. quo anno

- Ludi ſæculares tertij facti ſunt Caudinus de Ligurib. Idib. intercal. triū-
 VII phauit. Poſt hunc CN. Lentulus L. F. L. N. cos. fuit cum P. Ailio Paito an.
 VII DLII. Procos. ouās reuerſus eſt ex Hiſpania Citeriore poſt quinquenniū.
 Huius frater L. Lētulus Procos. ouās ex Hiſpania an. DLII I. & anno pro-
 VIII ximo cos. fuit cum P. Villio Tappulo. Octauus P. Lentulus L. F. L. N. ſu-
 perioris filius, vt creditur, cos. ſuffectus fuit cum CN. Domitio Ahenobarbo in locum P. Cornelij Scipionis Naſicæ Optimi filij, & C. Marcij Figuli, qui vitio facti abdicarūt an. D c x I. Cenſor fuit, vt quibuſdam placet, an. D c x v. cum AP. Claudio Pulchro. Luſtrum nō fecerunt. Princeps ſenatus luſtro L I x. & L x. lectus eſt. Auus hic P. Sura fuit, vt ex Cicerone
 IX didicimus. Nonus L. Lentulus Lupus CN. F. L. N. vt Verrius teſtatur, cos. fuit cum C. Marcio Figulo an. D c x v I I. Cenſor cum L. Marcio Cenſorino poſt nouem annos fuit. Hic ille Lūpuſ eſt, vt arbitror, quem Lucilius vexat, qui eiſdem temporibus fuit, eundēque poſt conſulatum damnatum fuiſſe lege Cæcilia repetundarum, ac poſtea Cenſorē fuiſſe Val. Max. lib. v I. c. x I. ſcribit. Poſt hunc frater huius CN. Lentulus cos. fuit cum L.
 X Mummio anno D c v I I. Vndecimus alter CN. Lentulus, cuius parentes
 XII ignoramus, cos. fuit an. D c L v I cum P. Licinio Craſſo. Duodecimus CN. Lētulus CN. F. Clodianus cos. fuit cum L. Gellio Poplicola an. D c x c I. Iidem Cenſores fuerunt poſt biennium, luſtrum fecerunt L x I I x. Hic Lentulus ex cognomine videtur à Clodia in Corneliam familiam adoptione tranſiſſe, cuius rei incerta hiſtoria eſt. niſi fortē primus Marcellinorum ſit. Tertiūſdecimus P. Lentulus Sura P. F. P. N. cos. fuit anno proximo poſt ſuperioris conſulatum, cum CN. Aufidio Oreſte. Huius pater naturalis Manius Aquillius vir conſularis, & triumphalis fuit, quem M. Antonius orator defendit à P. Lentulo Publij principis ſenatus filio adoptatus P. Cornelij Lentuli nomen accepit. Sura dictus eſt, quod Quæſtura pecunia interuerſa, cum rogaretur à L. Sulla, cuius Quæſtor erat, quam eſſet rationem redditurus, præbebo, inquit, Suram. illic enim pueri, & tyrones peccantes percuti ſolebant. Id ſignificat, qui dixit,
Ferimur, inq. vicem præbemus crux ſagittis.
 Hic poſt conſulatum ſenatu motus à Cenſoribus iterum magiſtratus eodem obtinuit, & Prætor iterum fuit conſule Cicerone, & in coniuratione Catilinæ, cum C. Cethego, & Publio, ac Seruio Sullis Seruij filiis, qui omnes Senatorij ordinis Cornelij fuerunt, & equeſtris ordinis C. Cornelius fuit, detecta coniuratione coactus abdicare ſe Prætura interfectus eſt. Vxor Suræ Iulia mater M. Antonij Triumviri, ſoror L. Cæſaris conſulis
 XIII an. D c x c I x. cui ſucceſſit M. Tullius Cicero cos. Quartuſdecimus P. Cornelius P. F. Lentulus Spinther cos. fuit cum Q. Cæcilio Metello Nepote, ſexto anno poſt Ciceronis conſulatum, quo anno ipſe Cicero ab exilio reuocatus eſt. Cognomen Lentulus ab Spinthere hiſtrione, cui erat ſimilimus, accepit, vt Valerius Maximus, & Plinius retulerunt. Procos. ex
 XV Cilicia triumphum egit an. D c c I I. Sequitur CN. Lentulus Marcellinus P. F. cos. fuit cum L. Marcio Philippo anno proximo poſt ſuperioris conſulatum. Cicero in Bruto auctor eſt M. Marcellum veterem duorum filiorum patrem fuiſſe, quorum alter Marcellus Aſerninus, alter P. Lentulus Marcellinus appellatus ſit. Ab hoc Marcellini originem duxere, ex quibus
 XVI hic primus conſularis fuit. Poſtremus L. Lentulus Crus P. F. Flamen Martialis,

tialis, qui vltimo anno libertatis reip. Rom. cos. fuit cum C. Marcello M. F. qui fuit vrbis annus D C C I V. Huic vxorem fuisse Publiciam, socrum Semproniam inuenio. Alios Lentulos consulares, qui sub Augusto vixerunt postea referemus.

Quartus hic locus postulat, vt de aliis Corneliis dicamus, qui cognominibus à superioribus Cossis, Scipionibus, & Lentulis distinguuntur, vt Rufini, Sullæ, Cethegi &c. Rufini duos habuerunt Dictatorios, alterum bis consularem, & Triumphalem. Nam P. Cornelius Rufinus Dictator rei gerundæ causâ dictus an. c D X I X. M. Antonium Magistrum equitum dixit, sed ambo vitio creati abdicarunt. Alter eiusdem nominis superioris filius fortasse, cos. fuit cum M'. Curio Dentato an. c D L X I I. Ambo consules de Samnitibus triumpharunt. Iterum cos. post annos X I I. cum G. Iunio Bubulco Bruto I. I. Dictator anno proximo, siue quo alio. res enim obscura est. Hic tamen fortissimus, ornatissimûsque vir à C. Fabricio, & Q. Aemilio Papo Censoribus senatu motus est, quod decem argenti facti pondo haberet. furacem fuisse iocus ille eiusdem Fabricij in eum dictus ostendit apud Ciceronem; cum is gratias ageret, quod cum consulem fecisset bello præsertim magno, & graui; malui inquit compilari, quam venire, non est, quod gratias agas. Ab hoc ortus est L. Cornelius Sulla, qui Sextus ab illo dicitur fuisse. cognomen mutasse maiores dicuntur ob libros Sibyllinos, quibus interpretandis vnus maiorum præfuit; Decemuir sacris faciundis. ab eo munere Sibylla, vel Sibulla, postea Sulla, vel Sylla dictus est. quamuis aliqui, quod flauo, comptoque capillò fuerit, ita appellatum asserant. P. Cornelius is dicebatur, Flamenque Dialis fuit, vt apud Gellium L. Sullam libro rerum gestarum secundo scripsisse inuenio. Duos solos consulares inuenio Sullas, quorum alter cos. designatus ambitus damnatus est, alter Sulla Felix, qui Dictator, bis consul, ac triumphalis fuit. Vir fortis, sed tyrannus, & sanguinarius. L. F. P. N. à Verrio appellatur. Questor C. Mario consuli Iugurthino in bello fuit; cumque Iugurtha deditionem fecisset, à Sulla Mario datus est; quam speciem in anulis, & nummis exprimendam curauit. vnde initium partium, & multorum malorum seminarium exortum est. Tribus tamè trophæis postea vsus, quod etiam Pompeio Magno placuit, Dion refert. Consul cum Q. Pompeio Rufo genero patre fuit anno D C L X V. cum bellum Mithradaticum suscepisset, contentione orta inter C. Cæsarem L. F. Strabonem, & P. Sulpicium adolescentes disertos, prouincia consularis C. Mario ex lege Sulpicij tribuitur. Hinc maximum ortum inter Marianos, & Sullanos bellum ciuile. Victor Sulla in Asiam profectus est. Vbi fortem se, atque felicem multis, magnisque rebus gestis ostendit. Inde reuersus Samnites ad internecionem deleuit, Marianos occidendos, proscribendosque curauit. Dictator ab Interrege L. Valerio Flacco Reip. constituendæ longo interuallo Dictaturæ nomine inaudito, dictus est. an. D C L X I. anno proximo triumphum per biduum egit ex Græcia, Asia, Ponto, & rege Mithradate I V. & I I I. kal. Febr. In sequentem annû cos. designatus est cum Q. Cæcilio Metello Pio. Altero post consulatû anno se Dictatura abdicauit: quod C. Cæsar reprehendere solebat, ac dicere eû magistrum populi, sic enim veteres Dictatorè appellabant, litteras nescisse. non quod Sulla indoctus esset, sed quod tyrannorum iura, siue artem tyrannidis retinendæ, quas litteras recondi-

tas appellabat, ignoraret. In quibus illud erat ex Euripide, Si violandum ius est, regnandi causa &c. in quo Caesar à Cicerone iure notatur. Vxoribus L. Sullae quinque fuerunt, Illa prima, ex qua filiam suscepit, Alia secunda, tertia Coelia, quam ut sterilem repudiavit; quarta Cæcilia L. Metelli Delmatici filia, quæ parum pudica credita est, geminorum Fausti, & Faustæ mater. hæc prius M. Emilio Scauro principi Senatus nupsit, ex qua filium, & filiam suscepit. Quinta vxor Valeria Messallæ filia Q. Hortensij soror, ex qua Postuma nata est. Faustus Pompeiam C. N. Magni filiam duxit, Fausta nupsit T. Annio Miloni, cum qua C. Sallustius Crispus historicus deprehensus loris cæsus est, altera Fausta, siue eadem nupsit C. Memmio, ex qua C. Memmius natus est, & ab eo repudiata nupsit C. Apronio Limoni. Alia Sullæ filia nupsit Q. Pompeio Rufo, Q. Rufi, de quo supra diximus filio, ex qua Q. Rufus T. R. P. L. & Pompeia C. Cæsaris Dictatoris vxor, quam P. Clodius adamavit, procreati sunt. Alter Sulla consul designatus P. Cornelius Scipio F. L. N. appellatus, filius fratris Felicis Dictatoris cum L. Autronio Peto damnatus est ambitus. in eorum locum accusatores successerunt, L. Aurelius Cotta, L. Mælius Torquatus an. DCCXCIIX. Hunc defendit Cicero in oratione, quæ pro P. Sulla inscribitur. Accusabat L. Torquatus Lucij, de quo dictum est, filius Sullam cum Autronio, & Catilina coniurasse. cum in coniuratis cum fratre Seruio nominat Crispus Sallustius, Cicero negat ullam vnquam de eo suspicionem habuisse: sed vixisse Neapoli otiosum. Sullas sequantur Cethegi, ex quibus quatuor consulares, totidem consulatus, censuras duas, duos etiam triumphos obtinuerunt. Primus M. Cethegus M. F. M. N. cum P. Sempronio Tuditano Censor fuit an. DCLIV. Iustrum fecerunt XLIV. cum neuter consul fuisset. Nam consules fuerunt quadriennio post. Hic suauiloquens appellatur ab Ennio. Alter C. Cethegus L. F. M. N. C. O. S. fuit cum Q. Minucio Rufo an. DLVI. triumphum egit de Insubribus, & Cœnomaneis Galleis. Censor triennio post fuit cum Sex. Ailio Paito Cato. Iustrum fecerunt XLVII. Tertius P. Cethegus L. F. P. N. C. O. S. fuit cum M. Babio Tamphilo an. DLXXII. anno proximo Procos. triumphauit de Liguribus. Quartus M. Cornelius C. F. C. N. Cethegus C. O. S. fuit cum L. Anicio Gallo anno DCCIII. Si quis horum parentes coniungere velit, quos M. Verrius Flaccus diligenter enumerat, vix ullam propinquitatem eliciat exceptis duobus prioribus, quos fratres patruces esse idem prænomen aui ostendit. Quartus secundo coniungetur, si eius nepotem fuisse credideris. Ita fiet, ut Marcus sit pater Marci, & Lucij, secundus Marcus pater Marci Cens. & C. O. S. Lucius verò pater Caij consularis, hic Caius Caij pater sit, & Caij consularis auus. Si tertium addere velis, fingendus est aliquis ex parentibus Marci Censorij habuisse etiam Publilium filium, qui pater Lucij fuerit, Lucium Publij consularis patrem.

De Merulis pauca dicenda, duos enim solos consulares inueni, quorum alter Flamen Dialis fuit. L. Cornelius L. F. Merula an. DLX. C. O. S. fuit cum Q. Minucio Thermo. Alter eiusdem nominis Flamen Dialis C. O. S. successit fuit L. Cornelio Cinna, cui imperium abrogatum est, collega C. N. Octavianus occisus est, & ipse Merula C. O. S. coactus à Marianis sibi manus intulit an. DCLXVI. Dolabella sex consulatus quinque, triumphos tres obtinuerunt. Primus P. Cornelius Dolabella Maximus C. O. S. fuit cum C. N. Domitio

initio Caluino an. CDLXX. triumphum egit de Etruscis, & Galleis Senonibus. Alter CN. Dolabella CN. F. CN. N. cos. fuit cum M. Fulvio Nobiliore an. DCXIV. Tertius CN. Dolabella cos. suffectus, vt quidam arbitrantur, L. Cassio Longino, qui à Gallis occisus est an. DCXLVI. Alter consul C. Marius fuit, qui postea septies consul appellatus est. Hunc putant quidam Asconium in Verrinis, atque alibi secuti à M. Emilio Scauro fuisse accusatum, & damnatum. sed mihi non fit verisimile, de eo Ciceronem in Verrinis locutum; cum si de patre Scauro loquimur, iam Scaurus mortuus erat, cum Verres Prætor, aut Quæstor fuit; si de filio non hic Dolabella est, de quo Cicero in Prætura urbana lib. iij. in Verré ait Verrem defendisse legatum Pro quæstore suum. Additque. Nemo iam Dolabella, neque tui neque tuorum liberum, quos tu miseros in egestate, atque in solitudine reliquisti, misereri potest. Ille Dolabella Carbonis successor in consulatu fuit, hic XXV. annis antiquior est. Quartus L. Dolabella L. F. L. N. quinto Kal. Feb. an. DCLV. Parcos. ex Hispa. vltiore de Lusitaneis triumphum egit. Quintus CN. Dolabella de quo Ciceronem locutum esse dicebamus. is cos. fuit cum M. Tullio Decula an. DCLXXII. Procos. quadriennio post ex Macedonia triumphum egit. Sextus est P. Dolabella P. F. P. N. gener Ciceronis, qui C. Cæsari cos. v. Idib. Martiis interfecto suffectus est an. DCCIX. collega eorum M. Antonius. Hic modo laudatur, modo vituperatur à Cicerone, quod enim egerat aduersus eos, qui columnam Cæsari statuerant, aut contra M. Antonium, effert summis laudibus; quod vero contra Trebonium, aut alios percussores Cæsaris maxime vituperat. Hostis iudicatus est occiso Trebonio, isque paullo post à Cassio obsessus se ipsum interfecit. Cinna duo consulatus obtinuerunt quinq. Nam L. Cornelius. L. F. Cinna cos. fuit cū L. Cassio Longino Rauilla an. DCXXVI. Huius, vt creditur, filius cos. cum CN. Octauio post annos XL. à collega vrbe expulsus cum C. Mario urbem ingressus, & collegam, & qui ei suffectus fuerat, L. Merulam occidit. triennio consulatum continuauit. collegam habuit in secundo consulatu C. Marium Septimum consulem, quo Idib. Ian. mortuo L. Valerius Flaccus suffectus est. In tertio, & quarto CN. Papirius Carbo collega fuit. In hoc quarto Cinna seditione orta se consulatu abdicauit, & ab exercitu suo occisus est. Solus Carbo sine collega cos. fuit Cinna filij fuerunt L. Cinna & Cornelia C. Cæsaris Dictatoris vxor, ex qua Iuliam procreauit CN. Pompeij Magni vxorem. Hanc ita adamauit Cæsar, vt magno periculo eam retinuerit inuito L. Sulla Dictatore. Nunc de Merenda, & Blasione, quos consulares fuisse scimus à superioribus separatos, dicendum est. Ser. Cornelius Merenda cos. fuit an. CDLXXIX. cum M. Curio Dentato IV. CN. Cornelius L. F. CN. N. Blasio cos. fuit cum C. Genucio Clepsina II. post quadriennium à superiore. Triumphum egit de Sassinatibus. Censor fuit cum C. Marcio Rutilo Censorino II. quinquennio post consulatum. Lustrum fecerunt. XXXV. Iterum consul fuit an. CDXCVI. cum C. Atilio Regulo, Sine cognomine vlllo Cornelios aliquot inuenio. Nam Seruio Tullio Rege Cornelius sacerdos fuit. & Ser. Cornelius Flamen Quirinalis mortuus est anno vrbis CCC. & A. Cornelius Quæstor de falso fuit anno sexto ante eum annum, vt Liuius testatur. P. Cornelius Trib. Mil. fuit an. CCCLXIV. Alter eiusdem nominis quadriennio post, C. Cornelius

an. c c c l x v i i. Hæc tempore libertatis reip. Romanæ. Postea ante Augusti mortem hos consulares inuenio. Lentuli septem totidem consulatus triumphalia ornamenta duo obtinuerunt. Namque eodem anno P. Cornelius P. F. Lentulus Marcellinus, & c n. Cornelius L. F. Lentulus consules fuerunt an. d c c x x v. & c n. Cornelius c n. F. Létulus Augur postea Getulicus dictus cos. fuit cū M. Licinio Crasso post quattuor annos. Hic legatus Augusti triumphalia ornamenta accepit de Getuleis ex Africa an. d c c l i x. & anno d c c l. c n. Cornelius Lentulus L. F. Flamen Martialis cos. fuit cū M. Valerio Messallino Cotta. Et biennio post Cossus Cornelius c n. F. Létulus postea Isauricus dictus cos. fuit cū L. Carpurnio Pisonæ Augure. Hic etiam legatus Aug. an. d c c l i x. triūphalia accepit de Isauris ex Cilicia. Eodem anno P. Cornelius c n. F. Létulus Scipio ex kal. Iul. cos. fuit cū T. Quinctio Crispino Valeriano. Necnō anno d c c l x i i. ex Kal. Iul. Ser. Cornelius c n. F. c n. N. Lentulus Maluginensis Flamen Dialis cos. fuit. Scipionis cognomine vnum reperiō P. Cornelium P. F. P. N. qui cos. fuit cū L. Domitio Ahenobarbo an. d c c x x v i i. Sulla quoque vnus est L. Cornelius P. F. qui collega Augusti fuit in x i i. consulatu an d c c x l v i i i. & v i i. vir epulonum. Hunc credunt aliqui P. Sullæ cos. des. fil. qui Ser. filius fuit. Cinna vnus L. Cinnæ quater consulis nepos c n. Cornelius L. F. L. N. Cinna Magnus cos. fuit cū L. Valerio Messalla Voluso an. d c c l v i i. Dolabella vnus P. Cornelius P. F. P. N. cos. fuit anno d c c l x i i. cum C. Iunio Silano Flamine Martiali. Ipse Septemuir epulonum, & sodalis Titienis fuit. Præter hos, qui ex veteribus nobilissimis familiis patriciis fuerunt: reperiō Balbos Cornelios cōsulares, quorum origo Gaditana. Primus Balbus à c n. Pompeio ciuitatē Romanam accepit, de qua postea periclitatus est, & defensus à Cicerone. Huius filius, vt arbitror, cos. suffectus fuit, primus ex prouinciis ad Oceanum constitutis, vt Plinius animaduertit, L. Cornelius L. F. Balbus cū P. Canidio Crasso an. d c c x i i i. Alter Balbus fuit L. Cornelius P. F. qui Procos. ex Africa vi. kal. April. an. d c c x x x i v. triumphauit. Hunc existimo cos. suffectum fuisse ante an. x i i i. cum Paulo Æmilio Lepido ex Kal. Iul. quāuis Balbi nomen in fastis desit. Quod si non is est, inter eos, qui sine cognomine Cornelij fuerunt collocetur. Iulius Capitolinus auctor est D. Cælium Balbinum, qui cum M. Clodio Pupieno Maximo Imperator factus est, aduersus Maximinum Imperatorē, patricium nobilissimumq; fuisse, quod originē suā à Cornelio Balbo Theophane deduceret. Theophanē Pōpeij Magni libertū fuisse credo, aliumq; à Cornelio Balbo. propinquum tamen fuisse indicat Cicero in oratione pro Balbo. & ab eodem Theophane adoptatū. Recte igitur idē Theophanes Balbus dici potuit. Balbinos verō à Balbis dictos verisimile est. Itaque potuit aliquis Cornelius Balbus à Cælio adoptatus Cælius Balbinus dici, vt Claudius Marcellus à Lentulo adoptatus Cornelius Lentulus Marcellinus dictus est. Post Augustū, & ante Vespasianum Imp. adhuc retinuerūt antiqua cognomina hi consulares. Ser. Cornelius Ser. F. Cethegus cos. an. d c c l x c v. cū L. Visellio Varrone. Cossus Lentulus Cossi F. c n. N. Isauricus cum M. Asinio Agrippa cos. anno sequenti. c n. Lentulus c n. F. c n. N. Getulicus cum C. Caluissio Sabinō cos. anno proximo. L. Cornelius L. F. P. N. Sulla cos. cum Ser. Sulpicio Galba, qui postea Augustus appellatus est ann. vrbis d c c x c v. quo anno

anno IESVS CHRISTVS dominus noster cruci affixus est. Superiores sub Ti. Cæsare Imp. fuerunt. Ser. Cornelius Scipio Orfitus collega Ti. Claudij Imp. in v. cōsulatu an. DCCCIII. Ab hoc plures Orfiti consulares. P. Cornelius L.F.N. Sulla Faustus cum L. Saluio Othone patre Imp. Othonis cos. anno sequenti. Eodem anno ex kal. Iulis suffectus est L. Sulla frater consulis ordinarij cum M. Licinio Crasso Muciano, sub eodem Ti. CL. Imp. Sub Nerone P. Scipio P.F. cos. fuit cum Q. Volusio Saturnino an. DCCCVIII. Cossus Cornelius F. Cossi N. Lentulus collega fuit Neronis Imp. in iv. consularu an. DCCCXI. P. Cornelius P.F. Scipio Asiaticus cos. ex kal. Sept. an. DCCCXX. cū C. Bellico Natali sub Galba Imp. At homo nouus Cornelius Laco Præf. Prætorio à Ti. CL. Aug. triūphalia ornamenta accepit an. DCCCXVI. de Britanneis. A Vespasiano ad Gallienum Imp. vnum Scipionē Asiaticum, plures Scipiones Orfitos, ceteros Cornelios variis cognominibus cōsulares appellatos inuenio. Omnes temporum ordinū secutas referam. C. Priscus sub Vespasiano cos. fuit cum L. Ceionio Commodus Vero auo L. Elij Cæsaris, quem Hadrianus Imp. adoptauit. annus consularis fuit DCCCXXX. Alter Cornelius Priscus cum Pompeio collega post xv. annos cos. sub Domitiano Imp. Post hūc P. Cornelius Tacitus historicus cos. suffectus T. Verginio Rufo III. qui recusauit occiso Vindice imperium, collegæ Neruæ Aug. in tertio consularu an. DCCCXLIX. Ab hoc Tacito Imp. M. Claudius Tacitus gloriabatur se originem ducere, eius liberos sapius quotannis describi, & in omnibus bibliothecis conseruari iussit. Eodem anno M. Cornelius Fronto II. cos. cum Fabio Postumo ex Kal. Iulis, cos. III. fuit cum Imp. Traiano III. cos. post trienniū. Huius filius M. Cornelius Fronto orator, & cos. Magister fuit Imperatorum Antonini, & Lucij, eius etiā nepos Fronto cos. fuit, qui ex Aufidia Aufidij Victorini bis Præfecti vrbis, & consulis filia M. Aufidium Frontonem procreauit. A. Cornelius Palma bis consul fuit sub eodem Traiano. Namq. anno DCCCLI. cum C. Sosio Senecione II. & decennio post cum C. Caluissio Tullo II. occisus est ab Imp. Hadriano. Cornelius Scipio Orfitus ex kal. Mart. cos. suffectus an. DCCCLIII. Sub Hadriano Imp. P. Cornelius P. F. Scipio Asiaticus II. cos. cum Q. Vettio Aquilino ann. DCCCLXXVII. Prioris consularis tempus incertum est. Ser. Cornelius Scipio Orfitus cos. fuit cum Q. Nonio Prisco an. DCCCXI. sub Pio Imp. L. Cornelius C. F. Gal. Celsus cos. fuit sub Marco, & Lucio fratribus Imp. cum C. Iulio Macrino an. DCCCXVI. Eiusdem cognominis Augusti tempore Cornelius Celsus de rhetorica, de re medica, de agricultura, & de re militari scripsit elegantissime. Cornelius Scipio Orfitus, & Seruilius Pudens consules fuerunt anno sequenti. Alter Scipio Orfitus cū CL. Maximo cos. fuit anno DCCCXXIV. sub Marco Imp. Tertius Orfitus post annos sex cos. cū Vettio Rufo sub eodē Marco, & Commodus Imp. P. Cornelius Anullinus II. cos. fuit cum M. Aufidio Frontone an. CCCLII. sub Seūero, & Antonino Imp. Alterius consularis tempus ignoratur. Alter Anullinus, qui cos. fuit cum Q. Aquillio Sabino II. sub Caracalla Imp. an. DCCCCLXVII. non Sex. Cornelius P. F. appellatur, vt quidam scripserunt, sed Sex. Aurelius Anullinus ex tubula aquæ Marcæ. Peruenimus ad P. Licinium Gallienum Imp. cuius vxor. Cornelia Salonina Augusta appellata est. Filij vero P. Licinius Cornelius

Saloninus Valerianus Cæsar, & Q. Iulius Licinius Saloninus Gallicenus Cæsar. Sed Valerianus Cæsar sex annis ante patrem, Gallienus Cæsar cum patre occisi sunt. Post hæc tempora vnum tantum consularem inueni P. Cornelium Anullinum c. os. suffectum ex Kal. Iul. occisum à Maxentio Cæs. anno c i o LVII. sub Constantio Sen. & Galerio Maximiano Impp.

D O M I T I A.

D O M I T I A plebeia gens consulares viros, & Censorios aliquot habuit, aliisque honoribus, & sacerdotiis vsos, qui eam nobilem reddiderunt. In duas stirpes Caluinorum, & Ahenobarborum distinguitur. Caluini tres, quattuor consulatus Censuram, & Triumphum, & Magisterium equitum destinatum assecuti sunt. Primus CN. Domitius, siue Caius, c. os. fuit cum A. Cornelio Cossio Aruina II. anno c c c c x x i i. Alter CN. Caluinus superioris, vt creditur, filius c. os. fuit an. c d l x x. cum P. Cornelio Dolabella Maximo. Cenfor triennio post cum Q. Fabio Maximo Gurgite. lustrum fecerunt x x x i i. Caluinus plebeius Cenfor primus lustrum condidit. Tertius Iôgo interuallo CN. Domitius M. F. M. N. c. os. fuit cum M. Valerio Messalla an. d c c. Notatū in fastis est post v i i i. annos, hunc in insequetem annū designatum non iniisse, sed an de Magisterio equitum, vel de consulatu dictum sit, incertum est. Iterum consul fuit cum C. Asinio Pollione an. d c c x i i i. Triumphum egit ex Hispania x v i. kal. Sextil. post quattuor annos sub Augusto Cæsare. Præter hos inuenio C. Domitium CN. F. Caluinum Ædilem Curulem fuisse cum Sp. Caruilio Q. F. Maximo an. c d l i v. Ahenobarbi nouem, totidem consulatus, censuras duas, triumphos totidem, triumphalia ornamenta, & Pontificatum Maximum semel obtinuerunt. Hos patriciis allectos Suetonius appellat. Primus

I CN. Domitius L. F. L. N. L. Pron. c. os. fuit anno d l x i. cum L. Quintio Flaminio. Huius filius CN. Domitius CN. F. L. N. cum P. Cornelio Lentulo suffectus est in locum P. Scipionis Nasicæ Corculi, & C. Marcij Figuli trigesimo post superioris consulatum anno. Hic etiam Augur fuit. Tertius superioris filius CN. Ahenobarbus CN. F. CN. N. c. os. fuit an.

II d c x x x i. cum C. Fannio c. F. Strabone. Hunc atauum Neronis Imp. Suetonius appellat. Procos. triumphum egit de Galleis Aruerneis. anno proximo, vel biennio post. Cenfor fuit cum L. Metello Caluo anno d c x x i x. lustrum fecerunt L x i i. acerba duorum plebeiorum censura fuit, duos & triginta senatu mouerunt. Quartus CN. Domitius CN. F. CN. N. superioris

IV filius c. os. fuit cum C. Cassio Longino an. d c l v i i. cenfor post quadriennium cum L. Licinio Crasso oratore. lustrum fecerunt L x v i. Idem Crassus parum collegæ beniuolus dicere solebat, non mirum si barba ahenea esset, cui os ferreum, cor plumbeum esset. Pontifex Maximus fuit anno d c l i. Hic tribunus plebis, quod in locum patris alium Augures cooptassent, ius sacerdotum subrogandorum à collegiis ad populum transtulit. Hunc auunculum Q. Catuli minoris fuisse Cicero significat. Paterculus eā legē tulisse ait C. Mario I I I. c. os. an. d c l. Idē diem dixit M. Æmilio Scauro ad populum; quod sacra multa eius opera deminuta esse diceret: cumq; seruus Scauri in iudicium professus ad eum venisset, comprehendi iussit, & ad Scaurum deferri. Hunc Cicero se puerum vidisse refert consulem. Censorium,

forem, ac Pontificem Max. Quintus L. Domitius C.N. F. C.N. N. frater superioris cos. fuit cum C. Cœlio Caldo an. DCLIX. Sextus L. Ahenobarbus C.N. F. quem Suetonius abauum constituit Neronis Imp. aitque cum Prætor esset, Cæsarem abeuntem consulatu ad disquisitionem senatus vocasse: consulem à Gallia reuocare temptasse. tandem successorem à Senatu eundem Domitium datum fuisse, sed captum à Cæsare Corfinij, ac liberatum Massilienses labantes confirmasse, & in acie Pharsalica occidisse. Eius consulatus fuit an. DCCIX. cum A.P. Claudio Pulchro. Vxor eius Porcia M. Catonis soror germana. Septimus C.N. Domitius L. F. C.N. N. superioris filius. cos. fuit cum C. Sosio an. DCCXI. sub Augusto. Hunc maxime laudat Suetonius, damnatum lege Pedia, vt Cæsaris percussorem, sed infontem, Bruti, & Cassij partes secutum, & post eorum interitum classem retinuisse, eamque postea tradidisse M. Antonio restitutum in patria amplissimos honores assecutum. Iterum oborta dissensione cum Antonio fuisse legatum, sed postea reuersum ad Cæsarem Augustum. Triumphum egit Procos. ex Hispania post consulatum anno proximo. Octauus L. Domitius C.N. F. L. N. superiori filius. Hic consul fuit cum P. Cornelio Scipione an. DCCXXVII. Auus hic Neronis Imp. aurigandi artē, atq; scuitiam eidē reliquit. Triūphalia ornamenta ex Germanico bello tulit, an. DCCXVII. legatus Imp. Cæs. Aug. Vxor Antonia maior M. Antonij Triūviri, & Octauię maioris sororis Augusti filia. Ex ea suscepit C.N. Domitium Ahenobarbum Neronis patrē, quem ex Agrippina Germanici, & Agrippinæ filia procreauit. Confessus est pater nato Nerone, nihil ex se, & Agrippina posse, nisi detestabile procreari. Cū verbō Suetonij cum fastis Verrij consero, magnam video varietatē. Nam Suetonius septem cōsulares, Verrius nouē enumerat: Suetonius post tres Lucios tres Cnæos, ceteros varie Lucium, & C.N. alternando constituit. Verrius duob. tribusue Luciis quattuor Cnæos, duos Lucios statuit, ceteros alternando variat. Sustulisse videtur Suetonius quartum Cnæum, & quartum Lucium, Caluinorum fortasse familiæ esse existimans. Censura tamen erit alteri addenda, cum Suetonius duos Censorios in his septem enumeret. Paterculus septem ante C.N. Neronis, vt arbitror, patrem ait fuisse singulos parentibus suis natos, consulares, sacerdotes, & pæne omnes triumphales. Sed, vt hoc, quod de triumphis dicit falsum est, ita cetera falsa esse possunt. Pater Neronis consulatum gessit cum A. Vitellio patruo A. Vitellij Imp. anno DCCXXXV. sub Ti. Cæsare Aug. Paulo post C.N. Domitius C.N. F. Corbulo cos. suffectus fuit ex Kal. Febr. anno DCCXC. sub Caligula Imp. eidem post decennium ornamenta triumphalia data sunt de Chauceis ex Germania legato Ti. Cl. Imp. Anno proximo post superioris consulatus annum cos. fuit C.N. Domitius Sex. F. Afer. cū Q. Curtio Rufo ex Kal. Iulis sub Caligula Imp. A Vespasiano ducta est Fl. Domitilla Fl. Liberalis filia, ex qua Titum, & Domitianum postea Imperatores, & Domitillam suscepit. & vxorem, & filiam adhuc priuatus amisit. Domitianus matris nomen videtur accepisse, vt pater Vespasianus à Vespasia Polla matre dictus est. Domitiani vxor Domitia Longina, quæ Elío Lamiz nupserat, postea Augusta appellata est. Post hæc tempora ante L. Domitium Aurelianum Imp. duos tantum consulares inuenio. Domitium Apollinarem, qui cum Fabricio Veientone

cōs. suffectus fuit ex kalend. Iul. an. DCCCXLIX. sub Nerua Imp. & C. Domitium Dextrum, qui in secundo consulatu collegam habuit L. Valerium Messallam Thrasiam Priscum an. DCCCXLVIII. sub Seuero Imp. Prioris consulatus tempus ignoratur. Imp. L. Domitius Aurelius Valerius Aurelianus humili genere Sirmij, vel in Dacia Ripensi natus Pont. Max. TR. POT. V. Cōs. III. Imp. III. occisus est, filiam reliquit, ex qua senator Aurelianus, & alij orti sunt. Post hunc Imp. neminem consularem vno excepto reperi, Domitio siue Dometio Leontio, qui cum Sallustio Cōs. fuit an. CIOXCV. sub filiis Constantini Max.

F A B I A.

- FABIA familia patricia maiorum, vt opinor, gētium, quæ clarissimos viros habuit, & omni honorum genere ornatissimos: in sex stirpes diuiditur, quarum tres frequentes sunt Vibulanorum, Ambustorum, & Maximorum; tres minus frequētes Dorsonum, Pictorum, & Buteonum. Vibulani septem consulatus obtinuerunt XIII. Tribunatus Militares consulari potestate v. Decemuiratum legib. scribendis bis, triumphum, & ouationem semel. Primus Q. Fabius K. F. Vibulanus consul fuit anno CCLXII. cum Ser. Cornelio Maluginensi Coss. Huius pater Kæso, siue Cæso Quæstor perduellionis fuerat proximo anno. Iterum Cōs. fuit cum C. Iulio Iulo triennio post priorem consulatū. biennio proximo occisus est. Huius frater K. Fabius Cōs. fuit cum L. Aimilio Mamercino anno proximo post priorem fratris consulatū. Iterum Cōs. fuit anno proximo post posterioris consulatus fratris annum cum Sp. Furio Medullino.
- II Fuso. Tertio consul fuit an. CCLXXII. cum T. Verginio Tricosto Rutilo, Superiorum frater M. Fabius consul fuit proximo anno post primi consulatus Kæsonis fratris annum cum L. Valerio Voluso Potito. Iterum Cōsul fuit proximo anno post secundi consulatus eiusdem fratris annum cum C. N. Manlio Vulfone. Ita factum est, quod nūquam amplius euenit, vt tres fratres septem annis semper consulatus obtinuerint. Biennio tamen post, siue anno proximo CCCVI. Fabij cum familiis, & clientibus ad Cremeram cæsi sunt à Veientibus, diem atrum, & portam Carmentalem, qua exierunt, sceleratam Romani vocauerunt. Falsumque est, vnum tantum impuberem domi relictum, idque iure reprehendit Dionysius. Post horum cædem Q. Fabius M. F. K. N. consul fuit anno CCXXCVI. cum Ti. Aimilio Mamercino II. & Iterum consul cum T. Quinctio Capitolino Barbato III. biennio post fuit, & in consulatu lustrum fecerunt.
- IV. nondum ad id munus Censoribus creatis. Tertium consul cum L. Cornelio Maluginensi Coss. sexto post superiorem anno, lustrum etiam fecerūt K. & triumpharunt Fabius Nonis Mai, de Æquæis, Cossus IV. Idus, de Volscis Antiatis. Quartum consulatum obtinuit suffectus L. Minucio Augurino, cuius collega fuit C. Nautius Rutilus II. anno proximo post tertium consulatū. Decemuir legibus scribendis fuit an. CCCIII. Iterumque anno proximo, sed cum ceteris legibus XII. tabularum conscriptis
- V abdicauit. Hunc secutus est M. Vibulanus filius Cōs. fuit an. CCCXI. cum Postumo Æbutio Helua cornicine. Tribunus Militū post annos IX. cum VI M. Fossio Flaccinatore, & L. Sergio Fidenate. Sextus Q. Vibulanus superioris

superioris frater cos. fuit cum C. Sempronio Atratio anno cccxxx. VI
 Septennio post Trib. Mil. fuit. Iterumq; post biennium. Septimus Numerius Vibulanus superiorum frater Q. F. M. N. cos. fuit cum T. Quinctio Capitolino Barbato an. cccxxxii. ouans de Æqueis reuersus est. Trib. VII
 Mil. fuit post sex annos inter duos Quincti fratris Tribunatus. Iterum
 Tribunus ann. cccxlv. De huius Fabij prænomine multi scripserunt,
 eum Fabium, qui occisis cccvi. superstes fuit, duxisse filiam Numerij
 Otacilij Maleuentani viri. locupletis ea condicione, vt qui primus nasce-
 retur, prænomen aui ferret. natoque filio Numerium Fabium eum esse
 appellatum: neminemque patricium antea eo nomine vocatum esse. Ego
 hunc aliis fratribus minorem fuisse credo, cū post eos fuerit magistratus
 affectus. Vibulanos sequuntur Ambusti, Ambustos Maximi. Ambusti
 xii. obtinuerunt Pontificatum Maximum, & Dictaturas duas, Principa-
 tus senatus tres, Magisteria equitum tria, Censuras duas, triumphum, &
 ouationem, Consulatus v. Tribunatus militares ix. Primus Q. Fabius
 Ambustus, quem putant M. F. Q. N. fuisse, vt Numerium, & Kesonem Am-
 bustos, quos huius fratres fuisse arbitrantur. Quæ si vera sunt, addamus
 horum patrem fuisse M. Vibulanum, de quo supra diximus Ita Vibulanos
 Ambustis coniungemus. Illud certum est Q. Ambustum cos. fuisse cum
 C. Furio Pacilo ann. cccxli. Interrex anno proximo fuerat, quod solis
 patriciis concessum est, & si ceteri Magistratus postea plebeiis fuerint
 communicati. N. Ambustus post hunc Trib. Mil. fuit sexto postea anno. II
 Hunc Verrius affirmat fuisse M. F. Q. N. Tertius K. Ambustus superioris III
 frater Trib. Mil. fuit biennio post superiorem. Iterumq; post tres annos,
 & tertio an. cccxlviii. Tres postea fratres Q. K. M. Fabij M. F. cum legati IV
 ad Gallos Clusium obsidentes de pace missi essent, Clusinis opem tulerunt: V
 Gallos irritarunt, vt arma contra urbem Romam mouerent. prælio VI
 ad Aliam victores urbem ingressi sunt. tres Fabij Tribuni Militum eodē
 anno cccxlii. proximo anno occisi sunt. Hos Marci nepotes esse qui-
 dam suspicantur, vt sint Q. pronepotes. nati ex fratre superiorum. Sequitur VII
 M. Ambustus K. F. M. N. Tribunus Mil. fuit an. cccxlii. Iterumq; post
 xi. annos. ac Cenfor anno cccxc. cum L. Furio Medullino. lustrum fece-
 runt xx. Hunc, siue alium M. Ambustum constat Pont. Max. fuisse anno
 cccxlii. cum capta vrbs fuit. fortasse is est, cuius eo anno tres filij Tri-
 buni militum fuerunt. Huius vero M. Censorij duæ filiz Fabia Maior
 nupta Ser. Sulpitio Prætextato patricio Minor C. Licinio Caluo Sto-
 loni plebeio occasionem præbuerunt petendi consulem plebeium; quod
 exercuit multos annos ciuitatem Romanam. Eiusdem fortasse filius fuit VIII
 C. Ambustus, qui cos. fuit an. cccxcv. cum C. Plautio Proculo. Nonus IX
 M. Ambustus ter consul fuit. Hunc Verrius N. F. M. N. appellat. primo con-
 sulatu eius collega fuit C. Poetelius Libo. Visolus biennio ante supe-
 rioris consulatum. secundum quadriennio post primum gessit cum M.
 Popillio Lænate ii. tertium biennio post cum T. Quinctio Capitolino
 Crispino. In primo consulatu ouans rediit de Herniceis Nonis Septemb.
 anno cccxciii. in tertio triumphans de Tiburtibus iii. Non, Iun. anno
 cccxcix. Dictator fuit comitiorum causa triennio post triumphum.
 Censorem fuisse necesse est, cum ter tribus lustris princeps senatus fue-
 rit, hoc est xxxvi. & xxxvii. Censura fortasse ea est, quam M. Am-

- busto fratri patrueli tribuimus anno CCCXC. & quā aliqui huic tribuunt quinquennio post, eam illi M. Ambustus, siue alij conferrem, aut totā abicerem. Cum enim princeps senatus legeretur antiquissimus Censorius, quo eum antiquiorem constituamus, magis ad veritatem, aut veritatis imaginem accedemus. Huius filius Q. Maximus Rullianus fuit, qui septies
- x princeps senatus lectus est. de quo paullo post dicemus. Est etiam alius M. Ambustus superioris, vt creditur Marci filius, qui Magister equitum fuit A. Cornelio Cossio Aruina Dictatore ludorum, vel rei gerundæ causa anno.
- xi CDXXXI. quo anno Q. Fabius Rullianus COS. fuit. Ante hunc Q. Ambustus, cuius parentes ignoramus, Magister equitum fuit P. Valerio Potito Poplicola Dictatore Latinarum feriarum causa anno. CCCCLX. & Dictator
- xii anno CDXXXII. Comitiorū causa. Duodecimus est. C. Ambustus Mag. eq. in locum Q. Aulij Gerretani in prælio occisi Dictatore Q. Fabio Max. Rulliano anno. CDXXXIX. Hunc M. F. M. N. Verrius appellat, vt ipsum Q. Rullianum, cuius fratrem esse credendum est. Ambustos sequuntur Maximi, vel potius Maxumi, ita enim tunc dicebantur, ex quibus originem ducunt; qui fere omnes aliis cognominibus singularibus inter se singuli distinguuntur, cum omnes fere Q. Fabij Maximi appellarentur. x. reperio ante Augusti mortem his honoribus, & magistratibus vfos fuisse. Dictaturas enim quattuor, triumphos decem, censuras quinque principatus senatus xiii. consulatus xxi. & magistrerium equitum obtinuerunt. Hoc singulare accidit huic familie Fabie, vt quattuor Principes senatus essent, tres Maximi, & vnus Ambustus, pater, filius, nepos, ac pronepos, siue abnepos, & ex his tres primi xiiii. lustris lecti fuerint sine vlla interpolatione, pronepos post duos, quorum alter Fabius etiam fuit. Primus Q. Fabius M. F. M. N. Rullianus fuit, qui cognomine à Rullis originem ducere videretur, in adoptionem datus Fabiis; quod minime scriptum reperi, Rullos tamen Seruiliis plebeios appellatos fuisse certum est, vel ex eo, qui legē Agrariam promulgauit TR. PL. Cicerone COS. Maximi cognomen ex Censura obtinuit, in qua turbam forensē in tribus vrbanas coegit, qui plurimum in Comitibus poterant. Verrius tamen id cognomen ante Censuram eidem tribuit. Hic quinquies COS. fuit, ter triumphalis, bis Dictator, quod pauci Romæ obtinuerunt, septies princeps senatus lectus est, quod nemini datum est. Magister equitū fuit L. Papirio Cursore Dictatore rei gerundæ causa anno. CDXXVII. coactus est abdicare, honesta de causa, quod absente Dictatore Samnites hostes vicisset. Consul fuit post triennium cum L. Fulvio Curuo. Ambo COS. de Samnitibus triumpharunt: Fuluius Quirinalibus, hoc est xiii. Kal. Mart. Fabius posttridie. Dictator rei gerundæ causa anno. CDXXXIX. Magistrum equitum dixit Q. Aulium Cerretanum, eo occiso à Samnitibus C. Fabium Ambustum fratrem. Consul iterum fuit post quinquennium cum C. Marcio Rutilo, postea Censorino appellato, iterumque Procos. triumphauit Idib. Nouemb. anno proximo de Etrusceis. Insequenti anno tertium consulatum gessit cum P. Decio Mure II. COS. & cum eodē Censor fuit anno. CCCCLX. lustrum fecit xvi. i. à quo lustro princeps senatus in septimum lectus semper est. Iterum Dictator fuit triennio post rei gerundæ causa M. Aemilium Paullum Magistrum equitum dixit, eoque anno sine consulibus duo Dictatores fuerunt, Rullianus, & post eum M. Valerius Coruus, senis

mensibus,

mensibus, quod tempus omnibus Dictatoribus ante L. Sullam constitutum fuit. Quartus consulatus datus est quadriennio post cum eodē P. Decio, cū quo tertium, & Censuram gesserat. vno postea anno interiecto vacuo iidem consules reelecti sunt Fabius v. Decius i v. Hoc consulatu Decius exemplo paterno se deuouit, & occisus est: Fabius triumphum egit tertiū de Samnitib. Etrusceis, & Galleis pridie Non. Sept. an. c d l v i i i. Huius filius Q. Gurges ter consularis, bis triūphalis, & Cēsorius, ac princeps senatus quater à paternis virtutibus non longē abfuit. Consul fuit cū D. Junio Bruto Scæua an. c d l x i. triumphum egit Procos. de Samnitib. an. proximo patre legato in equo currum sequente. Iterū cos. fuit cum C. Genucio Clepsina post x v l. annos, iterumque triumphauit de Samnitib. Lucaneis, Bruttieis Quirinalibus an. c d l x x v i i. Tertium consulatum egit cum L. Mamilio Vitulo post x i. annos. Censor creditur fuisse, quod princeps senatus lectus sit, anno c d l x x i i i. cum Cn. Domitio Caluino, qui primus ē plebe lustrum x x x i i. condidit. Lustrum x x x v. & tribus proximis lustris Gurges princeps senatus lectus est. Tertius Q. Maximus Verrucosus à Plutarcho pronepos, Rulliani Maximi appellatur, sed cum Q. F. Q. N. à Verrio appelletur, credendum est Gurgitis nepotem fuisse, patrem verò Quintum nullis maioribus magistratibus vsum fuisse. Ipse quinquies cos. bis Dictator, bis triumphalis, bis etiam princeps senatus, semel Censor, Pontifex, Augur, & quod omnium maximum fuit, conseruator populi Romani creditus est, secundo bello Punico, quod magis prudenti cunctatione, & constanti patientia assecutus est, quam aliis virtutibus. de quo Ennius

Vnus homo nobis cunctando resistit rem;

Non ponebat enim rumores, ante salutem:

Ergo postque, magisque viri nunc gloria claret.

Primum consulatum obtinuit anno d x x. cum Manio Pomponio Mathone. Ambo cos. triumpharūt Maximus de Idguriis. Kal. Feb. Matho de Sardeis Idib. Mart. Censor triennio post fuit cum M. Sempronio Tuditano. lustrum fecerunt x l. post biennium iterum cos. fuit cum Sp. Caruilio Maximo i i. Ex hoc apparet censuræ honorem quinquennio non durasse, sed x v i i i. menses. Hic enim & Censor, & cos. fuisset, quod numquā accidit. Dictator an. d x x i i. Magistrum equitum dixit C. Flaminium Comitiorum causa, siue alterius rei vrgētis, sed ridicula superstitione abdicarunt, quod vitio creati essent soricis occentu audito. tantis tenebris maximi viri tenebantur. Huius rei Valerius Maximus auctor est, & Plutarchus idem Minucio Dictatori contigisse affirmat. Iterum Dictator, vel potius pro Dictatore à populo creatus fuit anno d x x x v i. occiso ab Hannibale C. Flaminio i i. cos. apud Trasimenum, Magistrum equitum dixit M. Minucium Rufum, qui primus obrinuit, vt ei imperium æquaretur Dictatori, quod obrectatione militum, & ambitione Minucij, neque intellecta prudenti Fabij cunctatione factum est. Sed Minucius temerē vsus imperio partem exercitus, qui præerat, in summum periculum adduxit. Fabius vtrumque exercitum struxit, & Minucius agnouit, patrēque appellauit, eiq. falces sibi misit. Biennio post eos. tertio fuisse C. M. Marcellum i i. qui vitio factus fuerat, si quis crebatur in locū L. Postumij Albinij i i i. qui occisus fuit, antequam inire Florū collega sui T. Sépronius

- Gracchus. Refectus est an- proximo anno cum M. Claudio Marcello 115 & gladius, & clypeus populi Romano eos dicti sunt. Quinquaginta consulatum gessit cum Q. Fulvio Flacco 114. an. DCLIV. iterumque triumphavit de Tarentinis, & Poenis. Princeps Senatus lectus est xlv. & xlv. lustro. Tantam gloriā maior splendor Scipionis Africani imminuit. Sed alter alterius ope adiutus est, & civitas utriusque obnoxia fuit. Filium amisit consularem Q. Fabium Maximum, qui Ti. Sempronij Gracchi 113. cos. collega fuit an. DCL. post duos patris consulatus. Proditum est patrem Proconsulem filio consuli obuiam venisse, iussuque a filio, ut equo descenderet: id patri gratissimum fuisse. Ex liberis L. Emilij Paulli, qui de Perse Rege triumphum egit, paterque Africani Minoris fuit, maiorem filium Verrucosum adoptavit, natū Papiria C. Mafonis consularis, & triumphalis viri filia. Is cos. fuit cum L. Hostilio Mancino an. DCVIII. Sunt qui adoptionem in filium transferant. Hic Q. Fabius Max. Aemilianus appellatus est Allobrogici pater. Sextus est Q. Fabius Servilianus, quem putant Aemiliani fratrem adoptivum fuisse adoptatum a Verrucosso, vel ab eius filio Q. Maximo, filiumque fuisse asserunt Cn. Servilij Capionis, cuius filij Cn. Cepio & Q. Capio duobus proximis annis consulatum Q. Fabij Serviliani subsecuti sunt: Consul autem is fuit cum L. Metello Calvo an. DCXI. Censor sexto postea anno cum Q. Fulvio Nobiliore. Iustro fecerunt LVIII. filium minus castum occidit, seq. e conspectu patrie priuavit. Allobrogicus secutus est, quem Aemiliani fuisse filium certum est. Is cos. fuit cum Q. Oppimio an. DCCXI. triumphum egit anno proximo. Procos. de Allobrogibus, & Rege Aruernorum Betulto, ut Verrius notat. Censor fuit an. DCCXLV. cum G. Licinio Geta iustitiam fecerunt LXXIII. Tum fornix Fabianus dictus est arcus iuxta regiam in sacra via ab eo Censore constructus, ibique eius statua posita est. Huius filius fuit Q. Max. cui Eburnus ob candorem cognomen fuit quem etiam pullum Iouis vocabant: Consul fuit cum C. Licinio Geta an. DCCXXVII. Huic proditum est a Q. Pompeio Praetore Urbano bonis interdictum fuisse. Superiores Maximi seip. Romanæ tempore fuerunt. Sub C. Cesare Q. Fabius Q. F. Q. N. consul successit fuit an. DCCVIII. qui trib. mensibus consul fuit vno; aut altero minus die namque III. Kal. Ian. mortuus est, cui C. Caninius Rebilus in vnum diem successit est: In quem pleraque Ciceronis ioca sunt. Vigilantem consulem fuisse, qui toto consulatu suo somnum non cepit. Antea Flamines Diales habueramus, nunc habemus consulem. Dum ad gratulandum festinare, nox me oppressit. Atque alia id genus. Sub Augusto Paulus Fabius Q. F. Q. N. Maximus uos. fuit cum Q. Elio Tuberone an. DCCXLI. & anno proximo Q. Fabius Q. F. Q. N. Maximus Africanus cum Iulo Antonio. Hos duos Fabios fratres fuisse verisimile est. Maximus veteres non Maximos dicebant. Primus C. Caesar traditur optimum Maximum scripsisse. Maximum etiam scribere veteres solebant, quod visum postea mutavit. Tres familias frequentiores Fabiorum peregrinas. Vibulanorum, Ambustorum, & Maximorum minus frequentes facilius persequemur. Dorconum antiquissimas est, qui capta urbe ex Capitolio in collem Quirinalem riuo Gabino ad nuntius ad statum sacrificij Fabiorum accessit: & inde in Capitolium reversus est an. CCCXIII. Is C. Fabius Dorcon appellatus est. Eius gentis duos annos postulae inuenti M. Fabium, qui cos.

qui cos. fuit an. CDV. III. cum Ser. Sulpicio Camerino. & C. Fabium illius fortasse filium, qui an. CDXXC. cos. fuit cum C. Claudio Canina iterum. Pictorum duos etiam consulares legi. Alter est C. Fabius C. F. M. N. qui cos. fuit cum Q. Ogulnio. Cuius anno CDXXCIV. Hanc Q. Fabium appellat Plinius, eoque cos. ait argētum signatum primo fuisse Romæ quinto anno ante primum bellum Punicum. Alter Caij frater N. Pictor, qui triennio post cos. fuit cum D. Junio Pera. triumphum egit bis III. Nonas Oct. de Sassinatib. & Kal. Febr. de Sallentineis, Messapicisque Pictores historiarum scriptores referuntur. Q. N. SER. Græcæque eas scripsisse constat. Seruius etiam, ut Iurispræditus à Cicerone laudatur. pingendi artem didicisse primum eius cognominis constat, eius opera à Plinio referuntur. Buteonis familia duos etiam habuit consulares, quorum alter multis aliis honorum titulis ornatus fuit. nam Dictator, Censor, & Magister equitum, & bis Princeps Senatus fuit Numerius Fabius M. F. M. N. Buteo. Is cos. fuit anno DVI. cum L. Cæcilio Metello III. Censorum C. Aurelio Cotta post sex annos. lustrum fecerunt XXXIX. Magister equitum an. DXXX. L. Metello collega Dictatore comitiarum causa. Dictator sine Magistro equitum senatus legendi causa fuit post pugnam Cannensem, quod numquam amplius accidit an. DXXXVII. Princeps senatus lustro XLII. & XLIII. lectus est. Alter Buteo superioris frater biennio post fratris consulatum cum C. Atilio Bulbo consul fuit. Buteonis nomine accipitris genus significari, à quo huic familiæ id cognomen hæsit, Plinius auctor est. Apud Appianum quoque legi Buteonem quendam fratrem patrualem Africani Minoris fuisse. Addam hoc locum Q. Fabium Q. F. Q. N. Labeonem, qui Prætor ex Creta naualem egit an. DLXIV. & post sex annos cos. fuit cum M. Claudio Marcello. Hunc ferunt arbitrum decepsisse Nolanos, & Neapolitanos de finibus agrorum contententes, & regem Antiochum bello victum. illorum enim agrum, de quo lis erat, adiudicauit populo Ro. huius naues dimidias pollicitus ei se relicturum, secari iussit, ut dimidiatæ relinquerentur. Vnum etiam consularem reperi, cognomine Licinum, cuius in superioribus haberi ratio non potuit. Is est M. Fabius C. F. M. N. Licinus, qui cos. fuit anno DVI. cum M. Otacilio Crasso II. Huius fortasse pater is est, quem paullo ante in Doronibus rettulimus, C. Fabius M. F. quem Eutropius antiquus, & fasti Græci Liciniū appellant, alij Luscinum. A Licino Licinia familia dicta est. Veteris poetæ carmen legi in Porcium Licinum. Marmoreo in tumulo Licinus iacet, at Cato nullo, Pompeius paruo: credimus esse deos. Vetustissima memoria Fabiorum est, ut fabulam Herculis, & nymphæ negligamus, sub Romulo apud Ouidium lib. ij. Fastorum.

Risit, & indoluit Fabios potuisse Remumque.

Vincere, Quinctilios non potuisse suos.

Hos Festus Luperco Fabianos, & Quinctilianos videtur appellasse à Fabio, & Quinctilio præpositis. Alibi legi Fabium Celerem Centurionem Remum occidisse, quod muros vrbs transgredi ausus fuerit. Romulum Celeres quosdam satellites habuisse notum est. Post mortem Augusti aliquot Fabij consules fuerunt, vnus tamē solus ex patriciis esse videtur Paulus Fabius Persicus, qui cos. fuit cum L. Vitellio patre A. Vitellij Imp. an. DCCXXXVI. post resurrectionē Christi domini an. primo sub Ti. Cæ-

fare. Ceteri noui homines fuerunt, quos ordine temporum seruatō referemus. C. Fabius Valens cos. suffectus fuit cum A. Licinio Cæcina ex kal. Sept. an. DCCCXXI. sub Vitellio Imp. Fabius Postumus cos. suf. ex Kalen. Iul. cum M. Cornelio Frontone II. an. DCCCXLIX. sub Nerua Imp. L. Fabius Iustus cum C. Iulio Vrso Seruilio Seruiano II. cos. suf. ex kal. Iul. an. DCCCCLXIII. sub Traiano Imp. Q. Fabius Catullinus cum M. Flauio Apro cos. fuit anno DCCCXXII. sub Hadriano Imp. L. Fabius M. F. Gal. Cilo Septiminius Catinius Acilianus Lepidus Fulginianus bis cos. fuit priori consulatu cum F. L. C. L. Sulpiciano ex Kal. Mart. an. DCCCXLV. sub Pertinace Imp. Iterum cum M. Annio Libone post x. annos sub Seuerō, & Antonino, quo anno ludi seculares VII. facti sunt. Hic alios Magistratus obtinuit in titulis statuarum enumeratos. Præfecturam vr̄bis, Legationes Augustales, pro Præfectis multarum prouinciarum, Præf. ærarij militaris, Procos. prouinciæ Narbonensis, x. Viratum Sclitibus iudicandis, fodalit. Hadrian. atque alia munera. Ti. Fabius Titianus cos. fuit cum Imp. M. Iulio Philippo an. DCCCXCVII. Hoc nomine alij quattuor cos. fuerunt. Fabius Iustus cum F. L. Magno Ianuario cos. fuit anno CIO-
 LXXIX. sub Constantino Imp. Alter Ti. Fabius Titianus cos. fuit cum Feliciano cos. an. CIOXXCII. quo anno Constantinus Imp. mortuus est. Tertius cos. cum Neratio Cereali an. CIOCX. sub Constantio Iun. Imp. Quartus cum Q. Aurelio Auiano Symmacho anno vr̄bis CIOCLII. Christi CCCXCI. sub Valentiniano Iun. Theodosio, & Arcadio Imp. Quintus Ti. Fabius Titianus cos. fuit cum Imp. Leone III. cos. an. vr̄b. CIOCCXVII. CHRISTI LCCCCXVI.

FVLVIA.

FVLVIA plebeia gens, sed quæ non paucos habuit claros viros omniū honorum genere ornatos; in tres familias cognominibus discretas diuiditur. Nam Curui, Pætini, & Nobiliores vnam, Centumali alteram, tertiam Flacci obtinent. Curuos duos, Pætinos tres, Nobiliores quattuor inuenio, sed septem tantum viri omnes fuerunt; quod duo bis numerantur; propterea quod alter, & Curuus, & Pætinus, alter & Pætinus, & Nobilior appellati sint. Hi igitur septem totidem consulatus, censuram vnam, triumphos sex, ouationem vnam, magisterium equitum item vnum assecuti sunt. Centumali tres consulatus totidem, Dictaturam vnam, triumphos duos obrinuerunt. Flacci septem consulatus decem, censuras duas, Dictaturam, Magisteria equitum duo, triumphos sex consecuti sunt. Primus L. Fuluius L. F. L. N. Curuus cos. fuit anno CDXXI. cum Q. Fabio Max. Rulliano. Ambo consules de Samnitibus triumpharunt. Curuus Quirinalibus, Fabius postidie, hoc est XI. Kal. Mart. Magister equitum fuit dictus à L. Annilio Mamercino Priuernate II. Dictatore rei gerundæ causæ post sex annos à consulatu. Huius filius, vel frater fuit M. Curuus Pætinus L. F. L. N. qui cos. suffectus fuit Ti. Minucio Augurino in magistratu occiso, cuius collega L. Postumius Megellus erat. triumphū egit in consulat. de Sānitib. III. Non. Octob. an. CDXLI. Pætini cognomē adoptionis indicium est à Pætis, quod cognomen Æliorū fuit. Oculorum vitiū significat amātibus suaue, quamobrem Venerem pætam dixere vt etiam Minervæ.

Mineruam. Tertius est M. Patinus C.N.F. C.N.N. qui COS. fuit cū T. Man- 113
lio Torquato, qui in magistratu mortuus est anno CCCCLIV. & triumphum egit de Samnitibus, Nequinatibusque. Hunc superioribus coniungere non possumus, nisi fingamus, aliquem Lucium duos filios habuisse Lucium, & C.N. ex Lucio superiores natos esse filios, aut nepotes, ex C.N. hunc nepotem. Quartus Ser. Patinus Nobilior M.F. M.N. COS. fuit cum 17
M. A. imilio Paulo an. CDXCIX. Ambo nauales egerunt triumphos de Cossurenſibus, & Pœneis Fuluius XII. Kal. Feb. Paullus XII. Kal. Feb. anno proximo Procos. Quintus post hos cōsulares, & triumphales ouationem supra triumphum, & consulatum adiecit, vt iure nobilior ceteris diceretur, M. Fuluius M.F. Ser. N. Nobilior. In Prætura ouans ex Hispania reuerſus est an. DLXII. cōsul biennio post fuit cum C.N. Manlio Vulsone, & post biennium à consulatu triumphum egit x. Kal. Mart. de Ætoleis Ambracibus, & Cephalenia. Secutus est alter M. Nobilior M.F. M.N. superioris, vt creditur filius, qui etiam post consulatum triumphum egit. Cōsul fuit cum C.N. Cornelio Dolabella Procos. triumphauit anno proximo de Liguribus, & Veleatibus XI. Kal. Sept. an. D XCIV. Huius frater Q. Fuluius anno sexcentesimo primus Kal. Ian. consulatum iniiit cum T. Annio Lusco Censor fuisse dicitur cum Q. Fabio Max. Seruiliano post xvi. annos. Iustrumque fecisse LVIII. Luit aliquando in hoc nomine M. Cato Censorius, qui paullo post consulatum Q. Fuluij mortuus est; & eum, de quo loquebatur, non Nobiliorem dicendum esse affirmabat, sed mobiliorem. Centumalus primus C.N. Fuluius C.N.F. N. Maximus COS. fuit cum L. Scipione anno CDLV. anno proximo post consulatum M. Fuluij C.N.F. C.N. N. Patini, qui videtur frater eiusdem fuisse. Hic etiam triumphum egit de Samnitibus, Etrusceisque Idib. Nouemb. Dictator fuit clauī figendi causa an. c D XC. vt Verrius hæc omnia diligentissime in fastis conscripsit. Secutus est alter C.N. Centumalus item C.N.F. C.N.N. superioris, vt creditur 11
filius. Consul fuit anno DXXIV. cum L. Postumio Albino 11. Anno proximo Procos. ex Illureis naualem egit x. Kal. Quinct. Tertius C.N. Centumalus C.N.F. C.N.N. consul fuit cum P. Sulpicio Galba Maximo an. D XLII. 111
Successorque fuit Q. Fuluij Flacci quater consulis, post eius tertium consulatum. Cognominis huius origo mihi ignota est. Legi in Pandectis Florentinis Centemmanum appellatum fuisse Appium Claudium Cæcum. Ab eo nomine potuit hoc deduci, hoc est à centum manibus. Litteram verò N. in L. mutari Mallij pro Manliis, gemelli pro geminis exemplo sunt. Flaccorum primus M. Fuluius Q.F. M.N. COS. fuit anno primo belli 1
Punici primi, post urbem conditam an. c D XXIX. cum AP. Claudio Caudice. triumphum egit de Vulſinienſibus Kal. Nouemb. Magister equitum fuit Ti. Coruncanio Dictatore Comitiorum habendorum causa an. DVI. Huius filius Q. Fuluius M.F. Q.N. quater COS. Dictator, Cen- 11
sor, Magister equitum, & triumphalis, princeps huius gentis fuit. Primum consulatum egit nono post superioris Dictaturam anno cum L. Cornelio Lentulo Caudino, in eo de Liguribus triumphauit. Censor fuit cum T. Manlio Torquato an. DXXI. vitio tamen facti abdicarunt. Iterum COS. fuit post septem annos cum eodem Torquato 11. etiam COS. Magister equitum an. D XL. Dictatore C. Claudio Centhone Dictatore Comitiorum causa. His comitiis COS. 111. designatus est cum AP. Claudio Pulchro. ab

- his cos. & vrbs obsidione Hannibalis liberata, & Capua capta est anno proximo, & Flaccus inuito collega, & senatus litteris non lectis supplicium de senatorib. Campanis sumpsit. Dictator fuit comitiõrum causa biennio post consulatum, & his comitiis IV. cos. designatur cum Q. Fabio Max. Verrucosso V. cos. Huius tres filij fuisse dicuntur Q. & L. Flacci, tertius datus est in adoptionem L. Manlio Acidino. Duo fratres tum primum consules eodẽ anno fuerunt Q. Fulvius Q. F. M. N. Flaccus, & L. Manlius L. F. L. N. Acidinus Fulvianus an. DLXXIV. Ambo etiam ante consulatum triumpharunt, Fulvius anno proximo cos. des. Propratore ex Hispania citeriore, Fulvianus an. DLXIX. Propratore ex eadem provincia ouans rediit. Iterum etiam in consulatu Fulvius de Liguribus triumphauit. Censor postea fuit an. DLXXIX. cum A. Postumio Albino. Iustum fecerunt 21. in Censura L. Fulvium fratrem senatu mouit, quod Tribunus
- IV Militum cohortem suam iniussu consulis domum dimiserit. Quartus est Q. Flaccus C. N. F. M. N. qui cos. suffectus fuit in locum C. Calpurnij Pisonis vitrici sui, qui in magistratu mortuus est an. DLXXIII. Eorum collega fuit A. Postumius Albinus. Huius mater Quarta Hostilia damnata est, quod
- V virum suum occidisse diceretur. Quint. Ser. Flaccus, cuius parentes ignoramus, cos. fuit cum Q. Calpurnio Pisone an. DCXIX. triumphum egit de
- VI Vardeis ex Illurico. Anno proximo C. Flaccus collega fuit P. Scipionis Africani Æmiliani in secundo consulatu. Huius etiam parentes ignorantur.
- VII Septimus M. Flaccus M. F. Q. N. cos. fuit an. DCXXIX. cum M. Plautio Huplaco. Procos. biennio post de Ligurib. Vocontieis, Salluueisque triumphauit. Hic cum M. Flacco Pratore filio, alioque prætextato an. DCXXXII. occisus est cum C. Graccho TR. PL. à L. Opimio cos. Horum soror fuit Fulvia L. Cæsaris consularis, & Censorij vxor mater L. Cæsaris consularis, & Iuliz matris M. Antonij Triumui rei p. constituendæ, cuius vxor Fulvia, quæ C. Curionis antea, & P. Clodij vxor fuerat, & ingentes spiritus in Ciceronem. & postea in Augustum generum ostendit. Sub Domitiano Aug. C. Fulvius Valens annos natus XC. Cos. fuit cum C. Antistio Vetere, & in magistratu mortuus est an. DCCCLVII. Sub Seuero, & Antonino Imp. Fulvius Æmilianus consul fuit cum M. Nummio Ceionio Annio Albino an. DCCCLIX. Alter eiusdem nominis vltimo Gordiani Imp. anno cos. fuit cum Peregrino anno vrbs DCCCXCV. Iterum post quinquennium cum Vettio Aquilino sub Philippis Augg. Tertius Æmilianus cos. fuit post decennium à posteriore consulatu superioris cum Pomponio Basso 11. sub Valeriano, & Galliено Imp. Sub eodem Galliено Imperatores Augusti appellati sunt tres Fuluij Macrianus. Iunior, & Quietus, pater cum duobus filiis, sed ab Aureoli duce Domitiano victi, occisi sunt: ex eorum genere superstites Alexandri Magni imagine in omnibus ornamentis, & poculis utebantur. eam Macrianorum familiam appellat Trebellius Pollio, & ex ea Cornelium Macrum. Postea collega M. C. I. Taciti Imp. in secundo consulatu fuit Fulvius Æmilianus an. C12XXIX.

F V R I A.

FVRIA gens patricia, vel vnico M. Camillo illustris, aliis etiam clarissimis

mis viris exornata est. Diuiditur in Fusorum, siue Medullinorum, vel Pacilorum, atque in Camillorum stirpes frequentiores. Philo quoq. & Purpureones eiusdem gentis sunt, sed pauci ex his consulares fuerunt. Hos omnes constat Fusios primum dictos, vt Valesios, & Aufelios, postea Furiors, siue Furiors. Idque Fusorum cognomen indicat à Fusio Fusios dictos, vt ab Iulo Iulios, à Claudio Claudios, à Voleso Valerios, à Cossio Cornelios, à Licino Licinios, à Plauto Plautios, à Tullo Tullios. Luit in hoc nomine eleganter Ouidius,

Cur ego non dicam Furia te Furiam?

Sub Tullo Rege SP. Fufius pater patratus reperitur, Liuius teste, quem ex hac familia fuisse certum est. Fusos, & Medullinos, ac Pacilos xvi inuenio obtinuisse Pontificatum Max. Consulatus xi. Tribunatus Militares xvii. Censuras duas, Camillos quinque affectos fuisse inuenio Dictaturas vii. Triumphos quinque, consulatus quinque, Tribunatus militares vi. Censuram. Interreges fuisse ter. Philos duos totidem consulatus, Censuram, & triumphum adeptos fuisse. Purpureonem vnum consulatum, & triumphum consecutum. Primus Sex. Furius Medullinus Fufus cos. fuit cum SP. Nautio Rutilo an. cclxv. Secundus SP. Furius cos. fuit post annos vii. cum K. Fabio Vibulano ii. Tertius L. Furius cos. fuit an. cclxxix. cum A. Manlio Vulsone, lustrum fecerunt vii. ante primos Censores anno xli. Quartus P. Furius biennio post cos. fuit cum L. Pinario Mamercino Ruso. Quintus SP. Furius cos. fuit cum A. Postumio Albo Regillensi an. cccxci. Hoc eodem anno P. Fufus consularis frater consulis occisus est. Iterum cos. fuit successus Sex. Quintilio Varo, qui in hoc magistratu occisus est an. ccc. eorum collega fuit P. Curiatius Trigeminus. Sextus Q. Fufius Fufus Pont. Max. post quadriennium à superiore secundo consulatu. Septimus Agrippa Medullinus Fufus cos. fuit cum T. Quintio Capitolino Barbato iii. an. cccvii. Octauus C. Fufus Pacilus, qui post quinque annos cos. fuit cum Manio Papirio Crasso. Censor septennio post consulatum cum M. Gegano Maecino. lustrum fecerunt xii. Tribunus militum fuit an. cccxxvii. Nonus L. Furius SP. F. Medullinus Trib. Mil. fuit sexennio ante superiorem. Iterum creatus est anno proximo post superioris Tribunatum. Tertio an. cccxxxiii. Decimus L. Furius L. F. SP. N. Medullinus, sic enim à Verrio appellatur. cos. fuit an. cccxl. cum M. Cornelio Cossio. Iterum quadriennio post cum C. N. Cornelio Cossio. Septies Tribunus Militum fuit, quod huic, & Ser. Cornelio Maluginensi tantum concessum est. Primus Tribunatus fuit. an. cccxli. biennio post consulatum. Secundus post alterum biennium. Tertius ann. cccli. Quartus anno proximo. Quintus biennio post quartum. Sextus anno sequenti. Septimus anno cccclxii. Vndecimus est xi. C. Furius Pacilus, qui superioris C. Fusi Pacili filius, vt creditur, fuit. Consulatum gessit cum Q. Fabio Ambusto anno cccxli. Huius nepos, aut pronepos fuit C. Furius C. F. C. N. Pacilus, qui cos. xii fuit cum L. Cæcilio Metello anno dii. Tertiusdecimus fuit M. Furius Fufus Tribunus Mil. anno ccccl. Quartusdecimus SP. Furius L. F. SP. N. xiiii

- Medullinus Lucij bis cos. septies Tribuni frater, quamvis hunc etiam
 xv Lucium Liuius appellet, Tribunus Mil. fuit an. ccc l iii. Quintusdecimus Agrippa Furius Medullinus Fufus alterius Agrippæ, vt creditur filius
 xvi Trib. Mil. fuit cum L. Medullino vii. an. ccc l x ii. Sextusdecimus est L. Furius SP. F. L. N. Medullinus, qui Trib. Mil. fuit anno decimo post superiorem cum M. Furio Camillo v i. Iterum decennio post Censor fuit cum
 xvii M. Fabio Ambusto an. ccc x c. lustrum fecerunt vicesimum. Septimusdecimus SP. Furius superioris, vt creditur frater, Trib. Mil. fuit an. ccc l x x v. Hanc numerosam familiam nimis ieiune persecuti sumus; quod de ea historici non satis certa scripserint; & Verrij Fasti in his tradendis desiderentur. Camillorum primus ille princeps Romanæ Reip. alter Romulus dictus, cuius parentes ignoramus, M. Furius Camillus, cuius honores maximi, & frequentes fuerunt, nam quinquies Dictator, sexies Tribunus militum fuit, quater triumphum duxit, semel Censor, ter Interrex factus est. Hic tamen tantus, ac talis vir nunquam consul fuit, & exilium passus est. Sed ex relegatione maior ei gloria nata est, & patriam liberandi exilium ei occasio fuit. Primus ei magistratus Censura fuit, quam cum M. Postumio Albino Regillensi egit an. ccc l. lustrum fecerunt x v i. Primus Tribunatus fuit biennio post, secundus tertio postea anno, anno proximo Interrex. Dictator anno ccc l v i i. triumphum de Veientibus egit quadrigis albis, biennio post tertio Trib. Mil. fuit, & an. ccc l x i. Interrex ii. Postea in exilium ob inuidiam missus capta à Gallis Senonib. vrbe an. ccc l x i i i. restitutus, & absens Dictator ii. factus Gallos vicit, & de his triumphauit. Anno proximo Dictator i i i. fuit rei gerundæ causa i i i. triumphum egit de Volscis, Æqueis, Etruscisque eodem anno Interrex i i i. fuit. Quartum Tribunatum egit an. ccc l x v i i. quintum post biennium, sextum anno tertio post quintum. Dictator i v. fuit an. ccc x x c v. rei gerundæ causa; sed magis, vt seditio de plebeio consule sedaretur; tamen cum videret maioris seditionis occasionem ex delectu; & edictis oriri, abdicauit, Anno proximo Dictator v. triumphum quartum egit de Galleis Senonibus. & consule plebeio accepto à patribus, ac Prætore vrbanò, & duob. Ædilib. Curulibus patriciis creatis, seditio sedata
 i est. Primus Prætor vrbanus fuit SP. Camillus M. F. Alter L. Camillus M. F.
 ii bis Dictator, semel cos. fuit. Priorem dictaturam egit an. c d i i i. comitiarum habendorum causa, & eisdem comitiis cos. designatus est cū AP. Claudio Crassino Regillensi, ambo patricij fuerunt. Iterum Dictator fuit quarto anno post consulatū rei gerundæ causa. Tertium Camillus L. Furius SP. F. M. N. consul fuit an. c d x v. cum C. Mainio. Triumphum egit de Pedaneis, & Titurtibus i i i i. Kal. Octob. Iterum cos. fuit an. c d x x v i i i. cum
 i i i i D. Iunio Bruto Scæua. Quartus longo intervallo M. Furius P. F. P. N. cos. fuit cum Sex. Nonio Quinctiliano an. d a c l x. sub Augusto. Suetonius etiam auctor est Ti. Claudium Cæsarem habuisse admodum adulescentem sponfas duas Æmiliam Lepidam Augusti proneptem, & Liuiā Medullinā Camillā è genere antiquo Camilli Dictatoris, quā ipso die nuptiis destinato amisit. Sed & sub Ti. Cæs. Aug. M. Furius M. F. P. N. Camillus Scribonian. cos. fuit successus ex Kal. Iul. an. d c c. Nūc de Philis videndum est. Duos consulares reperio eodem nomine vtrūq. P. Furiū Philū appellari prior cos. fuit an. d x x x. cū C. Flaminio. Hic SP. F. M. N. à Verrio notatur. Triūphum egit

egit in consulatu de Galleis, & Liguribus 1111. Idus Mart. Censor fuit post annos nouem cum M. Atilio Regulo, sed in eo honore mortuus est, & Regulus abdicauit. Alter Philus cos. fuit cum Sex. Atilio Serrano an. DCXVII. Hic laudatur, quod Q. Metellum, & Q. Pompeium consulares inimicos suos in prouinciam Hispaniam duxerit legatos inuitus, testes suarum actionum. Purpureo vnus L. Furius SP. F. SP. N. ante consulatum triumphum egit Prætor de Galleis an. DLIII. quadriennio post cos. fuit cum M. Claudio Marcello. Sub Imp. Claudio an. c. 13XXII. consulem inuenio Furium Orfitum cum Fl. Antiochiano. Idem Orfitus post trienniū Præfectus vrbi fuit. quo anno consules fuerunt M. C. L. Tacitus, qui postea Imp. fuit, & M. Mæcius Mæmius Furius Balburius Cæcilianus Placidus sub Aureliano Imp. Post quadriennium Furius Lupus Præf. vrbi, & cos. collega Imp. Probi in secundo consulatu. Præfecturam tenuit eo, & aliis duobus postea annis. Ante superiores consules Furia Sabinia Tranquillina Augusta vxor Gordiani III. Imp. fuit.

I V L I A.

IULIA Patricia maiorum gentium in duas præcipuas stirpes scinditur Iulorum, & Cæsarum. Alia cognomina minus frequentia vsurparunt, vt Mento, & Libo, de quibus posterius dicemus. Iulorum familia duodecim maioribus honoribus vsos habuit, qui Decemuiratum legibus scribendis, Dictaturam, Censuram, Magisterium equitum, Consulatus VII. Tribunatus Militares consulari potestate IX. consecuti sunt. Cæsares ante Augustum quinque, Dictaturas quattuor, Censuram, triumphos sex, Pontificatum Max. consulatus I. x. obtinuerunt. Mento vnus consul. Libo I alter consularis, & triumphalis. Iulorum primus C. Iulius L. F. cos. fuit an. c. CLXIV. cum P. Pinario Mamercino Rufo. Huius filius fuisse creditur C. II Iulius C. F. L. N. qui cos. fuit post septem annos cum Q. Fabio Vibulano II. Decemuir legibus scribendis fuit an. c. c. c. II. legatus occisus est anno deinde x. III. Tertius fuit Vopiscus Iulius Iulus, qui cos. fuit an. c. c. x. c. III. cum L. Aimilio Mamercino III. Hic fortasse superioris frater fuit. Quartus C. Iulius. cos. fuit cum M. Geganio Macerino an. c. c. c. VI. Hic fortasse x. viri filius fuit. II. cos. fuit post annos XII. cum L. Verginio Tricostio. qui anno proximo resecti fuisse dicuntur, quod alij historici negant. Quintus L. Iulus, qui Vopisci filius fuisse creditur, Tribunus Militum v fuit cum Mamercio Aimilio, & L. Quinctio Cincinnato anno c. c. c. xv. Magister equitum fuit A. Postumio Tuberto Dictatore rei gerundæ causa. Anno proximo cos. cum L. Papirio Crasso II. anno c. c. c. x. III. Posthunc Sex. Iulius post Sex. annos Trib. Militum fuit: Huius parentes VI ignoramus. Septimus C. Iulus L. F. Vopisci N. Trib. Mil. fuit an. c. c. c. XLV. VII & triennio post iterum. Censor mortuus est an. c. c. c. LXI. eique successus est M. Cornelius Maluginensis, qui cum L. Papirio Cursore lustrum fecerunt xv. eo lustro vrbs à Gallis capta est. Religio fuit deinceps aliquem in demortui locum sufficere; quasi vero aliquid ad eam rem pertinuisset. Huius frater fuit L. Iulius, qui Tribunatum militum gessit anno VII. c. c. c. LII. & iterum post quadriennium. Ante hunc alter L. Iulius eun- IX dem magistratum gessit biennio ante priorem superioris Tribunatum.

- x eius parentes ignota. Decimus eodem nomine appellatus est. Tri-
 xi bynus Militum fuit anno C C C L X V. Undecimus eiusdem nominis si-
 xii milem Tribunatum gessit anno C C C L X X I V. Duodecimus C. Iu-
 lius Iulus Dictator rei gerundæ causa in Castris dictus anno C C C C I.
 i Cæsarum primus Sex. Iulius Sex. F. L. N. cos. fuit anno D X C V I. cum
 ii L. Aurelio Oreste. Post hunc alter Sex. Cæsar C. F. S E X. N. à Ver-
 rio appellatur. cos. fuit anno D C I X I I. cum L. Marcio Philippo.
 iii Eius successor L. Cæsar. L. F. Sex. N. superioris frater patruelis cum P.
 Rupilio Lupo anno primo belli Marisci consul fuit. Ab eo lex Iulia
 appellata est, qua ciuitas data fuit sociis, qui in officio manserunt, aut
 qui cito redierunt. Censor fuit anno proximo post consulatum cum
 P. Licinio Crasso, lustrum non fecerunt. biennio post occisus est cum
 fratre C. Cæsare Strabone, qui Ædilis Curulis fuit, Quæstor Trib.
 Milit. bis, x. vir agris dandis, adtribuendis, iudicandis, & Pontifex.
 Horum mater fuit Popillia, quam mortuam laudauit publice Q.
 Lutatus Catulus maior, horum frater vterinus, eique mulierum pri-
 mum is honos datus est, qui antea tantum viris haberi solebat. V-
 xor L. Cæsaris Fulvia M. Fuluij Flacci viri consularis filia, qui cum C.
 iv Graccho occisus est à L. Opimio cos. Huius filius L. Cæsar cos.
 fuit cum C. Marcio Figulo anno D C X C I X. cuius soror Iulia ex M. An-
 tonio Marci oratoris filio Marcum Antonium Triumuirum, & Caium,
 & Lucium Antonios suscepit, postea P. Cornelio Lentulo Suræ con-
 sulari nupsit, qui in coniuratione Catilinæ Cicerone cos. occisus est an-
 no proximo post L. Cæsaris consulatum. Hic semper optimarum par-
 tium fuit, nulla propinquitatis C. Cæsaris, vel M. Antonij habita ratio-
 ne. Qua de causa proscriptus est à Triumuiris, conseruatus à sorore in-
 uito filio eius Antonio. Huius filius fuit alter L. Cæsar, qui cum man-
 v datis de pace missus est ad Cæsarem initio belli ciuili. Sequitur C.
 Iulius C. F. C. N. Cæsar. cuius pater Prætor repentino mortuus est ann.
 D C L X V I I I. Aua paterna fuit Marcia Marcij Regis filia. Amita Iulia C.
 Marij septies cos. vxor, quam mortuam laudauit. In ea oratione dixit
 Iulios à Venere, & Ænea; Marcios à Numa Rege ortos. Mater ei fuit Au-
 relia, quæ cum Pontificem Max. vidit, & nescio, an . cos. Initium Pon-
 tificatus fuit idem ille annus coniurationis Catilinæ, in qua consensisse
 insinulatus est. Quadriennio post cos. fuit cum M. Calpurnio Bibulo
 anno D C X C I V. Omnia solus per vim, & populum egit. L. Calpurnij Pi-
 sonis successoris in consulatu filiam duxit, Pompeia repudiata, ob P. Clo-
 dij Pulchri amorem, cum in Bonæ deæ sacris domi suæ Aurelia mater re-
 perit Clodium veste muliebri indutum, Pompeia L. Sulla Felicis neptis
 fuit, Q. Pompeio Rufo, & Comelia nata. Habuerat ante hanc vxorem
 Corneliam L. Cinnæ quater cos. filiam, ex qua Iuliam susceperat C. N.
 Pompeij Magni vxorem. Ante Corneliam Cossutia Equitis Romani filia
 Cæsaris sponsa fuit. Post consulatum decem annos Gallias tenuit, postea
 cum exercitu aduersus C. N. Pompeium, & consules Romam venit. Dicta-
 tor à M. Lepido Prætorē urbano dictus est an. D C C I V. Iterum cos. anno
 proximo cum P. Seruilio Vatia Isaurico. quo anno victo Pompeio II. Di-
 ctator reip. constituendæ, M. Antonium Mag. Eq. dixit. III. cos. cum M.
 Aimilio Lepido anno D C C V I I. fuit & III. Dictator anno proximo cos.

iv. fine

iv. sine collega, censum vicatium egit. Eodem anno iv. Dictatorem iniit, quæ ei postea perpetua concessa est. In tertio consulatu quater triumphum egit. primum de Galles & Germaneis, secundum de Pharnace Ponti Rege ex Asia, Tertium ex Egypto de Rege Ptolemæo, Quartum de Iuba Mauretaniæ Rege ex Africa. In quarto consulatu quintum egit ex Hispania. Anno DCCIX Dictator iv. vel potius perpetuus, consul v. occisus est Eidibus Martiis. Eius collega fuit M. Antonius. In hac quarta Dictatura ouans ex monte Albano vii. kal. Febr. reuersus est. Sororem habuit Iuliam nuptam M. Attio Balbo virò Prætorio, ex quo Attiam peperit. Attia C. Octauio c. f. c. n. Pron. nupta est, postea L. Marcio Philippo. C. Octavius Prætor fuit, & Procos. provinciam Macedoniam rexit, in qua Imperator appellatus est. ex priorè vxore Ancharia Octavianam Maiorem, ex Attia Octavianam Minorem; & C. Octavius, quem heredem C. Cæsar testamento reliquit. Quamobrem C. Iulius c. f. Cæsar appellatus est, quem etiam iure Octavianum aliqui vocant. Post Cæsares quinque de Mentone, & Libone agere polliciti sumus. c. n. Iulius Mento fuit anno CCCXXII. cum T. Quinctio Penno Cincinnato L. Iulius L. F. L. N. Libo cum M. Atilio Regulo an. CCCXXCVI. & triumphum egit de Sallentineis vii. kal. Febr. cum M. Regulo collega. Sine cognomine antiquissima mentio est Proculi Iulij Senatoris, qui Romulo à Senatoribus, vt creditur, occiso iurauit se cura vidisse postea mandantē patribus, & populo, vt Quirinum appellarent, seque vt Deum colerent. Iulios etiam plebeios fuisse video, ex quibus Tribuni plebis fuerunt Ap. Iulius an. c. c. i. v. C. Iulius an. c. c. x. x. L. Iulium Annalem, qui proscriptus est à Triumuiris, & Q. Iulium Candidum, qui patrem proscriptum prodidit, plebeios fuisse existimo. De Sexto Annali teste producto in reum, quem Cicero defendebat, notus est iocus; cum enim læsisset reum, & accusator. dicaliquid M. Tulli si potes, de Sexto Annali, tum Cicero versum ex sexto Annali Ennij recitauit,

Qui potis ingentes causas euoluere belli.

Primus ex his cognomen ex lege Iulia Annali, quam pertulit, inuenit. Sunt qui putent Annales non Iulios sed Villios fuisse, legemque Villiam non Iuliam appellandam. Hæc de Iuliis ante Augustum. à quo, & à maiori auunculo C. Cæsare hæc familia super alias omnes excelluit. Nam, vt verum fateamur libertatis tempore non à patriciis solum; Valeriis, Corneliis, Fabiis, Æmiliis, sed etiam à plebeiis Cæciliis, & Fuluiis personarum, & honorum dignitate Iulia familia victa est. A Cæsare, & Augusto menses duo, qui antea Quinctilis, & Sextilis dicebantur; Iulius & Augustus appellati sunt. Ab eisdem omnes Imperatores Cæsares, & Augusti dicti sunt. Inter diuos falsos hi relati sunt, Diuus Iulius, Diuus Augustus, Diua Augusta, quæ Iulia post mortem Augusti appellata est, vt ex parte hæres. Diua Drusilla C. Cæsaris Caligulæ soror. Diua Iulia Diui Titi filia. Diua Iulia Augusta Seueri Imp. vxor. Diua Iulia Mæsa Elagabali, & Alexandri auia materna. Diua Iulia Mamæa Alex. Imp. mater. Diuus Philippus Senior. Diuus Philippus Iunior. & quæ vere Diua dicta est, fil. Iulia Helena, quam Sanctam Helenam dicimus, & veneramur. Ex hac familia præter supradictos Imperatores & Augustas fuerunt: Ti. Iulius Cæsar Augusti Cæsaris filius adoptiuus, C. Iulius Cæsar Ger-

manici filius T. N. Augusti pronepos, Agrippina Augusta eiusdem Germanici filia Ti. Claudij Im. vxor mater Neronis Imp. Iulia Scemias Augusta mater Elagabali Imp. Iulia Aquilia Seuera Augusta vxor eiusdem Imp. Iulia Paula Augusta, cuius cognationem ignoramus. Maximus Imp. & C. Iulius Verus Maximus Cæsar eius filius. C. Iulius Æmilianus Imp. & Q. Iulius Gallieni Imp. filius. Fl. Iulius Crispus Cæsar Constantini Max. filius, & Fl. Iulius Constantius Iun. Imp. Ex tanta gloria iterum in obscuras tenebras deciderunt: & vix fumi prætereuntis vmbra quasi in somnis visa sit, leuem quandam sui memoriam reliquit.

Nunc de Augusto, & eius liberis videamus; postea de iis, qui sub eo, & ceteris consulatus gesserunt. C. Octavius, ante adoptionem Magister equitum designatus fuit in locum M. Lepidi C. Cæsare IV. Dictatore an. DCCIX. post adoptionem COS. suffectus anno proximo, & III. vir Reip. constituendæ cum M. Aimilio Lepido, & M. Antonio ex ante diem V. Kal. Decemb. ad pridie kal. Jan. Sextas. II. Triumvir in alterum quinquennium cum eisdem fuit, sed Lepidum abdicare cœgit, M. Antonium hostem Reip. declaravit, & vicit, terdecies COS. fuit, duas ouationes, tres triumpfos egit, Tribuniciam potestatem XXXVII. accepit, Imperator XXI. appellatus est, Pontifex Max. fuit mortuo M. Lepido an. DCCXI. Post Actiacam victoriâ, quæ DCCXXII. anno vrbs accidit, solus imperium tenuit, optimusq; Imperator fuit ad an. DCCXLVI. quo mortuus est. Priores XII. an. tyranni instar egit. Sponsas habuit duas Seruiliam P. Isaurici filiam, hanc reliquit vt priuignam M. Antonij duceret, Claudiam Fuluiæ ex P. Clodio Pulchro filiam: Sed eam intactam dimisit mores focus exosus. Mox Scriboniam L. Libonis soceri Sex. Pompei Magni sororē, quæ duobus antea consularibus nupserrat, & ex altero mater erat, duxit. Cum hac etiam diuortium fecit. Tandem Liuiam Drusillam, quæ postea Liuia Augusta dicta est, prægnatē ex Ti. Nerone duxit. quæ post tres menses Neronem Claudium Drusum Imperatoris Ti. Claudij patrem peperit. Ex Scribonia Iuliam suscepit, quæ prius M. Marcello Octaviæ sororis Augusti filio, eoq; mortuo M. Agrippæ nupsit, qui tunc Marcellam eiusdem Octaviæ filiam habebat in matrimonio, & ex ea liberos: sed eam repudiatâ Octavia Antonio M. F. collocavit. Agrippæ mortuo Iulia T. Claudio Nero. priuigno Augusti nupsit, qui vxorem prægnatē, & ex qua Drusum filium habebat, dimittere coactus est. Ea autem erat Agrippina M. Agrippæ, de quo diximus filia ex Cæcilia Attica Q. Cæcilij Attici Pomponiani, & Piliæ filia: quæ post diuortium abortum fecit; & nupsit C. Asinio Gallo Pollionis F. qui Salonini ex eadem pater fuit. Nepotes Augusti ex M. Vipsani Agrippa, & Iulia filia fuerunt tres Caius, Lucius, & Agrippa Postumus: neptes duæ Iulia, & Agrippina. Caium, & Lucium adoptauit emptos per æs, & librâ à M. Agrippa patre. Ita ex Vipsaniis Iulij facti sunt. Iuliam duxit L. Paullus Censoris filius, ex his Æmilia Lepida nata est Ti. Claudij Imp. sponsa, postea repudiata, quod parentes Augustum offenderant. Agrippinam duxit Germanicus Neronis Drusi, de quo diximus, & Antonia Minoris filius. Erat autem Antonia M. Antonij Triumviri, & Octaviæ maioris minoris sororis Augusti, de qua diximus, filia. C. & L. Cæsares Pontifices, consules designati, quamuis aliqui Caium COS. fuisse tradiderint, & principes iuuentutis mortui sunt, Caius in Lycia, Lucius Mas-

cus Massilia. Tunc Agrippam Postumum tertium nepotem, quem mox abdicauit, & Tiberium Neronem priuignum in foro per legem Curiam adoptauit. Sic Nero ex Claudia familia in Iuliam venit prænominē retēto. Ti. Iulius Augusti F. Cæsar appellatus est. Duas Iulias filiam, & neptem Augustus relegauit. natum ex nepte filium ali, agnoscique vetuit. A Tiberio Cæs. Germanicus fratris filius adoptatus est, ita is quoque ex Claudio Iulius effectus est. Ti. Cæsar uiuo Augusto patre adoptiuo Tribuniciam potestatem xvi. accepit, Pontifex, & bis consul fuit, Imperator xii. appellatus est. Post mortem Pontifex Max. consulatum ter amplius accepit, Tribunie. potest. ad xxxviii. auxit, Imperator octauum appellatus est. triumphos duos egit, ouationem vnam, triumphalia ornamenta bis consecutus est. Vxores duas habuit, quas paulo antea retulimus, Agrippinam, ex qua Drusum suscepit, & Iuliam Augusti filiam; ex hac nullos liberos habuit. Drusus Liuiam siue Liuiam duxit Neronis Claudij Drusi, & Antoniz Minoris filiam Ti. Claudij Augusti, & Germanici Cæsaris sororem, quæ ei Tibgrium, & alios peperit. Sed à Seiano adultero persuasa virum veneno sustulit. Tiberium Drusi filium C. Cæsar. Imperat. necari iussit. Germanicus Cæsar Ti. Cæsaris adoptiuus filius ex Agrippina Iuliz filia, Augusti vero nepte, vt antea dictum est, nouem liberos procreauit. ex quibus tres infantes perierunt: tres mares Nero, Drusus, & Caius, quem Caligulam dicebant; tres femine fuerunt Agrippina, Liuilla, Drusilla, pro Liuilla alij Iuliam scribunt, quod ipsum denariis, & assibus C. Cæsaris confirmatur. Agrippinam duxit Cn. Domitius Antoniz Maioris filius Ahenobarbus, quæ ei Neronem peperit Imp. & postea Ti. Claudio Augusto patruo nupsit, Nerone filio adoptato, à quo postea occisa est. Iulia M. Vinicio, Drusilla L. Cassio Longino siue M. Lepido nupsit. Has tres sorores dicitur Caligula vitiasse, Drusillam in diuos retulisse, duas alias relegasse. Agrippinam Germanici vxorem, & duos filios Neronem, & Drusum Tiberius Cæsar Imp. variis criminibus excogitatis mori coëgit. Ipsum Germanicum per Cn. Pisonē sustulisse creditum est. Piso damnatus pœnas dedit. Caius successor Tiberij, cuius mortem accelerasse dicitur, eius crudelitatis heres, quadrienniū fere in imperio debacchatus est. Pontifex Max. cos. iiii. Imp. ii. Trib. potest. iiii. & triumphalis occisus est. Vxores habuit ante imperium Iuniam Claudillam M. Silani filiam, postea Liuiam Orestillam C. Pisonis, Lollia Paulinam C. Memmij vxores abreptas, & mox dimissas; & Cæsoniam impudicam trium filiarum matrem duxit, ex qua filiam procreauit Iuliam Drusillam. Sed hanc cum matre percussores Caligulæ occiderunt. Hic finis Cæsarum fuit. Consules sub Augusto tantum reperio Iulios ipsum Augustum, & Ti. Cæsarem, de quibus antea diximus, & Caium, ac Lucium M. Agrippæ filios, nepotes Augusti, quos à patre emptos adoptauit. Ex quibus C. Iulius Aug. F. Cæsar cos. designatus fuit, sed non iniit an. dcclxvi. Consul vero fuit an. dcclxiii. cum L. Emilio Paulo. L. Iulius Aug. F. Cæsar superioris frater cos. designatus est an. dcclxx. sed non iniit. Tertius post hos Germanicus Cæsar fuit, cuius pater naturalis Nero Claudius Drusus fuit, adoptiuus Ti. Iulius Cæsar. hic consul fuit an. dcclxxiv. cum C. Fonteio Capitone. triumphum egit Procos. de Cherusceis, Carceis, Angriuariisq; Germaneis. vii. Kal. Iul. an. dcclxxix. Iterum

sub Tiberio patre, eiusdem in tertio consulatu collega fuit anno proximo, sed aut non iniit, aut statim abdicavit. Sub eodem Tiberio Drusus Cæsar filius non adoptivus sed naturalis cōs. fuit cum C. Norbano anno DCCCLXVII. Iterum cōs. post sex annos cum ipso Ti. Augusto. LV. & anno proximo Tribuniciam potestatem in decennium accepit: sed post annum mortuus est. Hic etiam Germanicus appellatus est, & ovans Procos. de Germaniis rediit an. DCCCLXXIIII. Post Caligulā ante Maximinū Imp. hos consules inuenio. Primus est C. Iulius Atticus Vestinus, qui cōs. occisus est ap. DCCCLXVII. sub Nerone Imp. Eius collega fuit P. Silius Nerva, quem etiam Silianum appellarunt. Sub eodem Imp. C. Iulius Rustus cōs. fuit biennio post cum C. Fonteio Capitone. Eisdem cōs. C. Iulius Vindex Proprætor in Galliis primus aduersus Neronem cum exercitu se in libertatem vindicavit, Galbāmq; ut idem faceret, exhortatus est. Sub Vespasiano Imp. Cn. Iulius Agricola Iulij Græcini cruditi viri filius cōs. suffectus fuit cum Domitiano Vesp. Aug. F. VI. an. DCCCLXXIX. Huius Agricolæ vitam conscripsit P. Cornelius Tacitus eius gener. ortum fuisse ait ex Foro Iulienſi Colonia, patre, quem diximus Græcino, quem C. Cæsar Caligula, quod noluerit M. Silanum accusare, interfecit. matrē Iulia Procilla, utroq; auctore equite procuratore Cæsaris. vxor eius Domitia Decidiana. allecſus est à Vespasiano inter patricios. post consulatum filia collocata in Britanniam missus. ex victoria Britannica ornamenta ei triūphalia à Domitiano Imp. decreta, & statua. successore misso, annos natus sex & quinquaginta Romæ mortuus est. sub eodē Domitiano C. Antius, Iulius Quadratus cōs. fuit ex Kal. Iulis cū M. Lollio Paulino Valerio Asiatico Saturnino an. DCCCLXV. Sequitur Iulius Ferox cōs. suffectus cū Acutio Nerua an. DCCCLII. sub Traiano Imp. Quinto deinde anno Ti. Iulius Candidus II. & A. Iulius Quadratus II. cōs. fuerunt. quorum cōsulatus priores cōscripti non sunt. Quamobrem suffectos fuisse credidimus. Biennio post C. Iulius Seruilius Vrsus Seruianus cōs. fuit ex Kal. Iulis cū Surano II. Iterum an. DCCCLXIII. etiam ex Kal. Iulis cum L. Fabio Iusto sub eodem Traiano. Tertium cōs. fuit sub Hadriano, cuius sororem duxerat, & ab eo XC. annos natus occisus est. Hic etiam appellatur Ser. Seruianus. eius collega fuit C. Vibius Iuuetius Verus. consules fuerunt an. DCCCXXVI. Sub Traiano C. Iulius Africanus bis cōs. fuit. Priori consulatu an. DCCCLX. cōs. suffectus cum Clodio Crispino ex Kal. Iul. in secundo collega fuit Im. Traiani in sexto cōsulatu post quadriennium. Secutus est Ti. Iulius Alexander. qui cōs. suffectus fuit ex Kal. Iul. an. DCCCLXIX. cū M. Erurio Claro, sub eodem Traiano. Sub Hadriano Q. Iulius Balbus cōs. fuit cum P. Iuuentio Celso an. DCCCLXXXI. Et sexto postea anno. L. Iulius L. F. Atticus Acilianus cum Pompeiano Luperco. Sub Pio Imp. C. Iulius Severus, & M. Rufinus Sabinianus cōs. fuerunt an. DCCCXVII. Sub Marco & L. Vero Imp. C. Iulius Macrinus cōs. fuit cum L. Cornelio Celso post annos IX. Et sub Imp. Pertinace C. Iulius Fructus Clarus cōs. fuit cū Q. Sosio Falcone an. DCCCXLV. Sub Alex. Imp. Iulius Lupus cōs. fuit cū Maximo an. DCCCXXIV. Maximinus Imp. patre Micea matrē Ababa altero Gotho, altera Alana in Thracia natus à magnitudine corporis appellatus esse videtur. Cuius filius C. Iulius Verus Maximus appellatus est. barbaris ferisq; moribus pater biennio Imp. fuit P. M. Trib. Pot. III. cōs. II. Pater

11. *Pater patriæ* occisus est cum filio *Cæsare*. Sub eodem Imp. cōs. fuit. *C. Iulius Africanus* collega eiusdem Imp. anno DCCCXCXII. & anno proximo cōsuffectus ex kal. Mai *Iulius Silanus* cum *Messio Gallicano*. Sub *Gordiano C. Iulius Arrianus*, & *Æmilius Papus* cōs. fuerunt anno DCCCXCV. Imp. *M. Iulius Philippus* Pont. Max. Trib. Pot. VI. cōs. III. cum filio eiusdem nominis Pontifice Trib. Pot. III. cōs. II. Procos. occisi sunt. *G. Iulius Æmilianus* Imp. Pont. Max. Trib. Pot. cōs. occisus est. *Q. Iulius Licinius Salætinus Gallienus* *Cæsar Gallieni* Imp. filius cum patre occisus est. Jam vero *C. Iulius Capitolinus* collega fuit in consulatu, secundo *D. Domitio Aureliano* Im. an. c. 10xxvi. FL. *Iulius Crispus Cæsar* Im. *Constantini Maximi* nothus filius post triennium Cōs. fuit. cū Imp. *C. Aurelio Licinio V.* & II. cum FL. *Valerio Constantino* Iuniore. II. ann. MLXXII. sub *Constantino Max.* & eodem *Licinio* Imp. FL. *Iulius Constantius* Imp. annis xxv. imperavit. Cōs. fuit decies. triumphum egit Cōs. VI. de *Magnentio*, *Decentio*que tyrannibus ex Gallia pridie kal. Mai an. c. 10cvi. Consulem postea vnum tantum inuenio *Iulium Felicem Valentinianum*, qui cum *Sext. Aurelio Victore* Cōs. fuit anno c. 10cxx. sub *Valentiniano Valente* & *Gratiano Augustis*.

I V N I A.

IUNIA duplex & patricia, & plebeia, vtraque nobilis fuit. Sed illa vñico viro Consulari præfuit *L. Iunio Bruto*, qui & primus Consul fuit, & auctor libertatis populi Romani: plebeia in plures stirpes propagata XII. Consulares viros ante Augusti imperium habuit. Eorum cognomina hæc sunt: *Bruti*, *Scævæ*, *Bubulci*, *Peræ*, *Pulli*, *Silani*, & *Perni*. *Lucius* ille *Brutus M. Iunij.* & *Tarquiniæ* sororis *L. Tarquinij* cognomento *Superbi* Regis filius, stultitiæ simulatione, ne à Rege *Superbo*, vt *Marcus frater*, & pater occideretur, *Bruti* cognomen accepit. Sed post illud *Sex. Tarquinij* facinus, qui *Lucretiæ Sp. Tricipitini* filiz, *L. Tarquinij Collatini* vxori vim intulit, sapientiam detexit, & primus Regibus exigendis auctor fuit. quamvis iam tum *Tribunus Celerum* esset, quo magistratu vsus est in abrogando Regibus imperio. Primus Consul fuit; siue *Prætor*, si cenim à præcundo dicebatur; cum eodem *L. Collatino*, quem tamen abdicare se magistratu coëgit, & in exilium abire extra urbem propter odiosum *Tarquiniij* nomen; collega subrogato *P. Valerio Publicola*, quem tunc *Valesium* / *Popliculam* dicebant, in prælio occisus est. *Aruntem* enim *Superbi* filium, ita inuasit, vt ambo scæ contrario ceciderint, vt *Cicero* in *Tuscul.* auctor est: Id prælium fuit pridie *Kalendas Martias* anno post urbem conditam ducesimo quadagesimo quarto. Eum mortuum matronæ annum luxere. Vxor eius fuit *Vitellia*, siue *Gellia*, cuius fratres *Marcum* & *Manium*, cum duobus filiis suis *Tito*, & *Tiberio*; & fratris filiis, vt quibusdā placet, atq; sororis *Collatini* *Lucio*, & *Marco* filiis, & *Aquillius* ob coniurationem interfecit. statua ei decreta est, atque statuta in Capitolio ex ære inter regum statuas gladium distringentis habitu, vt *Plutarchus* affirmat. Idem *Possidonius* refert asserere de tribus filiis dños secari interfici iussisse, tertium infantem relictum, à quo familia *Brutorum* deducta sit. Alios ex *Bruti* dispensatore

ortos fuisse dixisse, eos præsertim qui M. Bruti odio, qui C. Cæsarem cum D. Bruto, & C. Cassio, ac ceteris coniuratis interemit, flagrarent. Hanc vero patriciam L. Bruti familiam Dionysius à quodam Ænez socio progenitam scribit. Plebeius vetustissimus L. Iunius C. F. Patereulus, qui primus Tribunus plebis fuit cum L. Sicinio L. F. Veluto anno *xv l.* post Reges exactos, hoc est ann. *c c l i x.* vt ex Asconio in Cornelianam didicimus. quamvis pro L. Iunio Lauinium quidam scripserit. hos C. Licinium, L. Albinum Liuius appellat: Dionysius L. Iunium Brutum, & C. Sicinium Bellatum, & histres alios additos C. & P. Licinium, & C. Iulium Rhiuganum. Brutum illum Tribunum appellatum fuisse, non quod sanguine cum L. Iunio Consule coniungeretur, sed quod eo nomine ab amicis laudaretur, ab inimicis irrideretur. Post hunc Q. Iunius Tribunus Plebis fuit anno *c c c x i v.* consul primus D. Iunius Brutus Scæua cum L. Furio Camillo, iterum an. *c c c c x i x.* fuerat Magister equitum ante quattuordecim annos Q. Publius Philoni Dictatori rei gerundæ causâ. Alter eodem nomine D. Brutus Scæua consul fuit anno *c c c l x l.* cum Q. Fabio Maximo Gurgite. Hunc superioris filium fuisse probabile est. Vtrumque Scæuam non Scæuam quidam appellât, sed plerique omnes Scæuam, quod placet; cum videam Scæuolam siue Scæuulam cognomen Muciorum ab hoc deductum; siue à sinistra, siue ab omine, aut augurio bono. Sinistra enim auspicia Romanis meliora fuere; vt pote quæ sinerent rem fieri, sic enim interpretabantur. Ea Græce *εναγὰ* dicuntur. Sic Festus ait Scæuam & in bona, & in mala re vocari. Et Varro lib. *v i.* de lingua Latina pueris refert turpiculam rem suspendi in collo, ne quid obsit bonæ Scæuæ causâ, vnde Scæuola appellatus est, Scæuumque bonum esse omen dicitur quod sinistra bona auspicia existimarentur. Bubulci Bruti duo item consulares fuerunt, quorum alter ter Consul, bis triumphalis, Dictator, censorque semel, ac bis Magister Equitum: alter iterum consul triumphauit, ambo C. Iunij dicti Caio patre, Caioque auo prognati Verrio Flacco auctore sunt. Prior enim consul fuit anno *c d x x x v i.* cum Q. Aemilio Barbula, iterum quarto demum anno cum L. Papirio cursore quintum consule. anno proximo Magister Equitum fuit C. Sulpitio Longo Dictatore rei gerundæ causâ. Tertium consul cum collega suo Q. Barbula iterum eodem anno designatus est, & de Samnitibus Nonis Sextilib. in consulatum triumphum egit. Barbula de Etruscis Idib. Sextil. Biennio post iterum Magister Equitum L. Papirio Cursore iterum Dictatore rei gerundæ causâ, quo anno, vt Verrius asserit, Dictator, & Magister Equitum sine consulibus fuerunt. Censor cum M. Valerio Maximo an. *c d x l v i l l.* lustrum fecit *x x v i l l.* Antonium senatu mouit, quod virginem repudiasset sine amicorum consilio. Dictator de Æqueis. *l i i i.* Kal. Sextil. an. *c d l i.* iterum triumphum egit. Eadem salutis, quam consul voverat, censor locauerat, Dictator dedicauit. Eam ædem qui primus ex Fabiis pistor appellatus est, pinxit. Huius filius vt creditur, Consul fuit an. *c d l x i.* cum L. Postumio Megello tertius, qui Interrex erat. Iterum Consul de Lucanis, & Brutticis Non. Ian. ann. *c d l x v i.* triumphum egit. Eius collega fuit P. Cornelius Rufinus iterum Consul. Post hos tres consulares Brutos accepimus fuisse, nullo alio cognomine distinctos. Quorum primus M. Iunius M. F. L. N. consul fuit cum A. Manlio Vulsone anno post urbem conditam

DLXXV.

DLXXV. Huius, ut arbitror pater Prætor Urbanus fuit tertio decimo antea anno. annoque ei proximo P. Iunius Bratus Prætor Tuscos provinciam obtinuit, & postea Propatore in ulteriore Hispaniam profectus est. His temporibus, ut Valerius Max. scribit, Marcus, & Decimus Bruti primi in funere patris gladiatores dederunt anno **DLXI.** sed Florus lib. **xvi.** id D. Bruto soli desert bello Punico primo. Alter consularis D. Brutus, quem M. F. Cicero in Bruto fuisse scribit, in consulatu collega fuit P. Cornelij Scipionis Nasice Serapionis cognomento appellati anno **vbis DCXV.** Post consulatum Callaicus appellatus est, & triumphum gessit Proconsule de Lusitanis, & Callaiceis ex Hispania Ulteriore. De hoc Plutarchus, post Ciceronem refert non ut ceteros mense Februario, sed Decembri parentasse. Eundem Attio familiarem fuisse, & ab eo templa de manubiis ornata versibus Attij decorasse alij conscripserunt. Huius filius ex Clodia vxore D. Brutus D. F. M. N. à Verrio censetur, collega Mamurci Lepidi Diviani an. **DCXII.** Non defunt, qui supra scriptis insistant M. Pennum, quem M. F. M. N. Verris appellat, & fuisse existiment M. Bruti consularis filium, ac patrem D. Bruti Callaici. Hic consul fuit cum Q. Atilio Sca. Atilio Pullo anno **vbis DCXCVI.** Huius filius M. Pennus laudatur à Cicerone, ut pote qui in tribunatu plebis C. Gracchum exagitavit Quæstorem an. **DCXCVI.** Eiusque Edicium mortuum fuisse asserit. Ante hos tantum M. Iunius Pennus Prætor Urbanus fuit anno **DLII.** & post annos **xxix.** alter M. Pennus Hispaniam citeriorem Prætor obtinuit. quem illius filium esse existimo, hunc vero eundem illum consulem. Perz cognomine duos Consulares reperio, quorum alter Consularis, & bis triumphalis alter Dictator, & Censor fuit. Prior D. Iunius D. F. M. N. Consul fuit anno **DCXCVII.** cum N. Fabio Pictore, & in eodem consulatu bis triumphum egit v. Kal. Octob. de Sassinatibus, & Non. Febr. de Sallentinis, Mellapicisque Censor fuit anno quingentesimo cum L. Postumio Megello, qui Prætor etiam erat, & eoin magistratu mortuo D. Pera abdicavit. Sunt, qui suspicentur hunc Peram D. Scævæ consularis filium fuisse, & alterius Scævæ consularis nepotem. quod à temporum ratione alienum non est. Sed id, ut innotum omittamus. Alter Consularis M. Pera D. F. M. N. Superioris ut arbitror filius, consul fuit cum M. Aemilio Barbula anno **DCXIII.** & Censor quinquennio post cum Q. Claudio A. F. Centhone, lustrum fecerunt **XLII.** Dictator vero rei grunde causa post pugnam Cannensem anno **DLXXVIII.** Magistrum Equitum dixit T. Sempronium Gracchum. Edilem ætulem. Eisdem temporibus Pelli cognomine L. Iunium C. F. L. N. consulem fuisse inuenio cum P. Claudio Pulchro ante **vbis D.V.** urgente bello Punico primo. Sed ambo consules classem amiserunt, & Pulcher damnatus à populo est, Pullus necem sibi conscivit. Eisdem consulibus tertij ludj Sæculares acti Antiæ, & Livio auctoribus. In hæc etiam tempora incidit, quod Plinius lib. **xxix.** cap. vi. scribit P. Iunio, & T. Coruncanio interfectis à Teuca Hyætorum regina tripedaneis statuas positas fuisse. Sed Polybius lib. **ij.** Eos cum L. Coruncanios appellat, & unum tantum ex his occisum fuisse an. **DLXII.** Ad Silanos consulares ventum est, quos ex Maffius Torquatus originem duxisse indicant Ciceronis verba libro primo de

finib. cui Valerius Max. lib. 7. cap. VIII. & Florus lib. 1. IV. subscribat. Nam T. Manlius A. F. T. N. Torquatus, qui cum C. N. Octavio Consul fuit anno urbis DCCCIX. cum Decimo Silano filium in adoptionem dedisset, isque Praetor Macedoniam optinisset, de provincialium querellis domi audiuit, erat autem iuris civilis, & Pontificij peritissimus; cumque contra filium pronuntiasset, in conspectum suum veniit & vetuit, filius eadem nocte laqueo sibi necem intulit. at pater adolescentis funeri non interfuit, & se consulentibus aditum patere iussit. Hac de causa tutum extare scio cuiusdam sepulchri Virginis Vestalis Maxime, cuius apud Tacitum lib. iij. mentio fit, ut C. Silani pro Consulibus Asie sub Tiberij Caesaris sororis, quae cum C. Silani filia esset Iunia Torquata dicta sit. Ex veteribus Silanis M. Iunium Praetorem fuisse cognovimus anno urbis quingentesimoquadragesimo primo. Hunc arbitror à Boija occisum fuisse post annos XVI.

Primus M. Silanus Consul fuit anno Sexcentesimoquadragesimo quarto. cum Q. Metello Numidico. Hic male, cum Cimbris pugnavit, & accusatus est à C. N. Domitio Tribuno plebis quinquennio post, apud populum dux tantum tribus Sergia, & Quirina damnavit. Huius filius, ut arbitror D. Silanus M. F. Consul fuit cum L. Licinio Murena anno urbis Quingentesimononagesimo primo. Hic primus in Senatu à Cicerone Consule rogatus, cum designatus esset, sententiam in P. Cornelium Suram, & Cethegum Catilinae socios dixit. Huius vxor Servilia fuit Soror M. Catonis mater M. Bruti, qui adoptione in Serviliam gentem insertus est. Itaque appellatur in Philippicis, & in denariis eius nomine signatis Q. Servilius Q. F. C. C. Brutus. Huius sorores tres fuerunt Iunia dicta ex Silano, ut arbitror, patre nata, quarum una M. Aemilio Lepido Pontifice Maximo, & postea Triumviro reipublicae constituentis nupsit, altera C. Cassio percussori Caesaris, quam Tertiam, siue Tertullam cognovit, natam fuisse accepimus, de qua notus est Ciceronis iocus. Nam cum male audiret Servilia, quod à Dictatore praedia emeret minimo pretio; nil mirum inquit ille, Tertia deducta est. De alia Iunia sorore nihil accepimus. Tacitus in calce libri tertij. Iuniam C. Cassij vxorem obisse ait sexagesimoquarto post Philippensem pugnam anno. Viginti clarissimarum familiarum imagines antelatas, Manlios, Quinctios, aliaque eiusdem nobilitatis nomina, Serviliae, & Catonis mater fuit Iunia M. Drusi Tribuni plebis soror, M. Bruti percussoris Caesaris pater post mortem Syllae bellis civilibus à Pompeio occisus est, cum Florus M. Brutum appellat libro nonagesimo.

Alij duo eodem praenomine, & cognomine fuerunt, M. Brutus pater vir Praetorius, iuris civilis peritissimus, qui multis in locis à Cicerone, & à Pomponio in Digestis laudatur; & M. Brutus filius accusator dictus, quem L. Crassus multis iocis vexavit. Fuit etiam percussor Caesaris D. Brutus Marci propinquus. hic ab A. Posthumio Albino adoptatus A. Postumius Bruti filius Albinus appellatus est. Consul designatus Mutinae à M. Antonio obsessus est. Ab eodem postea necatus est, & parum viriliter collum percussori praeiit, ut Valerius obicit. At M. Bruti vxores dux Claudia Appij Pulchri filia, & Porcia Catonis anno-

culi

culi filia, quæ prius ex M. Calpurnio Bibulo Cæsaris in Consulatu collega filium habuit. Porcia, Bruti interitus à multis laudantur; quos ego minime laudo. At eorum igniculos virtutis suspicio. Fuerunt enim in Bruto magna quædam animi ingenij, & eruditionis atque eloquentiæ bona. Reliquit orationes, & de philosophia libros, qui non extant.

Ad Silanos redeo, quorum cognomen à Silo deductum esse censeo, non ut quidam existimant à Sylla, qui eos Sillanos conscribunt. Silus Sergiorum, & Liciniorum cognomen, eum significat, ut Festus refert, qui nase fursum versus repando fit, & galeæ Silæ dicebantur ab eadem similitudine. Hos patricios fuisse, ut Torquatos, à quibus originem ducunt, querendum censeo. auget suspensionem, quod collegas habuerint plebeios in Consulatu: alter Metellum Numidicum, alter Murenam.

Sub Augusto tres Consules Silanos inuenio. M. Silanum collegam Augusti nono Consulatu, anno Septingentesimo uigesimo octauo, quo anno Iulius Cæsar est. Hunc D. F. M. N. quidam appellant, ut ceteris Consularibus coniungant. C. Silanum C. F. qui post octo annos Consul cum C. Eurnio fuit, quo anno Iudi seculares quinacti sunt. C. Silanum Gaij filium Marci Nepotem Flaminem Martialem, qui anno Septingentesimo sexagesimo secundo Consul fuit, cum P. Cornelio Dolabella. Sub Tiberio Cæsare duo Consules Silani fuerunt, M. Iunius M. F. qui cum L. Norbano Balbo Cos. fuit anno Septingentesimo septuagesimo primo & A. P. Silanus, qui nono. postea anno Consul fuit cum P. Sili Nerua Marci Silani filia Iunia Claudilla nupsit G. Caligula ante adeptum imperium, quæ ex partu mortua est. Socerum eodem Imperator ad necem compulsi. Marci frater D. Silanus Iuliz neptis Augusti aduiter exilium voluntarium suscepit, ut Tacitus libro tertio scribit. Temporibus T. Claudij Imperatoris D. Silanus Appij filius consul fuit cum Q. Materio Antonino anno Octingentesimo quinto. Hunc Proconsulem Asiæ, & fratrem Lucium generum T. Claudij Imperatoris Agrippina Neronis mater occidi iussit, ne filio præferretur in imperio. Eos Tacitus initio libri decimi tertij appellat Diui Augusti abnepotes, Plinius verò libro septimo, capite decimo tertio naturalis historiæ, Marcus Silanus, inquit, nepos neptis Augusti, natus quo anno excessit è vita Augustus, Asiam obtinuit post Consulatum, à Nerone veneno sublatus. Idem Tacitus libro decimo quinto refert Torquatum Silanum mori coactum à Nerone, qui Diuum Augustum atauum ferebat. & libro decimo sexto huius sororem Lepidam C. Cassij uxorem, & amitam L. Silani, quem etiam occidi iussit.

Sub Hadriano Imperatore Iunius Silanus Siscana cum Hiberio Consul fuisse dicitur anno DCCXXCV. In titulo tamen quodam Prenestini monumenti exstat mentio horum Cos. Q. Iunij Silani, & L. Septimij Valeriani, in quo titulo mentio fit Elij Augusti liberti. Sub Commodò duo Silani eodem anno consules fuerunt Cassiodoro anno DCCCXII. alterum Iunium, alterum Seruilium quidam appellant. Maximini verò temporibus consules successi ex kal. Mai Iunius Silanus, & Messius Gallicanus anno DCCCXXCI. Sub quibus Maximino abrogatum imperium est.

- & Gordiani Africani Imperatores appellati sunt. Maximi filio C. Iulio Maximo Cæsari Iunia Fadilla proneptis Antonini Imp. sponsa coniuncta non est, sed post eius cædem Toxotio nupsit eiusdem familiae Senatori, & postea Prætori, cuius poemata legit Iulius Capitolinus. Enumerat idem ex Iunij cordi indagazione artas, & munera regia sponsa data. Sed nos ceteros consulares Iunios persequamur, quorum varia cognomina fuerunt. Primus sub caligula Sex. Iunius celer cum Sex. Nonio
- I** Quintiliano consul successus ex kal. Iuliis fuit anno DCCXCII. Alter Q. Rusticus collega Imperatoris Hadriani in tertio consulatu
- III** anno DCCCLXXI. Tertijs eiusdem nominis, quem etiam Præfectum Urbis fuisse sub M. Antonino, & L. Vero Vlpianus significat, eius collega in consulatu Vettius Aquilinus, vel ut in titulo cuiusdam monumenti est, Q. Flavius Tertullus kal. Iul. anno DCCCXIV. Hunc existimo bis consulem fuisse, eumque esse, quem Iulius Capitolinus ait summum philosophum Stoicæ disciplinæ, cuius auditor Marcus Imperator fuit ei que mortuo statuas à Senatu postulavit. Anno proximo A. Iunius Pastor Consul fuit cum L. Papirio
- IV** Eliano, siue cum M. Pontio Læliano. Quinquennio post T. Iunius Montanus cum L. Vettio Paullo. Altero anno hoc est DCCC
- V** XXI. sub eodem Marco Imp. L. Iunius Clarus cum M. Aurelio Severo,
- VII** quem etiam Cethegum quidam vocant. At sub Valeriano, & Gallieno Iunius Donatus cum Cornelio Sæculari iterum Consule anno CIO
- VIII** XII. quo anno Valerianus Imp. à Persis captus est. Sub Probo Iunius
- IX** Messala Consul fuit cum Grato anno CIOXXXI. Item C. Iunius Tiberianus anno proximo collega Imp. Probi IV. Secundus eiusdem consulatus fuit cum Cassio Dione anno CIOXLII. Sub Diocletiano, & Maximi-
- XI** niano, quo tempore idem Tiberianus Præfectus Urbis fuit. Inter hos duos consulatus M. Iunius Maximus, qui etiam Urbis Præfectus fuit, bis
- XII** Consul fuit. Namque anno CIOXXXV. Consul successus ex kal. Iul. cum M. Aurelio Maximiano, qui postea imperium optinuit, & biennio post
- XIII** Consul ordinarius fuit cū Vettio Aquilino sub Diocletiano Imp. Fuit alter Iunius Maximus cum Imp. Maxentio IV. Consul successus anno CIO LX.
- XIII** Sub Constantino, & Licinio Flavius Iunius Rufinus Cos. fuit quarto-
- XV** decimo anno post superiorem cum Acilio Severo. Postremo Iunius Quartus Palladius collega fuit in Consulatu Septimo Imp. Theodosij Minoris anno CIO L XIX. & eisdem temporibus idem Palladius Præfectus Urbis, & Præfectus Prætorio fuit. Hæc de Consularibus Iunijs. Triumphalia ornamenta C. Iunius Blæsus tulit anno Urbis DCC LXXV. Proconsul Africae permittente Tiberio Cæsare quod auunculus Elij Seiani Præfecti Prætorio esset, qui cum plurimum poterat eidemque permissum est, ut Imp. more maiorum salutaretur à militibus post victoriam de Tacfarinate & Numidis, ut Tacitus lib. III. & IIII. refert. Huius fortasse filius fuit à Vitellio Imp. occisus Iunijs, & Antonijs auis clarus, ut Tacitus lib. XIX. refert de quo fortasse Sudas in Apicio. Tulit etiam simil. ornamenta L. Silanus Appij filius, cui Octavia Ti. Claudij Imp. filia destinata fuit, quam Nero Imp. duxit uxorem, cum legatus de Britannicis victoriam obtinuit anno. DCCXVI. Hunc eiusque patrem de medio sustulit Idem Claudius Imperator, eiusque fratrem Decimum Silanum Asiæ Pro-
- consulem

consulem Agrippina post Tiberij mortem, vt supra diximus.

LICINIA.

LICINIA. Familia plebeia, sed clara, ac nobilis in quattuor consulares præcipuas cognominibus distinctas stirpes propagata est: Caluorum, Crassorum, Lucullorum, & Murenarum. Sed & Vari, & Getæ, & Neruæ, alique minus clari extitere, de quibus postea dicemus. Primus Tribunus plebis C. Licinius fuit anno CCLIX. vt Liuius scribit, C. & P. Licinij cum aliis trib. vt Dionysius, ac post XIII. annos SP. Licinius. Primus quoque Tribunus militum consulari potestate de plebe P. Licinius Caluus anno CCCLIII. ita ceteri plebeij cedere debent Liciniis, quod primi & plebeios, & patricios magistratus fuerint consecuti. Magister Equitum è plebe primus C. Caluus, consul plebeius secundus fuit C. Licinius Caluus Stolo, quem constat auctorem fuisse, vt alter Consul plebeius esse posset. Namque vt Liuius refert, M. Fabio K. F. M. N. Ambusto, qui Tribunus militum bis, Censor, & Pontifex Maximus fuit, duæ filiaæ natæ sunt, quarum alteram duxit Ser. Sulpicius Rufus prætextatus, qui Tribunus militum fuit anno CCCLXI. Minor huic C. Caluo Stolonij nupsit. Hanc ferunt inuidia sororis, quæ patricio nupta amplissimis magistratibus domum exornatam cerneret, impetrasse à patre, & à viro, vt in hanc rem maxime incumberent: vt plebeij patricios magistratus consequi possent. Tum Caluus Tribunus plebis leges promulgauit, quarum alteram facile pertulit, ne quis ciuis Romanus supra quingenta iugera possideret: alteram de plebeis consulibus, de qua magnæ contentiones ortæ sunt. Sed ita in ea re perstitit Caluus, vt non permiserit comitia vlla haberi, nisi hac lege perlata. Ita idem Caluus cum L. Sextio Laterano relictus quinquies Tribunus plebis fuit, & curulibus magistratibus toto eo quinquennio Romæ caruit. quorum primus fuit post urbem conditam annus CCCLXXVII. Consul fuit anno CCCXXCIX. cum C. Sulpicio Petico, iterumque triennio post cum eodem collega. Sed quarto post alterum consulatum anno sua lege Licinia damnatus est, quod ultra quingenta iugera cum filio emancipato, cui donationem in fraudem legis fecerat, possideret: Hunc primum Stolonem dictum fuisse Varro ait: quod nullus stolo in eius agris reperiretur: eosque identidem tolli iuberet. Sunt autem stolones arborum stirpes, ac radices, quæ arantibus obsunt. Verrius hoc ei cognomen non adscripsit, qui eum dixit fuisse C. F. P. N. suspicor eius auum fuisse eum, qui primus Tribunus militum è plebe fuit cum quinque patriciis. Cuius filius P. Caluus quadriennio post patrem eundem magistratum obtinuit. Post quem alter C. Caluus P. F. P. N. anno CCCLXXV. Tribunus etiam Militum fuit, & decimo postea anno Magister Equitum primus è plebe P. Manlio Capitolino Dictatori seditionis sedandæ, & rei gerundæ causa, qui M. Furio Camillo Dictatori abdicanti suffectus est; & eo anno duo Dictatores, & duo Magistri Equitum sine aliis Curulibus magistratibus fuerunt. Ita quattuor Calui duos Consulatus, Tribunatus Militares tres, ac Magisterium Equitum obtinuerunt. Celebris longo postea interuallo fuit C. Licinij Calui optimi oratoris & poetæ fama, cuius pater C. Licinius Macer vir Præ-

- torius accusatus Cicerone Prætor repetundarum, cum damnaretur, se ipsum interemit. Erat tum Caluus filius annos natus xvi. Macri autem historia à veteribus celebratur, sed oratio Calui in P. Vatinius illustrior fuit. Quæ cum haberetur, dum multi exclamarent; surgens Vatinius, num inquit, quia hic difertus est, ego innocens damnandus sum? Fuit autem Caluus Atticorum imitator verbis, & sententiis valde pressus, quod Cicero improbare videtur non sine aliqua molestia, ne dicam inuidia, quod à multis doctis viris id genus orationis Tullianæ præferretur.
- II Crassi feliciores Caluis fuerunt. Nam septem Consulares viri, octo Consulatus, Censuras quattuor, Pontificatus Maximos duos, triumphum, & ouationem, & Magisterium Equitum ante Cæsarem Dictatorem obtinuerunt. Primus P. Crassus Diues P. F. P. N. Pontifex Maximus anno DCLI. in locum L. Cornelij Lentuli cooptatus est, biennio post Magister equitum Q. Fulvio Flacco Dictatori comitiorum habendorum causa, & eodem anno Censor cum L. Veturio Philone, qui in eo magistratu mortuus est: quamobrem Crassus abdicauit: vt post urbem captam à Gallis factum semper est. Consul cum P. Scipione Africano maiore fuit anno DCLIX. duobus, & viginti annis post Consulatum vixit. Eius funeris causa visceratio data, & gladiatores cxx. & ludi funebres triduo, & post ludos epulum, vt Liuius lib. xxxix. scribit.
- II Alter P. Crassus C. F. P. N. Cos. fuit anno primo belli Persici cum C. Cassio Longino, hoc est anno DXXCI. Prætor is fuerat ante quinquennium, & in Hispaniam prouinciam ire recusauit. Tercio postea anno C. Crassus eisdem parentibus natus, vt fratrem germanum esse non dubites; M. Verrio teste, cum L. Aemilio Paulo iterum Consul fuit. qui ante quadriennium Prætor Urbanus fuerat.
- IV Tertius P. Crassus, quem Verrius P. F. P. N. appellat, Paternulus Nucianum cognomento, alij Diuitem, Pontifex Maximus in locum P. Scipionis Naficæ Serapionis anno DCCXI. cooptatus est. proximo anno Consul fuit cum L. Valerio Flacco Flamini Martiali. cum quo postea de prouincia contendit, & Flaminem vetuit à sacris discedere. Sed ipse in Asia occisus est ab Aristonico, primus extra Italiam Pontifex Maximus profectus. Hunc ferunt P. Muccio Scævola Consulari, & triumphali viro natum à P. Crasso Diuite adoptatum fuisse, fratremque germanum fuisse P. Scæuulæ Pontificis Maximi, & Consularis viri, qui iuris ciuilis peritissimus fuit. De hoc Sempronius Asellio, quinque maxima consecutus est Mucianus, quod esset ditissimus, nobilissimus, eloquentissimus, iuriconsultissimus, & Pontifex Maximus. Eius duæ filiz fuerunt, quarum alteram C. Sulpicius Seruij Galbæ oratoris, & Consularis filius, alteram C. Gracchus optimus orator duxit. Huius filium videtur Cicero appellare P. Crassum Vinuliz filium, & viuo patre mortuum esse suspicari.
- V Quartus P. Crassus M. F. P. N. ex fastis Capitolinis, Consul fuit anno DCLVI. cum C. N. Cornelio Lentulo. Huius pater M. Crassus, is est, quem semel in vita risisse Lucilius scripsit, auum fuisse eum existimo. quem secundo loco constituimus P. Crassum. Pro consule de Lusitanis triumphat quarto anno post Consulatum pridie Idus Iunias. Censor quadriennio post triumphum cum L. Iulio Cæsare factus est. aduersus vnguenta exotica, & sumptus

& sumptus ambo edixere. Idem à C. Mario; & L. Cornelio Cinna occisi sunt anno DCLXVI. quamquam hic sibi manus intulit. Occisus etiam est P. Crassus filius, & C. Cæsar frater L. Cæsaris, & alij insignes viri. Superstes patris fuit M. Crassus, quem diuitem plerique appellant, Cn. Pompei Magni in duobus consulatibus collega. Eos gessit anno DCXXCIII. & DCXXCVIII. Ante consulatum priore anno proximo pro prætor de Spartaco, & fugitiuis ouans Laureæ, non myrtea corona vt ceteris ex Senatus consulto urbem ouans ingressus est. Huius diuitiæ, & potentia à multis celebratur, quæ fere in tyrannidem euasit trium virorum clarissimorum Cn. Pompeij, C. Cæsaris, & M. Crassi. Censor fuit quinto anno post priorem Consulatum cum Q. Lutatius Catulo, sed dissensione inter eos orta abdicarunt. A Parthis cum P. filio magnæ spei adulescente occisus est, aduersus quos cum exercitu profectus Proconsule est. Vxor eius Tertulla. M. Luculli consularis viri, & triumphalis filia, parum pudica C. Cæsari fuisse traditur. Sunt etiam, qui suspicentur Cæciliam Metellam Q. Cretici filiam eiusdem vxorem fuisse, quod in titulo eiusdem monumenti Crassi nomen adscriptum sit. Venio nunc ad L. Crassum disertissimum VII illum oratorem, quem maximè laudat M. Cicero. Consul fuit cum Q. Mucio P. F. Scauula Pontifice Maximo anno vrbis DCLIIIX. Hic ne triumpharet, collega impedimento fuit, vt ex Cicerone, & Asconio in Pisoniana didici. Censor triennio post cum Cn. Domitio Ahenobarbo, cum quo sæpe contendit. Anno proximo L. Philippo consule annos natus fere quinquaginta mortuus est, vt Cicero initio libri tertij de Oratore, & in Bruto significat. Tribunum plebis fuisse Lucilius refert. Huius parentes ignoramus. vxor eius fuit Mucia Q. Scauulæ Auguris, qui Consul fuit anno DCXXXVI. filia, & Læliæ Maioris C. Lælij sapientis filia. Filias duas reliquit, ex quarum altera, quam P. Scipio Nasica duxit, nepotem testamento in filium adoptauit, qui L. Crassus dictus est; fraterque fuit Q. Metelli Scipionis Cornelie patris, quæ prius vxor P. Crassi M. F. à Parthis occisi fuit, mox Cn. Pompei Magni. Alteram duxit C. Marius C. Marij septies Consul filius. Sed & idem Marius pater alteram Muciam eiusdem Q. Scauulæ Auguris filiam vxorem habuit. Antequam ab hac Crassorum gente discedo, commemorare libet, quæ Valerius Max. lib. VI. cap. XI. scriptum reliquit, Crassum quendam cognomine Diuitem decoxisse, bonæque eius à creditoribus fuisse diuendita, ita non sine risu veteri diuitis nomine postea salutatam. Eodem fortasse pertinet, quod Cicero Attico scripsit, Noster amicus magnus, cuius cognomen vna cum Crassi diuitis cognomine confescit.

LVCVLLORVM.

LVCVLLORVM trestantum consulares fuisse inuenio, duos ex his etiam triumphales. Ante hos L. Lucullus, & Q. Fuluius Aediles curules ludos Romanos anno DLI. ter instaurarunt. Pecuniam ex ærario non sine Luculli infamia scribas, & viatores sumpsisse compertum est. Sexto postea anno C. Lucullus T. Romuleius, & P. Porcius Læ-

ca primi Triumviri Epulones facti sunt. & post XII. annos M. Lucullus Prætor inter ciues, & peregrinos ius dixit. Est etiam apud Sallustium P. Luculli TR.PL. mentio, qui Iugurthini belli tempore continuare magistratum nitebatur. an. DCLIII. Primus L. Lucullus consul fuit anno DCIX. cum A. Postumio Albino biennio ante bellum Punicum Tertium. Sub hoc in Hispania Scipio Africanus minor militavit. Huius filius Lucius Cæciliam Q. Metelli Numidici sororem L. Metelli Calui filiam duxit, qui anno nono post Luculli consulatum consul fuit: ex ea Lucium, & Marcum filios reliquit. Sed ambo coniuges infami nota famosi vixerunt. alter furti, seu repetundarum Seruilio augure accusante damnatus, cæcilia parum pudica vulgo credita. His parentibus ortus L. Lucullus præstanti vir ingenio clarissimus, & fortissimus fuit. Litterisque tam Græcis, quam Latinis in primis eruditus, philosophiæ quoque vt Cicero, & Plutarchus conscribunt, operam dedit. consul fuit anno DCLXXIX. cum M. Aurelio Cotta. post vndecim annos M. Cicerone consule de Regib. Mithradate, & Tigiane triumphum Proconsule egit. Vxores habuit duas Clodiam AP. Pulchri filiam, & Seruiliam M. Catonis sororem, ex qua pupillum reliquit Catonis tutelæ commissum. quamvis ita post triumphum vixit, vt parum gratus Catoni esset, in omni genere luxus, & deliciarum sumptus effundens. Huius & cænæ, & piscinæ, & villa vt regij splendoris, & magnificentiæ celebrantur. Lucij Luculli frater patruelis ni fallor fuit M. Lucullus M. F. quem adoptatum fuisse constat à M. Terentio Varrone. Ita à quibusdam M. Licinius Lucullus, ab aliis M. Terentius Varro Lucullus appellatus est. consul is fuit cum C. Cassio Varo anno proximo post L. Luculli fratris consulatum. & biennio post suum consulatum triumphum de Thracibus, & Dardanis egit ex Macedonia. Eum Cicero in Bruto videtur iuris publici, & priuati peritum appellare. Huius filiam, vt antea diximus, M. Crassus Diues vxorem duxit. quæ de C. Memmij cum vxore eius adulterio prodita sunt, sileamus. Occisum à M. Antonio Triumviro Valerius ait, eiusque amicum summum C. Volumnium. Nunc ad Murenas venio, quos Murænas Græci, vt pisces eiusdem nominis appellant. Triumphalis, & Consularis familia fuit. Namque anno DCLXXIII. L. Licinius Murena Pro prætore de Rege Mithradate, ex Ponto & Asia triumphum egit. Huius filij duo fuere Lucius, & Caius. Lucius Murena Consul fuit cum Diuo Iunio Silano anno DCXCII. Hunc Cos. designatum ambitus accusatum à Ser. Sulpicio, & M. Catone defendit M. Cic. Consul. extatque pulcherrima eius defensio. Vitricus hic fuit L. Pinarij Nattæ, & Pinariæ vxoris P. Clodij AP. F. Pulchri Tribuni plebis, qui eundem Ciceronem aqua, & igni interdicens sua rogatione curauit. Incerti temporis est, quod D. Murena Valerio teste aduersus Libertinos Volsinenses fecit, qui cum omnem publicam disciplinam corrumpere, à Senatu Romano missus Murena omnes aut in carcere necari, aut veteribus dominis restitui iussit. Atque etiam P. Murena, cuius Cicero in Bruto mentionem facit, bello ciuili Mariano occisus. Ante hos omnes Crassos, Lucullos. Murenas C. Licinius Varus P. F. P. N. Consul fuit anno DCVII. cum P. Lentulo Caudino. quo tempore ludi sæculares tertij facti sunt.

Ant. Anno vero **DXLIII**. **P. Licinius Varus**, & **L. Veturius** *Ædiles* *Curules* ludos Romanos diem vnum instaurarunt. Biennio Post *Prætor* *urbanus* idem **P. Varus** fuit. Post centum & viginti annos à **C. Vari** *Consulatu* **C. Licinius Geta** *Consul* fuit cum **Q. Fabio Maximo Eburno**, & post *Consulatum* anno octauo *Censor* fuit cum **Q. Fabio Allobrogico**, *lustrum*que fecerunt **LXIII**. Cum tamen proximo *lustrum* fuisset post *Consulatum* *Senatu* motus à **L. Cæcilio Metello Caluo**, & **Cn. Domitio Ahenobarbo** *censorib.* Hactenus *consulares* *Licinios* enumerauimus ante *Cæsarum* imperium. Ipsum *Licinij* nomen à *Licinio* deductum esse arbitror, vt *Iulij* ab *Iulo*, *Postumij* à *Postumo*, *Planci* à *Plancio*, atque alia nomina eadem ratione. *Licini* & *Fabij*, & *Porcij* dicti sunt à *Liciis* fortasse quibus telæ texuntur. *Porcij* quoque *Liciniani* dicti *Licinia* priore vxore *Marci Catonis* *Censoris* orti, *Saloniani* vero *Salonina* posteriore. *Neruas* *Licinios* duos *Prætores* inuenio, quorum alter **C. Nerua** *Hispaniam Vltiorem* anno **DXXCVI**. & proximo anno **A. Nerua** *Prætor* aut eandem, aut citeriorem *Hispaniam* *prouinciam* optinuit. **M. Cicero** in *Bruto* **C. Licinium Neruam** *Tribunum plebis* cum **L. Calpurnio Bestia** coniunxit, vtrumque non indiserunt appellat, sed *Neruum* ciuem improbum fuisse, alterum bonis initiis orsum *Tribunatum*, quod **P. Popillium** à **C. Graccho** expulsus sua rogatione restituerit, tristi euentu *Consulatum* gessisse damnatus enim est *Mamilia* lege, quod à *Iugurtha* corruptus pecunia fuerit. *Pollionis* cognomine **Liuius L. Licinium** quendam appellat à *Senatu* missum cum **Sex. Cæsare**, & **L. Cincio Alimento** ad *Consulem* **T. Quinctium Crispinum** post obitum **M. Claudij Marcelli** collegæ anno **DXLV**. **L. Damasippi** *Prætoris* crudelitas celebrata est, qui partes *Marianas* secutus aduersæ patris nobilitatem trucidare iussit, in quib. **Q. Scæuulam Pont. Max.** ad ædem *Vestæ*, **C. Carbonem** *Prætorium*, **Antistium** *Ædilicium*, cuius vxor *Calpurnia* *Bestiæ* filia se ipsam interemit. Acta hæc an. vrbs **DLXXI**. *Sacerdotis* cognomen **C. Licinius** *Prætor* habuit, qui ante **C. Verrem** *Siciliam* optinuit. Apud *Florum* quoque inuenio **Sex. Licinium** *Senatorem* à **C. Mario VII.** *Cos.* de saxo eici iussum esse, & apud *Valerium* *Liciniam* virum suum *Claudium* affellum necasse, & à propinquis strangulatam, cuius rei *Florus* quoque lib. **XLVIII.** mentionem facit. *Liciniam* quoq; *Vestalem* absolutam postea incestus esse damnatam à **L. Cassio**, alij tradiderant. Vid. *Flor.* lib. **LXIII.**

C R A S S O R V M.

CRASSORVM familia quinque *Consulares* eodem prænomine sub *Cæsaribus* habuit, quorum vnus cognomento *Mucianus* ter *Consul* fuit. Primus **M. Crassus M. F. M. N.** collega *Augusti* fuit in quarto *Consulatu* anno **DCCXXIII.** biennio post *Proconsule* ex *Thracia*, & *Getæis* **IV.** *Nonas Iul.* triumphum egit. Alter eodem prænomine **Crassus M. F.** *Consul* fuit cum **Cn. Cornelio Lentulo** anno **DCCXXXIX.** sub *Augusto*. Hunc superioris esse filium suspicantur. Tertius post **III.** annos **XI.** *Consul* fuit cum **L. Calpurnio Pisone** sub *Tiberio Cæsare*. Hunc etiam proximi filium esse existimant. Quartus **M. IV.**

Crassus Mucianus ter Consul suffectus ex Kal. Iul. fuit, in primo Consulatu cum L. Cornelio Sulla anno DCCCIV. sub Ti. Claudio Imp. in secundo collega Domitiani Cæsaris, temporibus Vespasiani anno DCCCXII. in tertio vero Consulatu collega eiusdem Domitiani quinquennio post fuit. quamquam hæc non certis indiciis, sed suspicionibus quibusdam collecta sunt. Quintus M. Crassus Frugi Cos. fuit cum C. Lecanio Basso anno DCCCXVI. sub Nerone. Hic ex Calpurniis frugi in Liciniam familiam adoptione translatus est. Huius, ut arbitror, filia Licinia Magna L. Pisonis Pontificis vxor fuit. Nam se in titulo cuiusdam monumenti Crassi Frugi Pontificis filiam appellat. Eisdem temporibus L. Piso Frugi M. Crassi filium adoptat, qui L. Piso Frugi Licinianus dictus est. Hunc postea Ser. Galba Imp. adoptavit. Reliqui Consulares Licinij ante Imp. Valerianum, qui ex eadem familia fuit, sex fuerunt. quorum vnus Nerua Silianus, duo Cæcinæ, ex quibus alter etiam Largus, vnus Sura, qui ter Consul fuit, duo Sacerdotes appellati sunt. Primus A. Licinius A. F. Nerua Silianus cum Q. Metello Cretico Consul ann. DCCCLIX. sub Augusto. Hic P. Silij filius ab A. Nerua adoptatus est, ut Paternulus asserit. C. Cæcina Largus, quem Aconius Longum appellat, Consul fuit cum Ti. Claudio Imp. iterum Cos. an. DCCCIV. Hic in magistratu mortuus est. At vero A. Cæcina Consul suffectus ex kal. Sept. an. DCCCXI. cum C. Fabio Valente. Sed ultimo die bimestris Consulatus magistratus ei abrogatus est, quod à Vitellio Imp. ad Vespasianum defecisset, & in eum diem Consul Dialis, ut Cicero lussit, cum de C. Caninij Rebili simili Consulatu ornati à C. Cæsare ægeret, Roscius Regulus creatus est. Anno proximo C. Cæcina Pætus, & L. Annius Bassus mense Nouembri Consules fuerunt sub Vespasiano Imp. Sed an hic Cæcina Licinius fuerit, incertum est. Quartus L. Sura ter Consul cum C. Sosio Senecione fuit sub Traiano Imp. Primo Consulatu suffecti fuerunt ex Kal. Iul. anno DCCCL. Alter Consulatus Suræ, tertius Senecioni fuit quadriennio post. & postea quinto ab hoc anno tertius Consulatus Suræ, quartus Senecioni. Hoc Suræ cognomen P. Cornelio Lentulo accessit, qui à Cicerone Consule ob coniurationem Catilinæ ex S. C. occisus est. Fieri potest, ut adoptione à Corneliis in Licinios venerit. Sacerdotum alter cum Tertullo temporibus Pij Antonini anno DCCCX. alter collega M. Antonini Elagabali Imp. in secundo Consulatu post annos vnum & Sexaginta. Triumphalia ornamenta hostibus deuictis acceperunt. A. Cæcina Seuerus legatus Ti. Cæsaris Imp. de Germanicis an. DCCCLXIX. M. Licinius Crassus Frugi legatus Ti. Claudij Imp. bis ante annum DCCCXCVI. ex Britannia. & M. Crassus Mucianus legatus Vespasiani Imp. de Sarmaticis anno DCCCXXI. Valerianus Imperator, eiusq; filij Valerianus minor, & Gallienus Licinij fuerunt, quamuis adoptione ex Valeria familia, ut ipsum Valeriani nomen significat, & quod pater Valerius fuerit, ut Trebellius Pollio testatur. Victor cognomen Colobij addit Valeriano; alij nomen Aurelij & Valerij. Sed in nummis eodem tempore signatis P. Licinium Valerianum tantum legimus. Censor ante Imperium fuit sub Decio Imp. anno vrbis MIII. sine collega, & lustrum non fecit. quater consul

ful fuit, Tribuniciam potestatem septies accepit, annos LXXVII. natus in prælio victus à Persis captus est. Ex duabus vxoribus duos filios habuit, quorum alter P. Licinius Gallienus Aug. alter P. Licinius Valerianus Cæsar dictus est. Gallieni vxor fuit Cornelia Salonina Pipa Marcomannorum Regis filia ex hac duos filios procreauit. quorum alter P. Licinius Cornelius Saloninus Valerianus Cæsar appellatus, alterum sunt qui Q. Iulium Licinium Saloninum Gallienum Cæsarem appellent. Gallienus cum patre Imperium adeptus est, posteaque filios Cæsares appellauit, consul septies fuit, Tribuniciam potestatem x v. accepit. Triumphum de Persis egit. Valerianum fratrem, & Cæsarem. & Consulem iterum, & deinde Augustum fecit. Ambo fratres, & Q. Iulius filius Gallieni simul occisi sunt, Cornelius Saloninus ante sex annos occisus fuerat. Post horum eadem quadragesimo anno Galerius Maximiano & Constantino Maximo, & Maxentio Augustis adiectus est Valerius Licinianus Licinius. Hic inter agricolas natus fortis miles fuit, bonarum litterarum non solum expers, sed etiam hostis, vt spadonum, & palatinorum, quos tineas & mures palatij appellabat. Vxorem duxit Constantiam Constantini Imp. sororem, Filium habuit Valerium Licinianum Licinium Cæsarem. Consulatus quattuor optinuit, Tribuniciam potestatem x v. coactus est abdicare se imperio à Constantino, & postea occidi iussus; nec multo post Licinianus Cæsar filius, qui semel tantum Consul fuit. Post hos neminem Licinium Imp. aut Consulem fuisse accepimus.

L I V I A.

LIVIAM familiam, quamuis plebeiam olim floruisse admodum, octo consularibus, censuris duabus, triumphis tribus, dictatura ac magisterio Equitum honestatam Suetonius in Tiberio Cæsare auctor est. Sed cum eius verba cum his fastis consularibus, qui hodie circumferuntur, contuli, ante eiusdem Imp. tempora septem consulatus, Magisteria Equitum duo inuenio, cætera eodem modo. Quo fit, vt existimem alterum Magistrum Equitum, non Magistrum sed consulem in illis fastis, quos Suetonius secutus est, proditum fuisse. Liuiorum cognomina fuerunt Denter, Salinator, Drusus, Libo, Æmilianus, Claudianus. C. Denter incertis suspicionibus Magister Equitum fingitur C. Claudio Crassino Regillensi dictatori comitiorum habendorum causa anno C D V. Huius nepos M. Denter consul fuit anno C D L I. cum M. A. imilio Paulo. Hic etiam ornatur à quibusdam Magisterio Equitum post annos xvi. Q. Hortensio dictatore seditionis sedandæ causa, à quo lex Hortentia de plebiscitis lata est. Sed nos incertis hæere nolumus. Ad Salinatos venio, quorum primus M. Liuius M. F. M. N. Magister decemuir sacris faciendis fuit cum Manio A. imilio Manij filio ludis sæcularibus tertiis anno D x vii. ex Verrio Flacco. Idem, aut alius eiusdem nominis patre & auo ortus simili etiam prænomine appellatis Consul fuit cum L. A. imilio Paulo an. D x x i v. qui proximus fuit ante secundum bellum Punicum ambo Consules de Illurieis triumphum egerunt. Peculatus accusatus ob inuidiam multa ei irrogata est omnium

tribuum vna excepta Mæcia suffragio. Iterum Consul post duodecim annos vrgente Hannibale creatus cum C. Claudio Nerone, cum quo inimicitias gesserat, eas reip. causa deposuit. Maximamque rem ambo gessere victo Asdrubale, & Pœnis de quibus triumphum iterum Salinator, in cuius Prouincia res gesta fuit, egit; Nero ouans Urbem ingressus est. Eodem anno Dictator comitiorum causa à collega dictus est. Triennio post Censores ambo fuerunt, qui cum equitum centurias recognoscerent, in quibus adhuc ambo cenferi soliti fuerant, in Pollia tribu Salinator à collega equum vendere iussus est, quod olim populi iudicio fuisset damnatus. At is omnes tribus vna excepta Mæcia ærarias reliquit, quod magna inconstantia in se vsæ fuerint, quem & damnauerint, & iterum Consulem, atque Censorem fecerint. De collega questus est, quod non sincera fide cum eo in gratiam redierit, & quod falsum in se testimonium dixisset. Ob quas causas eum vendere equum iussit. Ambo Censores cum à C. N. Bæbio Tribuno P. L. rei agerentur ob nimis aspere actam Censuram, Senatus ne causam dicerent, decretum interposuit. Salinatoris cognomen in censura inuenisse Liuius existimat vectigali nouo ex salaria negotiatione inducto. Sed aliis antiquum cognomen fuisse videtur. Post hunc C. Salinator M. F. M. N. superioris vt arbitror filius, Consul fuit cum M. Valerio Messalla anno DLXV. Ante Consulatum anno XIV. Prætor Brutios prouinciam obtinuit, huius vt arbitror patruus eodem prænomine; at hic idem triennio ante Prætor classem prouinciam sortitus est. Drusorum primus Consularis C. Liuius, quem Verrius M. Aimiliani filium, Marci nepotem fuisse affirmat. Consul is fuit cum P. Scipione Africano Aimiliano anno DCVI. Drusi cognomen à Drauso hostium duce occiso primum inuenisse Suetonius scribit. eundemque Proprætore ex prouincia Gallia aurum retulisse Senonibus Capitolium obsidentibus datum. Huius abnepotem ob eximiam aduersus Gracchos operam patronum Senatus dictum. Hunc ipsum patronum M. Cicero M. Drusum C. F. appellat, qui in Tribunatu C. Gracchum collegam iterum fregerit, eumque & C. Drusum fratrem laudat. Fuit autem C. Drusus, ni fallor, iuris peritissimus, cuius senis, & cæci domum multi frequentabant, vt Cicero lib. v. Tuscul. & Val. lib. vii. i. scripserunt. Nec displicet nobis eorum opinio, qui eundem ipsum esse arbitrentur M. Drusum, qui Consul fuit cum L. Calpurnio Pisone Cæsonino an. DCXLI. & superioris Consularis C. Drusi filium. Idem M. Drusus triumphum anno proximo post Consulatum Proconsule egit de Scordisceis ex Thræcia. Censor biennio post fuit. cum M. Aimilio Scauro lustro mors Drusi impedimento fuit. Ex Cornelia vxore M. Drusum, qui Tribunus Pl. occisus est anno DCLXII. & Liuiam matrem M. Catonis, & duarum Seruiliarum, & Q. Seruiliij Cæpionis procreauit. Seruiliarum, altera M. Bruti, & trium Iuniarum mater, altera L. Luculli Consularis, & triumphalis viri vxor fuit. Hos Drusos ab Æmiliis ortos fuisse Æmilianum nomen docet, & pro senatu Tribunos plebis ea de causa stetisse credimus. Gratiior tamen patris Drusi Tribunatus fuit, ob quem filius prætextatus diligebatur. Parua de re ob anulum forte orta cum Q. Cæpione sororis eius viro contentio maximas tragædias in perniciem reipublicæ excitauit. Plurimas
leges

leges promulgavit, quas omnes L. Philippo, Consule auctore, eo prætextus, quod aduersus auspicia lata essent, Senatus abrogauit. Dum diuitem Latinius pollicetur, causa belli socialis extitisse creditur. Hunc existimo aut eius filium adoptasse, quoniam ex Claudia Pulchra- rum familia, qui Linius Drusus Pulcher Claudianus appellatus sit. Namque Frangillus refert Tiberium Casarem paternum genus à Tiberio Nerone maternum ab Appio Pulchro ducere, qui ambo Appij Claudij Cæci filij fuerint. Insertumque Liuiorum familiæ adoptatam, eam materno auctore. Mater Tiberij Liuiæ Drusilla filia fuit Liuij Drusi, quem nobilissimum & fortissimum virum appellat Paterculus, licet falso Calpurnium, pro Claudiano, eumque victis Bruto, & Cassio se ipsum interemis- se, & Aufidij Lingonis filiz. Hanc cum ex Tiberio Nerone priori viro Tiberium, quem diximus, filium haberet, & prægnas esset, Augustus duxit; quam semper vnice dilexit. Hunc Tiberium adoptauit, & Germanicum Drusi Neronis filium, quem Liuiæ in domo Augusti peperit, post tres menses à die nuptiarum, Tiberius idem adoptauit. Hæc Liuiæ postea obitum Augusti Iulia Augusta appellata est ob testamenti condicionem, post obitum vero ob consecrationem Diua Augusta dicta. Tertius Drusus Consularis fuit temporibus Augusti. M. Linius L. F. Drusus Libo, qui cum L. Pisone Cos. fuit ann. DCC-XXXV. III. Ex Scribonia familia adoptatum Libonis nomen indicat, & Tacitus lib. II. refert mortem Libonis Drusi, cuius proauus Pompeius, amica Scribonia Augusti vxor, consobrina Cæsars essent. AN. DCCCLXXX. Drusi cognomen Claudio cuidam Suetonius adit, quem refert statua sibi cum diademate ad Appij fortim posita Italiam per clientellas occupare temptasse. Antiquissimam huiusmodi memoriam reperio apud T. Livium lib. I. & cum de Gaudina pacis expiatione ageretur anno. CCCCLXXXIII. Nam L. Linius, Q. Melius Tribuni plebis impedire deditionem Consulibus coeperunt. Sed Cicero lib. III. Officiorum eosdem Tribunos T. Numitium Q. F. Amilium appellat. At cum se P. Decius P. F. Mus Cos. obtulit, M. Linius Pontifex verbis sollemnibus præiit anno. CDLXXX. cum litronibus Decij Propratore Gallos vixit. Ex Liuiis Mamercus Amilius Lepidus locutus est, qui Consul fuit anno. DCLXXVI. ac postea Censor, & princeps Senatus. Quem à M. Verrio Lepidum Liuium appellari didicimus. (An autem is D. Drusi filius fuerit, nobis incertum est, quamuis id alio loco retulerimus. Non omittam primum illum Latinum Poëtam L. Linium Andronicum, & T. Linium Patavinum optimum historicum huic familiæ decus adiecisse. Ille primus fabulam dedit anno. DCLXXII. Sed eius scripta vix digna iudicantur à Cicerone, ut iterum legantur: huius eloquentiam mirantur omnes. Nunc Liuias quasdam referam, quæ aut Imperatorum vxores fuerunt, aut celebres. Nero Claudius Drusus Germanicus Liuiæ, & Ti. Neronis, ut supra scripsimus, filius ex Antonia Minore M. Antonij filia Germanicum Casarem, & Ti. Claudium Drusum, qui postea Augustus quoque appellatus est, & Liuiam suæ Liuiæ, quæ Druso Tiberij Cæsaris Imp. filio, & Agrippinæ Atticæ filiz nupsit, eique filium Tiberium peperit. Hæc Liuiæ ab Elia Seiano corrupta virum veneno sustulit, ut Seiano nubet: sed pœnas ambo dederunt: ut Tacitus, & alij scripserunt. Ger-

manicus Cæsar ex Agrippina Iulia filia C. Caligulam Imp. & quinque Sorores; quarum vna Liulla dicta est procreavit. Inter Caligulae viros Liuia Orestilla fuit, quam is C. Pisoni nubentem sibi vindicavit, & post paucos dies repudiatam biennio post relegavit. At Tiberij Claudi temp. sponsa fuit Liuia Medullina Camilla, quæ genus ducere à M. Furio Camillo dicebatur, hanc ipso nuptiarum die amisit. Ad Hæc Liuia Rutilij vxor septimum & nonagesimum annum vixisse memoriz proditum est. Denique Liuia Ocellina Ser. Sulpitij Galbz Imperat. nouerca eundem adoptavit; & L. Liuius Ocella vsque ad imperij tempus appellatus est.

L V C R E T I A.

- L V C R E T I A patricia familia cum Tarquiniis Regibus propinquitate coniuncta, & ab eis propter iniuriam defiscens vindicanda libertati causam præbuit, & exactis Regibus intra c. x. annos septem viri Consulatus sex, Tribunatus Consulari potestate totidem, Triumphos duos obtinuerunt. Omnes cognomine Tricipitini, vno excepto Flauo sunt appellati. Primus Consul S. P. Lucretius pater illius castissimæ & infelicissimæ feminae Lucretiæ L. Tarquinij Collatini vxoris, quæ vim passa à Sex. Tarquinio superbi Regis filio, & si infamiam timens consensit, ne feruum cum ea simul occideret, vt Sextus minabatur, se ipsam in viri, & patris, & aliorum conspectu interemit. Erat tum Præfectus vrbis à Rege constitutus idem Sp. Tricipitinus Tribunus Celerum L. Iunius Brutus. imperio Regibus abrogato, ab eodem Præfecto comitia centuriata habita sunt, & primi Consules quos tunc Prætores appellabant, creati idem L. Brutus, & L. Collatinus Lucretia coniuge orbatus. quorum alter Tarquinia sorore Regis natus erat, Collatinus fratris patruelis, vt multi, aut sobriini eiusdem Regis filius, vt Dionysius affirmat, & altera Sorore superbi natus. Sed abdicanti Collatino & Lavinium abeunti P. Valerius Poplicula succititur & E. Bruto in prælio occiso. S. P. Lucretius magnus natus, & infirmis viribus, qui paulo post moritur; cui M. Horatius Pulvillus successit. Erat is annus c. c. x. l. v. Urbem conditam M. Valerius Flacco, quem libens sequor, teste. Alter T. Lucretius anno proximo cum eodem P. Valerio iterum Consul fuit, & lustrum quintum condiderunt. Tunc enim Consulatus manus erat, quod postea Censoribus, quos Magistratos morum dixerunt, proprium fuit. Antea Ser. Tullius Rex quater lustrum condidit, & primus centuriata comitia instituit. Item Consul fuit post quadriennium cum eodem Poplicula xv. Consule Ambo Consules de Sabineis, & Veientibus triumphum egerunt. Tertius L. Tricipitinus T. F. T. N. Consul fuit cum S. P. Vetsio. Grasso anno vrbis c. c. x. i. Hunc superioris filium fuisse existimant, ex patris, & qui prænominibus à Verrio adiectis. Triumphum Consul de Volscis, & Aqueis egit. Sequitur Hostus Lucretius. siue Hostius, incertum enim vetustas facit, & in hoc fere singulare prænomen, quæ Valerius Iulius Paris ait vocatos eos, qui peregre apud hospites, quos tunc hostes dicebant, nascerentur. Perduelles enim à duello hæc est bello Hæti sunt

stant, quos nunc hostes dicimus: unde perditionis crimen nomen
 accepit: quamvis ex nomina vna tantum L. littera tunc & scriberen-
 tur & proferrentur. Hic igitur Lucretius Consul fuit cum L. Sergio Fi-
 denate iterum anno cccxxv. Huius filius P. Lucretius decimo postea an-
 no Tribunus Militum fuit cum Agrippa Menenio Lanato Sp. Nautio,
 Rutilo & C. Serulio Axilla, & post vnus anni otiosi interuallum iterum
 cum eodem Agrippa, & L. Serulio Structo iterum, atque Sp. Vetulio
 Crasso. Post hunc quater Tribunus Militum fuit L. Lucretius
 Tricipitinus ab anno cccclxi. ad septuagesimum secundum, inter
 primum & secundum Tribunatum vacui honoribus anni duos; inter se-
 cundum & tertium anni quattuor, inter duos postremos annus relictus
 est. Collegas enumerare operosum, & molestum est. Vnus Flauii
 cognomine L. Lucretius Consul fuit cum Ser. Sulpicio Camerino an-
 no, urbis cccclx. Præter hos sine aliquo cognomine P. Lucretium
 Præfectum Urbis fuisse inuenio anno cxxciv. & Sp. Lucretium Aedilem
 Plebis creatum Prætozem in anno dcliz. Ariminem, siue Galliam
 ei prouinciam obtigisse, nec non alterum Sp. Lucretium Prætozem
 Hispaniam vlteriorem anno dxxc. prouinciam optinuiffe. Anno
 proximo C. Lucretius Gallus Prætor etiam fuit. Paulo ante idem siue
 alter C. Lucretius cum C. Matieno Duumuir. nautalis creatus est anno
 dlxxii. Sed hic Gallus Prætor, cui classis prouincia etiam fuit, cum ea
 in Asia, & Græcia atque versatus magistratu exacto à populo damnatus
 est, multaque ei decies æris dicta. Ante hæc tempora anno primo belli
 Punici secundi, hoc est urbis dxxxv. duo Quæstores Romani à veniente
 in Ligures Hannibale intercepti sunt C. Fuluius, & L. Lucretius. Sub
 Augusto Q. Lucretius Q. F. Vespillo Cof. fuit cum C. Sentio Saturnino
 anno dccxxxiv. Fuerat autem is à Triumuiris proscriptus. Primus
 ex ea familia hoc cognomine appellatus est is Lucretius Aedilis, qui
 Tiberij Gracchi occisi à P. Scipione Nasica corpus in Tiberim proiecit.
 Vespæ, & Vespillones Festo dicuntur, qui vesperi eos efferunt, qui fune-
 bri pompa duci propter inopiam nequeunt. Annus Gracchanæ cedis fuit
 dccxx. A Cicerone in Bruto Q. Lucretius Vespillo inter oratores enu-
 meratur, qui in priuatis causis versaretur, & laudatur, vt actus, & iuris
 peritus. Offella cognomine Lucretium quendam legi fuisse, occisum
 à L. Sulla Felice dictatore, siue à L. Bellieno auunculo L. Catilinæ ex
 eius auctoritate, quod ausus esset petere Consulatum contra eius volun-
 tatem; quod cum populus Romanus indignè tulisset, aduocata tuncione
 omnes se id ausuisse certiores fecit: vt verba à tyranni facto non discre-
 perent. Hinc Florus & Asconius Asellum appellant non sine mendo, vt
 credimus. Sed ego eos omnes, quos post Tricipitinos, & Fladium primo
 excepto enumeravi, suspectos habeo, vt ex patriciis Lucretiis non fue-
 rint; & in eam opinionem propensior sum, vt credam plebeios fuisse.
 Quamobrem duplicem Lucretiam, vt pleraque facere oportet patri-
 ciorum & plebeiorum familiam.

DE LUTATORIVM.

LUTATORIVM plebeia familia, sed nobilissima fuit, clarissimis
 viris atque ornamentis illustris. Consulatus quinque, censuras duas,

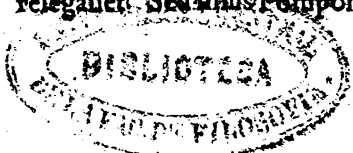
Triumphos tres, & Principatum Senatus quinque tantum viri consecuti sunt. Omnes Catuli cognomine, vno excepto Cerceone, & ipsi eorumque parentes solo Caji, aut Quinti prænominibus nuncupati. Primus C. Lutatius, C. F. C. N. Catulus Consul cum A. Postumio Albino Flamine Martiali anno vrbis conditæ DCLXI. insignem victoriam de Pœnis optinuit, & finem bello Punico primo post XLIII. an. imposuit. Anno proximo III. Nonas Octob. Proconsule navale triumphum egit. Cū Q. Valerio Pretore contendit. Atilio Calatino spoliis iudice, & facile vici, ut quavis, dum proeliū commissum esset, Consul in lecto. Claudius accubuerit. Prætorque pugnaverit, tamen cū imperiū Consulis fuerit, & auspiciū, eidem ius triumphandi competiisset. Eodem anno Q. Certo frater & Consul fuit cum A. Manlio Torquato iterū, & triumphavit de Faliscis kal. Mart. Quinquennio post idem Quintus Censor fuit cū L. Cornelio Lætulo. Caudino, & in magistratu mortuus est. Ceronis cognomen à cauda dictū credimus, unde cercalopex, & cercopithecus. Eodē cognomine C. N. Lutatius ad Regē XII. Persen cum aliis legatus profectus est an. DCCC. Sequitur C. Catulus, qui cū L. Veturio Philone cōsul fuit an. DCCCIII. Huius parētes ignoramus, sed ex superioribus fuisse credimus. Post hos fuere duō Q. Catuli insignes viri, quos Cicero ita distinguit, ut alterum patrē, alterum filium appelleret. Pater collega C. Marij in quarto Consulatu fuit an. DCLII. & ambo consules de Cimbreis, alijsq; barbaris gentibus præclarissima victoria potiti, anno proximo Proconsulibus triumphum egerunt. Huius mater Popillia post mortem Q. Catuli prioris viri L. Iulio Cæsari nupsit, ex quo liberos duos L. Cæsarem, & C. Cæsarem Strabonem suscepit. Laudata Popillia est à Q. Catulo filio suo post mortem exemplo singulari. Hic est ille Q. Catulus, quem Cicero cum C. Cæsare fratre nupit lib. I. de Oratore interfuisse illi sermoni, quo L. Crassus, & M. Antonius de ratione dicendi vsi sunt. Eius vxor Domitia C. N. Domitij Ahenobarbi filia C. N. Domitij soror, qui Tribunus plebis legem de sacerdotiis tulit. Ex ea Q. Catulū, & Lutatiam procreavit, quam L. Hortensius orator duxit. Sunt qui hanc Seruiliā matre fuisse credant. Mortem sibi concipuit cubiculo inclusus nuper calce illito, & igne admoto, cū L. Cinna, & C. Marius Cæsares fratres, & alios Senatores occidi iussissent, & à militibus à collega Mario missis quzeretur anno DCLXVI. Post quattuor annos Capitolium conflagravit, quem Q. Catulus filius curavit restituendum, quamobrem Capitolinus à Suetonio appellatur. Consul fuit cum M. Annilio Lepido anno DCLXXXV. cum L. Sulla se Dictaturæ perpetuæ abdicasset, maximis conventionibus à duobus Consulibus inter se, utpote diversarum factionum homines contenderunt, & Lepidum Catulus ex Italia eiecit. Censuram cum M. Licinio Crasso post XLII. annos gessit, sed discordia brusca Austrum non fecerunt. quadriennio post principem Senatus à Censoribus lectum, & eodem anno mortuum esse ferunt. eius adulescentiæ delicatio quæ pariterat, fuit. Sed cum de mittendo in Asiam aduersus Mithridatem duce ageretur, & Manilius Tribunus plebis legem promulgasset, ut C. N. Pompeius mitteretur, dissuasit hic idem Q. Catulus, qui cum in concione diceret, non in vno Pompeio omnia esse ponenda, neque eum omnibus periculis obliuiscendum esse, quæ animi haberet, si quid ei accidisset, in quo spectem essent habituri, vna voce populus exclamavit

clamauit in te. Cepit inquit Cicero, qui tunc Prætor erat, & Maniliæ rogationis suator, cepit magnum suæ virtutis fructum, atque dignitatis: cum omnes prope vna voce in eo ipso vos spem habituros esse dixistis. Etenim talis est vir, vt nulla res tanta sit, ac tam difficilis, quam ille non & consilio regere, & integritate tueri, & virtute conficere possit. Vterque Q. Catulus & pater, & filius eruditissimi tum Græcis, tum Latinis litteris fuerunt. pater libros scriptos de reb. gestis & consulatu, eiusque carmina vt mollia, & delicata laudantur. Filius non fuit in oratorum numero, sed elegans quoddam, & eruditum orationis genus sequebatur. Huius filiam duxit Mummius L. Mummiij Achaici, qui Corinthum euertit, nepos; ex qua Mummiam Achaicam suscepit Ser. Sulpicij Galbæ Imperatoris matrem. Itaque Galba statuarum titulis se pro nepotem Q. Catuli Capitolini semper adscripsit: & cum generis sui imagines longo ordine in atrio collocaret, paternam originem ad Iouem; maternam ad Pasiphaëa Minois uxorem retulit. Tanta erat illis temporibus cæcitas; vt nobilissimum hic se esse putaret, si genus duceret, vel ab illo omnium cubilium adultero, vel ab hac suæ pudicitie supra sexum, atque femine conditionem prodiga.

MANLIA.

MANLIA gens patricia clarissima fuit, & ab ipsis initiis libertatis ad Cn. Pompei, & C. Cæsaris Consulatum tempora multis præclaris viris effloruit. Initio Vulfonis, & Capitolini cognomine, postea Imperiossi, & Torquati multi vsi fuerunt, vnus. atque alter Atticus, Acidinus, Fuluius, Longus appellatus est. Fuerunt etiam Vulfones posteriores à Torquateis, & Imperiosseis distincti. Nos igitur prius de iis agemus, qui ante primum Imperiossum in maioribus magistratibus fuerunt, hos sequentur Imperiossi, illos Torquati, Torquatos Vulfones posteriores, & Acidinus Fuluius. Nouem igitur Manlij fuerunt, primo loco à nobis constituti, qui Consulatus tres, Tribunatus Consulari potestate duodecim, Dictaturam, Decemviratum legibus scribendis, & ouationes duas optinuerunt. At Imperiossi tres Consulatus duos, Dictaturam, Censuram, & Magisterium Equitum: Torquati autem septem Consulatus vndecim, Dictaturas quattuor, Censuras duas, Triumphos tres consecuti sunt. Postremo Vulfones posteriores tres Consulatus quattuor, triumphos duos. Acidinus nouo exemplo Consul cum fratre germano fuit, & ante Consulatum ouans urbem ingressus est. Tot præmiis secunda virtus Manliorum exornata annos quadringentos & amplius emicuit. Primus Consul, vel vt tunc appellabant, Prætor Cn. Manlius fuit, cuius cognomen ignoramus, cum M. Fabio Vibulano iterum anno urbis CCLXXIII. post Reges exactos an. x. l. x. Fortiter aduersus Etruscos pugnans cum Q. Fabio collega fratre occisus est. M. Fabius victor, quamuis saucius, & triumphum recusauit, & se Consulatu abdicauit. Sexto ab hinc anno A. Manlius Cn. F. P. N. Consul fuit cum L. Furio Medullino, & lustrum octauum fecit; non enim Censores adhuc creati erant. Idibus Martiis ouans ingressus est; quod inducias cum Veientibus fecerit.

Anno cccxix. missus legatus est ad leges Græcorum conscribendas cum SP. Postumio Regillensi, & Ser. Sulpicio Camerinoreas cum attulissent, Consulibus abdicantibus Decemviri cum aliis collegis creati sunt legibus scribendis anno vrbis trecentesimo secundo. His duodecim tabularum lex fons, & origo totius iuris civilis Romanorum debetur. Huius cognomen Bassi vel Vulsonis fuisse, vt superioris Cincinnati, aut Cæcinali cubicu inueni; sed parum tutum esse existimaui eorum librorum fidem sequi. Tertius L. Manlius est, quem Capitolinum Liuius appellat, **II I** **IV** Tribunus militum fuit anno cccxxxi. Hunc sequitur M. Manlius eodem magistratu functus post alterum annum, cuius & parentes, & cognomen ignoramus. Post hunc M. Verrius debemus A. Manlium. A. F. Cn. N. Vulsonem Capitolinum, qui cum aliis quinque Trib. Mil. fuit anno cccxliix. & biennio interiecto iterum. Additurque à quibusdam tertius Tribunatus anno cccclvi. quod Liuius A. Manlius hoc anno Tribunus nuncupetur. Sed eundem esse non significat, cum is numerum tertium non addat. Ventum est ad M. Manlium Capitolinum, qui bonis initiis, dum altissimum gloriæ gradum consecutus altiora se cogitat, ex eodem Capitolino saxo, quod seruauit, deiectus est. consul is fuit anno ccccli. Cum L. Valerio Potito, ouans de Acqueis urbem ingressus est. Biennio post vrbe capta à Galleis, in arce Capitolina, dum anseres obstrepunt, hostes adesse intelligens, eos deiecit ex cuniculo, qua aggressi arcem erant. Interrex fuit triennio post, damnatus est anno cccclxx. Post hunc nemo Manlius Marci prænomine est usus. Huius fratres fuerunt Aulus, & Titus Manlius, quorum alter fortasse est is, de quo locuti sumus A. Vulso Capitolinus. Sex ciuicas tulisse hunc M. Capitolinum, in quibus vnam de duce Seruilio Plinius lib. **xvi** auctor est. Sed Liuius spolia hostium caesorum triginta, dona imperatorum xl. in quibus insignes duas murales coronas, ciuicas octo: inter seruatos ciues C. Seruilius Mag. Eq. nominatum. Capitolini nomen non hunc primum adeptum ostendunt alij, quos retulimus, quod in Capitolio habitarent, ita appellati: id deinde patriciis prohibutum. Septimus est A. Manlius, quem ter Tribunum Militum fuisse Liuius affirmat anno vrbis cccclxv. & cccclxix. & cccclxx. Sunt qui quartum Tribunatum addant post annos duodecim, quo **V II** **V III** anno Liuius A. Manlii Tribuni mentionem facit. Octauo loco C. Manlij Tribunatus cum P. Manlij tribunatu coniungitur anno cccclxxiv. Publius hic Capitolinus cognomento Dictator fuit suffectus M. Furio Camillo abdicanti seditionis sedandæ, & rei gerendæ causa anno cccxxv. Is C. Licinium Caluum primum plebeium Magistrum Equitum dixit. Anno huic proximo idem P. Manlius siue alter eiusdem nominis Tribunus Militum fuit, quem Verrius Flaccus A. F. A. N. Capitolinum appellat, nec addit notam, quam solet secundis magistratibus. Imperiossi cognomen primus habuit L. Manlius A. F. quod nimis seuerè delectum habuerit Dictator anno vrbis cccxc. Clauis fingendi causa creatus. Cui M. Pomponius Tribunus plebis diem dixit, quod aliquot sibi dies ad Dictaturam gerendam addidisset, quodque Titum filium, qui postea Torquatus appellatus est, rus ab hominibus relegasset. Sed filius Pomponium coëgit iurare se ab accusatione discessurum.



surum. Alter Torquati frater is est, vt arbitror, quem M. Verrius Cn. Man-
 lium L. F. A. N. Capitolinum Imperiosum appellat. Consul is fuit cum II
 M. Popillio Lenate anno quarto post patris Dictaturam. Iterumque an-
 no interiecto cum C. Marcio Rutilo, vt quidam arbitrantur; neque enim
 à veteribus proditum est eundem iterum creatum. Interrex biennio post
 fuit. Censor cum eodem Rutilo primo è plebe fuit anno CDII. lu-
 strum fecisse dicuntur XXII. Tertius alter Cn. Manlius superioris, vt
 creditur filius, nisi forte idem ipse est, Magister Equitum fuit à Dictato-
 re L. Furio Camillo dictus anno CDVIII. Torquati cognomen inue- III
 nit T. Manlius L. F. A. N. Imperiosus cum anno CCCXCII. cum .III.
 Gallo pugnat, & ei torquem aureum detrahit, eoque se induit. Hic ter
 Dictator, ter Consul fuit, & in tertio Consulatu triumphauit. Primam
 Dictaturam gessit anno vrbis quadringentesimo rei gerundæ causa
 Magistrum Equitum dixit A. Cornelium Cossium. Iterum Dictator
 quarto deinde anno comitiorum habendorum causa eundem Mag. Equ.
 dixit. & biennio post Consul fuit cum C. Plautio Vennone. iterumque
 Consul cum C. Marcio Rutilo tertium ann. CDIX. Tertium Consulatum
 gessit cum P. Decio Mure quadriennio post; & vrgentibus Latinis insi-
 gnem victoriam optinuit. Collega se deuouit, & occisus est. Hic Titum
 filium, quod eius iniussu pugnavit, licet victorem occidi iussit. Quamob-
 rem odiosum se iuuentuti Romanæ fecit, nemoque ei adulescens nobilis
 obuiam processit urbem ingredienti, dum triumphum agit xv. kal. Iunias
 de Latineis, Campaneis, Sidicineis, & Aurunceis. Tertia Dictatura fuit
 anno DXXXIII. comitiorum, vt creditur, causa. Alter Torquatus supe- II
 rioris fortasse nepos in Consulatu, quem cum M. Fulvio Patino gessit
 anno CDLIV. ex quo lapsus, dum se exercet, mortuus est. Tertius à Ver- III
 rio Flacco A. Manlius T. F. T. N. Torquatus Atticus appellatus Censor
 fuit anno DVI. cum A. Atilio Calatino, & lustrum fecerunt XXXVIII.
 Consul triennio post cum C. Sempronio Blaeso iterum factus est. ite-
 rumque Consul cum Q. Lutatio Cercone anno DXII. cum eodem de IV
 Falisceis triumphum egit. Cerco kal. Martiis, Atticus iv. Nonas Quar-
 tus T. Torquatus T. F. T. N. proximi frater, aut fratris filius vt suspica-
 mur, consul fuit cum C. Atilio Bulbo iterum sexennio post illum trium-
 phum, & de Sardeis VI. Idus Martias hic quoque triumphauit. eodem
 anno pace vbique parta templum Iani iterum clusum fuisse veteres
 prodiderunt. Sub Numa Rege antea solum clusum fuerat. Tertio tem-
 poribus Augusti Cæsaris. Censuram gessit cum Q. Fulvio Flacco anno
 DXXII. Sed lustrum non fecerunt, quod vitio facti fuisse dicerentur.
 Itaque abdicarunt Verrio teste. Septimo postea anno cum eodem
 Flacco iterum Consule iterum hic ipse Torquatus Consul fuit. Di-
 ctator quoque anno DXLV. tum comitiorum habendorum, tum ludo-
 rum causa fuit. Triennio antea cum Comitibus Consularibus prærogati-
 ua centuria cum consulem faceret, & aliæ idem facturæ esse viderentur:
 oculorum valetudinem excusauit, quæ cum excusatio recepta non esset;
 neque ego vestros, inquit, mores Consul ferre potero, neque vos im-
 perium meum. Hunc filius, vt opinor, Auli sequitur T. Manlius A. V
 F. T. N. à Verrio dictus, quem Valerius iuris ciuilis, & Sacrorum Pon-
 tificum peritissimum appellat. Consul hic fuit cum Cn. Octauio

anno Urbis DCCCXII filium D. Iunio Silanò in adoptionem dedit, in quem auditis Macedonum legatis sententiam tulit pecunias cum à sociis accepissè, eaque de causa & republ. & domo sua indignum esse. Eam notam filius tam acerbe tulit, vt eadem nocte se ipsum laqueo interemerit. Pater funeri noluit interesse, sed consultoribus eodem tempore vacare. Proximo anno A. Torquatus fratri in consulatu successit, cuius collega fuit Q. Cassius Longinus. Prætor triennio ante fuerat, de rebus capitalibus quæstiones exercuit. Septimus L. Torquatus Consul fuit cum L. Aurelio Cotta anno DCXXCII. Hi videntur præmio legis Consules facti, cum accusassent ambitus P. Sullam, & P. Autronium competitores Consules designatos, & optinuissent. Sed maximum periculum Kal. Ian. & Nonis Febr. subierunt ab eisdem, quos accusauerant, inita coniuratione cum L. Catilina. & CN. Pisone. Sed detecta coniuratio est, & CN. Piso in Hispaniam missus, Catilina Consulatum cum optinere non potuisset, Cicerone Consule biennio post, iterum coniurationem instituit. Extat Ciceronis oratio pro P. Sulla, ex qua apparet L. Torquatum L. Torquati consularis viri filium, cuius mater Asculana fuisse dicitur, Sullam accusasse, vt vtriusque coniurationis non expertem. Hic est L. Torquatus filius, quem vt Epicureum fingit idem Cicero lib. I. de finibus cum eo longum habuisse sermonem. Fuit eodem tempore A. Torquatus quæstor in Milonem de ambitu. Nunc ad Manlios Vulsones posteriores venio. Primus L. Manlius A. F. P. N. Vulso Longus Consul fuit anno ccccxvi. cum Q. Cædicio, & eo mortuo cum M. Atilio Regulo iterum. bello Punico primo in Consulatu naualem de Pœneis triumphum egit. Iterum Consul fuit II sexto ann. à priore. eiusque collega C. Atilius Regulus iterum. Alter CN. Vulso CN. F. L. N. à Verrio dictus, superioris, vt credimus, nepos Consul fuit cum M. Fulvio Nobiliore anno DLXIV. triumphum egit III. Nonas Martias biennio post de Galleis Asiaticis. Huius res gestas Hannibal Græce scripsit. Tertius A. Vulso superioris frater, vt existimamus, cum à Verrio Flacco CN. F. L. N. vt ille appelletur, Consul fuit cum M. Iunio Bruto anno DLXXV. Præter hos P. Manlius Vulso Prætor Sardiniam optinuit anno DCLIII. & anno postea XLIII. L. Vulso P. R. Siciliam eadem prouinciam biennio post C. Vulso Prætor sortitus est. Reliquum est, vt de Acidino Fuluiano agamus. Q. Fuluius Flaccus, qui quater Consul, semel Dictator, Censor, Magister equitum, & Triumphalis fuit, filium in adoptionem dedit L. Manlio L. F. Acidino. Itaque filius, qui antea, vt credimus, M. Fuluius Flaccus dicebatur, postea L. Manlius L. F. L. N. Acidinus Fuluianus appellatus est. αὐδύς Græcis imbecillum significat, ac tenuem: inde fortasse Acidini cognomen deducitur. nisi potius ab acido Acidinus est. Hic cum fratre germano Q. Fulvio Q. F. M. N. Flacco quod numquam alias ante Cæsarum imperium accidit, Consul fuit anno Urbis DLXXIV. Triumpharunt duo fratres germani Metelli eodem die, duo etiam Censores eodem anno fratres patruales fuerunt, & vt Paterculus refert, duo quoque Censores fuerunt Scipiones, siue Cæpiones fratres germani, quod, vt alia multa, quo anno acciderit, ignoramus. Acidinus biennio ante Consulatum cum P. Scipione Nasica, & C. Flaminio Aquileiam

Coloniam

Coloniam Latinam Triumuir deduxit. ex Hispania Citeriore Pro prætor-
re fuisse reuersum ouantem constat anno vrbis DLXVIII. Prætor is fue-
rat ante triennium. Alius quoque L. Acidinus Prætor fuit an. DXLIII. M.
Marcello IV. Consule. Idemque vt arbitrator post vndecim annos ex Hi-
spania reuersus à senatu, vt ouans ingrederetur, impetrauerat; sed à M.
Porcio Læca TR. PL. prohibitus est. magnum tamen auri & argenti pon-
dus in ærarium tulit. Præter hos omnes P. Manlius Cos. fuisse dicitur cum
C. Papirio Carbone anno DCXXXIII. sed is Mallius, aut Manilius for-
tasse est, quæ ambæ Consulares familiæ fuerunt; quamuis à multis tam
Græcis, quàm Latinis & inter se, & cum hac Manlia confundantur. vt
in collega P. Rutilij Rufi. Cos. an. DCXLIX. quem Cn. Mallium in titu-
lo veteris monumenti appellatum esse scio, & in collega L. Marcij Cen-
sorini, qui Consul fuit an. DCIV. quem Manium Manilium P. F. P. N.
Verrius appellat. Prætorum quoque L. Manlium fuisse scimus anno pri-
mo belli Punici secundi, vrbis conditæ DXXXV. & post vndecim annos
C. Manlius Prætor Siciliam optinuit. Nec dubito, quin apud Liuium lib.
xxviii. Q. Manilius Thurinus fuerit is, qui Ædilis Plebis cum M.
Pomponio Mathone ludos plebeios instaurauit anno D XLVI. & anno
proximo Prætor peregrinus fuit. quamuis Q. Manilius mendose legatur.
At P. Manlius anno DLVIII. Prætor Hispaniam citeriorem prouin-
ciam optinuit, adiutorque M. Porcio Catoni Consuli datus est. Idem i-
terum Prætor eandem prouinciam optinuit post annos tredecim. Qua-
rendum quoque est, quis nam L. Manlius fuerit, qui cum L. Minu-
cio Myrtilo iussu M. Claudij Prætoris Urbani, quod legatos Car-
thaginensium pulsassent traditi legatis sunt, vt Carthaginem duce-
rentur.

MARCIA.

MARCIA gens duplex patriciorum, & plebeiorum, vtraque nobi-
lissima: illa vetustate, atque origine à duobus Romanorum Regibus or-
ta, atque decorata, & Coriolano clarissimo viro, atque fortissimo illu-
stris: hæc in varias stirpes diuisa multis insignibus viris eluxit. Nam &
Rutili, & ex his orti Cenforini, & Philippi, & Figuli, ac Reges, & si
qui alij alijs cognominibus distinguuntur, omnes plebeij fuerunt. At pa-
tricij, quos maiorum gentium dicere possumus, si eorum opinionem
sequamur, qui credunt à L. Iunio Bruto primo Consule adscitos ex e-
questri ordine, primos patricios minorum gentium fuisse appellatos, ex
Sabinis Romam cum Numa Pompilio Rege migrarunt. Numa Marcus
princeps gentis appellatus est, quod Marci filius esset, vt Numa Rex,
quod Pomponis esset, Pompilium gentis nomen inuenit. Hunc Numam
Marcium Præfectum Urbis fuisse, & Pontificem Maximum sub Numa,
& Tullo Hostilio inuenio. ex vxore Pompilia Numæ Regis filia Ancura
Marcium Regem quartum Romanorum suscepit. Numæ Regis vxor Ta-
tia Titi Tatij Regis Sabinorum filia fuit, qui Romæ cum Romulo
regnauit. Ex ea Pompilia nata fuerit, nec ne, ignoramus. Sunt, qui
asserunt eundem Regem quattuor præterea filios procreasse Pom-
ponem, Pinum, Calpum, & Marcum siue Mamercum, vtroque

enim nomine idem significatur, vt cum Mamers Mars dicitur. Ab his ortos fuisse Pomponios, Pinarios, Calpurnios, & Marcios, quos falso Mamericios Plutarchum appellasse, quidam arbitrantur. Ita duplex origo Marciorum, aut à Numæ Regis filio, aut ab Anco Rege, & à Numæ filia, orationibus, & laudationibus funerum iactabatur. Quibus affirmat Cicero historiam rerum Romanarum effectam esse mendacem. Multa enim, inquit, scripta sunt meis quæ facta non sunt. falsi triumphi, plures Consulatus, genera etiam falsa, & à plebe, vel ad plebem transitiones, cum homines humiliores in alienum eiusdem nominis infunderentur genus. Anci prænomen Marcij Regis Sabinum esse Varro significat, quidam Græcum esse putant à vitio brachij nimis adunci. Regnavit annos xxiv . triumphum bis egit de Veientibus, & Sabineis, Ostiam Coloniam deduxit. Duos filios, qui postea L. Tarquinius Priscum Regem occiderunt, reliquit, quos Servius Tullius Rex in exilium misit. Tarquinius annos xxix . regnavit. occisus est anno urbis conditæ clxxv . Ab hoc anno ad ccix . nulla Marciorum mentio, quod sciam, fuit. Tum Cn. Marcius, quem Caium Plutarchus appellat, à Postumo Cominio Consule laudatus, quia fortem se, dum Corioli Volscorum oppidum caperetur, ostenderat; qui cum ei multa dona optare concederet, equum, & hospitem tantum Marcius Coriolanus, sic enim appellatus postea est, optavit. Anno proximo cum repulsam in Consulatus petitione tulisset, & de Tribunorum Pl. potestate abroganda in Senatu consilium dedisset, ne damneretur præsens, solum vertit in patriam magnum Volscorum exercitum quadriennio post duxit sed Vetustæ matris, & Volumniæ vxoris, & aliarum matronarum precibus ab incepto destitit. Matronis multa concessa à Senatu enumerantur, aram Fortunæ muliebri eodem loco faciendam curarunt, quo id impetraverant. Coriolani mortem variè veteres scripserunt. Alij à Volsceis prodicionis crimine inuisum occisum esse, alij se ipsum interemisse, vt Themistoclem; tertij senem admodum in exilio esse mortuum. Plebeiorum vetustissimus C. Marcius, qui Tribunus plebis fuit. auno post urbem conditam ccclxiv . Rutilorum, & Censorinorum tres Consulares ante Augusti tempora fuerunt, quorum primus quater Consul, bis triumphum egit, idemque primus è plebe Dictator, primusque plebeius Censor fuit. Alter cum bis Censor fuisset, quod nemo vnquam optinuit: Censorini cognominis causa fuit. Tertius & Consulatum, & Censuram consecutus est. Primus igitur C. Marcius L. F. C. N. Rutilus in primo Consulatu, quem cum Cn. Manlio Imperiosso ii . gessit an. cccxvi . de Priuernatibus triumphavit kal. Iuniis & anno proximo de Tusceis pridie Nonas Mai Dictator, Quarto postea anno iterum Consul fuit cum P. Valerio Potito. Publicola. Anno verrente Censor cum Cn. Manlio Imperiosso, lustrum fecerunt xxii . Tertium Consul fuit anno cdix . cum T. Manlio Torquato ii . & cum Q. Seruilio Ahala quartum Consul vno anno interiecto honoribus vacuo. Ex hoc clarissimo principe familiz natus est C. Rutilus, qui cum Q. Fabio Maximo Rulliano iterum ann. cdxliii . Consul fuit. Censuram priorem gessit post annos xvi . cum P. Cornelio Aruina. lustrum fecerunt trigessimum. Iterum Censor post annos novem & viginti, hoc

hoc est anno cccxxxciix. cum Cn. Cornelio Blasio fuit, lustrum-
que fecerunt xxxv. Tunc Censorini nomen accepit, quod posteris quo-
que accessit. Populum insepuisse dicitur. quod bis eidem tantam pote-
statem detulerit: & ne aliquis bis Censor fieret, legis promulganda au-
ctorem fuisse. Tertius L. Marcius C. F. C. N. Censorinus Manij Manilij
in Consulatu collega anno primo tertij belli Punici, hoc est anno vrbis
dciv. biennio post Censor fuit cum L. Cornelio Lentulo Lupo. lustrum
fecerunt lvi. Hunc nepotem, aut pronepotem superioris fuisse cre-
dimus.

PHILIPPI.

PHILIPPI quattuor, Consulatus quinque, Censuras duas, Magiste-
rium Equitum, & triumphum optinuerunt. Primus Q. Marcius Q. F. Q. I.
N. in Consulatu, quem cum L. Aemilio Barbula gessit, triumphavit de E-
trusceis kal. Aprilis anno cdlxxii. Magister Equitum fuit anno xlii.
Cn. Fulvio Maximo Centumalo Dictatore clavi figendi causa. Sequitur
Q. Philippus L. F. Q. N. Verrio teste, quem proximi nepotem fuisse suspi-
camur. Consul fuit cum SP. Postumio Albino an. dlxvii. ob Bacchana-
lia ex Senatus consulto Consules quaestiones exercuerunt in plerasque fe-
minas non viles; quæ sacrorum prætextu turpiter vixerant ante biennium
Prætor Siciliam optinuit. Iterum Consul fuit cum Cn. Servilio Cæpione
an. dxxciv. quinquennio post Censor cum L. Aemilio Paulo. Lustrum
fecerunt liii. Huius filius Q. A. Limus commemoratur. Tertius L. Phi-
lippus Q. F. Q. N. cuius mater Clodia soror fuit Appij Pulchri C. F. Con-
sularis viri, clarissimus vir fuit, & post L. Crassum, & M. Antonium elo-
quentissimus: in Tribunatu plebis legem Agrariam promulgavit, Sed
eam non pertulit, in Tribuni Militaris, & consulatus petitione repulsam
tulit, consul tamen factus est cum Sex. Iulio Cæsare anno proximo ante
Mariscum, siue sociale bellum: hoc est vrbis an. dclxi. in eodem consu-
latu M. Drusi TR. PL. conatus fregit, eiusque leges L. vias neminem te-
nere decernendi senatui auctor, vt consul & Augur fuit, vt pote contra
auspicia latas. Censor cum M. Perperna quinquennio post lustrum condi-
ti lxxvii. Quartus L. Philippus L. F. hoc est superioris L. Philippi filius
consul fuit cum Cn. Lentulo Marcellino an. dcxcv. Hic vitricus fuit
C. Octavij, qui postea adoptione maioris avunculi C. Cæsar Octavianus
appellatus est, & postea Augusti cognomine imperium tenuit. Namque
Atia Augusti mater post C. Octavij Prætorij viri mortem L. Philippo
nupsit ex qua L. Philippum procreavit, vt Dion scribit. Ovidius vero in
calce lib. vi. fastorum materteram Cæsaris Augusti Philippo nupsisse
ait, & ex eo natam Marciam, quæ tum ab Ancæ Rege, tum ab eo Philip-
po, qui templum Herculis Musarum ædificavit, genus duceret. Hunc
autem Augusti tempore fuisse, qui id templum construxerit, Sueton-
ius auctor est. Ex alia uxore Philippi Martha nata est M. Catonis,
& Q. Hortensij vxor, quæ viud Catone ab Hortensio expetita esse
dicitur, & mortuo Hortensio ad Catonem rediisse. L. Philippum
patrem inuenio Gellij vitricum fuisse, & Gellij Postumij matris.
Est autem is Gellius quem Catullus amplissimis verbis prosequitur,

in quem Cicero in *Settiniana* inuehitur, frater vt arbitror L. Gellij Publicolæ viri Censorij. Figulos duos tantum consulares reperio ambos eodem prænominē. Prior C. Marcus C. F. Q. N. consul cum P. Cornelio Scipione Nasica, qui corculum dictus est, anno D x c i. Sed Figulus ē Gallia, Nasica ē Corsica redierunt, & abdicarunt se consulatu, quod vitio facti esse dicerentur. In eorum locum facti sunt P. Lentulus, & Cn. Domitius Ahenobarbus. Iterum tamen consul sexto postea an. fuit cum L. Lentulo Lupo, cum Delmatis varie pugnauit, victoria tandem potitus est. C. Figulum Prætorem fuisse inuenio anno D x x c i v. eum hunc ipsum fuisse arbitror, & Classi præfectum fuisse. Huius filius C. Figulus iuriconsultus cum in petitione Consulatus repulsam tulisset, postridie fertur consulentibus dixisse, Vos consulere scitis, Consulem facere nescitis. Alter consularis C. Figulus C. F. à Dione appellatur, Figuli iuriconsulti, vt arbitror, filius, aut nepos. Consul fuit cum L. Iulio Cæsare anno D c x x c i x. Ante hos T. Marcus Figulus anno D x x i v. muntauit. Senatui palmam enatam in impetio suo.

R E G E S.

REGES duos etiam Consulares inuenio, & alterum triumphalem Prior Q. Marcus Q. F. Q. N. Consul fuit cum M. Catone Liciniano anno D c x x x v. Pro consule an. proximo triumphum egit de Liguribus Stacenis i i l. Nonas Decembres. Hic in consulatu vnicum filium amisit magnæ ætatis adolescentem; eodem die Senatui habuit. Alter Q. Rex superioris vt creditur fratris filius consul fuit an. D c x x c v. maioreque parte anni solus consulatum gessit, propterea quod cum L. Metellus collega initio anni mortuus fuisset, & eum qui ei successus fuerat, antequam iniret, mortuum fuisse audirent, religioni habitum est Regi collegam creare. Ex hac familia Marcia fuit auia paterna C. Cæsaris. Dictatoris. Nam cum in funebri oratione Iuliam amitam, quæ C. Marij septies consulis vxor fuit, laudaret; eius paternum genus cum diis immortalibus coniunctum esse dicebat, cum à Venere Iulij essent; & maternum ab Regibus ortum; cum ab Anco Marcio Marci Reges essent, quo nomine fuisset mater amita. Captasse quoque P. Clodium A. P. F. Pulchrum constat Q. Marcij Regis consularis hereditatem, qui Tertiam Clodium eius sororem duxerat, ex Ciceronis ioco discere quis potest. sed ad Consules reuertamur. Ante hos omnes, quos diximus Philippos, Figulos, Reges Q. Marcus Tremulus fuit, qui bis Consul, & triumphalis Marcie genti maximum ornamentum addidit. Priori Consulatu, quem cum P. Cornelio Aruina gessit, triumphum egit de Anagnineis, Hernicisque prid. kal. Quintilfes anno c d x l v i i. statua ei equestris togata ante ædem Castorum statuta est, quod Saminites bis deuicerat, & Anagnia capta populum stipendio liberauerat. Prætorem inuenio urbanum fuisse M. Marcium Rullam anno D x l i x. & biennio post legatum Carthaginem missum cum L. Veturio, & L. Scipione. sine cognomine insignis vir L. Marcus fuit Septimij filius eques Romanus, qui morte Publij, & Cn. Scipionis, quorum alter Africanus, alter Nasica pater fuit, perditas res in Hispania collecto exercitu restaurauit, & maximus ho-

mos hostium exercitus vicit. Senatum tamen offendit: quod se Proprætore appellauerit in litteris, quibus de rebus gestis cum certiore fecit. A militibus enim nouo exemplo fuerat dux electus, & Proprætore salutat. Eidem ferunt concionanti caput ardere visum; clypeumque in Capitolino templo positum esse, quod Marcium diceretur cum imagine Asdrubalis ab eo victi. VII M. Marcius Tribunus Militum secundæ legionis occisus à Gallis anno DLX. M. Marcius Rex sacrorum moritur anno DCLIII. quem arbitror patricium fuisse. Nam Cicero in oratione ad Pontifices Regem Sacrorum, Flamines, Salios, & ex parte dimidia sacerdotes, & Interregem, & eum, à quo is proditur, patricios esse oportere affirmat. L. Marcius cum Q. Fulvio Ædilis Curulis fuit anno DCCCIX. cum Hecyra Terentij tertio relata est, potuit is esse L. Marcius Censorinus, quem Consulem fuisse diximus post annos XVI. De aqua Marcia varietas inter scriptores est, à quo nomen sumpserit. Plinius Marcia inquit, quondam Aufeia, fons ipse Piconia. Primus eam in urbem ducere auspicatus est Ancus Marcius vnus è Regibus: postea Q. Marcius Rex in Prætura rursusq; restituit. M. Agrippa. Plutarch. Marcij inquit fuisse Publius, & Quintus, qui maximum, puerissimumq; Romæ aquæ ductû fecere. Iulius Frōtinus anno ab vrbe cōdita DCVIII. Ser. Sulpitio Galba, L. Aurelio Cotta Cos. datum est à Senatu negotium Marco Titio, qui tum Prætor inter ciues, & peregrinos ius dicebat, aquæ ductuum reficiendorum, & vt alias aquas duceret. Is hanc aquam à tertio miliario duxit, cui ab auctore Marcie nomen est. Fenestellam quoque is refert Marco decreta in hæc opera HS. DCCCIV. & Præturam in alterum annum prorogatam. Sed in verbis Frontini mēdum esse potest, vt pro Marcio, vel pro Marcio Tito M. Titius scribatur. nam cur à prænominē Marco Marcia, non à Titio nomine gentis Titia dicta est? quamuis Appia & via, & aqua à prænominē Appij Claudij dicitur, sed nonnulli Claudiam aquam dixere, & Appij prænomen genti Claudie ita hæsit vt raro apud alias inueniatur. Augent opinionum varietatem denarij Philippi Monetalis, qui adhuc extant, in quibus Anci Regis imago cernitur eius prænominē adscripto, & aquæ ductus his literis inscriptus AQVAMARCA. & in eo statua equestris cum his litteris PHILIPPVS. Non dubito, quin is Triumuir Monetalis, qui denarium signauit, voluerit gentis suæ monumenta celebrare, & se originem ducere ab Ancō Rege significare, & ab eo, qui aquam duxerit, & cui statua equestris donata sit, quem fortasse antea Tremulum cognomento appellauimus. Laudatur præterea à Plinio Manius Marcius Ædilis plebis, qui primus frumentum populo in modios assibus donauit. Nec est omit-tendus Marcius vates à veteribus Romanis celebratus, quisquis ille fuit. Sub Augusto Cæsare duos Consulares fuisse video ex censorinorum familia; quorum alter triumphalis etiam fuit. Prior L. Marcius L. F. C. N. Cos. ex Macedonia triumphum egit Kal. Ian. anno DCCCXV. eius collega fuit C. Caluissius C. F. Sabinus. Alter superioris filius C. Censorinus L. F. L. N. Consul fuit anno DCCCXV. Tiberij Cæsaris temporibus vnus Q. Marcius Barea eum T. Rustio Nummio Gallæ Cos. suffectus fuit an. DCCCXCIX. Neque post hæc tempora alium Consulem Marcium inuenio. Marcie Augustoniarum vxores, aut

concubinæ hæc à nobis collectæ sunt. Marcia Furnilla Titi Vespasiani filij vxor splendoris generis, vt ait Suetonius, ex qua filia nata est Iulia, quam Domitianus patruus adamauit. Marcia item Commodi Imper. concubina, quam Amazonis habitu diligebat, & Amazonium se, menseque Decembrem, vel Ianuarium appellabat. Hanc dum occidere meditatur, eius consilio occisus est. Marcia quoque L. Septimij Seneri vxor prior appellata est, cui Imperator factus statuas posuit. Marcie Otacilie Seueræ Augustæ vxoris Philippi Imperatoris multa monumenta extant, & pecunia eius nomine, & imagine signata. Fuit præterea Marcia Fabij Maximi vxor Liuiæ Augustæ valde familiaris. & Marcia Vestalis cum Licinia prius absoluta, postea damnata L. Cassio Quæsitore. cum Sex. Peduceus Tribunus P. L. L. Metellum Pont. Max. & totum collegium Pontificum criminatus est male iudicasse Æmiliam tantum condemnando, ceteras absoluendo, vt Asconius testatur in Miloniana.

M I N V C I Æ.

- M I N V C I Æ gentis familia duplex patriciorum, & plebeiorum, vtraque Consularis. Namque Augurini patricij Consulatus quinque, Decemviratum legibus scribendis, & Pontificatum Maximum optinuerunt. Rursus plebei Consulatus tres, triumphos duos, & Magisterium Equitum cuius imperium cum Dictatore nouo exemplo est æquatum. Præter hos Thermorum familia, quam plebeiam fuisse existimo, Consularis
- I. & triumphalis fuit. Primus M. Minucius Augurinus Consul fuit cum A. Sempronio Atratinio anno vrbis CCLVI. post Reges exactos anno XIIII.
 - II. Iterum cum eodem collega Consul fuit, vel vt nunc dicebatur, Prætor ante post superiorem Sexto. Anno proximo hoc est an. CCLXI. Consul fuerat
 - III. P. Augurinus cum T. Geganio Macerino. Tercius L. Minucius eodem cognomine ceteris & virtute, & præmiis præcellens Consul fuit an. CCXCV. cum C. Nautio Rutilo iterum coactus est abdicare à L. Quinctio Cincinnato Dictatore. Decemvir legibus scribendis fuit anno CCCII. & proximo, quo abdicare cum reliquis est coactus propter Appij Claudij collegæ libidinem, atque potentiam. Idem tamen siue alius eiusdem nominis præfectus Annonæ fuit anno CCCXIII. & proximo, quibus SP. Mælij facinus tyrannidem captantis, quem C. Seruilius Ahala interemit, detexit, & farris pretium trinis nundinis ad assem redegit. ob quas res vndecimus Tribunus plebei creatus est, & ei statua, atque columna stipe à populo collata extra portam Trigeminam statuta est non ex Senatusconsulto, sed tum primum ex populi decreto, vt Plinius auctor est. Liuius tantum boue aurato extra portam Trigeminam donatum asserit, falsumque esse imaginis titulum, quo diceretur vndecimum TR. PL. cooptatum; cum patricius fuerit, & patres non sinerent augeri numerum. Extant hodie Augurinatorum denarij cum columnæ, & Auguris
 - IV. imagine. Quartus Q. Augurinus Cos. fuit an. CCXCVI. cum C. Horatio Pulullo. Quintum inuenio SP. Augurinum Pontificem Maximum fuisse an. CCCXXXV. Postremo T. L. Minucium reperiō Consulem
 - VI. L. Postumij Megelli in Consulatu collegam an. CDXLIIX. mortuum esse,

se, eique suffectum M. Fuluium Curuum plebeium. Quod facit, vt dubitēt quidam, num ipse Minucius plebeius fuerit. Sed mihi non mirum esse videtur, vt initio anni duo patricij Consules fuerint, & postea altero mortuo plebeius fuerit suffectus. Venio nūc ad Minucios plebeios, quorum vetustissimus est M. Minucius Tribunus plebis anno cccclii. Ruforum vero primus Marcus ille Minucius, qui Cos. anno dxxxii. cum P. Scipione Asina, & quarto postea anno Magister equitum fuit Q. Fabio Maximo Verruculso ii. Dictatori, qui cum victorem Hannibalem cunctando coercuisset, eam cunctationem milites ignauiam, & socordiam appellantes à populo Romano optinuerunt, vt Minucio cum Dictatore requeretur imperium. Sed cum id in perniciem cessisset, nisi Minuciani à Fabianis fuissent summo periculo liberati, iterum se omnes Dictatori subiecerunt, eumque patrem appellarunt. Alter est Q. Minucius C. F. C. N. Rufus à Verrio dictus. is Consul an. dlvi. cum C. Cornelio Cethego, triumphum egit de Liguribus, & Boiis in monte Albano. Prætor Brutios prouinciam ante triennium optinuit. & M. Rufus Prætor peregrinis ius dixit, anno Consulatus Q. Rufi. Tertius Q. Rufus, quem aliqui M. appellant, Consul fuit cum S. P. Postumio Albino anno secundo belli Iugurthini, hoc est vrbis dcxlii. triumphum egit anno proximo de Scordisceis, & Triballeis ex Træcia. Thermum Consularem vnum inueni Q. Minucium Q. F. L. N. qui Proprætor anno dcxlii. ex Hispania Citeriore triumphū egit, Consul fuit biennio post cum L. Cornelio Merula. Hic Ædilis Curulis cum T. Sépronio Longo an. dlv. fuerat. & ab his ludi Romani quater instaurati fuerunt. Præturam biennio post gessit in Hispania Citeriore, ex qua, vt diximus, triumphū egit. Occisus est an. dlxv. à Thracibus. Prætor M. Thermus fuit, sub quo C. Julius C. F. Cæsar postea Dictator prima stipendia in Asia fecit. & ab eo in expugnatione Mytilenarū ciuica donatus est anno plus minus dcclxxiii. Præter hos inuenio T. Minucium Melliculum Prætorem inter ciues, & peregrinos mortuum esse anno dlxxiii. C. Minucium Numatium occisum Cannensi prælio, quem Magistrum equitum fuisse anno proximo, hoc est anno vrbis dxxxvi. aliquot dies Liuius asserit. Minucia Vestalis viuā defossa extra portam Collinā campo scelerato nomen dedit ann. cdxvi. Lucius Minucius legatus à Q. Fulvio Flacco missus ex Hispania Citeriore an. dlxxiii.

M V C I A.

M V C I A. gens plebeia quidem, & quæ sero ad Consulatum peruenit, tamen clarissimos viros habuit, & tum iuris ciuillis scientia, tum grauitate morum insignes: Consulatus quinque, Pontificatus Maximos duos, & triumphum optinuit. Omnes eodem cognominie Scæuolæ siue Scæuulæ vsi sunt, eo excepto, qui primus id cognomen inuenit, quem Cordum à multis, ab Athenodoro Opsigonum appellatum fuisse accepimus. Cordi agni, & Cordum frumentum, aut fenum dictum est, quod sero nasceretur, aut maturesceret. idem Opsigonus significat. Scæuola is dictus est, quod dexteram in ignem miserit, cum Porfenam Regem urbem obsidentem intetimere putans, purpuratum eius siue scri-

bam occidit: & postea sinistra vsus necessario est. Scæua Græca origine sinistram significat, & Scæuula deminutionis causa dicitur, vt sportula, & animula. Quod vero O littera pro V posteri in eo nomine vsi sint, mirandum non est, tum propter earum litterarum in multis aliis facilem permutationem, tum propter vsum eius vocalis post digamma, quæ raro ab eruditioribus veteribus retinebatur, sed in O mutabatur. Vnde in nummis paullo post Cædem C. Cæsaris signatis **D I V O S. I V L I V S.** sic in veteribus Plauti, & Terentij & aliorum libris **V O L G V S, V O L T, V O L T I S, V O L T V S,** & cetera eadem ratione. Sed Antiquius esse arbitror Scæuulæ vsum, vt Popliculæ, & epistulæ, quorum alterum in Publicolam mutatum est, alterum licet vt origine Græcum, O littera scribendum esset, non nisi post Iustiniani tempora eam litteram accepit. Prænomen Cordi varie scriptum video. Sunt, qui Caium Mucium, quo prænومine Consulares vsi non sunt, alij Quinctum, vel Publium, quibus frequentius gentiles vsos video, prodiderunt. Ab hoc Mucia prata dicta sunt ea, quæ virtutis ergo ei donata cum statua esse dicuntur. Fuit is annus post Reges exactos alter, post urbem vero conditam **CCXLV.** Hunc patricium fuisse non nemo scripsit, sed cum neque is, nec posteri magistratus optinuerint ante, quam cum plebeiis communicarentur, id mihi non sit verisimile. Primus Consul P. Mucius **Q. F. P. N.** Scæuula triumphum egit de Liguribus anno **DLXXIIX.** eius collega fuit M. Aimilius Lepidus in secundo consulatu. Huius pater vt arbitror Prætor anno **DXXXXIIX.** Sardiniam optinuit.

II Publij frater germanus **Q.** Scæuola Consul proximo anno post fratris Consulatum fuit cum SP. Postumio Albino Paullulo. Tres Soles eo anno visi Prætores ambo fratres eodem anno fuerunt an. **DLXXIV.** Publius **P. R.** urbanus fuit, & quæstionem de veneficiis exercuit. Quinctus Siciliam optinuit. Tertiùs P. Scæuola **P. F.** maximus vir, & iuris peritissimus Tribunus plebis anno **DCXII.** aduersus L. Tubulum, qui Prætor quæstionem de sicariis anno proximo exercuerat, & pecunias accepisse dicebatur, rogationem pertulit, qua **CN. Cæpioni** Cos. ea quæstio deferabatur. Sed Tubulus in exilium profectus est. Prætor fuit quinquennio post, & Consul ann. **DCXX.** cum L. Calpurnio Pisone Frugi. In consulatu **T. I. Gracchi** **TR. PE.** conatus non solum non repressit, verum etiam adiunxisse cum fratre germano P. Licinio Crasso Muciano iuriconsulto, & ann. proximo Pontifice Maximo creato dictus est. Quamobrem nobilitas exarsit, & duce P. Scipione Nasica Tiberius occisus est. Pontifex Maximus frater

IV in Asia mortuo cooptatus est anno tertio post Consulatum. Quartus est **Q. Mucius Q. F.** quem Augurem Cicero appellat, Consulatum gessit cum L. Metello Delmatico anno **DCXXXVI.** Hic ex Lælia Maiore C. Lælij sapientis filia duas Mucias procreauit, quarum alteram L. Crassus duxit, alteram C. Marius septies Consul. Crassus duarum Liciniarum pater fuit, quæ P. Scipioni Nasicæ, & C. Mario filio nupsērunt. C. Lælius minorem filiam C. Fannio M. F. collocauit: qui cum maior natu esset, quam Q. Scæuola, moleste admodum tulit sibi illum in Auguratus collegio prælatum. Horum omnium nomina leguntur in dialogis Ciceronis, qui inscribuntur Cato maior siue de Senectute, & Lælius siue de Amicitia, & de Oratore ad Q. fratrem. Hunc etiam Q. Mucium iuris consultum

consultum fuisse accepimus. quamvis à Pomponio ~~omissus~~ sit, cuius historia minus vera, & plena est. Sequitur Q. Mucius P. F. quem Pontificem, v aut Pontificem Maximum, vt ab Augure distinguant, appellant. Hic paternam disciplinam exornauit, maiorésque progressus in ea fecit. cuius hodie extant aliquot capita in Digestis ex libro definitionum. Consul fuit anno DCLII. cum L. Licinio Crasso Auguris genero, cum quo alios magistratus gessit excepto Tribunatu Plebis, in quo Scæuola Crasso successit. Et Scæuola Tribuno in rostris sedente legem Seruiliam Q. Capionis Consul Crassus suasit anno DCXLVII. quo anno Cicero natus est. Ambo Consules legem Liciniam, & Muciam pertulerunt, de ciuibz regendis, vt in suâ quisque ciuitatis ius redigeretur, neque ius ciuitatis Romanæ vsurparet; quam Cicero in Corneliâ perniciosam Reipublicæ fuisse dixit. Ex ea enim alienati sunt animi Italico- rum, & belli socialis occasio quinquennio post exorti fuit. Prouinciâ Asiâ nouem menses Prætor, vt arbitror, rexit, ea iustitiæ, æquitatis, & integritatis, ac diligentis fama; vt exemplum prouinciarum rectoribus reliquerit, eiusque edicta Asiatica in alias prouincias transferrentur: & festos dies singulis annis deinceps ageret Asia. quæ Mucia dicerentur, vt tanti viri memoriâ quotannis renouarent. Pontifex Maximus fuit an. DCLXIV. triennio post in funere C. Marij septies Consul, C. Fimbriæ perditissimi ciuis iussu vulnus accepit, ab eodem paulo post accusatus est. quadriennio post ante Vestræ templum occisus L. Licinij Damasippi Prætoris, qui Marianarum partium erat, auctoritate. Hic non solum iuriconsultus, sed etiam orator habitus est non contemnendus. Huius soror Mucia Manio Acilio Glabriori nupsit, ex quo Manium Glabrioris peperit, qui Cōsul fuit an. DCCXCVI. apud quem Prætor C. Verres accusatus est. Apud Pomponium mentio extat Q. Mucij Volusi, qui Auli Cascellij præceptor fuit, à quo P. Mucius Quincti nepos heres institutus est. Eum Volusum Plinius libro octauo Volcatium appellasse videtur, defensumque esse à cane narrat, ne à grassatore occideretur. Sed in vtroque libro mendosus locus est. Apud Asconium legi Q. Mucium Orestinum Tribunum plebis fuisse an. DCCXCIX. quem Cicero furti à L. Fuffio Caleno accusatum priuato iudicio defenderat, sed Catilinæ in petitione Consulatus fauebat, & in senatu intercesserat, ne lex ambitus aucta pœna ferretur. De Tertia Mucia Cn. Pompei ter Consul, tertia vxore, ex qua tres liberos procreauit, quam non sine adulterij suspitione dimissam M. Æmilius Scaurus duxit, Scauri principis senatus filius, ex qua etiam filium suscepit, alio loco diximus fuisse quidem Scæuolæ alicuius filiam, sororemq; vterinam Q. Metelli Nepotis, & fortasse Q. Metelli Celeris, qui ambo Consulares fuerunt. Ob hanc eandem Muciam Pompeio obiectum est à C. Curione patre, & filio, cur eius, quem Ægisthum solitus erat appellare, filiam vxorem acceperit, hoc de C. Cæsare dixisse aliquando Pompeium in memoriâ redigebant, regnandique cupiditatem vtrique exprobrantes, quæ ambos simul cum republica transuersos egit.

NAVITIÆ.

NAVITIÆ gentis origo à Naute comite Æneæ Troiano fuit,

- cui Palladium à Dionide traditum fuisse, & posteris Mineræ sacra semper commissa, Varro in libris de familiis Trioanis prodidit. Itaque ex his patricia familia Rutilorum, maiorum, vt arbitror, gentium septem habuit, qui Consulatus quinque & Tribunatus Militares cum Consulari potestate quattuor consecuti sunt. Primus SP. Nautius Consul fuit cum Sex. Fusio Fusio Medullino an. ccdxv. Hunc Dionysius vt nobilissimum adolescentem, & Mineræ sacerdotem, Palladiique custodem, & mox futurum Consulem sexto antea anno laudat. Patrem eius Spurium appellant, qui existimant eius filium fuisse C. Rutilum bis Consulem, quem Verrius Flaccus SP. F. SP. N. appellat. Eius in priore Consulatu, quem gessit an. cclxxiix. collega fuit P. Valesius P. F. Poplicola, in posteriore L. Minucius Augurinus ann. ccxcv. Anno vicesimoq ab hoc Consulatu SP. Nautius legatus Populi Romani à Fidenatibus iussu Lartii Volumnij Veientum Regis cum aliis tribus C. Fulcinio, & L. Roscio, & Tullo Cluuius, siue Cœlio, aut C. Iulio Iulo occisus est. Pro SP. Nautio, quem Liuius, & Plinius prædunt. Cicero in Philippicis, nisi mendosus liber sit, SP. Antium refert. Horum in rostris statuar ex
 III S. C. positæ sunt. Primus post hos Tribunus Militum fuit SP. Rutilus an-
 IV no cccxxix. Alter Spurius ter eodem magistratu functus est annis
 xxxiv. xxxvii. & xlix. supra trecentessimum. Hunc etiam Verrius
 v SP. F. SP. N. appellat. Quintus C. Rutilus Consul fuit cum M. Papirio
 VI Mugillano anno cccxlii. Sextus SP. Nautius SP. F. SP. N. Rutilus, vt Verrius notat, Cof. fuit cum M. Popillio Lænate anno ccccxvii.
 VII Postremus C. Nautius in Consulatu, quem gessit ann. cdlxvi. Collegam habuit M. Claudium Marcellum.

OCTAVIA.

- OCTAVIOS Velitris ortos Romam à Tarquinio Prisco translatos, in Senatumque adscitos, à Ser. Tullio patricios factos esse Suetonius auctor est. Velitris vicum Octauium celebrem fuisse, & aram Octauio consecratam, qui belli cum finitimis dux Marti sacrificans nuntio accepto hostes adesse, sacrum imperfectum reliquit, hostesque vicit, ex quo decreto publico singulis annis exta Marti semicruda reddi, reliquias ad Octavios referri solitas fuisse dicebant. Romæ ad plebem translatis Consulatus quinque, triumphum vnum optinuerunt. Iterum à C. Cæsare Dictatore patricij facti sunt, vt sororis suæ nepoti, quem postea testamento adoptauit, gratificaretur. Is fuit C. Octavius C. F. C. N. C. P R O N. C. A B N. qui postea C. Iulius C. F. Cæsar Octavianus Augustus appellatus est. Primus populi suffragio magistratum adeptus est C. Octavius Rufus, cui Quæstorio, Cnæus, & Caius filij nati sunt. Cnæus, & qui ab eo orti sunt, summos honores optinuerunt. Caius eiusque liberi in equestri ordine permanserunt vsque ad C. Octavianum Augusti patrem, qui primus Senator fuit, & post Præturam Proconsule Macedoniam prouinciam optime rexit.
 I Primus Cn. Octavius Cn. F. Cn. N. vt Verrius ait, cum Pro prætore kal. Decembr. anno dxxcvi. triumphum naualem egisset ex Macedonia, & Rege Perse, biennio post cum T. Manlio Torquato Consul fuit.

Hic

Hic postea missus ad Regem Antiochum, cum Rex responsum dare differret, Regem, circulo facto circumscripsit, virga, quam gerebat, & statim dare responsum coëgit, quod ipsum ab aliis Cn. Popillio tribuitur: sed huic quidem certe in legatione mortuo statua in nostris ex Senatus consulto posita est. Eidem in palatio domum præclare ædificatam ad Consulatam suffragium attulisse Cicero scribit. Hunc existimo C. Rufi pronepotem fuisse. Hunc Festus ait porticum Octauiam fecisse theatro Pompei proximam, quam combustam reficiendam curasse Casarem Augustum. eumque fuisse refert, Ædilem Curulem, Prætorem, Consulem, Decemvrum sacris faciundis, & Triumphalem. Alter Cn. Octavius superioris, ut creditur, filius Consul fuit cum T. Annio Lusco an. D CXXV.

Tertius eodem prænomine infelicem Consulatum gessit cum L. Cornelio Cinna anno DCLXVI. nam licet seditione cum collega orta, eum ex vrbe abrogato ei magistratu eiecerit, & in eius locum suffectus fuerit L. Cornelius Merula Flamen Dialis: Cinna tamen cum C. Mario exule, magnoque exercitus aduocato urbem ingressus est. & Octavium collegam, M. Antonium, L. & C. Cæsares occidi iussit. Merula quoque Dialis Cos. & Q. Catulus, & P. Crassus Marci diuitis pater sibi manus intulerunt, ut ut crudeliorem mortem effugerent. Quartus Cn. Octavius M. F. Cn. N. proditit à Verrio, qui cum C. Scribonio Curione consul fuit anno DCLXXVII. Hunc magnos cruciatus fortiter pertulisse, cum omnes eius artus ardere viderentur, Cicero libro secundo de finibus refert. Postremus L. Octavius Cn. F. Cn. N. anno proximo consul fuit cum C. Aurelio Cotta. Apud Liuium primus Prætor Cn. Octavius, qui anno proximo Ædilis plebis fuerat, Sardiniam prouinciam optinuit an. DCLVIII. nauisque onerarias LXXX Pœnorum cepit. Sed biennio post cum C. C. onerariis, & XXX longis nauibus ex Sicilia in Africam traiciens aduersa tempestate classem amisit. Hunc existimo patrem fuisse eius, qui primus ex hac familia Consul factus est. Redeo nunc ad Augusti maiores. Proauus Augusti secundo bello Punico stipendia in Sicilia Tribunus militum fecit Æmilio Papo Imperatore. Auis Velitris locuples consenuit, quidam argentarium fuisse dixerunt: Pater, ut ex titulo eius statua didicimus, Tribunus militum fuit bis, Quæstor Ædilis plebis cum C. Toranio, quem tutorem filio suo reliquit, à quo Triumuiro proscriptus est. Iudex etiam quæstionum fuit, & Prætor, & Pro consule Imperator appellatus est ex prouincia Macedonia Bessis & Thracibus magno prælio fufis. fudit quoque in itinere fugitiuos, qui agrum Turinum occuparant. quam obrem fortasse filio cognomen Turini, dum puer esset, hæsit. quauis M. Antonius proauum eius Restionem ex agro Turino libertinum exprobaret, eaque de causa identidem eum Turinum appellaret. Restionis cognomen Antiorum familiz fuit. Apud Dionem, & Xiphelinum Cæpias non sine mendo scriptum cognomen Augusti est. Pater, dum ad petitionem Consulatus venit, Nolæ mortuus repentinus est in eodem cubiculo, in quo postea Augustus filius, quem tum quadrimum reliquit anno DCXIV. Vxores duas habuit Ancharia, ex qua Octauia maior, & Attiam M. Attij Balbi, & Iuliz C. Cæsaris postea Dictatoris sororis filiam, ex qua Octauia minor, & Augustus nati. Balbus paterna stirpe Aricinus ex senatoria familia, quam Vergilius ab Æneæ comitibus ortam significat illis versib.

Alter Atys, genna vnde Atti duxere Latini,

Parua Atys, pueroq. puer dilectus Iulo.

Maternum Balbigenus CN. Pompeio magno propinquum fuit. De Octavia minore nihil accepimus. Octaviam maiorem C. Marcellus duxit, ex qua tres liberos procreavit, M. Marcellum generum Augusti, & filias duas. Mortuo Marcello M. Antonio Triumviro intra decem menses nupsit. & ex eo duas Antonias peperit; Maior Neronis Augusti avia fuit; minor Tiberij Claudij Augusti mater, C. Cesaris Caligulae avia, Neronis Augusti proavia. Octavia porticus theatro Marcelli proxima ab hac Octavia maiore sorore Augusti facta est. Laudavit aviam Iuliam mortuam Augustus annos natus duodecim, matrem Attiam amisit in primo Consulatu viginti annos natus, Octaviam sororem post xxxi v. an. Attia mater L. Marcio Philippo Consulari viro nupsit, ex quo liberos suscepit, vt Dion significat. Octavia quoque appellata est Tiberij Claudij Augusti, & Messalinæ filia Neronis Augusti vxor, à quo occisa est. Præter hos laudantur à Cicerone in Bruto M. Octavius TI. Gracchi in tribunatu plebis collega, qui dum perseueraret in intercessione aduersus leges Sæponias, quas Gracchus ferebat, ei abrogatus est Tribunatus an. DCxx. Alter M. Octavius CN. F. qui tantum auctoritate, dicendoque valuit, vt idem scribit, vt legem Semproniam frumentariam C. Gracchi populi frequentis suffragiis abrogauerit. Cædes C. Gracchi post xii. annos fuit, quam Tiberij fratris Tribunatus & cædes. Sed eodem an alio anno hic M. Octavius eam legem abrogauerit, nobis incertum est. Tertius M. Octavius M. F. laudatur à Cicerone, vt optimus Senator cum M. Catone patre, & Q. Catulo filio. Sed & L. Octavius Balbus iuris consultus Senator tam in Verrinis, cuius quæstionis in consilio fuit, quam etiam in Cluentiana, in qua tamen P. dicitur, maximis laudibus extollitur. Et in eisdem Verrinis M. Octavius Ligus senator ornatissimus dicitur loco, ordine, nomine, virtute, ingenio, & copiis. Antiquissimus Octavius Mamilius Tusculanus, qui genus ab Vlyssis filio Tusculi conditore ducere se iactabat, Superbi Regis gener, à quo Mamilia gens Romæ orta. Sed mihi is Octavius Mamilius dicendus videtur, vt simile prænomen sit Quinto, & Sexto, & Decimo à numero liberorum. & vt ab illis Quintia, Sextia; & Decia, ac Decimia familiæ deducuntur, sic ab Octauo prænmine Octavia gens est.

P A P I R I A.

P A P I R I A gens, quam veteres P A P I S I A M vocabant, & patriciorum & plebeiorum fuit. Patricij, quos Cicero minorum gentium fuisse testatur, his cognominibus distinguuntur: Mugillani, Crassi, Cursores, Masones. Plebeij Consulares Carbones tantum fuerunt, non Consulares alij, vt Turdi, Pæti, atque alij minus frequentes. Patricij multi insignes viri, & qui ab ipsis initiis libertatis ad annum DCCXIII. annis trecentis fere clarissimi floruerint. Plebeij Carbones viri Seditiosi, & partium minus bonarum habiti sunt extremis temporibus Reipublicæ, quibus iam omnia bellis ciuilibus, & ambitione, ac dominandi cupiditate flagrabat.

Anti-

Antiquissima Papisiorum memoria est apud Pomponium, qui refert Sextum Papisium aut Publium, temporibus Superbi Tarquinij Regis leges Regias collegisse, eumque librum ius Papirianum à posteris appellatum. Sed & ab aliis, quo anno Reges exacti sunt, & C. Papisius Pontifex Maximus, & Manius Papisius Rex sacrorum primus appellatur: & post annos IX. M. Papisium item Pontificem maximum Asconius, quem Linius Q. Fusum Fusum appellet. Mugillani tres Consulatus, & Tribunatus militares cum Consulari potestate totidem, & Censuram consecuti sunt. Primus L. Papisius anno post Romam conditam CCCIX. cum L. Sempronio Atratinio Consul suffectus fuit Tribunis Militum, qui eo anno primum cum Consulari potestate, creari coepti quod vitio creati fore dicerentur Censor anno proximo cum eodem factus est, quem veteres Magistrum morum dicebant, ut Consulem Praetorem prius, & postea Iudicem, ac Dictatorem Magistrum populi. Hi primi Censores quinquennio fuerunt, lustrumque fecerunt undecimum. Id munus à Rege Ser. Tullio quater administratum, Sexies à Consulibus fuit. Iterum Consul fuit cum C. Seruilio Ahala anno CCCXXVI. Cicero vnus tantum Consulatus collega Atratinio mentionem facit, eumque gessisse refert anno CCCXII. anteaque eosdem Censores simul fuisse, & ab hoc ad L. Papirium Crassum Dictatorem tredecim sellam curulem Papisios optinuisset. Hunc eundem inuenio Interregem fuisse anno CCCXXXIII. Alter L. Mugillanus Tribunus Militum fuit biennio ante II cum annum, qui fortasse idem Interrex fuit. Tertius M. Mugillanus bis III Tribunus Militum fuit annis XXXV. & XXXVII. supra trecentesium, & Consul quinquennio post Tribunatum posteriorem cum C. Nautio Rutilo. Occisus est vrbe à Gallis capta anno CCCLXIII. cum in Sella curuli sedenti Gallus barbam prius demulcere coepisset, isque Scipione eburneo Gallum percussisset. Hunc Manium Papirium Plutarchus appellare videtur, licet mendose Marius scriptum sit. Crassi nouem sunt .II. consecuti quinque Consulatus, Tribunatus Militares quattuor, Dictaturas duas, Censuras, & Magisteria equitum totidem. Primus Marcus I siue Manius Papisius Cos. fuit cum C. Fusio Pacilo anno CCCXII. Sequitur L. Crassus bis Consul, & Censor. priorem Consulatum gessit cum M. Cornelio Maluginensi quinquennio post superiorem, & post quinquennium alterum otiosum posteriorem gessit cum L. Iulio Iulo. Censor fuit anno CCCXXXV. lustrumque fecit XVI. eius collega incertus est. Hunc superioris filium fuisse ex fragmentis Verrij suspicantur. Tertius C. Crassus Tribunus Militum fuit cum Consulari potestate anno CCCCLXIX. quo & M. Manlius Capitolinus necatus est & Aristoteles philosophus natus, ut Gellius affirmat. Quartus biennio post Tribunus IV etiam militum fuit SP. Crassus cum L. Papisio Crasso. Hos sequitur V alius L. Crassus SP. F. C. N. à Verrio Flacco dictus, ut Spurij Crassi filium, Cai Crassi nepotem, de quibus paullo ante diximus, fuisse suspicemur. Hic Tribunus militum fuit anno CCCXXCV. Ventum est ad illum L. Papirium Crassum, qui primus est Papisius vocari desitus, ut Cicero testatur. Hunc L. F. M. N. Verrius appellat, illius fortasse L. Crassi filius fuit, quem quinto loco retulimus. Hic & Dictator, & Magister equitum & Censor & bis Consul fuit. Nam cum Praetor esset an. CDXIII.

- Dictator rei gerundæ causâ factus Magistrum equitum dixit L. Papirium Cursorem, de quo paullo post agemus. quadriennio post Consul fuit k. Duilio iterumque cum L. Plautio Vennone post sex annos, & Censor anno c D xxx v. cum C. Mainio, lustrum fecerunt xxv. tunc Quinfentina, & Falerna tribus auctæ, & Mæniæ ædificia ab Mænio Censore nomen acceperunt. Is enim primus in foro vltra columnas tigna proici iussit, vt superiora spectacula ampliora fierent. Magister equitum fuit suffectus Q. Fabio Rulliano, cui imperium abrogavit L. Papirius Cursor Dictator, propterea quod pugnam aduersus Samnites commiserit contra eius imperium eo absente, quamuis vicerit. Erat is annus c D xxi x. & annum proximum idem Dictator, & Magister equitum sine Consulibus egerunt. Eisdem temporibus M. Crassus Dictator rei gerundæ causâ Magistrum equitum dixit P. Valerium Publicolam anno c D xxi.
- ix Postremus L. Papirius, qui à Verrio T. Manlio Dictatori Magister equitum fuit anno c D xxxiii. comitorum, vt credimus, causâ. Hunc tamen Crassum fuisse, & L. F. L. N. nobis incertum est. Murgillanos, & Crassos Cursores sequuntur. Hi quattuor fuerunt, Dictatoris, & Magisteris equitum duobus Consulatibus septem, Tribunatibus militaribus tribus, Censuris duabus, & triumphis quinque honorati. Præmus L. Papirius Censor cum C. Iulio Iulo, & eo mortuo cum M. Cornelio Maluginense anno c c c l x i. lustrum intra xviii. menses fecerunt septimum decimum. Sed cum biennio post vrbs capta fuisset, religioni fuit Censori mortuo alterum sufficere, quod à suffecto lustrum conditum ita infelix tunc fuisset, quasi verò id Galli expectassent, vt ante Alliensem pugnam id lustrum conderetur. Sic etiam dies atri fuerunt omnibus rebus agendis postridie kalendas, Nonas, & Idus, quod Alliensis pugna cum Gallis postridie Idus Quinctiles commissâ foret. In tantis tenebris gens illa versabatur. Sed ad L. Crassum redeo.
- ii. Tribunus Militum bis idem fuit an. c c c l xvi. & l xxi x. Quinquennio post SP. Fufius, quem patrem L. Cursoris quinquies Consulis esse suspicantur. Quod non reicio. Is enim SP. F. L. N. teste Verrio fuit. Idem Dictator bis, ter triumphalis, & Magister equitum fuit, fortissimus vir, & veteris disciplinæ seuerus observator. quem non dubitat Titus Liuius Alexandro Magno, qui eodem tempore vixit, conferre, excepta singulari illa felicitate, & regni fastigio. Sed magnis scriptoribus omnia licent, dum patriam præsertim exornant. Magistrum equitum fuisse L. Papirio Crasso Dictatori an. c D xiii. antea diximus Prætorem fuisse existimo ann. c D xxi. eiusque lege Acerranis ciuitatem esse datam sine suffragio. post annos deinde sex Consul fuit cum C. Pœtelio Libone Visolo iterum anno deinde proximo Dictator rei gerundæ causâ duos Magistros equitum habuit insignes viros Q. Fabium Rullianum, & L. Papirium Crassum, cui antea Dictatori Magister equitum fuerat. In Fabium iratus, quod absente eo, & interdicante prælium commiserat, more maiorum animaduertere voluit, exercitu primum, deinde Senatu veniam impetrante vix cessit. Annum sine Consulibus alterum in Dictatura exegit, & tertio Nonas Martias anno c D xxi x. de Samnitibus triumphum egit. Triennio mox interiecto biennium iterum, & tertio Consul fuit cum Q. Publilio Philone iii. & cum Q. Aulio Cerretano ii. Collegis.

giis. iterumque de Samnitibus Consul tertium x. kal. Sept. an. CDXXXIV. triumphat. Quadriennio post cum eodem Philone quartum Consulatum gerit. Collega item quartum Consule, quod tunc primum visum est, neque vnquam alias vt opinor, vigente Republica accidit. In quinto Consulatu collegam habuit C. Iunium Bubulcum Brutum II. inter quintum, & quartum consulatum annus tantum interiacet. Mox quadriennio post iterum Dictator eundem. C. Bubulcum iterum Magistrum equitum habuit, is etiam annus Consulibus caruit, & tertio triumphum egit de eisdem Samnitibus Idibus Octobris anno CDXLIV. Huius filius L. Papirius L. F. SP. N. Curfor Magister equitum fuisse dicitur L. Cornelio Lentulo Dictatori rei gerundæ causa an. CDXXXIII. & Consul post XXVII. annos cum SP. Caruilio Maximo de Samnitibus triumphum egit Idib. Feb. ann. CDLX. Hic ædem Quirini, quam pater vouerat, dedicauit, & hostium spoliis exornauit, & in ea Solarium horologium tunc primum Romæ visum statuit. Prætor anno proximo post Consulatum fuit, vt Liuius testatur. qui SP. Papirij fratris Consul filij mentionem facit, dum de euentibus auspiciis in prælio reuertiatis commemorat: Censor cum Manio Curio Dentato fuit, vt Frontinus refert, sed quo anno incertum est. sunt, qui putent anno CDLXV. lustrumque fecisse XXXI. iterum Consul cum SP. Caruilio II. post XVI. iterum triumphum egit de Tarentineis, Lucaneis, Samnitibus, Brutticisque. Curforis cognomen Liuius L. Papirium patrem velocitate cursus affecutum testatur, sed nos maiorebus hæsisse animaduertimus. Masones multos fuisse post L. Masonem Edilicium Cicero auctor est. nos vnum Consularem agnoscimus C. Papirium C. F. L. N. collegam M. Pomponij Mathonis; qui de Corsicis Cos. III. Nonas Martias anno DXXII. in monte Albano primus suis sumptibus myrtea corona cinctus triumphum egit. Hunc existimo Pontificem minorem mortuum fuisse anno DXXI. quo etiam anno C. Maso L. F. Decemuir sacrorum mortuus est. Hic post triumphum fonti Delubrum dedicauit, vt Cicero libro III. de natura deorum refert. Huius cognominis origo mihi incerta est. Sed arbitror Masones quasi Manfones dictos à mandendo vt edones, comedones, gulosones, epulones. fieri etiam potest; vt amari dicantur, quod male fortasse dictum prius, vt asa pro ara, eso pro ero, & Fulsij, Valesij, Papisij pro Papiriis Valeriis Furiis. Inde etiam P. Vergilij cognomen Maro, quod alios optinuisse non memini. Maximum ornamentum accessit huic familiæ, cum Papiria huius C. Masonis filia L. Emilio Paulo ter triumphali nupsit, quorum filij duo, filiz tres fuerunt. filij Corneliz, & Fabiz familiis per adoptionem inserti sunt. Namque P. Cornelius Scipio Emilianus, postea Africanus minor alter est, alter Q. Fabius Maximus Emilianus. Filias in Emilia retulimus. Apud Liuium inuenio L. Masonem Prætorum urbanum fuisse anno DXXVII. Carbones, quos solos plebeios Consulares libertatis Reip. tempore inuenimus, tres tantum fuerunt. Primus C. Carbo vir maximi ingenij, & eloquentiz Tribunus plebis fuit anno DCXXIII. legem promulgauit de Tribunis reficiendis, quam dissuasit minor Africanus, & C. Leilius, qui optinuerunt, ne lex reciperetur. Sed Africanus anno proximo mortuus domi suæ inuentus est, non sine suspitione dolo malo

Carbonis interemptum. Legem tabellariam pertulit de iubendis legibus, ac vetandis. & Triumuir agris diuidendis cum C. Graccho, & Fulvio Flacco fuit. Consul mox cum P. Manilio anno DCXXXIII. L. Opimium interfectorem C. Gracchi Consul defendit. Ita varius, & inconstans fuit, vt modo popularis, modo in partibus optimatum esse diceretur. Sed à L. Licinio Crasso maximo oratore tunc annos nato vnum & viginti accusatus est proximo anno post Consulatum, & cantharidas sumpsisse Cicero refert, ne damneretur. Huius filius C. Carbo in Galliam profectus, vt specularetur, quæ L. Crassus perperam in prouincia ageret, magno tamen ille animo inimici filio locum in tribunali assignauit, & nihil, nisi eo

II in consilium adhibito decreuit. Alter Consularis Cn. Carbo fuit collega C. Metelli Caprarij anno DCXL. Is à Cimbreis cū exercitu fusus, fugatus

III est. Tertius ter Consul fuit collega L. Cornelij Cinnæ in tertio, & quarto Consulatu, & C. Marij Cai septies Consulis filij. cum enim morte C. Marij patris L. Cinna Consul iterum in vrbe anno DCLXVII. tyrannidem exercebat, in proximum annum se, & Cn. Carbonem Consules designauit, cūque anno vertente Consules creari oporteret, eosdem Consules edidit. Sed cū is quartum Consul ab exercitu fuisset occisus, solus Cn. Carbo nullo suffecto collega Consulatum gessit. Tertium postea Consulatum anno interiecto cum C. Mario, vt diximus, iniit. Sed aduentu Syllæ hostis Italiam deferere coactus est, & persequente Cn. Pompeio Lilybæi in Sicilia occisus Consul est in secreto, turpique loco, dum ventrem exonerare se simulat, vt vitam prorogaret. eodem anno Consulis fratrem C. Carbonem Prætorium L. Licinius Damasippus iussu C. Marij Cos. interimi curauit. Hos fratres Cn. filios, & nepotes fuisse Verrius auctor est. Patrem à M. Antonio maximo illo oratore accusatum futorio atramento absolutum Cicero in Epistula ad L. Papirium Prætorum scribit. In eadem tres fratres enumerantur Caius, Cnæus, & Marcus Carbones. ex his Marcum repetundarum redeuntem ex Sicilia à P. Flacco accusatum, Caium à L. Crasso vt antea scripsimus: Cnæum existimo non eum esse, quem Cn. Pompeius interfecit, sed quem M. Antonius accusauit, & fortasse is est, quem fustum à Cimbreis Consulem diximus. vt illi duo Consulares C. & Cn. fuerint C. filij, & ex Cn. alter Cn. ter Consul natus sit. Alij quoque Carbones enumerantur à Cicerone nobis ignoti, Cn. Carbo, & frater eius scurra, & Rubriæ filius, qui tunc viuebat, atque amicus eius erat. Omnes contemnendos esse iudicat, neminemque laudari posse præter eum, quem Damasippus occiderit. In Venenis C. Verrem Quæstorem Cn. Carbonis ter Consulis fuisse; cūque Arimini deseruisse, & ad Syllam transisse criminatur. Ante hos omnes C. Carbo Prætor Sardiniam prouinciam optinuit anno DXXCV. cuius filius, aut nepos fortasse, is est, qui primus ex hac familia Consul à nobis commemoratur. Aliorum Papiriorum ex plebe antiqua memoria extat: vt L. Papirij fœneratoris, cuius cognomen vel nullum fuit, vel dedita opera ab historicis omissum est. Is in C. Publilium ne- xum à patre ob æs alienum verbera admouit: quamobrem lege cautum est, ne postea necerentur anno post Romam conditam CD- XXVII. & ante sex & viginti annos, Quinquaginta mensalem M. Papirium

rium creatum inuenio, cumque tres collegæ plebei fuerint, vnus Æmilius, qui patricius esse potuit, incertum est, an is quoque plebeius fuerit. Papiriam tribum rusticam fuisse certum est, causam nominis ignotam. Vapula Papiria vetus prouerbiū cur diceretur, à Festo discere poteris. Sub Cæsaribus tres tantum Consules inuenio Papirios Ælianos. Primus cum M. Eggio Marullo N. Papirius Cos. fuit anno DCCCXXXVI. Alter Ælianus triennio post cum Iulio Crispino, quem Papirium fuisse incertum est. Hi duo temporibus Commodi Imp. Tertius sub Alexandro cum Maximo Consul fuit anno DCCCCLXXVI. Sed hic quoque incertus est.

P I N A R I A.

PINARIAE gentis originis duplex est fama. alij eos ante urbem conditam hospites Herculis fuisse, & ab eo cum Potitiis, qui in sacrificiis sunt prælati Pinariis, sacerdotes constitutos; cum ad aram, quæ postea maxima dicta est, decimam boum, quos ex Hispaniâ attulerat, sacrificasset: alij à Pino Numæ Regis filio ortos. Patricios fuisse constat cognomento Mamercinos, Rufos, & Nattas. Ex quibus duo tantum Consules fuerunt, vnus Tribunus militum Consulari potestate, vnus quoque Magister equitum fuit. Primus P. Rufus cum C. Iulio Iulo L. Consul fuit anno post Romam conditam CCLXIV. Hunc etiam Mamercinum quidam appellant. Alter L. Rufus Mamercinus Cos. fuit II. anno CCXXCI. cum P. Fusio Fusio Medullino. Hunc superioris filium fuisse credibile est. Tertius eisdem nominibus Tribunus Militum fuit anno CCCXXI. cum L. Fusio Medullino & SP. Postumio Albo Regilensi. Quartus L. Natta Magister equitum fuit L. Manlio Capitolino Imperioffo Dictatori clauis figendi causa anno CCCXC. Post XIV. annos L. Pinarium Prætorem fuisse inuenio, cuius cognomen ignoramus. & anno DLXXII. M. Pinarius Posca Prator Sardiniam optinuit, & in ea hostes vicit & anno DXXXIX. L. Pinarius in Sicilia præfectus à M. Marcello Cos. Ennæ urbi, ne Carthaginensibus proderetur, oppidanos à militibus trucidari curauit. Denique apud Ciceronem L. Pinarius Natta Pontifex frater vxoris P. Clodij Pulchri auctor fuit adoptionis à P. Fonteio factæ eiusdem Pulchri, vt Tribunus plebis creari possit. Eundem priuignum fuisse ait L. Licinij Murenæ Consularis.

P L A V T I A.

PLAVTIA gens plebeia quidem fuit, sed Consularibus octo, triumphis duobus Censura, & Magisterio equitum ante Augustum ornata. cognomina hæc habuit: Proculus, Venno, Venox, Decianus, Hypseus, Siluanus Primus C. Proculus, quem P. F. P. N. appellat M. Verrius, anno urbis CCCXCV. Consul fuit cum C. Fabio Ambusto. & Idibus Maii triumphum egit de Herniceis. biennio post Magister equitum fuit C. Marcio Rutilo primæ plebeio Dictatori rei gerundæ causa; qui de Tusceis tunc egit triumphum. Alter C. Plautius cum T. Manlio Torquato II

- Consul fuit anno CDVI. quem Vennonem, siue Venocem appellant nonnulli. Sed Flaccus Verrius, & Frontinus Venocis cognomen postea Censori impositum esse affirmant. Iterum Consul fuit sexto postea anno
- III. cum L. Aemilio Mamercino. Tertius L. Venno L. Papirij Crassi in secundo Consulatū Collega fuit an. CDXXIII. tum domus diruta M. Vitruuij Vacci Fundani in Palatio, quod cum Fundanis & Priuernatibus coniurasset. id solum postea Vacci prata dixerunt. Quartus anno proximo Consul C. Plautius P. F. P. N. Decianus Hypsæus cum L. Aemilio Mamercino secundo, de quo paulo ante diximus, quique in hoc honore Priuernas appellatus est. Ambo autem Consules Kalend. Martiis de Priuernatibus triumpharunt. Hypsæi cognomen Verrius omisit, ex denariis his litteris signatis nos addidimus. C. YPSÆ. COS. PRIV. CEPIT. & in aliis C. HVPSÆ. COS. PREIVE. CAPTV M, quibus significatur, Caius Hypsæus Consul Priuernum cepit: & Caius Hypsæo Consule Priuernum captum. Deciani cognomen ostendit hunc adoptione ex Decii ad Plautios peruenisse: sed cum prænominē à patre distinguatur; hic enim Caius, ille Publius dicitur: suspicor Deciani cognomen fuisse hereditarium, & patrem potius, qui eodem prænominē est cum auo, adoptatum fuisse. Omnes enim adoptiuos filios eo tempore adoptantis prænomen, & nomen accepisse nouimus. Fuit eisdem temporibus P. Decius Q. F. Mus Collega T. Manlij Torquati in tertio Consulatū anno quadringentesimodecimo tertio. is qui primus se deuouit pro Republ. Romana. Sequitur C. Plautius C. F. C. N. qui Censor cum App. Claudio Cæco fuit anno quadringentesimoquadragésimo primo. & propter venas aquarum ab eo repertas, aqua quidem Appia siue Claudia dicta est. Plautius autem Venox. Hic à collega deceptus est. nam cum finxisset se velle post decem & octo menses abstinere, munere Censuræ, vt ceteros Censores; post abdicationem Plautij variis artibus vsus Appius viam Appiam, & aqueductum perfecit. Consul Plautius hic Venox fuerat anno quadringentesimovigesimo quinto cum P. Cornelio Scapula Scipione. Sunt qui Venocem antea cognomento Proculum dictum fuisse contendunt, & prænominē Publium. nos Verrij Censuram secuti sumus. Ex his apparet tres Plautios tribus continuis annis Consulatū optinuisse nemine alio plebeio interiecto L. Vennonem, C. Decianum, & C. Venocem.
- VI. Sextus Consularis L. Venno fuit, quem Verrius L. F. L. N. appellat, eiusque Collegam M. Fostium C. F. Flaccinatorem anno quadringentesimotrigésimo quinto. Postremus M. Hypsæus Consul fuit cum M. Fulvio Flacco anno sexcentésimovigesimo octauo longo quidem certè à superioribus interuallo. Medio tempore inuenio Lucium. Plautium Hypsæum Prætorem Hispaniam Citeriorem optinuisse anno quingentesimosexagesimo quarto. Postea verò anno vrbs septingentesimo P. Plautius Hypsæus cum T. Annio Milone Q. Metello Scipione Consulatū tanta contentione petiisse traditur: vt in alteram annum comitia consularia fuerint dilata: quoad P. Clodius Pulcher, qui tum etiam Præturam petebat, & Hypsæo fauebat, à Milone occisus decimotertio kalend. Febr. causam dedit, vt Cn. Pompeius

peius solus ex S.C. ab Interrege v. kalend. crearetur eius Quæstor idem Hypsæus fuerat, eique in petitione fauebat, sed damnato Milone Scipionem socerum collegam kal. sextil. accepit. Sub Cæsari-bus quinque Siluanos Plautios Consulares fuisse video, quorum vnus bis Consul duo triumphalia ornamenta assecuti sunt. Primus M. I. Plautius M. F. A. N. septemuir Epulonum in Consulatu Collega fuit Imperatoris Augusti in decimotertio Consulatu anno vrbis DCCLII. quo anno Salus generis humani nato Christo domino exorta est. in titulo cuiusdam monumenti huius M. Siluani in Tiburtino agro re-per-to, quem Lartia Cn. F. vxor, & A. Plautius M. F. Vrgulanius posuerunt, adiectum est. Huic Senatus triumphalia ornamenta de-creuit ob res in Illyrico bene gestas: Id optinuisse creditur an.DCC-LXI. Eius filium eundem illum A. Plautium fuisse arbitror, cui oua-tionem Tiberius Claudius Imperator decreuit ex Britannia redeunti anno plus minus DCCXCIX. Apud Tacitum eisdem temporibus inuenio Plautium Siluanum Prætorem anno DCCLXXVI. accusatum apud Ti. Cæsarem à L. Apronio socero, quod vxorem Aproniam præcipitem egisset, atque ita interemisset eique Vrgulaniam auiam pugionem misisse, quæ ob amicitiam Liuiæ Augustæ plurimum eo tempore poterat; Plautium frustra ferro temptato venas excidendas præbuisse. Eius priorem vxorem Numantiam, quod veneficiis ei mentem abstulisset, accusatam absolutam fuisse. Alter Consularis Ti. Plautius M. F. M. N. Siluanus Ælianus bis Consul fuit. Priori Consu-latu suffectus ex Kal. Martii an. DCCXCIX. sub Ti. Claudio Impera-tore posteriori ex Kal. Iulij suffectus cum Domitiano Cæsare sub Ve-spasiano post annos vigesimūnonum quamuis non satis certa sint vtriusque temporis consulatus testimonia. Hunc superioris M. Silua-ni filium fuisse credimus. extatque titulus. etiam in agro Tiburtino alterius monumenti, ex quo apparet hunc in Præfectura vrbis iterum Consulem à Vespasiano Imperatore factum esse. Sed & Pontificem fuisse, & sodalem Augustalem, & Triumvirum Monetalem, Quæsto-remque Ti. Cæsaris, legatum legionis quintæ in Germania, lega-tum, & comitem Claudij Cæsaris in Britannia, Proconsulem Asiæ, Legatum proprætore Mœsiæ, & post alia ab eo gesta ita scriptum est. Hunc legatum in Hispaniam ad Præfecturam vrbis remissum « Senatus in Præfectura triumphalibus ornamentis honorauit auctore « Imp. Cæsare Augusto Vespasiano verbis ex oratione eius Q. I. S. S. « hoc est, quæ infra-scripta sunt. Mœsiæ ita præfuit, vt non debuerit à « me differri honor triumphalium eius ornamentorum. Tertius III. M. Siluanus, qui cum M. Saluio Othone, qui postea imperium tenuit, ex Kalend. Iulijs suffectus est anno octingentesimo vigesimo sub Ser. Galba Imp. Quartus M. Siluanus cum M. Annio Vero IV. Pollione anno octingentesimo octidecimotertio sub Tito Vespasiani F. Consul fuit. Quintus, cuius prænomen ignoramus, Consul fuit v cum Sentio Augurino anno DCCCXIX. sub Pio Aug. Præter hos inue-nio P. Plautium Pulchrum Plautiæ Herculaniæ vxoris Ti. Claudij Imp. fuisse Triumphalis viri filium, & ab eodem Claudio Censore inter patri-cios lectum, eundem Augurem, Triumvirum Monetalem, & Quæstorem

Ti. Cæsaris Avgvsti quinto consulatu. Plautia Drusum, & Claudiam ex Claudio peperit, mox ab eo repudiata multa aduersus eam criminato. Filiam ante quintum mensem diuortij natam, alique iam cœptam exponi ante matris ianuam nudam iussit; cum à Liberto suo Botere conceptam diceret. Drusus puer ludens à pyro strangulatus est. Antiquior his Plautius Rufus, qui in iis. qui aduersus Avgvstum coniurarunt, enumeratur. Consulare quoque sub Tiberio Cæsare inuenio Q. Plautium Q. F. Lallianum, qui anno vrbs DCCXXCII. post Christi mortem anno tertio Consul fuit cum Sex. Papinio Q. F. Gallieno. Sub Nerone autem Plautius Lateranus Consul successus occisus est anno DCCXVII. Ab eodem Nerone An. Plautius nobilis puer, quod à matre Agrippina diligeretur, & iniuria affectus, & occisus est. Denique duos Plautios Quintillos Consulares fuisse constat, alterum sub Pio Avgvsto cum Statio Prisco anno DCCCXI. alterum sub Marcò, & Commodo post annos xviii. cum eodem Commodo Imp. quem etiam Augurem fuisse affirmant. Ad extremum addam Plautillam Avgvstam M. Aurelij Antonini Seueri filij Avgvsti vxorem. Plautiani Præfeti Prætorio, & bis ter Consulis, qui multum Seueri temporibus potuit filiam fuisse. sed à genero focer, & à viro vxor, & frater vxoris Plautus occisi sunt. Afer is fuit sordidis natalibus vt Seuerus Imperator eius vel propinquus, vel municeps, & à pueritia carus. Plautiorum nomen, vt aliarum quarundam familiarum à cognomine Plauto ductum est, sic Planciorum à Planco, Variorum à Varo, Iuliorum ab Iulo. Plauti autem siue Ploti dicebantur, qui planis supramodum pedibus essent: quamobrem M. Attius. Sarfinas Vmber, cuius extant comœdiæ initio Plotus, postea Plautus appellatus est. Hinc etiam Plotij dicti sunt, qui à Plautiis non distinguuntur, vt nec à Claudiis Clodij: Sic Paula Polla, & aula olla, & Plaustrum plostrum, vnde plostellum dicitur. Cn. Plotij Planci proscripti à Triumviris Lepido, Antonio, & Octauiano à Paterculo mentio fit, cuius frater L. Munatius Plancus cos. triumphum egit de Galleis cum M. Æmilio Lepido II. an. DCCXI. cumque diceretur vterque Consul fratrem proscribendum curasse: celebratum est à militibus carmen non infacetum De Germaneis, non de Galleis, duo triumphant Consules. Hunc proscriptum odore vnguenti detectum fuisse ferunt, cumque eius serui torquerentur, vt indicarent dominum, & pernegarent, non passum seruorum fidelium cruciatus, & se iugulandum militibus obtulisse. Est etiam celebris duorum Plautiorum erga coniuges amor, M. Plautij, qui cum à Senatu iussus esset classem sociorum sexaginta nauium in Asiam ducere, & Tarentum cum vxore Orestilla venisset, vxore illic defuncta cum eam in rogam impositam osculatur, stricto ferro se ipsum interemit. Et ambo combusti coniuges simul sunt, sepulchrumque amantium id à Tarentinis postea fuit appellatum. Necnon C. Plautij Numidæ, qui morte vxoris audita, pectus gladio transfixit: cumque à domesticis curaretur, ruptis fasciis, & discisso vulnere periit. Laudandus quidem vtriusque amor, sed præter modum. vterque dolore veritus est.

P O M P E I A.

P O M P E I A gens plebeia, ex qua nemo ante annum sexcentimum v duodecimum consulatum fuerat adeptus, postea Consulatus sex, triumphos quattuor, Censuram vnam consecuta clarissima extitit. Eam Cn. Pompeius cognomento Magnus præstantissimus vir totius ciuitatis Romanæ illustriorem reddidit, quem libertatis vnicum assertorem ac vindicem respublica habuit aduersus C. Cæsaris potentiam nimis excrecentem, e qua superatus cum ipsa libertate extinctus est. Primus Q. Pompeius, quem quidam Rufum, alij Aufidum, alij A. F. I appellant, obscuris parentibus natus, tibicinem patrem ei exproabant inimici, Consulatum aduersus conatum Africani minoris, qui C. Lælio ameo suffragabatur, adeptus est cum Cn. Seruilio Cæpione anno superscripto. In Hispania victis Thermistinis, siue Termantinis cum eisdem, & Numantinis iniquum fœdus iniit. Censor fuit cum Q. Metello Macedonico anno DCXXII. Lustrum fecerunt ambo tum primum Censores plebei LIX. Multum dicendo potuit, & inimicitias cum clarissimis viris Cæpionibus & Metellis gessit. eius orationes vt plenas prudentiæ Cicero laudat. eius ex filia nepos fuit C. Sicinius, qui Quæstorius mortuus est, & aliquem locum in patronorum numero tenuit. Sunt, qui putent Q. Pompeium Q. F. Rufum, qui Consul cum L. Cornelio Sulla fuit anno DCLXV, illius Consularis, & Censorij filium fuisse. Id nobis incertum est: certum vero eius filium Q. Rufum duxisse Corneliam L. Sullæ alterius Consulis filiam, ex qua Q. Rufum, & Pompeiam C. Cæsaris C. F. vxorem suscepit. Sed gener Sullæ eodem anno à C. Mario, & ipse Rufus Consul ab exercitu Cn. Pompei Strabonis, quem inuito Senatu obtinebat, in sacrificio occisus est. Pompeiam Cæsar dimisit, cum comperisset P. Clodium Pulchrum domi suæ muliebri veste deprehensum, dum sacra Bonæ deæ in eius domo fierent. Testis in Clodium productus dixit se nihil scire, & diuortium fecisse, quod vxorem Cæsaris suspicionibus non minus, quam criminibus carere oporteret. De Cn. Strabone patre Cn. Magni nunc dicendum est. Hunc Verrius Flaccus Sex. F. Cn. N. appellat. Eius frater Sextus & vt iuris peritissimus, & vt optimus philosophus laudatur Stoicæ disciplinæ & Geometriæ scientiæ deditus. Prænomen patris simile ostendit maiorem fuisse Strabone fratre. honoribus videtur prætulisse earum rerum, quas diximus, scientiam. Strabo bello Marfico Prætor à Picentibus victus, mox Consul eisdem aliosque vicit v. Kal. Jan. anno DCLXIV. de Asculaneis Picentibus triumphum egit. eius collega fuit L. Portius Cato, qui in prælio occisus est. Multæ transpadanæ Coloniz ab eodem deductæ sunt, quibus ius Latij dedit, vt qui in eis magistratus gererent, ius ciuitatis Romanæ adipiscerentur. Biennio post Consulatum bello ciuili Octauiano, dum vtramque partem fouet, vtrisque inuisus fulmine ictus interiit. Ex Lucilia vxore Senatoria familia orta, fratre C. Lucilij poetæ, cuius Satyræ veteribus placuerunt, nata Cneium Pompeium, & Pompeiam vxorem suscepit. C. Memmius Quæstorius vir C. Memmij. C. Memmij Tribunum

Pomponio Rufo vt ex titulo cuiusdam monumenti Idibus Octobris dedicati constat Antiquior memoria est Cn. Pomp. Mag. nobilissimi adulescentis, cui Ti. Claudius Imp. Antoniam filiam collocauit, & postea Fausto Sullæ, priori genero interempto. Item Scribonij Libonis Drusi, cuius proauus Pompeius, amita Scribonia Augusti vxor, consobrini Cæsares, quem Tiberius Cæsar, vt se interimeret, coëgit Idibus Sept. an. DCCLXIIIX. Hunc existimo filia Sexti Pompei Magni natum fuisse.

DECIORVM FAMILIA.

AMPLISSIMA fuit & clarissima Romæ Deciorum familia, cum propter res domi militiæque præclare fortiterque gestas, tum verò propter singularem erga patriam pietatem & amorem. Nam P. Decius parens huius familiæ, qui (vt Cicero & Valerius testantur) primus è Deciiis Consul fuit, Codri Atheniensium regis exemplo, deuouit se, & voluntariam mortem pro patria oppetiit: cuius mors ita gloriosa fuit, vt eandem concupisceret filius, & amplissimis perfunctus honoribus, & quartum tum Consul. Nepos verò haud ipse maiorum suorum virtute indignus, & quidem certè laudem quæ in hac familia floruit, cupidissimè est persecutus, dissimili tamen ratione: neque enim se deuouit (vt quidam existimant) sed Consul, in prælio contra Pyrrhum fortiter pugnas cecidit. Præclara sanè huius familiæ & immortalis ad laudem & gloriam posteris fuisset memoria, nisi eam, quæ nihil habet perpetuum, nihil firmum, fortuna, è medio quasi cursu reuocasset, vt quam secundissimo vento in altum prouexisset, eandem antè obrueret, quam portum conspiceret posset. Neque enim quemquam è Deciiis post hos, aut honores adeptum, aut magistratus gessisse, aut virtute aliqua vel mediocri floruisse accepimus. Plebeiam verò hanc esse familiam omnibus, opinor, perspicuum est: & L. iuius lib. ix. & x. satis dilucidè ostendit: atque etiam probant isti Iuuenalis versiculi, quos adscribere libuit:

Plebeia Deciorum anima, plebeia fuerunt

Nomina: pro totis legionibus attamen, & pro

Omnibus auxilijs, atque omni plebe Latina

Sufficiunt dijs infernis, terræque parenti.

Extat inscriptio vetus P. Decijei qui quartum Cos. fuit, in lib. Epigram. vrbis antiquæ: quam, quia eius de Samnitibus triumphum indicat, de quo non satis inter omnes constat, subiiciendam existimaui.

P. DECIVS P. DECII F, PRIMO COS. DE
SAMNITIBVS TRIUMPHANS, SPOLIA
EX HIS CERERI CONSECRAVIT, ITE-
RVM ET TERTIO CONSVL.

HORATIA GENS.

NOBILIS est apud veteres historicos trigeminorum pugna, clarissimæque Horatorum de Curiatis victoria, quæ libertatem ac imperium Romano populo, Albanis perpetuam seruitutem peperit. Qui enim antè rerum

rerum præclare gestarum magnitudine inuicti existimabantur, ij virtute & industria Horatiorū victi, debilitati depressique sunt. Ab his Horatiis (ne in re notissima diutius hæream) Horatiam gentem ortam Dionysius lib. quinto tradit: neque sanè dubium est quin maiorem gentium Patricij Horatij sint, vt qui cum Romulo primùm in urbem migrarunt. Diuiditur hæc gens in Puluillos, Barbatos, Coclites. Illorum quidem nominum ratio reddi certè nulla potest: Coclitem veteres appellabant, qui altero oculo careret: vnde Cyclopes pro coclitas antiquos dixisse, auctor est lib. octauo Æneid. Seruius, quomodo etiam Varro lib. de ling. Lat. V. scribit. Hinc illud Plauti est in Curculione, de Coclitem prosapia te esse arbitror: nam hi sunt vnoculi.

H O R T E N T I A G E N S.

SEBASTIANVS Corradus, scriptorum veterum & antiquitatis bene peritus, quem nos, vt eius in litterarum studia merita poscant, honoris causa nominamus, Hortensios plebeios fuisse existimat, tum quod Q. Hortensius Dictator legem de plebiscitis tulerit, tum etiam quod complures Hortensios Tribunatū pl. gessisse in veterum monumentis reperiatur. Ego vt Hortensios inter Patricios referrem, hac potissimum causa adductus sum. Video enim Q. Hortensium oratorem, cum in Quinctiana oratione, tū verò in Verrinis actionibus nobilem à Cicerone appellari: quod qua ratione verum sit, nisi Patricium fuisse dicamus, cōiectura assequi certè nullo modo possum. Neminem etiam Hortensiorum, præter Lucium, (quem lib. XLIII. Lilius prætorem fuisse scribit) ante hunc curulem gessisse magistratum reperiō. Quum igitur conditione nobilis non sit, origine nobilem esse necesse est: cuiusmodi Patricios fuisse iam antè dilucidè perspicuèque, opinor, demonstrauimus. Nec verò aut quia Dictator Hortensius legem de plebiscitis tulit, aut quia Tribuni pl. Hortensij fuerunt, plebei existimandi sunt. Ille enim beneuolentiam & voluntates plebis hac sua lege captabat, quod Populicolas, Horatios, quod complures alios fecitasse animaduertimus. Hi verò quod diuersæ essent gentis, Tribuni pl. creati sunt, vt etiam in Corneliiis, Claudiiis, Sēproniiis. Vter plurimis exemplis, nisi rem perspicuam arbitrarer & apertam. Ipsum quidè certè Hortensium magistratum plebeium adeptum, nulli, quod sciam, veterum tradiderunt. Hoc sanè miror, Ortalem Hortensij oratoris nepotem apud Tacitum in secundo ita loqui, En stirps & progenies tot Consulū, tot Dictatorū, quum vnus ex Hortensiiis fuerit Dictator, vnus etiam Consul. Hoc nimirum est quod in Bruto Cicero queritur, Laudationibus historiam factam esse mendosiores. Multa enim scripta sunt in eis quæ facta non sunt, falsi triumphi, plures Consulatus, genera etiam falsa, & à plebe transitiones, quum homines humiliores in alienum eiusdem nominis infunderentur genus, quod ex stemmate liquido constabit.

M A R I A G E N S.

CATVS Marius municeps Arpinas, humili atque obscuro loco natus, nulla maiorum commendatione, amplissimos honores est consecutus. Contigit illi quod haud scio an nemini, vt duabus in Ædili-

tate acceptis repulsis, septies tamen Consul summo populi studio crearetur. vir quem neque propter dignitatem laudare satis quisquam cōmodē, neque propter crudelitatem abūdē vituperare potest. Nemo vnquam tanto metu & periculo rempublicam liberauit, nemo maiori calamitate eandem affecit. Qui enim gladios Cimbrorum & Teutonum in rempublicam districtos à iugulis ciuium reiecerat: qui faces iam accensas ad vrbis excidium, extinxerat: qui vrbem & Italiam ex ore atque faucibus hostium eripuerat, ipse ille libertatis Romanæ vindex, primus in Rempublicam gladium distinxit, primus sceleratas faces patriæ intulit, vastitate denique Italiam: cædibus, incendio, ruina, vrbem repleuit. Iustus ergo & debitas pœnas Reipublicę persoluit. Armis Sullanis vrbe eiectus, in Minturnensium paludibus latuit: terra marique iactatus, in oris Africæ desertissimis iacuit. Filius non ita multis post annis in cuniculis Prænestæ trucidatus, memoria simul & nominis & generis interiit, Extat epigramma vetus in libro vrbis antiquæ, quod res eius gestas indicat, eiusmodi,

C. MARIVS PR. TR. PL. Q. AVGV. TR. MIL. EX. SORTEM BELLVM CVM IVGV. THA REGE NVMID. VEL. PROCOS. GESSIT, EVM CEPIT, ET TRIUMPHALIS IN IOVIS AEDEM SECVNDO CONSVLTV ANTE CVRRVM SVVM DVCI IVSSIT. III. CONSVL ABSENS CREATVS EST. IIII. TEVTONORVM EXERCITVM DELEVIT. V. CONSVL CIMBROS FVGAVIT EX IEIS ET TEVTONIS ITERVM TRIUMPHAVIT. REMPVBL. TVRBATAM SEDITIONIBVS ET TR. PL. ET PRAETOR. QVI ARMATI CAPITOLIVM OCCVPAVERANT, VI. COS. VINDICAVIT. POST LXX. ANNVM PATRIA PER ARMA CIVILIA PVLVS, ARMIS RESTITVTVS VII. COS. FACTVS EST. DE MANVBIIS CIMBRICIS ET TEVTONICIS AEDEM HONORI, ET VIRTVTI VICTOR VESTE TRIUMPHALI CALCEIS PVNICEIS.

C. MARIVS C. F. *N. Bello Numantino Scipione imperatore in Hispania meruit, hostem ex prouocatione occidit. Plutarchus. Cicero pro Cornelio Balbo. TR. PL. Cotta, Metello COS. legem de suffragiis tulit. Plutarchus. Cicero libro de Legibus III. In Ædilitate bis repulsam tulit. Cicero pro Plancio. Ex prætura Hispaniam fortitus, prouinciam Iberorum latrociniis liberauit. Legatus cum Metello Imperatore ad Numidicum bellum profectus, à quo quum Romam missus esset, criminatus est, bellum illum producere, se, si Consulem fecissent, breui tempore aut viuum aut mortuum Iugurtham in pop. R. potestatem redacturum. Itaque COS. factus est cum L. Cassio. ANN. DCX LVI. Cassiodorus. Cicero lib. de Officiis tertio. In Africam cum exercitu profectus, Iugurtham & Bochū Maurorum regem multis præliis vicit: Iugurtham viuum à Bocho, Sullæ opera, accepit, deque eo triumphauit. Salustius in Iugurth. Epitome LXVI. Florus libro III. Eutropius libro IV. Orosius libro V. cap. XIV. COS.

coss. irerum absens creatus cum C. Flauio. ANN. DCLIX. Cassiodorus. A-
 sconius in Corneliam. coss. III. cum L. Aurelio. ANN. DCL. Cassiodorus.
 Epitome LXVII. Plinius libro II. capite LIX. coss. IV. cum Q. Catulo.
 ANN. DCLI. Bellum Cimbricū gessit, summa vi oppugnata à Teutomis &
 Ambronibus castra defendit: duobus deinde præliis circa Aquas Sextias
 eos deleuit, in quibus castra traduntur hostium ducenta millia, capta nona-
 ginta. Epitome LXIX. Eutropius libro V. Florus libro III. cap. III. coss.
 V. cum M. Aquillio. ANN. DCLII. Cassiodorus. Cimbros qui per Noricum
 profligato Q. Catulo procos. irruerant in Italiam, collatis signis fundi-
 tus deleuit: castra traduntur hostium centum quadraginta millia, capta se-
 xaginta. Marius totius ciuitatis consensu exceptus, pro duobus triumphis
 qui offerebantur, vno contentus fuit. Epitome LXXIX. Vellius libro II.
 coss. VI. cum L. Valerio. ANN. DCLIII. Cassiodorus. His coss. Saturnius
 Trib. pl. qui seditionem concitauit, & Glaucia Prætor à Rabirio occisi
 sunt. Epitome LXXX. Cicero pro Rabirio perduellionis reo. L. Sulla, Q.
 Pompeio coss. ciuitate à Sulla pulsus, in Minturnensium paludibus la-
 tuit, à Minturnensibus captus & dimissus, in Africam delatus est. Accersi-
 tus à Cinna coss. urbem cepit, eam cædibus & rapinis vastauit. Epitome
 LXXVII. & XXX. Appianus libro primo Velleius libro II. Florus lib.
 III. cap. XXI. coss. VII. cum L. Cornelio ANN. DCLXVII. Idibus Martiis in
 magistratu mortuus est. Appianus. Plutarchus in vita & Sulla. Cicero lib.
 de Nat. deo. III.

P O R C I A G E N S.

EA FUIT reipublicæ Romanæ ratio & consuetudo, vt peregrinas
 nationes societatis fœdere, Italicas verò gentes ciuitatis iure sibi coniun-
 geret. Nunquam enim à Romanis (vt Cicero pro Balbo scribit) intermis-
 sa est largitio & communicatio ciuitatis, quæ res, & ad conciliandos ani-
 mos hominum & ad augendam potentiam, maximo in imperio adiutæ-
 re esse solet. Quorum igitur spectata in rempublicam & cognita fides ef-
 fet, iis ciuitatem populus Rom. largiebatur, non tamen eadem ratione o-
 mnibus. Nam aliis cum suffragio, aliis verò sine suffragio, ciuitatis bene-
 ficium tribuebat. illi municipes, hi cærites dicebantur. Municipēs suo iure
 & suis legibus viuebant: muneris tantum cum populo Romano honora-
 rij participes erant: à quo munere capeſſendo municipes appellati viden-
 tur. Cærites verò, ciues quidem illi erant, & onera ciuium sustinebant,
 nullo tamen honore fungebantur, nec suffragij ius habebant. Dicti autem
 Cærites sunt à Cære oppido, quod primum, pro sacris bello Gallico re-
 ceptis custoditisque, ciuitatem sine suffragio accepit. Hinc tabulæ Cæri-
 tes rectè non versa vice, vt Gellius lib. XVI. cap. XII. de eadem re con-
 trariè scribit, appellatæ, in quas Censores referri iubebāt, quos notæ cau-
 sa suffragiū priuabant. Hanc differentiam vsque ad bellum Maricum du-
 rasse, quo vniuersa ferè Italia ciuitate donata est, licet promiscuè ab au-
 ctoribus etiam ij qui suffragij ius non haberent, municipes nominaren-
 tur, testis est libro secundo Velleius Paterculus. Itaque verè municipes
 & ciues Romani erant, & suffragia ferebant, atque magistratus petebant.
 Quare Curi, Coruncani, Porcij, Pompeij, Marij, Tullij, & reliqui ex mu-

nicipiis oriundi amplissimos Romæ honores consecuti sunt. Hæc autem qua de agimus Porcia gens, Tusculana est, auctore Plutarcho in Censorino, & Tacito libro vndecimo: quomodo etiam Cicero libro de Legibus secundo scribit, Ego me hercule, inquit, & illi, & omnibus municipibus duas esse censeo patrias: vnam naturæ, alteram ciuitatis. ut ille Cato, quum esset Tusculi natus, in populi Romani ciuitatem susceptus est: itaque quum ortu Tusculanus esset, ciuitate Romanus, habuit alteram loci patriam, alteram iuris. Est autem hic M. Porcius Cato princeps huius gentis, qui Priscus primò, deinde quia multarum rerum usum haberet, Cato, teste Plutarcho, appellatus est. quod cognomen posterius retinuerunt. Idem quoque à censura seuerè administrata, Censorius dictus est: & in summa senectute, quia multa eius in Senatu, multa in foro, vel prouisa prudenter, vel acta constanter, vel responsa acutè ferebantur, Sapientis cognomen adeptus est. testis Cicero de Officiis tertio, & in Lælio. Cuius præclarum in Hispania monumentum tali quam subiiciam inscriptione extare, refert Augustinus Nerrucius.

PALLADIS VICTRICIS SACRVM.

HIC HOSTIVM RELIQUIAS PROFLIGAVIT CATO, VBI SACELLVM MIRO ARTIFICIO CONDITVM, ET AEREAM PALLADIS EFFIGIEM RELIQUIT.

PAREANT ERGO ET NOSCANT OMNES, SENATVS ET POPVLI ROMANI IMPERIVM DEORVM NVMINE ET MILITVM FORTITVDINE ET TVERI ET REGI.

CVRII, FABRICII, CORVNCANII.

QUONIAM eorum qui ex municipiis honores essent & magistratus Romæ adepti, proximè meminimus, haud alienum visum est à proposito nostro, si Curios hic, Fabricios & Coruncanios subiiceremus. Nam & principes hi sunt, & æquales illorum temporum, ita verè plurimis maximisque virtutibus atque omni laude cumulati: ut quauis neque familiam, neque stirpem constituent, sine tamen iusta reprehensione præteriri posse non videantur. Curios principes fuisse, Cicero pro Murena & Sulla demonstrat, municipij mentionem facit nullam. item de Fabriciis. Coruncanios in vndecimo apud Tacitum Claudius Imp. Camerino Italix municipio oriundos testatur. Cicero verò pro Plancio, Tusculanos fuisse satis dilucidè ostendit.

M'. CVRIVS M'. F. M'. N. DENTATVS. TR. PL. ANN. CDLIV. Cicero in Bruto. COS. cum P. Cornelio. ANN. CDLXIII. Cassiodorus. Eutropius libro II. Cicerone in Catone. Plutarchus in Censorino. Valerius libro IV. capite III. Plinius libro XV. capite V. Bellum Samniticum gessit: omnem eum tractum, quàm Nar ambit, fontesque Velini Adriatico tenus mari, igne ferroque vastavit.

staius. Quæ victoria tantum agrorum, tantum hominum redactum in potestatem, ut in vitro plus esset ne ipse quidem posset existimare qui vicerat. De Samnitibus, Sabinis, Lucanis triumphavit. Florus libro 111. cap. xv. Eutropius secundo. Orosius libro 111. cap. xix. CENS. cum L. Papirio. ANN. CDLXIV. COS. 111. cum L. Cornelio. ANN. CDLXXIX. Epitome xiv. Valerius lib. vi. cap. 111. Cicero pro Muræna, & in Catone. Contra Pyrrhum missus, cum eo pugnavit, exercitum eius occidit, ipsum Tarento fugavit, castra cepit, de rege Pyrrho & Samnitibus 11. triumphavit. Plutarchus in Pyrrho. Eutropius libro 1. capite xix. COS. 111. cum Ser. Cornelio. ANN. CDLXXIX. Cassiodorus.

C. FABRICIVS C. F. C. N. LVSCINVS. COS. cum Q. Aimilio. ANN. CDLXXI. Cassiodorus. Cicero in Lælio. De Etruscis & Gallis triumphavit. COS. TI. cum Q. Aimilio. ANN. CDLXXV. Bellum cum Pyrrho gessit. Ad quem quum Pyrrhi medicus nocte venisset, promittens veneno Pyrrhum occisurum, vinctum cum Pyrrho reduci iussit. Cum Brutiis & Lucanis prosperè pugnavit, de iis, Tarentinis & Samnitibus 11. triumphavit. Epitome xii. Eutropius libro 11. Florus libro 1. capite xix. Cicero in Bruto, in Catone, Officiorum tertio. Gellius lib. 111. capite 11. Plutarchus in Pyrrho. Virgilius Æneid libro vi. Meminit. Valerius libro 1v. cap. 111. & 1v. Vbi mendose Luscinius pro Luscianus scriptum est. Idem libro vi. capite v. CENS. cum Q. Aimilio. ANN. CDLXXIX. Gellius libro xvii. Valerius libro 11. capite 1v.

TI. CORVNCANIVS. TI. F. TI. N. PRIMVS PONTIFEX. MAX. è plebe creatus. Epitome xix. Cicero pro domo, De natura deorum primo, De Legibus secundo. COS. cum P. Valerio. ANN. CDLXXIII. Cassiodorus. De Vulsinensibus triumphavit. CENS. cum C. Claudio. ANN. CDXXCV. DICT. COMIT. HABEND. C. ANN. DVII. Meminit Cicero in Bruto, de Oratore tertio. Pomponius De origine iuris. Meminit præterea C. & L. Cornuntianorum, qui legati ad Teucam Illyriorum reginam missi sunt. Polybius lib. 11. & minorem natum à regina occisum refert: quos tamen Plinius libro xxix. cap. vi. P. Junium & Ti. Coruncanium nominat, atque ambos à regina interfectos, statuas illis in foro tripedaneas statuas scribit: quem secutus videtur Florus libro 1. cap. v. Prætor hos nullum apud veteres Coruncanium reperire licet.

SERGIA GENS.

SERGIA GENS à Sergesto comite Æneæ. Virgil. quinto, Sergestusque, domus tenet à quo Sergia nomen. Floruit annis plus minus LXXI.

EX HAC gente L. Sergius Catilina fuit, Salustio & Asconio auctoribus. Homo, ut Cicero pro Cælio scribit, ex contrariis diuersisque inter se pugnantibus naturæ studiis cupiditatibusque confusus, in quo per multa maximarum, non expressa signa, sed adumbrata virtutum erant, quæ multis maximisque obscurata & deformata vitiis elucescere nullo

modo poterant. Accusatus bis & absolutus est. Ter Consulatū petiit, bis repulsum tulit. In Senatum semel atque iterum coniuravit: quā de re verbum non eram facturus, nisi à plerisque ita perturbari hæc & confundi animaduertērem, ut diiudicari difficillimè possent. Bis accusatum Cicerō in Pisonem ostendit. Semel repetundarum à P. Clodio, cum Proprætor Africam provinciam, superbe, avarè, crudeliter administrasset, socios spoliasset & diripisset, absolutus est præuaricante Clodio: testis Asconius, quod idem Salustius in Catil. tradit. Iterum inter sicarios à L. Lucullo, Cæsare Figulo Coss., quod Sulla dominante complures peremisset. Asconius Q. Cæciliū nominat, M. Volumpium, L. Fantulum, M. Mariū Gratidianum, cuius caput abscissum per urbem sua manu tulerat. Idem Q. Fr. de petitione Consulatus scribit, & Dio libi xxxvii. Orosius tamen cap. tertio libri sexti, quem Seb. Cornadus præstantissimo vir ingenio sequitur, tertiam accusationem Catilinæ de incestu profert, quod cum Fabia Vestali virgine commisisse arguebatur. Quod falsum esse Plutarchus & Asconius aperte indicant. Neque enim Catilina eius criminis est accusatus, sed Fabia, virgo Vestalis, causam incesti dixerat, cum ei Catilina obiceretur. Consulatū ter petiit Catilina. Primò Tullo, Lepido Coss. ratio tamen eius habita non est, quod cum repetundarum reus esset, intra legitimos dies profiteri nequiverit, auctore Salustio. Secundò, cum Curione, Figulo Cæsare Coss. Tertiò, Cicerone, Antonio Coss. ac tum quoque Muræna & Silano Coss. deff. repulsum tulit. Coniuravit in Rem-pub. cum Cn. Pione primo, Tullo, Lepido Coss. Suetonius in Cæsare. Salustius. Cicero pro Sulla. Dio lib. xxxvi. Deinde Cicerone, Antonio Coss. quæ quidem coniuratio, virtute & mirifica Cicerōnis vigiliantia oppressa est & extincta. Ipse Catilina à M. Petreio Antonij Cos. Legato in agro Pistoriensi cum exercitu deletus est, Epitome. cii. & sequenti. Appianus primo. Plutarch. in Cicerone. Dio lib. xxxvii. Salustius in Catilinario. Virgilius lib. iii.

SERVILIA GENS.

TULLVM Hostilium, diruta & rversa Alba, cum multas alias gentes, tum etiam Serviliam Romam transfulisse, & in Senatum ac Patriciorum ordinem legisse, Livijs libro primo, & in secundo Antiquitatum Dionysius, scribunt. Floruit hæc gens Romæ, ut quæ maximè. Familias habuit quatuor præcipuas. Nam & Prisci Servilij numerantur ab auctoribus, qui Axillas & Ahalas complectuntur: & Capiones, & Variæ quoque, & Gemini. Legitur inscriptio in antiquitatibus Veronensibus perantiqua, ut mihi quidem videtur, quæ haud scio an huc referri debeat. Est autem hæc.

C. SERVILIO CAEPIONI CONCEN. ET
TRIUMPHALI PATRIAE LIBER. DE-
CVR. VERONEN. OB. IVD. RESTI-
TYTA. M. S.

SILVIA

SILVIA GENS.

SILVIAE gentis tres omnino familias in veterum annalium monumentis reperio. Quarum prima *Aeneas* est, qui *Anchise* patre natus, post mortem *Latini* socii, *Latinorum* regnum obtinuit. Hic duos reliquit filios superstites, *Ascanium* *Croula* matre, illo adhuc incolumi natum, & *Silvium* *Latini* regis ex *Latina* filia nepotem. *Aeneas* in regno successit *Ascanius* maior natus filius. *Ascanio* *Silvius* Fr. excluso *Iulo* *Ascanij* F. quem *Iulij* gentis suae auctorem, & familiae principem nuncupant. *Silvio* autem *Aeneas* *Silvius* successit: *Aeneas*, *Latinus* *Silvius*, *Laviniae* & *Melampodis* filius, *Silvij* primi frater vterinus. Hæc prima *Latinorum* regum familia est. Altera *Albæ* *Silvij* traditur ab antiquis. ex *Alba* *Atis* ortus est, *Ati* *Capis*, *Capi* *Capetus*, *Capeto* *Tiberinus*, *Tiberino* *Agrippa*, cui *Romulus* filius, *Romulo* *Auentinus* in regni hæreditatem successit. Hinc tertia familia initium sumpsit, ubi ad *Procam* *Silvium* *Latinorum* regnum translatum est, à quo rerum *Romanarum* auctores historiam suam penè omnes exordiuntur. *Proca* filios habuit *Numitorem* & *Amulium*. *Amulius* regnum vi occupavit, quo occiso *Numitor* in regnum est restitutus, avus maternus *Romuli* & *Remi*. Hæc ferè tradunt *Dyonis*, *Halicarnassæus*, *Liuius*, *Virgilius*, & reliqui quasi minorum gentium historici, *Velleius* *Paterculus*, *Messala* *Corvinus*, *Cassiodorus*, *Orosius*, *Zonaras*. Gentem hanc, *Silviam* appellavimus, non tam ex consuetudine aliarum gentium *Romanarum*, quam quoddam antiquitati aliquid hac in re concedendum arbitraremur. Licet enim incertum *Romuli* & *Remi* paternum genus sit, maternum tamen ad *Latinorum* reges antiqui retulerunt, quos libenter sequuti sumus.

TARQUINIA GENS.

DAMARATVS *Corinthius*, homo locuples in primis & honestus, armis civilibus in exilium pulsus, *Tarquinius* *Corintho* fugit, ibique suarum fortunarum sedem constituit. Causam exilij hanc *Liuius* adfert libro primo. *Cicero* verò *Tusculana* disputatione quinta, & in testio *Antiquitat*: *Dionysius*, *Corintho* *Damaratum*, quod *Cypselum* tyrannum ferre non posset, profugisse scribunt: quorum sententiæ *Plinius* cap. tertio libri xxxv. subscribere videtur. Duxit autem uxorem *Tarquiniis* nobilem & summo loco natam, ex qua duos suscepit filios, quorum alterum *Aruntem*, *Lucumonem* alterum *Etrusco* more nominavit. Et *Aruns* quidem viuo patre mortuus est, quem *Damaratus* pater paulò post, cum ætate & corporis morbo, tum animi doloribus ex morte filij confectus, secutus est. *Lucumo* verò ex asse hæres à patre, præterito postumo institutus, ubi locum inter suos honestum tenere non posset, *Romam* cum universa familia & uxore *Tanaquili* est profectus, commutatoque nomine pro *Lucumone* *L. Tarquinius* dici voluit: ab *Anco* deinde rege in *Patriciorum* ac *Sepatorum* ordinem ascitus, mox rex *Romanorum* creatus est. Hæc sunt breviter quæ de gentis *Tarquiniæ* origine veteres tradidere. Magna autem opinionum varietas est & dissensio eorum qui

genealogiam Tarquiniorum scripserūt. Fabius enim Pictor Tarquinium Colatinū Egerij F. appellat. Dionys. nepotē esse contēdit. Sic Liuius Tarquinium Superbum Prisci F. Damarati nepotem fuisse scribit. Dionysius eundem Damarati nepotem esse probat. Libenter autem assentior Halicarnasseo, auctori rerum Romanarum, iudicio doctissimorum hominum, cum primis bono & religioso. Vtunque autem se res habeat, apparet certe Pomponij I. C. erratum, qui in L. ij. D. de origine iuris, sic scribit, Qui fuit illis temporibus quibus Tarquinius Superbus Damarati filius: cum nepos sit, si Liuiο, si Dionysio credimus, pronepos. Neq; enim quod Zafius Iuriconsultorum illius ætatis facīle princeps, cui suffragari videtur Alciatus, scribit, filij appellatione nepotem contineri, locum hoc in genere vllum habet. Nam vt illud omittam, quod sæpe ne in Iure quidem ciuili hoc verum est, quis non videt historiæ scriptionem ab isto subtilitatis genere plane alienam esse, in qua solida & expressa rei effigies desideratur, nec fictis & adumbratis rebus loci quicquam esse potest.

TULLIA GENS.

TULLII, qui Cicerones dicuntur, municipales Arpinates sunt, orti à Tullo Attio Volscorum rege. Auctorem huius rei habeo (vt omittam Plutarchum & Eutropium) Silium Italicum, qui libro octauo Punicorum sic scribit,

Tullius erat ac raptabat in agmina turmas.

Regia progenies, & Tullo sanguis ab alto. Ipse quoque Cicero stirpem suam antiquissimam libro de Legibus secundo prædicat. Sunt tamen qui à tullis, id est aquæ ductibus, Tullios deducere malunt, à quibus vt dissentiam, cum illorum quos dixi facit auctoritas, tum verò quòd in cognominibus, vocabulorum eiusmodi deriuationes locum quidem habere aliquem posse videantur, in nominibus certè gentium non item. Atque haud scio an Tullum, quod Volcatiorum cognomen est, quàm Tullium, quod gentis est nomen, à tullis rectius deducamus, accommodatius sanè ad horum nominum rationem. Vnica verò huius Tulliæ gentis familia magistratibus & honoribus floruit, ea quæ Ciceronum cognomen tulit, à ciceribus ferendis, vt ait Varro. Illud enim quod de verruca, quam cicerem Latini vocant, Plutarchus narrat, eò mihi minus verisimile fit, quòd patrem & auum suum Cicero eodem planè vsq; esse cognomine de Legibus tertio, & secundo de Oratore satis dilucidè ostendat. Ac ex his quidem primus M. Cicero orator honores est adeptus. Nam de auo sic libro de Legibus tertio loquitur, Et auus noster singulari virtute in hoc municipio, quoad vixit, restitit M. Gratidio, cuius in matrimonio sororem auiam nostram habebat, ferenti legem tabellariam. Excitabat enim fluctus in simplo (vt dicitur) Gratidius, quos post filius eius Marius in Ægeo excitauit mari ac nostro quidem. Quæ quum res esset ad se delata, Scæurus cōsul, Vtinam, inquit, M. Cicero, isto animo atque virtute in summa Republica nobiscum versari, quàm in municipali maluisses. Hæc ille.

VALESIA GENS

SEQUVNTVR nunc Latinarum gentium familie, quo nomine & Sabinas,

& Sabinas, & omnes eas quæ ex Italicis municipiis in urbem migrarunt, comprehendimus. Quæ verò ex his maiorum, quæ minorum gētium Patriciæ familiæ sint, in tanta antiquitatis ignoratione cōstituere nullo modo possumus. Sunt illæ quidem maiorum gentium, quas Romulus, quas cæteri reges vsque ad Tarquinium Priscum, siquidem Liuium sequamur, inter patricios cooptarunt: reliquarum eadem opinor ratio est, incerta & obscura. Prima autem & præcipua Latinarum gentium Valeria est, cum propter generis antiquitatem, tum etiam propter summam nobilitatem, eximiâque virtutes, quibus hæc gens facili ceteris antecelluit. Dionysius lib. IV. & V. auctor est, gentem Valeriam ex Sabinis oriundam, cum Tatio rege, quicum Romulus imperij societatem communicarat, in urbem migrasse. Plutarchus Valesium gētis principem appellat, quem etiam auctorem pacis inter Sabinos & Romanos fuisse scribit. Hinc Valesia hæc gens primum post Valeria dicta est, ut etiam Fusia, Papisia, Aufelia, Vetusia: neque enim ante Appij Cæci ætatem, qui primus literam R, protulisse dicitur, Valerij, Furij, Papirij, Aurelij, Veturij dicti sunt. quæ de re Liuius lib. III. Cicero Epist. IX, ad Papirium Pætum. Varro de ling. Lat. VI. Macrobius cap. I I. libri tertij Saturnalium, & Festus primo: Pomponius quoque I C. de origine iuris. Meminit etiam cuiusdam Valesij lib. II. Valerius Maximus, qui Diti patri & Proserpinæ ara sub terra reperta, sacra primus furnis hostiis fecit: cuius exemplum secutus Valerius Poplicola, apud eandem aram publicè nuncupatis votis, cæsisque atris bobus Diti maribus, sceminis Proserpinæ, lectisternioque ac ludis trinoctio factis, aram terra obruit. Atque hæc quidem Valeriæ gentis sacra fuisse gentilicia opinor. Vniuersa verò hæc gens in quatuor familias distributa est. In prima, Poplicolas, Maximos, Potitos, Coruinos, Massalas, collocamus: ea ratione, quia eiusdem sunt stirpis. His autem, ut Cicero de legibus secundo, & Plutarchus in Poplicola scribunt, virtutis causa, ut in vrbe sepelirentur, à Senatu tributum erat & permissum, quod posterius eorum iure tenuerunt. In secūda, Flaccos: in tertia, Falcones: in quarta, Læzinos constituimus.

H 3



QUOTA res est magistratuum nomina fuisse Consulium, Prætorum, & Quæstorum, quorum aliqui intra Urbem, aliqui extra magistratus gerabant: cumque tempus magistratum annum esset, post annum desinebat nomen id magistratus habere: quoad inuenta est hæc appellatio, ut qui fungerentur munere magistratuum, post illud annum tempus Proconsulibus, vel Proprætoribus provincias obtinere, aut exercitum, aut imperium, aut potestatem dicerentur. Initium huius rei cepit cum Q. Publilius Philo post consulatum provinciam obtinuit, prolegata ei potestate siue imperio: itaque is primus Proconsule siue Proconsul appellatus est, anno V. G. CDXXVII. eodem exemplo postea, quotiens post annum aut Consules aut Prætores provincias obtinebant, Proconsulibus aut Proprætoribus eas obtinere dicebantur. Post hæc paulatim factum est, ut ij, qui ex urbe discederent in provincias, cum magistratus tempus iam exactum esset, Proconsulibus Consulares viri, & Proprætoribus Prætorij mitti dicerentur: item illud, ut quædam provinciæ Consulares, quædam Prætorij dicerentur: in quas Consulatu aut Prætura functi, aut etiam qui tum fungerentur mittebantur. Sic Cicero in Ciliciam profectus est, sic Cæsar in Gallias, sic alij plerique. Extraordinaria quoque imperia his nominibus ornabantur: ut cum L. Marcio in Hispania ab exercitu potestas data est post occisos P. & CN. Scipiones nouo exemplo, quod à Senatu est reprehensum, ut L. Marcius Proprætoris res gerere diceretur, sine ulla Senatus aut populi Romani auctoritate: sic etiam aduersus M. Antonium cum exercitum Veteranorum coëgisset C. Cæsar Octavianus priuato consilio, ei rei Senatus auctoritatem concessit, & auctore M. Cicerone, adulescens, qui nullum tunc gerere magistratum poterat, Proprætoris ex auctoritate Senatus exercitum obtinuit. Exstat ea de re Ciceronis oratio, quæ inscribitur Philippica V. Eadem ratione extra ordinem P. Scipio in Hispaniam missus est: item CN. Pompeius, cum ex sententia L. Philippi diceretur non Proconsule, sed Proconsulibus fuisse missus in eandem sententiam afferri potest quod Cicero libro 11. de Diuinatione scribit, perisse auspicia magistratuum, cum omnia fere bella gererentur non à magistratibus ipsis, sed à Proconsulibus & à Proprætoribus. De Pro Quæstoribus nunc dicendum est. Quæstores aut Urbani, aut Prouinciales fuerunt: Prouinciales appello, quibus necesse erat sequi magistratus, quibus provinciæ committebantur: & ut sæpe Cicero scribit, more maiorum Quæstor Prætori vel Proconsuli filij loco habebatur. Quæstoribus pecunia, quæ magistratibus, aut legatis, aut exercitui erat attributa, committebatur. Si in provincia Quæstor ultra annum fuisset, Proquæstore id officium obtinere dicebatur: sed & si mortuo Quæstore, aut de provincia decedente id officium alteri committeretur, puta legato Proconsulis aut Prætoris

Proconsulis Proue Prætoris, is legatus Proquæstore erat. Legatorum munus totum prouinciale fuit: & ex mandata iurisdictione pendebat, non ex iure, magistratus: neque enim Legati, ut cæteri magistratus intra Urbem in comitiis, aut in Senatu eligebantur: sed erant comites eorum qui prouincias administrabant, sæpe Prætorij, viri, & nonnunquam Consulares. His legatis mandabatur iurisdic-tis, cum in prouinciâ venerant Proconsules, aut Prætores Proue pratoribus. Ad hanc rem probandam afferri potest, quod Cicero III. in Verrem ait de Verris Quæstura & legatione: & ut mortuo Malleolo, Proquæstore fuerit: & quod in epistulis de C. Calio Caldo Quæstore, quem in prouincia reliquit cum Imperio. Ex his apparet, quid sit, quod in plerisque denariis, & titulis monumentorum adscriptum est, legatum Pro Quæstore, siue Quæstorem Pro Prætorē eam pecuniam signasse, aut eam rem gessisse: sic enim interpretor, cum enim dicitur, Quæstorem Pro Prætorē illum esse, significat eum qui Quæsturam obtineret, Pro Prætorē magistratu fungi, & Prætoriam prouinciā regere. at si adscriptum est aliquem legatum pro Prætorē esse, significat, eum qui venerit in prouinciā Prætoris legatus, decedente Prætorē, eius munere fungi. Quod si dicatur, legatum pro Quæstore esse: significatur eum legatum quæsturam exercere pro aliquo Quæstore, qui aut absens esset, aut mortuus. Est autem frequens hoc in denariis, quia pecunia signabatur sæpe in prouinciis, ut exercitui stipendia soluerentur. Et cum bellis civilibus multa extra ordinem, & nouo exemplo fierent: cumq; hodie exstet pecunia signata, aut à percussoribus Cæsaris, aut ab iis qui sequebantur partes Sexti Pompeij, aut à cæteris Cæsarianis aut à Pompeianis: minus mirum est, pecuniam referre eorum nomina, qui non veros magistratus, sed extraordinarios obtinerent. Cæsaris vero percussoribus datas fuisse prouincias extra ordinem, constat ex Cornelij Nepotis verbis in Attici vita. Ex his facile intelligimus quid sit, quod in nummis M. Antonij adscriptum sit, M. SILANVS AVG. Q. PROCOS. id est, M. Silanus, Augur, Quæstor Proconsule. & in denariis Metelli Scipionis, P. CRASSVS IVNI. LEG. PROPR. id est, P. Crassus Iunior legatus Pro Prætorē. & in nummis Pompeij, MAGN. PRO COS. CN. PISO PRO Q. hoc est, Magnus Proconsule CN. Piso Pro Quæstore. & in denariis Augusti: P. CARISIVS LEG. PRO. PR. MARIVS C. F. PRO. III. VIR. Est etiam in denariis Cæsaris Dictatoris, Q. DESIG. hoc est, Quæstor Designatus. Q. VOCONIVS VITVLVS, vel TI. SEMPRONIUS GRACCVS: item Q. P. quod interpretor Quæstor Publicus: in nummis Antonij, M. BARBAT. Q. P. & M. NERVA PRO Q. P. id est, PRO QVÆSTORE PVBLICO. Quæstores argentum in prouinciis signasse constat ex epist. Ciceronis ad Plancum libr. XIII. Fam.

FAMILIAE ROMANAE NOBILIORES,

E FVLVII VRSINI COMMENTARIIS.

TYPOGRAPHVS LECTORI.

Fulvius Vrsinus, Lector, eo libro quo Veterum Romanorum numismata declarauit, plerasque gentes ac familias Romanas recensuit, nobiliores quidem certè, & quarum illorum in historijs aliisque monumentis crebrior facta mētio reperitur. Id opus omnibus antiquitatis studiosis sanè quàm perutile: sed inuentu (utpote Roma tantum cūsum) difficile, cum non possēmus integrum edere, visum est istum saltem catalogum & recensum familiarū Romanarum ex illo excerptum tibi, beneuole lector, communicare adscriptis diligenter quotquot fere erant ab Vrsino veteres inscriptiones perlata: Vale.

A.



B V R I A E gentis, ut opinor plebeiz, vnus (quod sciam) Liuius facit mentionem lib. x l i. & x l i i. nullo tamen adiecto cognomine, siue *Geminus*, illud sit siue *Gemellus* aut aliud, quod tribus literis *Gem.* in nummis expressum est.

A C C O L E I A E gentis ut arbitror plebeiz nulla extat mentio nisi in duabus antiquis inscriptionibus: vna in qua *Ordo corporat.* descriptus est, *Qui pecuniam ad ampliand. templum. contuler. I M P. Casar. T. Aelio. Hadriano. Antonino. Aug. pio. P. P. I I I. M. Aelio. Aurelio. Casar. C. O. S.* in quo qui de ordine nominatur. *P. Acculeius* quidam *Eubemer.* qui *P. Accoleij* huius qui in denario quodam notatus est pronepotis libertus fuisse credi potest. Altera in qua nomina eorum incisa sunt, qui ad ponēdam statuum *Vespasiano Imp. pecuniam contulerunt. L. Antio Baso. C. Cecina Pato C. O. S.* inter eos enim munerantur *L. Acculeius* quidam *Abascantus.* *Acculeius* autem in veteribus monumentis pro *Accoleus* eadem ratione scriptum est, qua *Agricula*, *Poplicula*, pro *Agricola*, *Poplicola*.

A C I L I A M gentem plebeiam fuisse satis constat ex veterum scriptorum auctoritate; apud quos corrupte multis locis *Atilia* pro *Acilia* scriptam reperitur. Opinor autem *Acilius* à Græco verbo *αἰνῆμα*, quemadmodum *Æmilij* *ἀμιλία* ut *Plutarchus* inquit, gentis nomen traxisse.

Æ L I A M gentem siue *Ailiam* eandem esse cum *Allia* ex Capitolinis monumentis aperte satis intelligimus. Fuit autem plebeia, sed antiqua maximisque gestis magistratibus nobilis.

Æ M I L I A E gentis patriz *Scauri* tantum *Paulli*, *Lepidi*, & *Buca*, in nummis quos ipsi vidimus reperiuntur: cū *Mamercini* quoque *Barbula* & *Papi* in veteribus & scriptorum & lapidum monumentis inueniantur.

A F R A N I A E gentis frequens est mentio apud scriptores: ex eis autem patritiane an plebeia fuerit, colligi non potest. Plebeiam tamen fuisse latum

se suspicari possumus ex eo quod Q. Cæcilius Metellus Celer qui consulatum anno DCXCIII. gessit, patritius cum fuerit, eius collegam L. Afranium plebeium fuisse necesse sit.

ALLIENAE gentis nomē ab *Allia* deductum esse, vt à *Nasidia*, *Cluui*a, *Satria*, *Nasidienam*, *Cluuienam*, *Satrienam* credendū est. Inter plebeias vero numeratam fuisse vel ex eo constat, quod *Allienus* is qui legem de terminis tulit plebeius fuit. Mentio *Allienae* gentis extat in veteri inscriptione, cuius exemplum subieciimus.

Allienę. T. F.
Berenice
C. Vettius. Polus
Vxori
Sanctissim. &
C. Vettius. Polus
Matri
Piissimę Patr
Col. Fabr. & Cent.
L. D. D. D.

ANNIAE gentis plebeiae ita multi ex antiquis scriptoribus meminerunt, vt eorum indicandis locis supersedendum mihi sit.

ANTESTIAM gentem, eandem esse cum *Antistia* ex veteribus inscriptionibus manifeste intelligere possumus: quarum vnus exemplum extat Romae huiusmodi.

L. Antestius. Cn. F. Hor
Sarculo. Salius. Albanus
Antistia. L. L. Plutia
Fusia. P. F. Tertia. Soror
L. Antestius. L. L. Quintio
L. Antistius. L. L. Rufus. L. Antistius
o. L. Thamyrus
L. Antistius. L. o. L. Anthus. L. Antistius.
L. L. Eros. Cappadox.

Ceterū *Antistia* gentis plebeiae, *Rheginorum* & *Veterum* familiae fuere de quibus frequens est mentio, cum apud Latinos, tum apud Græcos rerum Romanarum scriptores. *Antistiorum Veterum* & consularium & sacerdotum meminit Velleius Paterculus, cum quo vetus inscriptio conuenit, quam Præneste vidimus:

L. Antistius
C.F. Æmilia. Verus
Augur
Fortunę. Primig
Ex voto suscepto.

ANTIAE gentis mentionem facit Cicero, Liuius & alij.

ANTONIAE gentis duæ familiæ fuerūt, patricia vna *Merendarum*: altera plebeia, quæ cognomine caruit, ex qua ortus est M. Antonius triumphator, & eius fratres L. & C. Antonij.

APRONIAE gentis, ut arbitror, plebeia mentio est apud Valerium Max. lib. VII. cap. VII. & Pædianum in Miloniana, in qua meminit L. Apronij, qui Sex. Clodium accusauit, quod eo auctore corpus Clodij in curiam illatum fuerat: item Cn. Apronij Cn. F. qui M. Saufeium M. F. accusauit, quem defendit Cicero. Fuit & *Apronius Galus* sub Augusto triumphator A. A. A. F. F. cuius nummus extat.

AQVILIA gens familias habuit & patricias & plebeias, sed cognominibus non semper vsas, ut ex veteribus monumentis intelligi potest.

ARRIAM gentem plebeiam fuisse suspicari possumus ex iis quæ de Q. Arrio scripta sunt à Cicerone in Bruto. Sunt autem hæc. Quod idem faciebat Q. Arrius, qui fuit M. Crassi quasi secundarius: is omnibus exemplo debet esse, quantum in hac vrbe polleat multorum obedire temporibus, multorumque vel honori vel periculo seruire: his enim rebus, infimo loco natus, & honores, & pecuniam & gratiam consecutus, etiam in patronorum, siue doctrina siue ingenio, aliquem numerum peruenerat. M. autem *Arrius Secundus* (cuius extat nūmus) incertum mihi fuerit ne is, cuius Præturæ meminit Pædianus in argumento Diuinationis (quem tamen Quintum prænominatū fuisse ex Ciceronis lib. IV. in Verré colligo) an is, qui Suria præfectus fuit, in quæ extat nobile hoc Catulli epigramma:

Commoda dicebat, si quando commoda vellet

Dicere, & insidias. Arrius, insidias.

Credo sic mater, sic liber annuncius eina,

Sic maternus auus dixerat, atque auia.

Et tum mirifice sperabat se esse locutum,

Cum quantum poterat dixerat insidias.

Hoc misso in Suriam requierant omnibus aures,

Audibant eadem hæc leniter, & leuiter.

Nec sibi postilla metuebant talia verba,

Cum subito affertur nuntius horribilis.

Ionios fluctus postquam illuc Arrius isset,

Iam non Ionios esse sed Hionios.

Ad hunc fortasse, vel eius filium spectat vetus hæc inscriptio.

M. Arrius M. F. M. Sextius M. F.
Duouiri. De. S. Viam faciund. &
Reficiund. cerau.

Imperatorum

Imperatorum quoque temporibus Arriam Secundorum familiam floruisse, ex alia inscriptione intelligimus, quæ extat huiusmodi,

L. Arrio

Primo

L. Arrius

Secundus

Proc. Aug.

Fratr. Piissim.

ASINIAE gentis, ut puto, plebeie scriptores multi meminerunt. Pollio huius gentis cognomen.

ATILIAM gentem patricias habuisse familias & plebeias inter veteres scriptores satis constat. *Seranorum* autem familia fuit plebeia, à serendo id cognominis sortita, ut scribit Plinius lib. xviii. cap. iiii. his verbis, *serentem inuenerunt, dati honores, Seranum unde cognomen.* eodem respiciens Virgilius dixit in lib. *Aeneid.* vi.
- & te fulco Serane serentem.

In argenteis tamen denariis & in antiqua inscriptione, cuius exemplum infra descripsimus, item in Obsequentis libro de prodigiis, *Saranus* scriptum pro Seranus reperitur: quod fortasse ea familia Serani cognominis aliam haberet originem, non autem eam, quæ à serendo ducta fuisset. M. Atilij Serani triumviri coloniarum deducendæ anno DLXVIII. mentio est apud historicos: itemque C. Atilij, qui Consul cum Q. Seruilio Cæpione fuit anno DCXLVII. quibus Consulibus natus est Cicero.

Sex. Atilius. M. F

Saranus. procos

Ex. senati. consulto

inter

Ateftinos

&

Veicetinos

Fines terminosque
posuit.

EX AVRELIA gente plebeia, fuerunt *Cotta* & *Scauri*.

AXSIAE gentis, ut arbitror, plebeia facit mentionem M. Varro lib. iiii. de re rustica, cap. ii. Cicero quoque lib. i. ad Attic. ep. vii. in qua nominat Axium quendam, qui erat, ut opinor, scenerator. *Axius Naso* quidam nominatur in denariis. *Axius* autem pro *Axius*, ut *Maxumus* pro *Maximus*, *Alexandrea* pro *Alexandrea*, antiqua fuit scribendi ratio, cuius veteres grammatici meminerunt. AXSIAE gentis vnicus qui extat denarius videtur signatus à L. Axio Nasone, quem Tribunum plebis fuisse intelligimus ex fragmento lapidis Tiburtini, quod est apud me ita in-

scriptum.

..... Sprenas
 Sius.Naso.Tr.Pl
 Cilius.Cornutus
 Tius. Catulus
 ... Nius.Stolo
 ... Tores.locorum.publicorum.
 Dicandorum ex.S.C.ex.Priuato
 In.publicum.restituerunt.

Ex Tribunatu autem L.huius Axfij Nasonis satis intelligimus, Axfiam gentem fuisse plebeiam.

B.

BÆBIAE gentis plebeie, frequens est metio, cum apud antiquos rerum Romanarum scriptores, tum in veteribus lapidum monumentis, quæ extant huiusmodi.

L.Bëbio. L.F
 Gal. Auito
 Præf.fabr.trib
 Mil.leg.x.gem.proc
 Imp.Cæsar. Vespasiani
 Aug.prouinciæ.Lusitaniæ
 Adlect.inter.prætorios

&

L.Bëbius.L.F
 Gal. Iuncinus
 præf.Fabr.præf
 Coh.IIIII.Retorum
 Trib.milit.leg.XXII.
 Deiotarianæ
 Præf.alæ.Astorum
 præf. vehiculorum
 Iuridicus Ægypti

Reperitur inter huius gentis cognomina etiam *Tampilus*. Ac cum in Capitolinis tabulis & vulgatis omnibus libris Tamphili cognomen cum aspirationis nota scriptum reperiatur, in argenteo denario, sine aliqua aspiratione, ut in aliis, *Graccus*, *Pilippus*, & *Triumpus* notatum est.

CAECILIAE

Cn. Calpurnius

Cn. F. Pifo

Quæstor. pro. pr. ex S. C

prouinciam Hispaniam

Citeriorem optinuit.

Hic est Cn. Pifo Cn. F. qui cum Catilina & P. Autronio coniurauit anno DCLXXXVIII. & in Hispania Quæstor Propr. occisus est.

CANINIA, siue (vt est in antiquis lapidibus) Kaninia, quatuor habuit familias, quarum in antiquis monumentis extat memoria: *Rebilos* quorum meminit Liuius lib. XLII. *Regulos*, qui reperiuntur apud Cæsarem in lib. VII. de bello Gallico. *Gallos* qui habentur in antiquis denariis. *Labeones*, qui in *Arniensi* tribu censabantur, vt ex hac inscriptione intelligimus, cuius exemplum subieciimus.

C. Caninius. C. F.

Arn. Labeo. Pater

Omnes. hei. mei. sunt. Filius. illum. manu

Ille. illam. merito. misit. & vestem. dedit

Quoad. vixsi. vix. fere. omnes. vna. inter. meos

Eundem. mi. amorem. præstat. puerilem. senexs

Monumentum. indicio. st. saxo. septum. ac. marmore

Circum. stipatum. mœrum. multeis. millibus.

CARISIA gens à nullo veterum scriptorum, quod ego sciam, nominatur, præterquam à Dione, qui lib. LIII. & LI. facit mentionem T. *Carisi*, fratris, vt opinor, P. *Carisi*, quorum vtriusque nomina extant in antiquis denariis.

CASSIA gens in duas fuit diuisa familias, patriciam vnā, *Bicellinorum*: alteram plebeiam, *Longorum* & *Longinorum*.

CESTIA gens fuit plebeia, vt ex antiqua inscriptione colligitur, cuius exemplum extat huiusmodi.

C. Cestius L. F. Epulo. Pr. Tr. Pl.

VII. vir. Epulorum

Opus. absolutum. ex. testamento. diebus. CCCXXX

Arbitratu

Ponti. P. F. Cla. Mele. heredis. & Pothi. L.

Cicero in oratione pro L. Flacco, & in lib. Philipp. I. (licet corruptè in vulgatis codicibus *Caserius* legatur pro *Cestius*) & Appianus lib. I. v. belli ciuil. faciunt Cestij cuiusdam mentionem. C. autem *Cestius* qui in veteri inscriptione notatus est, potest is esse, cuius Tacitus meminit lib. V. Quia verò L. F. in ea describitur, credi potest filius fuisse L. Cestij, à quo extat cusus denarius.

CIPIAE

CIPIAE gentis nullus (quod sciam) veterum scriptorum facit mentionem: ego verò opinor eandem esse cum Cispia, quæ sine S. litera, antiquo scribendi more in antiquis quoque lapidibus aliquando reperitur.

M. Cispus
M. L. Eurypon
M. Cispus. M. M. L.
Romanus. V. A. XV. Pic
Cispia. M. M. Busca
M. Cispus. Felicio.

C. Cispus. A. F. Scapt
Seuerus. Florentia
Miles. coh. III. Pr. vix.
Ann. XLIII. Militauit.
Ann. XVII.

Cipia. P. F. Secunda
Fieri iussit
Locus. in. Fr. P. XX.
in agr. P. XXV

CLAVDIA gens familias habuit duas, patritiâ vnam minorum gētium, ex qua fuerunt *Pulchri*; alteram plebeiam, quæ clarius fuit *Marcellorum*.

CLOVIA gens siue *Cluvia* & *Cluia* (vtrouque enim modo in antiquis monumentis scripta reperitur, quemadmodum *Volteius* pro *Vulteius* & *Volcanus* pro *Vulcanus*, & *Fluins* pro *Fluvius*) incertum patritia ne an plebeia fuerit: quamvis frequens eius extet mentio, cum apud scriptores, tum in veteribus inscriptionibus, quarum exempla sunt hæc:

L. Cluius. L. L. Æschinus. fecit. sibi. &
Vxori. & liberis. & libertis.
e Cluia. L. L. Fauſta. vix. anos. XXXV
e L. Cluius. L. F. Lupercus. vix. anos. II
VI. Cluius. L. F. Maximus
VI. Cluius. L. L. Muscus



Mineruę

Sacr

C.Cluius.C.F.Ouf

Paternus

V.S

Item

C.Cluius.M.F.

IIII. Vir

Iuri.dic. II.vir.Nołę

IIII.Vir.Quinquennal

de.suo.faciund.cęrauit

idemque.restituit

Ioui.O.M.Sacr.

CLOVLIA gētem siue *Clēliam* (eadem enim est) patritiam fuisse intelligere possumus ex eo quod scribit Liuius de Canuleio tribuno plebis, qui cum legem promulgasset, vt consul alter ex plebe crearetur, in quo patriciorum dignitas minuebatur, patres, ne se inuitis lex perferretur, in eam sententiam iuisse, cuius auctor fuisse C. Claudius dicitur, vt pro consulibus crearentur tres Tribuni militum ex patriciis, totidemque ex plebe, iique consulari potestate ornati remp. regerent. quibus rebus decretis, in magno plebeiorum & patriciorum petentium studio, tres ex patriciis tantum creatos esse, A. Sempronij Atratinum, T. Clēlium Siculum L. Atilium Longum, anno CCC LX. Scribit autem Dionysius libro III. Clēliam familiam Alba oriundam, ea diruta à Tullo rege in Senatum allectam fuisse, eique vt magistratus gerere posset, ab eodem rege concessum esse. *Siculi* cognomen vnde traxerit ignoratur. verisimile tamen est, ob aliquod huius familie contra Siculos insigne factum: siue quod primum è Sicilia oriunda Albam postea commigrarit, id nomen Clēlios sortitos esse.

COCCEIA gens non satis constat patritiane fuisse an plebeia. ex ea certē Nerua Imp. qui Domitiano successit, ortus est. Fuit inter alios & M. Nerua consul susceptus cum C. Vibio Rufino anno DCCCLXXIIII. de quo mentio extat in antiqua inscriptione ad radices Capitolij.

C.Vibius.C.F. Rufinus.M. Cocceius.

M.F.Nerua.Cos.ex.S.C.

COELIAE gentis plebeie frequens est mentio apud scriptores. Ex ea autem fuit *Caldorum* familia, cuius reperiuntur argentei denarii.

CONSIDIAE gentis plebeie meminit Liuius lib. II. Dionysius lib. IX. Cæsar lib. II. de bel. ciuili. *Ciserni* lib. II. ep. LXVII ad Cornificium. & Valerius Max. li. III. cap. VIII. ex ea fuerunt G. *Considius* Pater, & C. *Considius* Nonianus.

COPONIA

COPONIA gens Tibure orta & in ciuitatem Romanā adscita, plebeāne an patricia fuerit incertum.

CORDIAE gentis, (nisi pro *Cadius Rufus* apud Tacitum lib. xii. vt aliquibus placet scribatur *Cordius Rufus*) præter vnū Ciceronem haud scio an alius veterum scriptorum faciat mentionem: is enim lib. iv. in Verrem, *L. Cordium* nominat honestum hominem, qui testimonium in Verrem dixit.

CORNELIA gens in patritias diuisa fuit familias, & plebeias, patriciæ, *Blasiones, Lentuli, Scipiones, Cinnae, Sisennae & Sulla* in argenteis denariis, quos ipsi vidimus reperiuntur. In multis autem denariis quos ego vidi, *Sula* vnico *L. scriptum* est; ea scribendi ratione, quam antiquissimam fuisse tradit *Quintilianus* his verbis in lib. i. *Seminuocales non geminare vstissimi moris diu fuit.* Itaque *Luculus* pro *Lucullus*, & *Cina* pro *Sisenna* in veteribus monumentis notatum reperitur. Sic & *Sisena* pro *Sisenna*.

CORNIFICIAE gentis plebeię scriptores multi meminerunt: ex ea fuit *Q. Cornificius, Augur, imp.* Ciceronis in consulatu competitor, & in Auguratu collega, vt ex epistolis xvi. xviii. xx. xxii. libri ad eum scriptis, intelligimus.

COSCONIA gens, incertum est patriciā ne an plebeia fuerit: eius quidem mentio exta in antiqua inscriptione, in qua *M. Cosconius Epicurus* nominatur.

M. Cosconi. Epicuri. Filij. Piissimi

Qui. vix. an. XIX. M. IIII. D. XXII.

Cætonicus. & Pia. parentes. fecerunt.

COSSUTIA gente, ex equestri familia, orta fuit *Cossutia*, qua *Cæsar* dimissa, *Corneliā Cinnę* quartum *Consulis* filiam duxit vxorem, vt scribit *Suetonius* in *Cæsare* cap. i. Extant nummi *C. Cossutij* cuiusdam. & *L. Cossutij Sabula* C.F. Præterea *M. Cossutij* cuiusdam mentio est apud *Ciceronem* lib. iii. in *Verrem*: & *Q. Cossutij* in veteri quodam lapide in *Sabinis*, cuius ipsi exemplum huiusmodi descripsimus.

Dis. Manibus

Æmilię. S.P.F

Vix. ann. xv

Menses. vi. d. ii

Q. Cossutius. Q.F

CREPERIAE gentis facit mētionem *Cicero* lib. i. in *Verrem*, ex qua natum scribit *M. Crepereium* equestri familia. *Crepereij* cuiusdam *Galli* sub *Nerone* meminit *Tacitus* lib. xiii.

CREPVSIAE gentis nulla est mentio apud eos scriptores quos ego quidem legerim. extat autem in nummis. vnde suspicari licet gentē plebeiam fuisse, ex qua *L. Crepusius* *Ædilis* plebis fuerit.

CUPIENNIA gente ortus fuit *C. Cupiennius*, ad quem extat *Ciceronis* epistola xx. lib. xvi. ad *Atticum*: cuius fortasse filius fuit. *C. Cupiennius Libo Cumanus*, *Augusti* familiaritate clarus, corporis sui diligentissi-

K

ms. Vide Porphyriionem ad Horatij Satyram I. lib. I.

CYRIATIAM gentem plebeiam, Alba oriundam, à Tullo rege in ciuitatem Romanam adscitam fuisse, scribit Dionysius lib. III. Eius gentis familia fuit Trigeminorum, cuius meminit idem scriptor in eodem libr. ex qua ortus est C. *Curiatius* cuius extant nummi. Liuius lib. I. & in epit. lib. LV. & Valerius Max. lib. I. I. cap. V. C. Curiatij cuiusdam, qui Tribunus plebis fuit, faciunt mentionem. In vetere quoque lapide, qui extat Nolę C. quidam Curiatius Diui Augusti flamen notatus est.

C. Curiatio. L. F

Flaminij. Diui. Augusti

Primipil. Trib. milit

Præf. Castror

Præf. Fabr

Arbitratu. Hyacinthi. lib

CVRTIA gens, patritiæ an plebeia fuerit, ex veteribus scriptoribus non satis constat. M. Curtij, à quo Lacus Curtius in foro Romano dictus est, meminit Dionysius Halicarnassæus lib. II. Liuius lib. VII. Valerius Max. lib. V. cap. VI. & Orofius lib. III. cap. V. P. Curtij Salassi facit mentionem Cicero in epistola XVIII. ad Leptam lib. VI.

D.

DIDIA gens (siue *Deidia* vt in quibusdam monumentis legitur) incertum patritiæ an plebeia fuerit: plebeiam tamen fuisse suspicari possumus ex eo, quod qui Didiam legem Sumptuariam tulit, Tribunus pleb. fortasse fuit: eius meminit Macrobius lib. I. Sat. Liuius libr. CXXVII. facit mentionē Didij Saxæ M. Antonij legati in Suria, qui à Labieno Pompeianarum partium victus est.

DOMITIA gens plebeia, in duas fuit diuisa familias, quarum altera *Caluinorum*, altera *Ahenobarborum* cognomine vsa fuit. ex hac fuit Cn. Domitius Ahenobarbus is, qui cum L. Licinio Crasso censor fuit anno DCLXI. quique consul fuerat anno DCLVII. cum C. Cassio Longino: cuius Consulatus memoria extat Interannę in vetere inscriptione.

Genio. municipi. anno. post

Interamnam. conditam

DCCIIII. ad. Cn. Domitium

Ahenobarbum. cōs

DVRMIAE gentis itemque M. Durmij qui sub Augusto triumphare monetę cudendę denarios eos signauit, qui hodie extant, mentio nulla apud scriptores, quos ego viderim, reperitur.

E.

EGNATIAE gentis plebeie, & C. Egnatij Maxfumi, cuius extant denarii, facit mentionem Cicero lib. II. ad Atticum, ep. XXXIV. In libro autem XII. ad Memmium ep. XLIII. & LXXII. meminit L. Egnatij

gnatij Rufi: cuius fortasse filius fuit M. Egnatius is quem in Augustum conspirasse Velleius, Suetonius, & Dio commemorant. Egnatię gentis mentio est in antiqua hac inscriptione.

Honoris

Imp. Cæsaris. Diui. F
Augusti. Pont. maxim
Patr. patrię & municip
Magistri. augustales
C. Egnatius. M. L. Glyco
C. Egnatius. C. L. Musicus
C. Iulius. Cæsar. Liso chrysus
Q. Florinius. Q. L. princeps
Viam. Augustam. ab. Via
Annia. extra. portam. ad
Cereris. silice. sternendam
Curarunt. pecunia. sua
Pro Ludis

EGNATVLEIÆ gentis, vnus, quod sciam, Cicero facit mentionem lib. III. Philipp. in quo nominat *L. Egnatuleium* quendam filium fortasse C. *Egnatuleij* qui victoriatum nummum percussit, quales hodieque cernere est. Extat Cordubę quę fuit Lucani & Senecę, patria in Hispania, fragmentum quoddam inscriptionis antiquę, in qua fit mentio C. *Egnatuleiæ* C. F. quę fortasse Egnatulei huius filia fuit. in inscriptione quoque basis statutz Vespasiano Imp. dedicate, nominatur C. quidam *Egnatuleius* - *Laurus*.

EPPIA gens in tribu Cornelia censebatur & Fabia, vt ex antiquis inscriptionibus intelligere possumus, quarum exempla subiecimus.

Q. Eppius. Q. F. Cor. Ruf
○ Clodia. C. L. Silēnio
○ Eppia. L. F. Paulla. vote
Nniana. mater
Eppia. M. F. Polla

○

P. Eppius. P. F. Fab. Rufus
Mil. Cohor. I I. Præt
T. F. I. Arbitr. &c.

K 2

F.

FABIAE gentis patriciae *Labeones* tantum, *Maximi*, & *Pictores* in denariis, quos nobis videre licuit, reperiuntur.

FABRINIAE gentis mentio est in nummo quodam arceo, nisi sit erratum ab eo qui nummum eum cussit.

FANNIAM gentem plebeiam fuisse, vel hoc vno Ciceronis testimonio ex epist. xiiii. lib. xvi. ad Att. constat. *In praesentia*, inquit, *mibi velim scribas, quibus censoribus C. Fannius M. F. Tribunus plebis fuerit: videor mihi audisse P. Africano. L. Memmio censoribus.*

FARSVLEIAE gentis mentio extat in antiqua inscriptione Sutrina, in qua *Pontifces. A. Colonia. coniunc. Iulia. Sutrin. in. ord. relat.* . . . inter eos autem numeratur *M. Valerius Ferox* in locum *L. Farsulei Rufi*: *Q.* autem *Farsuleius* quidam *Vesper* nominatur in basi statuae *Vespasiani* Imperatoris in qua incisa sunt nomina eorum, qui ad eam dedicandam Imperatori statuam, pecuniam contulerunt, *L. Annio Basso*, *C. Cæcina Pæto Coss.* Extat & *L. Farsulei Menforis* mentio in antiquis nummis.

FLAMINIAE gentis plebeiae meminit Cicero in *Bruto*, & ad *Atticum* ep. xiiii. & xv. lib. xiv. & ep. i. & ii. lib. xv. *Liuius* lib. ix. & alij. *L.* autem *Flaminius Chilo* siue *Cilo* (utroque enim modo, cum eius denariis, tum in veteribus quoque lapidibus, & Scriptorum codicibus, notatum hoc cognomen reperitur: ut *Semproniae* gentis cognomen, in aliis cum aspiratione *Gracchus*, in aliis sine aspiratione *Graccus*) *iiii* vir auro, argento ære feriendo sub *Cæsare* Dictatore, ac eiusdem fortasse primus flamen fuit. Nam *C. Iulio Cæsari* dictatori, inter alios honores quos ei viventi senatus tribuit, *Flaminem* quoque qui *Diui Iulij* Flamen dictus est, decretum fuisse, tradit *Suetonius* in *Cæsare*. Huius flaminis mentio quoque extat in antiquis inscriptionibus, quarum exempla sunt huiusmodi.

M. Poblicio

M. F. Sab. Sextio

Calpurniano

Equo. publico

Flam. Diui. Iuli

Præf. Ædil. pot

Quæstor. Ærar

Sacerd. Iuuen. Brix-

Collegia

Centon. & Fabror



L. Acutio

L. F.

Fab. primo

Equo

Equo. Pub.

II. Vir. I. D

Ædil. Q. Alim.

Flam. Diui. Iuli

FLAVIAE gentis plebeiz frequens est mentio apud veteres scriptores. Extant nummi in quibus *Flaus* literæ notatæ sunt, quibus existimarim cognomē potius *Flauus* (quod *Flauos* & *Flaus* antiqui vocali non geminata scribebant) indicari, quàm *Flavius* nomen. Est autem *Flauos* siue *Flaus* Largiz familiæ cognomen apud Dionysium lib. v. Decimiaz apud Liuium lib. x. xvi. Cæseciz in epitoma libri c. xvi. Sulpiciz apud Suetonium in Claudio cap. xli. Octauiz in antiqua quæ Tiburi extat inscriptione, & Lucretiz in æreo Augusti nomismate. Nominatur & C. *Flavius Hemis* in denariis antiquis, Bruti Legatus Proprætore, cuius meminere Cornelius Nepos in vita Pompeij Attici, & alij.

FONTEIAM gentem plebeiam fuisse, vel ex hoc intelligere possumus, quod P. Clodius Ciceronis inimicus, qui vt Tribunus plebis fieret, ad plebem traduci volebat, P. Fonteio plebeio homini adoptandum se dedit. Cognomen multorum huius gentis fuit Capito.

FVFIA gens plebeia, ex qua Q. *Fufius Kalenus* originem duxit, qui Tribunus plebis fuit anno d. cxii. D. Iunio Silano. L. Licinio Murena c. o. s. atque idem Consul cum P. Vatinio anno d. ccvi. In bello autem ciuili Pompeiano Cæsar's partes secutus est. Vide Ciceronis Philippicam viii. & Dionem.

FVEVIAE gentis plebeiz in multas diuiz familias, vnus tantum Cn. *Fuluij* in argenteis denariis memoria reperitur. *Fouluus* autem veteres scribebant, vt *Fourens*, & multa huiusmodi Græcam scripturam imitati.

FVNDANIAM quoque gentem plebeiam fuisse, cum ex aliis tum ex Liuiο constat in lib. xxv. in quo M. Fundani facit mentionem ædilis plebeij. In tabula etiam ænea apud Alexandrum Farnesium Cardinalem, in qua plebiscitum pro THERMESIBVS MAIORIBVS PISIDIS perscriptum est, mentio fit C. FVNDANI. C. F. TR. PL. DES. QVI. PLEBEM. PREIMVS. SCIVIT.

FVRIA gēs in patricias diuiz fuit familias & plebeias, vt ex Liuiο colligimus, qui lib. ix. L. Furij tribuni pl. facit mentionem, & lib. xxxi. M. Furij Lufci Ædilis, à quo ludi plebeij diem vnum instaurati sunt. Nobis patriciz *Purpureonum*, *Craßipedum*, & *Philonum* denarios videre licuit. Nam *Furius Brotchus*, incertum est, patriciusne fuerit an plebeius. extat huius argenteus denarius.

G.

GALLIA gens inter patriciasne an plebeias numeranda sit, ex iis scriptoribus qui circumferuntur elici non potest. Cicero in Verrem lib. v. C. Gallium senatorem hominem equestrē appellat: patrem fortasse C. *Gallij* cuius extat nummus æreus ab eo signatus cum esset Triumuir sub Augusto. Idem Cicero meminit Q. *Gallij* Prætoris an. d. clxxvi. L. Cotta & L. Torquato c. o. s. quemque anno sequenti de ambitu accusa-

K. 3

tum, defendit ea oratione quę non extat. Meminere & alij multi huius gentis.

GELLIAE gentis duos tantum denarios nobis videre licuit. Eorum alter visus pertinere ad Gellium Cn. Pompeij legatum in bello maritimo contra piratas, cuius meminit Florus lib. I II. Alter sine dubio ad L. Gellium Poplicolam spectat, qui eum signavit cum esset Antonij Quęstor Proprętor: postea cum M. Cocceio Nerua consulatum gessit anno DCCXVII. Vide Dionem lib. XLVII. Huius pater L. Gellius consul fuit cum Cn. Lentulo Clodianio, anno DCLXXXI. Cicero in Pisonem & in oratione ad Quirites post reditum.

H.

HERENNIA gens plebeia in *Balborum* familias & *Gallorum* diuisa fuit. H. L. Herennij Balbi meminit Pædianus in Miloniana: Galli, Asinius Pollio in ep. XXXII. lib. I X. ad Plancum. C. Herennij Tribuni Pl. qui P. Clodium ad plebem traduxit, facit mentionem Cicero ep. XV. & XVI. lib. I. ad Atticum.

HIRTIA gens incertum patricię an plebeia fuerit. Eius extat mentio in antiqua inscriptione, cuius exemplum subieciimus.

A. Hirtius. A. F. M. Lollius. M. F.

Fundamenta fornicis faciunda cęrauere
Eidęmque probauere

HORATIAE gentis patricię vnus tantum reperitur denarius, ab aliquo ex ea gente in Horatij Coclitis memoriam primum signatus, deinde a Traiano Imp. restitutus. De Horatio Coclite Liuius Dionysius, Valerius Maximus, alij.

HOSIDIA gens ab Appiano quidem & Dione nominatur, non tamen ex eorum verbis elici quicquam potest, vnde, plebeię an patritię fuerit, scire possumus. Appianus lib. I II. de bello ciuili, & Dio lib. XLVII. facit mentionem Hosidij Getę, proscripti a Triumuiris, & a filio seruati. Idem Dio lib. LX. meminit C. Hosidię Getę, qui Claudio iam imperante floruit. Hosidię familię mentio est in basi marmorea ita inscripta.

C. Hosidius. Mar

Cianus. cum. suis

Pantheo

Sacrum

HOSTILIAE gentis, quę ab Hosto quodam Hostilio Medullino, vt creditur, originę duxit, qui Romulo regnante Romanam ciuitatem adeptus fuit, crebra est mentio apud scriptores: Eius autem gentis familię reperiuntur in monumentis Capitolinis *Tulli Regis*, & *Mansinorum*: apud Liuium lib. XXXVII. *Tubulorum* & *Catonum*: apud Varronem & in nummis *Safernarum*.

I.

ITIAE gentis vnus tantum denarius reperitur, atque is quidem a L. I-tio signatus, vt opinor, ad quem Horatij extat ode XXX. lib. I. inscripta ad L.

ad L. Icium. sic enim in vetustissimis codicibus pro *Iccium*, scriptum reperiri, admonuit me vir eruditissimus, idemque humanissimus Carolus Langius. Cicero in lib. III. Philipp. nominat *M.* quendam *Iccium* corruptè (vt opinor) pro *M. Itium*. qui quidem error in *Atiæ* quoque familiæ nomen irrepsit. *Portum* etiam *Itium* in lib. v. de bello Gallico pro *Iccium* ex vetustissimo exemplari apud Cæsarem iam pridem reposuimus.

I V L I A M gentem familias habuisse patricias & plebeias inter scriptores satis constat. *Patricia Cæsares* tantum in denariis qui circumferuntur habemus. *Bursionum* enim nulla apud scriptores extat mentio, vnde patricii an plebeij fuerint scire possumus. Origo gentis *Iuliæ* ad Venerem refertur. Huius gentis nummi extant hodieque plurimi, & creberrima mentio est apud veteres scriptores, necnon in aliis innumeris antiquitatis monumentis. Nos vnum hic adscribemus. id est fragmentum quoddam Kalendarij quod extat Præneste, in quo fit mentio de titulo *Parentis* siue *Patris Patriæ* qui C. Iulio Cæsari Octauiano Augusto à fenatu est tributus.

Non.N.Concordiæ
in.arce.Ferię.ex
S.C.quod.co.die
Imperator.Cæsar
Augustus.Pontifex
Maximus.trib.potest
XXI.cos.XIII.A.Senatu
Populóque.Romano.pater
Patrię.appellatus

I V N I A E gentis cum multæ à scriptoribus familiæ nominentur, *Brutorum* tantum & *Silanorum* in denariis reperiuntur. *Brutorum* autem familiam duplicem fuisse, patriciam vnam, ex qua L. Brutus qui reges eiecit, ortus sit, alteram plebeiam, multiplicem, cuius princeps L. Brutus primus Tr.Pl. extiterit, scribit Dionysius lib. v. Ex hac gente fuit D. Iunius Silanus in Manliam Torquatorum familiam adoptatus: cuius mentio apud veteres multis locis. Sed ex antiquis inscriptionibus quarum exempla infra subiecimus, Manlium aliquem similiter per adoptionem in Iuniam familiam insertum aliquando fuisse intelligere possumus.

Iunoni
Iuniæ.C.Silani F
Torquatæ
Sacerdoti.Vestali
Annis.LXIII
Cælesti.Patronę
Actius.L

Iunię. C. Silani. F
Torquatę. vir. vest.
Maximę
Iuuenio. L.

Huius autem Torquatę mentio extat apud Tacitum in lib. III.

L.

LABIENAE gentis plebeię scriptores multi meminerunt. ex ea fuit T. Labienus Tribunus Pl. qui C. Rabirium, à Cæsare subornatus perduellionis accusauit. quod eius patruus Q. Labienus cum Saturnino occisus fuerat. Cicero pro Rabirio. Orosius lib. x v. cap. xvii. & Dio lib. xxxvii.

LICINIAE gentis plebeię, *Murena* tantū, *Craſſi*, *Nerue* & *Stolones* in nummis quos ipsi vidimus reperiuntur. Porro *Murena* cognomen cum à pisce nobilissimo, quem Græci *μύρναν* appellant, deductum esse Varro dicat, miror cur non *Murena* potius seruata Græca vocis orthographia scriptum ab antiquis fuerit: cum *Scæna* pro *Scena* quæ Græcis est *σκηνή*, contra Græcam scribendi rationē notatum in veteribus cum libris tum lapidibus reperiatur. Varronis verba sunt ex lib. i i i. De re rustica. cap. i i i. *Sic nostra ætas in quam luxuriosa propagauit leporaria, ac piscinas protulit ad mare, & in eas, pelagios greges piscium reuocauit, non propter bos appellati Sergius Orata, & Licinius Murena? quis enim propter nobilitatem ignorat piscinas Philippi, Hortensij & Lucullorum.*

LIVINEIAE gentis una tantum *Regulorum* familia apud scriptores reperitur. nam L. Livineius Trypho qui nominatur à Cicerone in ep. lx. lib. x i i i. libertus fuit L. Reguli cuius extant nummi.

LIVIAE gentis plebeię, vnius tantum *Salinatorum* familiæ, in æreo nummo mentio reperitur.

LOLLIAM gentem plebeiam fuisse constat: ex ea enim ortus est *M. Lollius Palikanus* quem hominem seditiosum appellat Valerius Maximus lib. viii. cap. i.

LUCILIAE gentis plebeię, familiæ plures variis distincti cognominibus apud scriptores reperiuntur. *Balbi* nominantur à Cicerone in Bruto: *Bassi*, in lib. x i i. ad Atticum. *Longi* & *Capitones* à Tacito lib. i i i i. *Blasii* lib. xv i i. *Ruforum* autem nulla quod sciam mentio extat. nisi fortè *M. Lucilius Rufus* qui in argenteo quodam denario descriptus est, is fuit quem Plutarchus in Pompeio scribit cum Tribunus plebis esset de Pompeio Dictatore creando, multum repugnate Catone ad populum tulisse.

LVCRETIA gens in familias diuisa fuit patricias & plebeias. *Triones* autem qui in nummis antiquis expressi reperiuntur, licet ex scriptoribus non constet, plebeios tamen fuisse opinor. *Trio* apud Dionem & Tacitum lib. v. cognomen est Fuleinij consulis anno. d c c l x x i i i.

LVRIA gentis Cornelius Tacitus meminit lib. x i i. & Dio lib. l v i i i. in quo *M. Lurium* qui i i i. vir sub Augusto æneos nummos cūsit, quales hodięque extant: Sardinia præfectum fuisse scribit. *M. Lurius Triarius*, & *M. Lurius Treptus* nominatur in antiqua basi marmorea, in

qua

qua descripta sunt nomina eorum qui ære conlatæ statuam Vespasiano Imp. dedieauerūt, L. Annio Basso, C. Cæcina Pæto Cos. In inscriptione etiam basis statuæ à collegio Fabrum Tignariorum Caracallæ Imper. dedicata: Lurius quidam *Martialis* numeratus inter eos, qui pecuniam ad ponendam eam statuam contulerunt.

LVTATIAE gentis plebeie virtus tantum extat denarius. in quo *Cerconis* cognomen ei tribuitur. Livijs libro XLII. facit mentionem C. Lutatij Cerconis, qui anno DLXXX. L. Postumio Albino, M. Popilio Lenate Cos. legatus Alexandriam ad Ptolemæum renouandæ amicitie causa missus est.

M.

MÆCILIAM gentem Albanam, Tullo Hostilio Romæ regnante, Alba diruta ciuitatē Romanā adeptā fuisse, & in senatoriū, patriciūque ordinem allectam scribit Dionysius lib. III. Fuit autem familia ex hac gente alia patricia, alia plebeia. In nummis nominatur M. Mæcilius Tullus quidam.

MAIANIAM gentem, quæ in aliquot nummis antiquis notata est, opinor eandem esse cum ea, quæ in tabulis Capitolinis modo *Mainia* modo *Mania* nominatur. eius extat mentio in antiqua inscriptione Cæretana, cuius exemplum est hoc:

D.M. Surię sacrum

L. Maianius. Homer. cum

Maiania. Homeride. Fil

V. S. P. L. D. D. D.

Cūrant. L. Mainio. &

Iul. Maxim. Taurin

Frat.

MAMILIAM gentem plebeiam à Mamilia Telegoni filia originem & nomen duxisse, omnes ferè scriptores tradunt. Ipse autem Telegonus Vlyssis fuit & Circes filius. qui Tusculum oppidum in Latio condidit, vt scribit Sex. Pompeius, Plutarchus, Acro, & Pomponius Porphyrio Horatij interpretes. Cognomen huic genti *Limetanus* & nummi tribuunt & historici.

MANLIAM gentem duplicem fuisse patriciam vnā, alteram plebeiam, ex iis quæ scribit Cicero in lib. I. Philipp. conicere possumus: sunt autem hæc Propter vnus M. Manlij scelus decreto gentis Manliæ, neminem patricium vocari M. Manlium licet.

MARCIA quoque gens patricias habuit familias, & plebeias. Sed patriciorum nulla in antiquis denariis extat memoria. plebeiorum, *Philippas* tantum, & *Libones*, in iis qui circumferuntur numismatibus, notatos animaduertimus: quos ab Anco Marcio rege originē duxisse & alij scriptores testantur & Ouidius lib. VI. Fastorum illo versu,

Marcia sacrificio deductum nomen ab Anco.

Verum Marciam gentem à duobus Romanorum regibus Numa & Anco originem traxisse omnes ferè scriptores tradunt: Numam enim Marciam

L

qui primus Pontifex Maximus fuit, & sub Tullo Hostilio urbis præfectus, ex Pompilia Numæ regis filia Ancum Marcium Regem procreasse ferunt, à quo deinceps Marcij genus duxerunt. Huius gentis & in aliis antiquitatis monumentis extat mentio, tum in duabus antiquis inscriptionibus quæ Romæ extra portam Flumentanam repertæ sunt huiusmodi:

C. Marcus. L. F. L. N.

Censorinus. & C. Asinius.

C. F. Gallus. Cos.

ex. S. C.

Fin. Pomer. Termin.



C. Marcus. L. F. L. N.

Censorinus

C. Asinius. C. F. Gallus.

Cos.

ex. S. C. Termin.

item in hac veteri inscriptione quæ Aquini extat:

C. Mario. L. F.

Censorino. Cos.

Auguri. patrono. D. D.

Inter cognomina familiarū gentis huius, fuit *Libo*: quāquam id non tantum Marciz, sed Iuliz quoque familiarumque cognomen fuit.

MARIAM gentem plebeiam fuisse vel ex eo constat, quod C. Marius C. F. qui nullo est usus cognomine, & M. Marius Gratidianus Tribuni Pl. cū essent, alter de suffragiis, alter de renummaria leges tulerunt.

MEMMIA gens ut ex veteribus scriptoribus, & antiquis denariis colligere possumus, inter plebeias numerata fuit: ex ea enim extitit Mēmius Edilis plebeius, qui ludos Cereris Cerealia dictos, quibus equorum cursus in circo exhibebātur, primus fecit, itaque Dio lib. x l. v i i. memoriz prodidit, ante deuietum Brutum euenisse, ut Ediles plebeij gladiatorum certamina pro equorum cursibus exhibuerint. Extat in quodam veteri denario inscripto hæc L. C. *Memiesi*: qua inscriptione nisi duo fratres. C. & CL. Mēmij C. filij designentur, Caliquis *Memiesius* ignotæ gentis homo, in quo alterum cognomen L. abundat, fortasse notatus est.

MELCINIUS gentem plebeiam fuisse ex eo constat, quod C. Melcinius quo T. Plancio D. C. C. V. I. ab exilio reuocatus est Cicero, ex ea natus fuit. Cicero in oratione pro P. Sextio, & post reditum in senatu L. autem Melcinius Rufus cuius extant denarij, sub Augusto cudentæ monetę præfectus fuit. Hic est, qui Ciceroni Procos. in Cilicia Quæstor fuit, cuiq; in prouincia decedenti C. Cælius Caldus successit. Cicero ep. x. x. vii. lib.

xiii. & epist. v. l. lib. xvi. Ad eundem scriptæ sunt epistolæ xx. & xxi. lib. v. quarum prima Rufo L. Mescinio inscripta est. Is igitur Mescinius cū Augusti postea temporibus eudenda moneta præflet, vota quæ S. P. Q. R. Ioui Optimo Maximo pro salute Imp. Cesaris soluisse, quod per eum Resp. in ampliori atque tranquilliori statu esset, in nummis notauit.

METTIAM gentem è Lanuuiio municipio oriundam fuisse suspicari possumus ex eo, quod M. Mettij nummi extant in quibus Iunonem Sospitam, quæ Lanuuij cum hasta, scutulo, calceolis repandis, & pelle capina colebatur, signauit. item alij, in quibus ea quæ de Lanuuiio deserpente à Propertio narrantur, expressit. De Mettio quodam meminit Cicero, in epist. xxvi. lib. xv. & M. Mettij Epaphroditum grammaticum Græci, quem puto libertum fuisse M. Mettj cuius extant denarij, exstat mettio in antiqua hac inscriptione:

M. Mettius
Epaphroditus
Grammaticus Græcus

M. Mettius Germanus Fecit

MINATIAE gentis facit mentionem Valerius Maximus lib. iii. cap. iv. in quo nominat Minatium Rufum, qui M. Catonis, vt ipse inquit, in Cypriacæ expeditione fidissimus comes fuit. Scio etiam à Velleio Minatium Magium nominari atauum suum Asculanensem, qui nepos fuit Decij Magij Campanorum, (vt ipsius verbis utar) principis celeberrimi. sed nihil is cum Minatia hac gente commune habet, quæ in tribu Sabatina censebatur, vt ex inscriptione quam nos Bisenti Etruriæ oppido descriptimus, intelligere possumus.

Virtuti. Visent

Sacr

M. Minati. M. L. Sab. Galli

II. Vir. I. D. Quinq

Maternus. fratris

Sui. H. C. & ob dedica

tionem. honorariam

Vicanis. Fluium. popu

lo. crustulum. &

mulsum. dedit

MINVIA gens patricia primum, postea plebeia fuit. Reperiuntur nummi ex hac gente familiæ *Augurinum* & *Thermorum*.

MVCIAM gentem plebeiam fuisse inter scriptores constat. Eius autem familiæ duæ reperiuntur: *Cordorum* scilicet, & eorum qui vocati sunt *Scapola*. Cordorum facit mentionem Dionysius lib. rii. & Quintilianus lib. i. cap. vii. quos ex casu nascentium cognomen inuenisse scribit. eumque qui primus ita cognominatus est, à quibusdam Cordum, ab

Athenodoro autem Ophigonum, quod idem est, appellatum fuisse testatur. *Cordes* enim agnos, *cordum* item frumentum & fenum dicebant antiqui, quod fero nasceretur aut maturefceret.

MYNATIAE gentis *Plancorum* tantum familia in antiquis denariis reperitur: cum *Rufi* etiam à Cicerone in lib. vi. in Verrem, & Val. Maximo, lib. iiii. cap. i. alique à scriptoribus nominentur. De L. Munatio Planco mentio est præter scriptores in nummis quoque antiquis, & inscriptione, quæ Caietæ extat huiusmodi:

L. Munatius. L. F. L. N. L. Pron

Plancus. cos. Imp. Iter. vii. Vir

Epulon. Triumph. ex. Retis. Ædem. Saturni

Fecit. de. manibiis. agros. diuisit. in. Italia

Beneuenti. in. Gallia. colonias. deduxit

Lugdunum. & Rauricum.

De Lugduno colonia à Planco deducta Galliarum Comatae Prætoris, meminerunt Eusebius, & Dio. Saturni autem ædem de manubiis Plancum fecisse, alterius quoque inscriptionis fragmentum, quod Romæ prope ipsam ædem Saturni superioribus annis repertum est, confirmat. Eius exemplum subieciimus:

L. Plancus. L. F. cos.

Imp. iter. de. manib.

MYSSIDIAE gentis è Sabinis, ut arbitror, oriundæ facit mentionem Cicero ep. i. lib. i. ad Q. Fratrem: in qua pro *Musidius* librariorum errore scriptum est *Messidius*: quamuis Messidius etiam ferri possit, quod id nomen à Messis deductum sit, ut à Mussis Mussidius. In antiqua basi statuae Vespasiani Imp. cuius alibi meminimus, D. quidam *Musidius Ianuarius* notatus est inter eos qui ad eam ponendam Imp. statuem, pecuniam contulerunt.

N.

NÆVIAM gentem plebeiam fuisse, vel ex hoc intelligere possumus, quod ex ea exitit M. Nævius Trib. Pl. qui P. Scipioni diem dixit, ut scribit Valer. Max. lib. i. cap. v. Eius gentis in nummis reperiuntur familiae *Balborum* & *Surdinorum*. L. Nævij Balbi facit mentionem Liuius lib. xlv. In veteri autem inscriptione, quæ proximis annis in Foro Romano reperta, in Capitolium translata fuit, in cuius altera parte equestri statua Curtij eius expressa est, à quo lacus Curtius dictus fuit, mentio fit L. Nævij L. F. Spurini Prætoris inter cives & peregrinos.

NASIDIAE gentis incertum patriciæne an plebeie, scriptores multi meminerunt.

NERIAE gentis facit mentionem Horatius in lib. i. Serm. Satyra. Illo versu,

Scribe decem à Nerio.

in quem

in quem versum ita scribit Porphyrio. Nerium Catienum (ita enim est in vetustissimo libro) iuris studiosum fuisse, & ab Horatio ut avarum tangi. Cicero in ep. 111 lib. 11. ad Q. Fratrem, his verbis. *Sestius ab Iudice Cn. Nerio Pupiniâ, de ambitu est postulatus, & eodem die à quodam M. Tullio de vi. Censebatur autem Neria gens ut ex hoc loco colligitur, in tribu Pupinia, quæ inter Rusticas numerabatur, ab agro Pupinio, ut scribit Festus nuncupata.*

NONIAM gentem plebeiam fuisse, satis ex scriptoribus constat: ex ea enim ortus est Nonius Balbus Tr. Pl. qui edicto quod Sosius in Antonij gratiam contra C. Cæsarem fecerat, intercessit, ut scribit Dio lib. L. Repertur in antiquis denariis *Sex. Nonius Sufenas* qui Prætor ludos Votivos fecerit. Ac fortasse is est, cuius meminit Catullus illo versu ad Varum

Sufenas iste Varus, quem probe nosti.

Ita enim legendum est, non ut in vulgatis libris *Sufenus*. Cicero ep. XIII. lib. III. ad Att. *Nonis Quintilibus*, inquit, *Sufenas & fato absoluti sunt*. Valerius etiam Maximus lib. VII. cap. VIII. Sufenatis cuiusdam meminit. Extat & æreus nummus in quo *Sex. Nonius Quintilianus* notatus est, qui fuit consul anno DCC LX. cum M. Furio Camillo. Dio lib. LV.

NORBANA quoque gens inter plebeias numerata fuit, ex qua C. Norbanus Trib. Pl. extitit anno DCXLVIII. cuius rogatione Q. Servilo Cæpioni Procos. imperium abrogatum est.

NUMITORIAM gentem plebeiam fuisse vel ex vno L. Numitordio constat. qui Trib. Pl. à Livio describitur lib. 11. & Dionys. lib. XII. Cicero in lib. 11. de Inventione, meminit Q. Numitorij cuiusdam qui Pullus cognominatus fuit.

NUMONÆ gentis facit mentionem Velleius lib. 11. in quo *Numonij Vaalæ* eius qui legatus Quintilij Vari in Germania fuit, mentionem his verbis facit. *At Vala Numonius, legatus Vari, cætera quietus & probus, divi auctor exempli, spoliatum equite peditem relinquens, fuga cum alijs Rhenū petere ingressus est: quod factū eius Fortuna ulta est. non enim desertis super-fuit, sed desertor occidit* Sic enim legendum isto Velleij loco. Opinor autē hunc esse Nonium in Valam, ad quem Horatius scripsit epistolam x v. lib. 1.

Quæ sit hiems Velig, quod cælum Vala Salerni.

Ita enim in vetustissimis libris hæc epistola inscripta circumfertur. Videtur autem Numonia gens Vaalæ cognomen accepisse ab aliquo qui vallo defenso id cognomen primus inuenerit. Nam & antiquus denarius extat, in quo expressus est (ut videtur) vir quidam pugnans pro vallo. *Vaalæ* verò antiquè scriptū in eo denario pro *Vala*, ut *Felix* in Fausti denario, pro *Felix* & *Vaurus* pro *Varus* in Alatrina hac inscriptione.

L. Betolienus. L. F. Vaarus

Hæc. quæ. infera. scripta

Sont. de. senatu. sententia

Facienda. coirauit. semitas

In. opido. omnis. porticum. qua

Arcem.eitur.campum.vbei
 Ludunt.horologium.macelum
 Basilicam.calecandam.seedes
 ... cum balnearium.lacum.ad
 portam.aquam.in.opidum.adou
 Arduom.pedes.cccx cio.fornicesq
 Fecit.fistulas.foledas.fecit
 Ob.hafce.res.censorem.fecere.bis
 Senatus.filio.stipendia.mereta
 Ese.ioufit.populusque.statuam
 donauit.Censorino

O.

O GVLNIAE gentis plebeiz facit mentionē Liuius lib. x. & Valerius Maximus lib. i. cap. viii. Extāt & signati ab Ogulnio nummi. Eum autem opinor esse, qui Consul in Fastis descriptus est anno CDLXXIV. cum C. Fabio Buteone, & anno CDXCVII. Dictator cum M. Lætorio Planciano Magistro equitum Latinarum feriarum causa. Liuius lib. x. Q. & CN. Ogulnios Tribunospl. nominat, qui anno CDLIII. legem Ogulniam de sacerdotiis tulerunt. Ogulnię gentis mentio quoque extat in veteri hac inscriptione:

N.Ogulnio-Apollonio-coniugi-carissimo.&

N.Ogulnio.Ampliato.filio.pientissimo

Vix.ann.vi.men.x.dieb.v.

Ogulnia.Cale.B.M.fecit

In nummis *Ogulnius* pro *Ogulnius* scriptum est: vnde intelligere possumus, antiquos C, litera pro G, vfos esse. Confirmat hoc antiquissima C. Duilij rostratę columnę inscriptio, in qua est, *Magistratod, Pucnādod, cef-sit, Cartacinensis*, pro *Magistratos, pugnandod, gefsit, Cartaginensis*.

OPIMIAE vel vt est in argenteis denariis, *Opeimie* gentis plebeiz frequens est mentio apud veteres scriptores.

OPPIAE gentis plebeiz facit mentionem Liuius lib. xxxiii. in quo nominat C. Oppium Tr. Pl. qui legem Oppiam de matronarum habitu tulit anno DXI. in lib. autem xxxv. L. Oppij Salinatoris meminit, qui anno DLX. Ædilis plebis fuit.

P.

PAPIAM gentem plebeiam fuisse, satis inter scriptores constat. Eius extat mentio in antiqua hac inscriptione Casinati,

M.Pa-

M.Papius.M.F.L.Matrius.L.F.

Duouiri.I.D

Signum.concordiæ.ex S.C.restituendum

Coerauerunt.eidemque.dedicauerunt

Et basim.gradum.aram.sua.pecunia.

Faciunda.cer.eidemq.probauer.

A.D.III.Eid.Oct.Cn.Domitio.C.Asinio.c os.

In numis *L.Papius Celsus* nominatur.

PAPIRIAM gentem duplicem esse fuisse ex Ciceronis epistola ad Pætum, cuius verba subiicimus, intelligere possumus. *Sed tamē, inquit, mi Pæte, qui tibi venit in mentem negare Papirium quenquam unquam nisi plebeium fuisse? Fuerunt enim patritij minorum gentium: quorum princeps L. Papirius Mugillanus, qui Consul cum L. Sempronio Atratinus fuit anno post Romam conditam CCCXII. Sed tum Papirij dicebamini post hæc XIII fuerunt sella curuli ante L. Papiriū Crassum, qui primus Papirius est vocari desinit: hunc secutus esse Cursor: deinde L. Maso Aedilicius: inde multi Masones. deinde Carbones & Turdi sequuntur. hi plebei fuerunt.* Huius igitur gentis in nummis, quos ipsi vidimus, soli *Carbones* reperiuntur.

PAEDANIAE gentis, cuius cognomen est *Costa*, mentionem facit Liuius lib. XXV. & Valerius Maximus lib. III. cap. II. Cornelius Tacitus lib. XIII. & XVII. Plutarchus etiam in Cicerone P. Costæ cuiusdā meminit.

PETILLIAE gentis plebeiae frequens est mentio apud scriptores. Liuius lib. VII. facit mentionem C. Petillij Balbi TR. PL. qui primus patribus auctoribus de ambitu ad populum tulit. & lib. XXXVIII. meminit Q. Petillij Spurini TR. PL. qui legem Petilliam tulit de peculatu anno DLXVI. M. Emilio. C. Flaminio Cos. Horatius meminit C. Petillij Capitolini, cuius extant denarii.

PETRONIAM gentem plebeiam è Sabinis oriundam fuisse coniicere possumus cum ex iis qui hodièq; supersunt eius gentis denariis: tū ex eius Petronij cognomine, qui Sabinus à Valerio Max. appellatur lib. I. c. I. Idem lib. III. cap. VII. L. Petronium humili loco natum P. Cælij beneficio ad equestrem ordinem & splendida militiæ stipendia peruenisse scribit. C. etiam Petronius Consul anno DCCCXIII. P. huius Petronij qui Triumvir sub Augusto fuit, filius Sabinus Turpilianus in Fastis descriptus est: & in inscriptione Anconitana L. Petronij Sabini mentio extat, cuius exemplum subiicimus.

Petroniæ

Sabine

Filie

L. Petronij Sabini

P. P. Bis

Procurator. Augg

Stationis. hereditatum

Item. prouincię

Narbonensis

Patron. colonię

decuriones

Trebula etiam siue Mutusca, quod Sabinorum oppidum fuit, fragmentum repertum est inscriptionis, in qua T. Petronius Sabinus nominatur:

T. Petronio

T. F. Serg. Sabino

TR. Mil. Mag. Iuuent

PINARIAM gentem patriciam à Pino Numæ Pompilij filio duxisse originem, scribit Plutarchus in Numa: quamuis Liuius lib. 11. & Dionysius lib. v 111. à Pinariis qui Herculi sacra anniuersaria faciebant genus traxisse malunt: quibus assentitur Virgilius lib. v 111. illo versu,

Et domus Herculei custos Pinaria sacri.

Huius autem gentis familię cum plures fuerint, duarum tantum quibus cognomina *Natta* & *Scarpi*, in antiquis denariis extat memoria, quorum & in aliis vetustatis monumentis mentio reperitur. Puto autem *Scarpi* cognomen ductum esse à Græca voce *καρπός*, qua cauum manus siue vola significatur: eoque pertinere quod in nummorum gentis huius altera parte manus extat signata. multa enim à corporis partibus tracta cognomina in veteribus monumentis reperiuntur: vt *Chilones*, siue *Cilones*, *Capitones*, *Frontones*, *Nafones*, & cætera huiusmodi quę symbolis quibusdam in earum gentium monumentis indicari solent. Sed & nomina ipsa gentium à Græcis vocibus nonnulla, vt *Aemilia*, & *Acilia* aliarumque ducta fuisse constat. S. literam, quę detrahendi vim habet, Græcę voci *καρπός* adiectam opinor, quod qui primus *Scarpi* cognomine usus est, aliqua in ea manus parte quę *καρπός* dicitur, vel à natura, vel à fortuna labem acceperit. cum contra, qui nullum in ea detrimentum passi fuerint, *Ευκαρπός* (siue *Carpi*) dicti sint. Vtriusque cognominis exempla in veteribus inscriptionibus reperiuntur.

L. Silius Carpus.

M. Fabius Carpus.

L. Cornelius Carpus.

Carpus Aug. Lib. Pallantianus.

Imp. Cęs. M. Aur. Antonino

Aug. Pio. felici. inuict. O. Par

thic. Maximo. Britannico. Max

TR. Pot.

TR. Pot. VII. COS. III. P. P. Procos

Fortissimo principi

Mag. Quin. coll. aurificum

D. D.

Cur. P. Valerius. P. F. Benedi

Tus. & C. Aurelius. Carpus

Q. Q. I. L. S.

D. M.

Cn. Pompeio. Eucarpo. Cn. Pompeius

Z Maragdus. patrono. optimo. B. M. Fecit.

PLATORIAM gentem siue Latoriam (utroque enim modo, ut infra ostendam, apud scriptores reperitur) plebeiam fuisse satis constat. Fuerunt enim ex ea Tribuni & Aediles plebis, de quibus meminerunt Varro lib. v. de lingua Lat. Livius lib. xxx. Censorinus de die natali cap. xix. in quo Platoria legis facit mentionem, quam tulit M. Platorius Tr. Pl. de iure dicundo. E. Sabinis vero originem duxisse, possumus ex his inscriptionibus colligere, quarum exempla subiecitimus.

Ioui. conseruatori. & Iunoni. Sanctæ. sacrum

C. Platorius. C. F. Stel. Phæbus. vi. Vir. Augustal.

Sodal. Traianal. & Hadrianal. III. Vir. Quinquen

Patr. Iuuen. Trebul. Mutuesc. vot. sol. lib. mer

L. Platorio. L. F. Claudia. Sabino

Sacerd. Aesculapi. vix. ann. LXXV

M. Platorius. Numisianus. Sabinus.

F. C.

M. Platorius. Herculanius.

Sacerdos. M. P. M. I.

Fecit. ollar. N. XXXIII.

Cum. Sarcophago. Marm.

Quod autem Platoria familia eadem cum Latoria fuerit, vel ex eo conicere possumus, quod M. Platorius principii centurio, cui populi iuffra-

M

gis, vt scribit Valerius Maximus lib. x. cap. 11. *A*edificatio *a*dis Mercurij data est, à Liuiio lib. i. *M. Latorius* appellatur, his verbis: *Populus dedicationem aedis dat M. Latorio primipili centurioni. M. autem Platorius Rustianus, qui Scipionem in Hispania secutus est, in manuscriptis Hirtij codd. de bello Africo, modò Platorius, modò Latorius nominatur. Leges quoque quæ ab hac familia latæ sunt, modò Platoriz à scriptoribus, modò Latoriz nominantur.*

PLANCIAM gentem plebeiam fuisse vel ex eo constat, quòd *C. N. Plancius* denarij extant, *Tribunus Pl.* fuit anno *DCXCVI. P. Lentulo, Q. Metello* *cos.* eiusque in primis opera *M. Cicero* ab exilio reuocatus est. *Cic. lib. II. ad Q. Fratrem. & lib. I. ad P. Lentulum, & Dio lib. xxxix. Fuit & Macedonia quæstor, itémque Ædilis. Vide Ciceronem.*

PLAVTIAM gentem plebeiam fuisse, inter veteres scriptores satis constat. Nomen verò à *Plauto* cognomine duxisse, vt *Planciam* à *Planco*, *Variam* à *Varo*, & *Iuliam* à *Iulo* in suis familiis annotauit vir doctiss. *Antonius Augustinus.* Cum autem *Plauti Ploti* etiam dicti sint, (vt *M. Attius Sarrinas*, qui comedias scripsit, initio *Plotus*, postea *Plautus* appellatus est) *Plautiam* quoque gentem non modo *Plotiam* (vt *Claudiam Clodiam*) sed *Plutiam* in veteribus monumentis nominatam esse animaduertimus.

POBLICIAM gentem siue *Publiciam* (vtroque enim modo in veteribus monumentis reperitur, & ab antiquis *Poblj* antea dicti sunt, qui postea *Publij*: & *Poblicij* qui deinde *Publicij*) plebeiam fuisse ex *Liuij* libro *xxvii.* constat, in quo *C. Poblicij* meminit, qui fuit *Tr. Pl.* anno *DXLV.* cui à Senatu populoque *Ro.* vt ipse posterique eius in vrbe sepelirentur concessum est: vt ex hac inscriptione, quæ sub Capitolio in monumento quadrato ex lapide *Tiburtino* incisa est, intelligimus:

*C. Poblicio. L. F. Bibulo. Æd. Pl. Honoris
Virtutisque causa. Senatus
consulto. populique iussu. locus
Monumento. quo ipse. posterique
eius. inferrentur. publice. datus. est*

POMPEIÆ gentis plebeiz, tres in antiquis qui supersunt denariis, familiariz reperiuntur. *Magni* scilicet, *Rufi* & *Fostli.* Ceterum de hac gente omnis generis monumenta antiqua loquuntur.

POMPONIAM gentem plebeiam à *Pompone Numæ Pompilij filio* duxisse originem, & *Plutarchus* scribit in *Numa*, & arguunt, qui supersunt huius gentis denarij. Nominatur autem in illis. *Q. Pomponius Molo*: nec non *Q. Pomponius Rufus* qui auus esse potuit *Q. Pomponij Rufi* de quo extat mentio in *ænea tabula* ita inscripta:

*Imp. Cæsar. Diui. Vespasiani. F.
Domitianus. Augustus. Germanicus. Pontifex. Maxi-
mus.
Tribunic. potest. xii. Imp. xxii. Cos. xvi. Censor.
perpetuus.*

perpetuus. P. P

Peditibus. &. equitibus. qui militant. in. chorte. III.

Alpinorum

Et in. VIII. Voluntariorum. ciuium Romanorum.

qui. peregrina

Condicionis. probati. erant. &. sunt. in. Delmatia

Sub. Q. Pomponio. Rufo. qui. quina & vicena. stipen-
dia

Aut. plura. meruerunt. &c.

in fine tabula est,

Descriptum. &. recognitum. ex. tabula. aenea. qua. fi-
xa. est

Romæ. in. muro. post. Templum. Diui. Augusti. ad.
Mineruam

Ab hoc autem Q. Pomponio, qui in veteri inscriptione nominatur ge-
nus duxisse potest. C. Pomponius Rufus, qui Consul describitur cum Cn.
Pompeio Feroce in antiquo lapide, qui Romæ extat huiusmodi:

Libro. patri

Sancto. Sacr

Sex. Cælius

Primitiuus. &

Publicia. Antulla

Voto. suscepto

D. D.

In lateribus, caper erectus vitem rodit: à tergo incisum est,

Dedicauerunt

Idib. Octobr

Cn. Pompeio. Feroce

Liciniano. Cos

C. Pomponio. Rufo

Porro videntur qui hodie supersunt nummi huius gentis ad duas fa-
milias referendi, quarum altera cognomen habuit *Rufus*; altera *Musa*.

PORCIAE gentis plebeie M. Catonem qui Censorius appellatus est,
Tusculo municipio oriundum, auctorem extitisse, inter scriptores satis
constat: de eo enim ita scribit Cicero in II. de legibus. *Ut ille Cato cum*
esset Tusculi ædilis, in populi Romani civitatem susceptus est: itaque cum or-
tu Tusculanus esset, civitate Romanus, habuit alterum socii patriam, alteram

M 2

iuris. Catonis extat Hermes, inscriptus *M. Porcius M. F. Cato Censorius.* de quo in libro Imaginum abundè scripsimus. Porciae autem gentis reperiuntur *Licinorum, Lectarum, & Catonum* familiae.

POSTVMIA gens patricia Romæ floruit post exactos reges, in plures diuisa familias, quarum nobilissima fuit quæ in denariis reperitur *Albinorum.* Illud autem in hac gente memoratu maximè dignum, quod ad interitum vsque Reip. nullus in ea plebeius fuerit, sed in patriciorum ordine constanter permanferit.

PROCILIAM gentem è Lanuio municipio oriundam fuisse videtur posse intelligi, ex iis qui supersunt eius gentis denariis, in quibus Iunonis Sospitæ simulacrum, quæ Lanuij colebatur, quale describit Cicero in oratione pro L. Murena & lib. I. de legibus, est signatum.

QVINCTIAM gētem, Alba diruta, Romam à Tullo rege translata fuisse, & inter patricios cooptatam scribit Liuius lib. I. & Dionysius lib. I. apud quem pro *Quinctius*, vt est in vulgatis libris, corrigendum *Quintus*. Alterius autem Quinctiæ quæ fuit plebeia, facit mentionem Cicero in oratione pro A. Cluentio, & Liuius lib. XXIII. inter gentis huius cognomina fuit Crispinus.

RENIAE gentis nulla apud scriptores quos ipse legerim mentio reperitur. *C. Renius* tamen nominatur quidam in veteri nummo. Preterea in antiqua quadam inscriptione nominatur *M. Rhenius Ti. Caesaris Seruus*, cuius exemplum est huiusmodi.

M. Rhenius. liber. Xystus. Ti. Cæsar. Ser
Germanic. Apollonio. vicario. suo. amico. xx
C. Lurius. Iucundus. esedarius. v. A. xxv

Filia. Matri

Huic. monumento. vstrinum. applicari. non. licet.

ROSCIAM gentem plebeiam fuisse vel ex eo constat quod L. Roscius Otho, qui Tr. Pl. legem theatralē tulit, ex ea ortus fuit. È Lanuio verò municipio venisse, colligere possumus ex antiquis eius gentis denariis.

RVBRIAE gentis plebeia facit mentionem Cicero in libro de claris oratoribus, Appianus lib. I. bell. ciuil. & Plutarchus in Ti. & C. Gracchis. in quo quidem libro nominat Rubriu Tr. plebiæ Gracchi in Tribunatu collegam, qui rogationem tulit de colonia Carthaginē à Scipione euerfam deducenda. Nominantur & alij ab aliis: ac fuit vnus familiae ex hac gente cognomen *Dorsenus*, siue *Doffenus*: (doffum enim antiqui dicebant pro dorsum.) alterius *Rex*.

RUSTIAM gentis mentio est in hac antiqua inscriptione cuius exemplum Tabano descripsimus.

C. Rustius.

L. Octavius. L. F. Vitulus

Viam integendam

curauer

RUTILIA gens duplex fuit patria scilicet & plebeia. Eius tamen cum
plures à scriptoribus familia nottineantur. *Filius* tamen qui in veteri de-
nario nominatur, nullam in veteribus vel scriptorum, vel lapideum me-
numentis invenire mentionem potui. Rutilii tamen meminit Epianus lib.
III. Cato lib. XLV. Ruffi Eleutherii oratione pro Plancio. L. P. Cato de
bello civili lib. I. & Quintilianus lib. I. cap. II. *Cyprianus* Valerius Maximus
lib. III. cap. XI. *Pacatus* ut dicitur est nullis quod ferimus faciementione.

M^oSAVERIAN . gentis & innummis veteribus theoricis est, & apud Ciceronem fuisse videtur . ANNO MDCCLXXII . die viginti Octava Julii . I. d.

SCRIBONIAM gentē plebeiam fuisse inter veteres scriptores satis constat. Eius duæ tantum familiæ *Curionum*, vt arbitror, & *Libonum*, in denariis reperiuntur.

SEMPRONIA gens, patricia primum fuit, postea ad plebem traducta, plebeia facta est. Eius in nummis quos habemus familiæ tres reperiuntur, *Atratinorum*, qui patricij fuerunt: *Gracchorum* qui plebeij: & *Pitiorum* quos plebeios item fuisse opinor.

SENTIA gens, incertū patriciæ an plebeia fuerit. Neq; verò rerum Romanarū scriptores aliquē ex hac gente nominant, qui Lucij prænomē habuerit: cum tamē extet descriptus in veteri nūmo *L. Sētius C. F. Velleius* lib. i. i. meminit *C. Sentij Saturnini*, qui à Triumuiris R. P. C. proscriptus, Augusti postea legatus in Germania fuit, & Cōsul cū *Q. Lucretio Vespillone* anno DCCXXXIV. cuius filius credi potest *Lucius* ille quē diximus.

SEPVLLIAE gentis nullus, quod sciam, veterum scriptorum facit mentionem. Eius autem memoria, quamvis fuerit sub Cæsare Dictatore, & Triumvirorum etiam temporibus non obscura, nulla pæne extaret, nisi antiqui aliquot denarij superessent: quibus *P. Sepulli* nomen inscriptum est. Ac licet colligere *P. Sepullium Macrum* illis omnino quæ diximus temporibus floruisse.

SERGIAE gentis patriciæ, vel vnus *Virgilij* testimonio nobilis, *Silonum* tantum extat in denariis familia, cum plures & quidem claræ, & illustres à scriptoribus nominentur. *Virgilij* versus est, ex lib. v. *Æneidos*, *Sergestusque, domus tenet à quo Sergia nomen.*

SERVILIAM gentem (vel vt in nūmis notatum extat *Serneiliam*) Albanam, à Tullo rege, Alba diruta, Romam translata fuisse, inque patriciorum ordinem allectam, scribit *Liuius* lib. i. & *Dionysius* lib. i. i. Eius autem in antiquis denariis, familiæ reperiuntur patriciæ & plebeiæ: in vtrasque enim fuisse hanc gentem diuisam, satis inter scriptores constat. Inter huius gentis cognomina fuerunt *Abala* & *Castia*.

SESTIAM gentem patriciam fuisse, (nā Sextiæ Plebeię nulla est in denariis mentio) satis ex *Liui* constat: qui in lib. iii. nominat *P. Sestium Capitolinum*, patriciæ, vt ipse inquit, gentis virum, qui cum *T. Menenio Lanato* consul fuit anno CCCI. & CCCII, decemuir Consulari potestate legum ferendarum causa.

SICINIAE gentis plebeiæ frequens est mentio apud scriptores: extantque eius gentis hodie nummi.

SILIAM gentem plebeiam fuisse constat ex *Liuij* verbis, quæ sunt in lib. iv. *Non aliās, inquit, agrius plebs tulit Tribunicia sibi comitia non cōmissa: eum dolorem Quæstoris comitiis simul ostendit, & vltā est; tunc primum plebeis Quæstoribus creatis, ita vt in quatuor creandis, vni patricio C. Fabio Ambusto relinqueretur locus: tres plebeij Q. Silius, P. Aelius, P. Tippius clarissimarum familiarum iuuenibus præferrentur.*

SPVRILIAE gentis plebeiæ facit mentionem *Liuius* lib. i. i. i. in quo *Spurilium* Tribunum plebis nominat, cum inquit, *Plebs Tribunos Pl. absentes Sex. Tempanium, Agellium, & Antistium, & Spurilium fecit: quos & pro centurionibus sibi præfecerunt Tempanio auctore Equites.*

STATIAE gentis plebeiæ *Cicero* meminit in ep. i. i. ad *Q. Fratrem* lib. i. *Liuius* lib. i. i. & *Dionysius* lib. i. x. ex ea *Murcus* ortus est, cuius ex-

tat denarius, quique a scriptoribus appellatur *L. Statius Marcus*.

STATILIAE gentis aliquotia scriptoribus familiae nominantur. ex eis autem *Taurorum* novam fuisse, ex *Vellej* verbis intelligere possumus quae leguntur in lib. 11. *Ratō inquit, conitatas vix non magnis adiutoribus ad gubernandam Fortunam suam vsi sunt: ut duo Scipiones duobus Lalijs quos per omnia aequarunt sibi: ut Divus Augustus M. Agrippa, & maxime ab eo Statilio Tauro, quibus nobilitas familiae bene obstitit, quominus ad multiplices consulatus triumphosque, & complura eucerentur sacerdotia.*

SULPICIAM gentem Cameris oppido oriundam fuisse, conicere possumus ex *Ser. Sulpicii* cognomine, qui primus ex ea gente Romanus venisse creditur, & e patriae nomine *Camerinus* dictus esse. Ita enim *Claudia* quoque gens *Sabinis* profecta. *Sabini* cognomen adepta fuit. Nullus autem in gente *Sulpitia* antiquior reperitur eo qui *Consil. an. CCCIII.* cum *M. Tullio Longo* fuit, quique, ut diximus primus *Camerini* cognomine usus est: quamvis *Ser. Galba Imp.* ex hac gente natus eius originem ad Iovem retulerit, ut *Suetonius* scribit in lib. 7. cap. 11. Gens autem *Sulpitia* fuit duplex, sive, ut quibusdam placet triplex, patriciorum scilicet, plebeiorum, & equestrium. Patriciorum *Galba* in antiquis denariis: Equestrium *Rufi* reperiuntur. Illud autem in hac gente maxime notandum, *Sulpiciam Ruforum* familiam duobus simul praenominibus usam fuisse. Itaque in antiquis denariis nominatus *L. Sernius Rufus*, & apud *Cornelium* nepotem in *Atti* vita, *M. Sernius Sulpitius*, sic apud *Lanum*, *P. Sernius Sulpitius*.

T.

TARQUITIAE gentis patriciae mentio frequens est cum in *Falstia Capitolina*, in quib. *L. Tarquiti* *Flaccus* *L. Quinctio* *Dictatore Mag.* Equanno *CCXCV.* describitur, tum in antiquis inscriptionibus quarum exempla sunt haec:

L. Tarquitio
L. F. Pom.
Etrusco
Sulpiciano
Scribē. Quēstori
Ex testamento
De HS. xx

L. Tarquitio Marciano
Filio dulcissimo. qui
Vixit. annis. VIII. Mens. VI
Diebus. XVII. Horis. XI

SCRIBONIAM gentē plebeiam fuisse inter veteres scriptores satis constat. Eius duæ tantum familiae, *Curionum*, ut arbitror, & *Libonum*, in denariis reperiuntur.

SEMPRONIA gens, patricia primum fuit, postea ad plebem traducta, plebeia facta est. Eius in nummis quos habemus familiae tres reperiuntur, *Atratinorum*, qui patricij fuerunt, *Gracchorum* qui plebeij, & *Pitiorum* quos plebeios item fuisse opinor.

SENTIA gens, incertū patricianae an plebeia fuerit. Neq; verò rerum Romanarū scriptores aliquē ex hac gente nominant, qui Lucij praenomen habuerit: cum tamē extet descriptus in veteri nummo *L. Sentius C. F. Velleius* lib. i. i. meminit C. Senti Saturnini, qui à Triumviris R. P. C. proscriptus, Augusti postea legatus in Germania fuit, & Cōsul cū Q. Lucretio Vespillone anno DCCXXXIY. cuius filius credi potest Lucius ille quē diximus.

SEPVLLIAE gentis nullus, quod sciam, veterum scriptorum facit mentionem. Eius autem memoria, quamvis fuerit sub Cæsare Dictatore, & Triumvirorum etiam temporibus non obscura, nulla p̄ne extaret, si antiqui aliquot denarij superessent: quibus P. Sepulli nomen inscriptum est. Ac licet colligat P. Sepullum Macrum illis omnino quæ diximus temporibus floruisse.

SERGIAE gentis patriciae, vel vnius Virgilij testimonio nobilis, *Silonum* tantum extat in denariis familia, cum plures & quidem claræ, & illustres à scriptoribus nominentur. Virgilij versus est, ex lib. v. *Æneidos*, *Sergestusque domus tener à quo Sergia nomen.*

SERVILIAM gentem (vel ut in numis notatum extat *Serneiliam*) Albanam, à Tullo rege, Alba diruta, Romam translatam fuisse, inque patriciorum ordinem allectam, scribit Liuius lib. i. & Dionysius lib. i. i. Eius autem in antiquis denariis, familiae reperiuntur patriciae & plebeiae: in utraque enim fuisse hanc gentem diuisam, satis inter scriptores constat. Inter huius gentis cognomina fuerunt *Abala* & *Casca*.

SESTIAM gentem patriciam fuisse, (nā Sextiae Plebeiae nulla est in denariis mentio) satis ex Liuiō constat: qui in lib. III. nominat P. Sestium Capitolinum, patriciae, ut ipse inquit, gentis virum, qui cum T. Menenio Lanato consul fuit anno CCCI. & CCCII, decemviri Consulari potestate legum ferendarum causa.

SICINIÆ gentis plebeiae frequens est mentio apud scriptores: extantque eius gentis hodie nummi.

SILIAM gentem plebeiam fuisse constat ex Liuij verbis, quæ sunt in lib. IV. *Non aliās, inquit, agris plebs tulie Tribunicia sibi comitia non cōtulisse: cum dolorem Quaestorius comitiis simul ostendit, & ulta est; tunc primum plebeis Quaestoribus creatis, ita ut in quatuor creandis, vni patricio C. Pabio Ambastio relinqueretur locus: tres plebeij Q. Silius, P. Aelius, P. Pipinus clarissimarum familiarum iuuenibus praeferrentur.*

SPURILIAE gentis plebeiae facit mentionem Liuius lib. IIII. in quo Spurilium Tribunum plebis nominat, cum inquit, *Plebs Tribunos Pl. absentes Sex. Tempanium, Agellium, & Antistium, & Spurilium fecit: quos & pro centurionibus sibi praeferunt Tempanio auctore Equites.*

STATIAE gentis plebeiae Cicero meminit in ep. 31. ad Q. Fratrem lib. I. Liuius lib. I. & Dionysius lib. I. x. ex ea *Murcus* ortus est, cuius ex-

tat denarius, quique a scriptoribus appellatur *L. Statius Murcus*.

STATILIAE gentis aliquot a scriptoribus familiae nominantur. ex eis autem *Taurorum* novam familiam ex Velleij verbis intelligere possumus quae leguntur in lib. 11. *Ratol* inquit, *omnibus viri non magnis adiutoribus ad gubernandam Fortunam suam* vsi sunt: *ut duo Scipiones duobus Lelijs quos per omnia aequarunt sibi: ut Divus Augustus M. Agrippa, & maxime ab eo Statilio Tauro. quibus nobis ad familiam band obstitit, quominus ad multiplices consulatus triumphosque, & complura eueherentur sacerdotia.*

SULPICIAM gentem Cameris oppido oriendam fuisse, conicere possumus ex Ser. Sulpicii cognomine, qui primus ex ea gente Romam venisse creditur, & e patris nomine *Camerinus* dictus esse. Ita enim *Claudia* quoque gens e *Sabinis* profecta. *Sabini* cognomen adepta fuit. Nullus autem in gente *Sulpitia* antiquior reperitur eo qui *Consul an. CCXIII* cum *M. Tullio Longo* fuit, quique ut diximus primus *Camerini* cognomine usus est. quamvis *Ser. Galba Imp.* ex hac gente natus, eius originem ad *Iouem* retulerit, ut *Suetonius* scribit in lib. 7. cap. 11. Gens autem *Sulpitia* fuit duplex, siue, ut quibusdam placet triplex, patriciorum scilicet, plebeiorum, & equestrium. Patriciorum *Galba* in antiquis denariis: Equestrium *Rufi* reperiuntur. Illud autem in hac gente maxime notandum, *Sulpiciam Ruforum* familiam duobus simul praenominibus usam fuisse. Itaque in antiquis denariis nominatus *L. Servius Rufus*, & apud *Cornelium* nepotem in *Attici* vita, *M. Servius Sulpitius*, sic apud *Linum*, *P. Servius Sulpitius*.

T.

TARQUITIAE gentis patriciae mentio saepe fit cum in *Falvia Capitolina*, in quib. *L. Tarquinius Flaccus* *L. Quinctio* Dictatore Mag. Eq. anno CCXCV. describitur, tum in antiquis inscriptionibus quarum exempla sunt haec:

L. Tarquitis
L. F. Pom
Etrusco
Sulpiciano
Scribe. Questori
Ex testamento
De HS. xx

L. Tarquitis Marciano
Filio. dulcissimo. qui
Vixit. annis. VIII. Mens. VI
Diebus. XV. Horis. XI

L. Tarquitijs Trophimus

Et Tarquitia Eurychia

Parentes filio dulcissimo

Fecerunt cuius corpus causa

Ponderis ante ara positum est

Corn. Tacitus lib. x. v. facit Esquitijs Grescentis mentionem

TERTIA gens inter plebeias ab antiquis scriptoribus numeratur ex ea enim extitit C. Terentius Tr. Plautianio. C. C. C. legem tulit, & Quinquagesimam darentur, legibus de imperio consulari scribendis, ne ipsi libidinem ad licentiam suam pro lege haberent, Liuius lib. III. Dionysius lib. x. Reperiuntur in antiquis denariis gentis huius familiae duae *Lupanoria* & *Varronia*. de quibus fit mentio apud scriptores multis locis.

THORIA gens gentem fuisse plebeiam inter omnes scriptores constat. L. Thorijs Balbi meminit Cicero lib. II. de finibus.

TITINIA gens familias habuit patricias, & plebeias. Patriciae meminit Liuius lib. v. cum inquit, *Non tamen ultra processum est, quam ut vnus ex plebe usurpandi iuris causa P. Licinius Calvus Tr. militum Consulari potestate crearetur ceteri patricij creati P. Manius L. Titinius, P. Melius, S. Furius Medullinus, L. Publius Vulsus*. Plebeiae idem Liuius lib. III. facit mentionem, quoniam M. Titinium nominat *Titia Plebs* creatum anno CCCIII. quo tempore plebs in Auentinum ob facinus Ap. Claudij Crassini xuii secesserat.

TITIA magnam gentem plebeiam fuisse, vel ex hoc maxime constat, quod multae ex ea Tribuni plebis existerunt: a quibus latae sunt leges quae de religali agrorum, de lusu, de Triumuiratu quinquennali, de donis & muneribus inscriptae sub Titiae gentis nomine circumferuntur. Huius gentis mentio est in antiqua inscriptione hac:

Ciues Romani qui

Mytilenis negoti

antur

M. Titio L. F. Procos

Praef. Classis Cos

Designato patropo

Honoris causa

TITURIA gens gentem à Sabinis Romam venisse satis constat, cum ex eius cognomine, tum ex imagine quae est in eius gentis denariis impressa T. Tatij Sabini, quem Romae annis quinque cum Romulo regnasse cum esset ab eo in regni consortium ascitus notum est. Eodem pertinet Sabinarum expressus in denariis raptus, & Tarpeia coniectis scutis à Sabinis necata, Tituriae autem Familiae mentio fit etiam à Cicerone in oratione pro M. Fonteio, & in veteri inscriptione quae reperta Romae in Auentino monte fuit, in quo T. Tatij Sabini sepulchrum fuisse scribit Dionysius Halicarnassensis.

T. Titurias

T. Titurius. T. F. Sabinus
 T. Titurius. T. F. Pal. Mamer-
 cus. Tituria. Sabina
 Titulum. fecerunt
 H. M. D. M. Abest.

TREBANIAE gentis nulla reperitur mentio apud eos scriptores quos ipse viderim. veruntamen & in argenteo quodam nummo, & in alio æreo *L. Trebanius* quidam est descriptus. nisi tamē errore ita incisum sit, pro *L. Trebatius*. ut in æreo quodam nummo *Fabrini* pro Fabrici errore inci- sum quidam suspicantur. Trebatiae quidem gentis meminerunt cum alijs, tum Cicero saepe. Trebaniae vero, nullus, ut dixi, veterum scriptorum facit mentionem.

TULLIAM gentem inter patricias numeratam fuisse, satis ex scrip- toribus constat. Fuerunt autem plurimae Tulliae gentis familiae cogno- minibus distinctae. *Longorum* mentio extat apud Ciceronem in libro de claris oratoribus. *Cimbrorum* in lib. II. Philipp. & Plutarchū in Bruto. *Mō- sanorum* apud eundem Ciceronē lib. X. ad Atticum. *Ruforum*. apud Hir- tium lib. V. *Annalium* apud Valerium Max. lib. IX. cap. II. *Seneciorum* & *Fabianorum* lib. X V. & X I X. Nobilissima vero, *Ciceronum*. Memoratur & M. Tullius *Decula* qui consul fuit cum Cn. Cornelio Dolabella anno DCLXXII.

V.

VALERIAM gentem ē Sabinis oriundam, cum T. Tatius rege Ro- mae venisse tradit Dionysius lib. IV. eius vero principē Volusum Va- lerium, vel ut tum dicebant, Valesium, nominat Plutarchus in Poplicola. Cum autem multas hae gens habuerit familias patricias & plebeias, qua- rum extat mentio apud scriptores, soli in denariis *Acisculi*, *Flacci*, *Messal- la*, & *Catulli* reperiuntur. Extat & denarius cusus à M. Valerio Barbato M. Antonij Triumviri R. P. C. *Quaestore Prouinciali*: ita enim notas illas in- terpretor, Q. P. non autem *Quaestor Publicus*, ut faciunt alij:

VARGUNTEIA gens, incertum patriciane fuerit an plebeia: opi- nor tamen patriciam fuisse: eius mentio extat in antiquis inscriptioni- bus, quarum exempla sunt hae.

Fortunę. Eq

Sacr

M. Vargunteius

M. F. Stel. Apirius

7. coh. x. Præt. &

Vargunteia. Hila

ra. L. Sua. Sua. Pecun

V. S. L. M

Siluano. Sancto

& Mercurio

Et Libero. Patri

Sacrum

M. Vargunteius. M. F

Pal. Augurinus

Sua. Pecunia. D. D.

III. Idus. August.

Petronio. Turpilliano

Et. Cæsonio. Peto. C O S.

VERGILIA gens fuit plebeia. eius historici faciunt mentionem *Vergilium* autem, & *Virgilium* antiquos scripsisse, quemadmodum *Verginium* & *Virginium*, testimonio nobis sunt veteres inscriptiones, in quibus C. *Verginius Martianus*: M. *Vergilius Narciscus*, & C. *Verginius Rufus* consul cum C. Memmio Regulo nominantur. Vetus autem in Claudianum epigramma, cum Calui carmine consentit,

Et vates cui virga dedit memorabile nomen

Laurea. est enim in eo epigrammate ita incisum.

Εἰν ἐν Βιργιλίῳ νόον καὶ Μῦθον Ὀμήρου.

Κλαυδιανὸν Ρώμην δὲ βασιλεὺς ἐδείξαν.

VETTIAM gentem Sabinam fuisse, ex T. Tatij Sabini imagine quæ in eius gentis denario impressa est, intelligere facile possumus. opinor autem cum ipso Tatio tum primum Romam venisse, cum à Romulo in regni consortium adscitus fuit: propterea quod Vettius quidam Interrex à Plutarcho nominatur, quando Numa rex creatus fuit. huius gentis cognomen *Iudex* sæpe apud scriptores deprauatum est in *Index*.

VETURIAM gentem patriciam fuisse ex veteribus scriptoribus satis constat. Eam autem regibus adhuc regnantibus Romæ domicilium habuisse, vel ex eo intelligi potest, quod Veturius Mamurius ancilium opifex, sub Numa rege vixit.

VIBIAE gentis plebeia, cum multa à scriptoribus familiae nominentur in antiquis denariis *Vari* tantum & *Pansa* reperiuntur. Huius autem familiae memoria extat in antiquo lapide, in quo T. Vibius Barus consul notatus est cum Ap. Annio Brada, cuius exemplum est huiusmodi.

Appio. Annio Brada

Tit. Vibio. Baro. Cos

Magistri. Fontis. Lolliani

M. Vlpus. Felix

M. Confonius. Vitalio

C.

A. Vibone

A Vibone autem opido Vibia familia nomen, fortasse accepit, ut à Gabinis Gabinia, & à Tarquinis Tarquinia: unde Siciliam profecta atq; inde in Romanam postea ciuitatem ascita, in Clustumina tribu censerit cepit, ut ex inscriptione apparet, cuius exemplum extat huiusmodi.

C. Vibius. C. F. CLV. Panfa

TR. Mil. Bīs

Domitię L. F. Maxime vxori &

L. Domitio. L. F. OYF. Liberali

Fratri vxoris.

VINICIAM gentem plebeiam fuisse, vel ex vno L. Vinicio constat, qui cum C. Vibio Panfa Trib. Pl. cum esset, ei S. C. intercessit, quod M. Caelius recitat, in ep. VIII. ad Ciceronem lib. VIII.

VIPSANIAE gentis, cuius mentio frequens est in veteribus monumentis, familiae plures nominantur ab iis, qui Vipstanam cum ea confundunt, eandem esse cum Vipsania arbitrati. Eius autem erroris causam dedit mendosus Taciti codex, in quo malè Vipstanus in lib. x. & alibi scriptum est, cum Vipstanus scribi debuerit. C. enim Vipstanus Apronianus in veteribus inscriptionibus inter fratres Aruales numeratur eos, qui Neronis Imp. tempore fuerunt. M. autem Vipsanius Agrippa, cuius multi supersunt denarii, familia ortus est eques tri, ut indicat Cornelius Nepos in Attici vita.

VOCONIAM gentem plebeiam fuisse satis constat, vel ex vno Q. Voconio Saxa, qui Tr. Pl. legem de mulierum hereditatibus tulit cuius meminit Cicero lib. III. in Ver. in oratione pro Balbo, & alibi, itémque alij. In antiqua etiam inscriptione Voconiae gentis extat mentio, cuius exemplum subiecimus,

DM

C. Valerius. C. F.

Flauia. Spectatus

Siscia. Mil. coh.

VIII. PR. 7. Voconi

Mil. ann. V I. vix

Ann. xxviii. H. F. C

In tres autem hæc gens diuisa familias apud scriptores reperitur: nam præter Saxam quem supranominaui Q. Voconius Naso, ex ea genus duxit, qui cum Cicerone Prætor designatus est anno DCLXXXVI. Fuit & Vitulorum familia quæ sola in antiquis denariis reperitur. extat eius mentio & in hac inscriptione.

Marti. Leucerio

Pro salute Imp. Domini. N. Aug. Pij

Q. Voconius. Vitulus

Leg xxi. PR. P. F.

Ponendum curauit

VOLTEIA gens (ita enim antiqui scribebant pro *Vulcia*, vt *Vulcanus* & *vultus* pro *Vulcanus* & *vultus*) incertum patriciæne fuerit an plebeia. De ea extat mentio apud Ciceronem lib. v. in Verr. in epistola Timarchidis, qui fuit Verris libertus, in qua L. Vulteius quidam nominatur. Vulteij Menæ præconis facit mentionem Horatius in ep. ad Mæcenatem lib. i.

- & narrat *Vulteium nomine Menam*

Præconem tenui censu sine crimine notum.

In veteribus autem denariis nominantur *L. Volteius* quidam, & *M. Volteius*. de quibus nihil reperi.

FINIS.



